

ผลของการเปิดรับสื่ออนาจารต่อพฤติกรรมทางเพศของ

นักศึกษามหาวิทยาลัย:

การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มและ

แนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจาร

Effect of Pornography Exposure and Sexual Behavior among
University Students: the Application of Randomized Response
Technique and Guidelines for Resolutions and Preventions
for Pornography Exposure Behavior

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร เสริตานนท์

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔

ผลของการเปิดรับสื่ออาจารย์ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย
และแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ผู้วิจัย : ผศ.ดร.ศิริพร เสรีตานนท์

นักวิจัยที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์ และ ดร.จินตนาภา โสภณ

.....
งานวิจัยเชิงสำรวจเรื่อง ผลของการเปิดรับสื่ออาจารย์ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานที่ในการเปิดรับสื่อ จำนวนชั่วโมง ความถี่ในการเปิดรับสื่อ และวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่อ ๒) ประเมินค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ๓) เปรียบเทียบค่าประเมินสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยจำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษา รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม ๔) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการป้องกันและแก้ไขปัญหามือถืออาจารย์ จำแนกตามกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา และ ๕) เสนอแนวทางในการแก้ไขและป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ในมหาวิทยาลัย และผู้ปกครองของนักศึกษา และ ๖) นำผลการวิจัยในภาพรวมเสนอต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องและรับผิดชอบทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวนรวม ๖๐๐ คน จากกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ จำนวน ๒๙๘ คน และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์-ชีวภาพ จำนวน ๓๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗ และ ๕๐.๓ ตามลำดับ จากมหาวิทยาลัยของรัฐ ๒๙๕ คน มหาวิทยาลัยเอกชน ๓๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๒ และ ๕๐.๘ โดยเป็นเพศชาย ๒๙๘ คน หญิง ๓๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗ และ ๕๐.๓ ตามลำดับ เป็นนักศึกษาจากชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไป ชั้นปีละ ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของกลุ่มตัวอย่างทุกชั้นปี ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ซึ่งประยุกต์ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจโดยละเอียดก่อนลงมือตอบ นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด ๖๐๐ ชุดมาประมวลผล ด้วยสถิติบรรยาย และการประมาณค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศโดยวิธีของ Warner ส่วนการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหามือถืออาจารย์ของนักศึกษาระหว่างกลุ่มเพศ กับกลุ่มสาขาวิชาใช้สถิติทดสอบ T-test สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง และ

สามทาง (two- way and three-way ANOVA) เพื่อศึกษาอิทธิพลภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์พูดคุยทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

สรุปผลการวิจัย

๑) กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายหญิงในมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชนในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากระดับชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไปใน ๒ กลุ่มสาขาวิชา ส่วนใหญ่ มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากผู้ปกครองหรือจากการหามาได้ ด้วยตนเองมากกว่า ๕,๐๐๐ บาท พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาของตนเองเป็นส่วนใหญ่ (๔๔%) รองลงไปคืออาศัยในหอพัก (๑๘.๗%) และเช่าบ้านพักตามลำพังคนเดียว (๑๗.๘%) และบิดามารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ (๗๗%) ยังอยู่ร่วมกันในฐานะคู่สมรส

๒) นักศึกษามากกว่าร้อยละ ๘๐ มีการเปิดรับสื่อออนไลน์ผ่าน internet โดยใช้บริการผ่าน facebook และ smartphone เป็นส่วนใหญ่ที่บ้านพักของตนเอง ที่หอพัก และที่บ้านเพื่อน ตามลำดับ นักศึกษาส่วนมากรู้จักเว็บไซต์ออนไลน์ ๑-๓ เว็บไซต์ ในขณะที่นักศึกษาชายหญิงอีกจำนวนไม่น้อยไม่รู้จักเว็บไซต์ออนไลน์เลย การเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา ส่วนใหญ่เปิดรับตามโอกาสที่อำนวยให้ และใช้เวลาในการเปิดรับตามแต่ความสะดวกซึ่งมักจะไม่เกินครั้งละ ๑ ชั่วโมง โดยมีแรงจูงใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์มาจากเพื่อน จากสื่อประเภทต่างๆ และจากตนเองตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาชายหญิงเคยประกาศหาคู่ทางอินเทอร์เน็ต ส่วนช่วงอายุในการเริ่มเปิดรับสื่อออนไลน์ พบว่านักศึกษาชายส่วนใหญ่เริ่มรู้จักและสัมผัสสื่อออนไลน์เมื่อช่วงอายุ ๑๐-๑๓ ปี ส่วนนักศึกษาหญิงเมื่อช่วงอายุ ๑๔-๑๖ ปีมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่อออนไลน์แตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือนักศึกษาชายมีวัตถุประสงค์ ๓ อันดับแรกคือ เพื่อความบันเทิง เพื่อผ่อนคลายความเครียด และเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีวัตถุประสงค์หลัก ๓ ประการแรกคือ เพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อศึกษาความรู้เรื่องเพศ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาขาวิชาพบว่า นักศึกษากลุ่มวิขามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ ต้องการเปิดรับสื่อออนไลน์เพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อผ่อนคลายความเครียด ในขณะที่นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิง เพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศ และเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น ตามลำดับ

๓) ผลจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาได้ว่า นักศึกษาชายและหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลางโดยนักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาหญิง แต่มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจต

คดีต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษากลุ่มวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ แต่มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับที่ต่ำกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ และ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชนมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน แต่มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

๔) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางระหว่างกลุ่มพบว่า (๑) นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ และ (๒) นักศึกษาระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ

๕) จากการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อออนไลน์อินเทอร์เน็ตและแนวทางป้องกันและแก้ไขตนเองจากการตกเป็นเหยื่อของสื่อดังกล่าว สรุปสาระได้ว่านักศึกษาตระหนักดีถึงผลกระทบทั้งต่อร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินของบุคคล การป้องกันและแก้ไขอาจกระทำได้หลายวิธีการ แต่ที่ได้ผลมากที่สุดน่าจะ ได้แก่ การฝึกควบคุมจิตใจตนเองใช้สติ ใช้เหตุผลในการเลือกรับสื่อ รู้เท่าทันสื่อบนอินเทอร์เน็ต หาความรู้เพิ่มเติมจากผู้รู้จริงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับสื่อออนไลน์ที่เป็นภัยต่อผู้รับทุกเพศทุกวัย การควบคุมเนื้อหาสาระของสื่อบนอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ยาก เพราะเป็นประเด็นทางธุรกิจและเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ เราอาจทำให้มันลดจำนวนลงได้บ้างแต่ไม่อาจทำให้สื่อออนไลน์หายไปจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างถาวร ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละบุคคลในการเลือกบริโภคสื่ออย่างมีสติ รู้คิด รู้วิเคราะห์และพอเหมาะพอดี

๖) ผลจากการประมาณค่าสัดส่วนของการเกิดพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาโดยใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเปิดรับสื่อออนไลน์ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา โดยมีค่าประมาณสัดส่วนของพฤติกรรมปฏิเสธการรับสื่อออนไลน์เมื่อเพื่อนชักชวนและพฤติกรรมที่ยกกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำอยู่ในระดับสูงสุดเท่าๆ กัน (ร้อยละ ๘๘) รองลงไปคือ พฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศกับพฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมเท่าๆ กัน (ร้อยละ ๗๗) โดยมีข้อสังเกตว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมการเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันถึงร้อยละ ๕๕ (ชาย) และร้อยละ ๖๖ (หญิง) และเมื่อพิจารณาค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นเรียงจากน้อยที่สุดตามลำดับ ๓ พฤติกรรม ได้แก่ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี (ร้อยละ ๑๘) ความมั่นใจในความเป็นชายจริงหญิงแท้ของตน (ร้อยละ ๒๘) และพฤติกรรมเคยขายบริการทางเพศ (ร้อยละ ๓๕) ทั้งนี้โดยมีความผิดพลาดในการประมาณค่าสัดส่วนของพฤติกรรมดังกล่าวน้อยมากเมื่อพิจารณาจากผลต่างของค่าสูงสุด-ต่ำสุดในการประมาณค่าสัดส่วนแต่ละ

พฤติกรรม (จากภาพที่ ๔.๑-๔.๑๗) ซึ่งมีช่วงห่างของค่าดังกล่าวระหว่าง .๐๙๐๔ ถึง .๓๘๒๙ ซึ่งเป็นช่วงที่แคบมาก

๗) แนวทางป้องกันการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในอันดับต้นๆ ได้แก่ การจัดหาโปรแกรมที่สามารถล็อกเว็บไซต์อนาจารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดเจ้าหน้าที่ดูแลการให้บริการในพื้นที่การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาอย่างเข้มงวด ส่วนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยเน้นการให้ความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับโทษที่จะได้รับการเสพยาสื่ออนาจาร

๘) แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยเน้นที่การขอให้รัฐบาลปรับปรุงกฎหมายและบทลงโทษการประกอบธุรกิจสื่ออนาจารบนอินเทอร์เน็ต วิธีการป้องกันที่น่าจะกระทำได้ในทันที คือ สอดแทรกเนื้อหาการเลือกรับสื่อที่เหมาะสมในรายวิชาต่างๆ ของนักศึกษา การสอนให้รู้จักคิดวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียในการเปิดรับสื่ออนาจารบนอินเทอร์เน็ต ส่วนการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ อาจารย์มีความเห็นว่า อาจใช้กิจกรรมกลุ่มประกอบการเรียนเพื่อหันเหความสนใจ ตลอดจนการใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดด้วยการแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปิดสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

๙) แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักศึกษา ได้แก่ การพัฒนาความรู้ทักษะของตนเองในด้านการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงชุมชนออนไลน์ เพื่อให้สามารถตรวจสอบติดตามการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของบุตรหลานได้อย่างใกล้ชิด รู้เท่าทันสื่อ และรู้เท่าทันบุตรหลานด้วยเช่นกัน อันจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องและโดนใจบุตรหลานได้โดยง่าย ส่วนการแก้ไขปัญหาดังกล่าวหากเกิดปัญหาขึ้นแล้วผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าจะสามารถทำได้โดยการชักชวนลูกหลานให้ทำกิจกรรมในครอบครัวร่วมกันให้มากขึ้น พุดคุยถึงผลกระทบในการเปิดรับสื่ออนาจารกับบุตรหลานอย่างเปิดเผย จัดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในที่ซึ่งทุกคนในครอบครัวสามารถมองเห็นร่วมกันได้อย่างทั่วถึง หรือแม้แต่การนั่งชมสื่ออนาจารที่ลูกหลานกำลังเปิดรับไปพร้อมๆ กัน โดยคาดหวังว่าลูกหลานจะเกิดความละอายใจและลดละเลิกพฤติกรรมการเสพยาสื่ออนาจารไปเองในที่สุด

๑๐. แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารตามความคิดเห็นของนักศึกษาโดยสรุปประเด็นสำคัญได้คือ นักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตมีผลกระทบทั้งต่อร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินของบุคคล การป้องกันและแก้ไขอาจทำได้หลายวิธีการ แต่ที่ได้ผลมากที่สุดน่าจะ ได้แก่ วิธีการป้องกันด้วยการฝึกควบคุมจิตใจตนเอง รู้จักใช้เหตุผลในการเลือกรับสื่อ รู้เท่าทันสื่อบนอินเทอร์เน็ต หากความรู้เพิ่มเติมจากผู้รู้จริงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับสื่ออนาจารที่เป็นภัยต่อผู้รับทุกเพศทุกวัย ทั้งนี้คงเป็นเรื่องยากที่จะควบคุมเนื้อหาสื่อบนอินเทอร์เน็ต เพราะเราอาจทำให้มันลดจำนวนลงได้ แต่ไม่สามารถทำให้สื่อลามกอนาจารหายไปจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างถาวร ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละบุคคลในการเลือกบริโภคสื่ออย่างชาญฉลาด โดยใช้สติ รู้คิด รู้วิเคราะห์ และรู้พอเหมาะพอดี

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยแยกนำเสนอเป็น ๑) ข้อเสนอแนะที่เกิดจากผลการวิจัยในประเด็นสำคัญ ๒) ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ ๓) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

๑) ข้อเสนอแนะที่เกิดจากผลการวิจัยในประเด็นสำคัญ

ผลการประมาณค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาโดยใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ซึ่งพบประเด็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงมีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมากกว่าร้อยละ ๕๐ (ชาย=๕๕% หญิง=๖๖%) ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. แนวทางป้องกัน

๑.๑ บิดามารดา/ผู้ปกครองต้องไม่สร้างความสับสนทางเพศให้บุตรหลานในช่วงเยาว์วัย โดยเฉพาะในช่วงอายุ ๒ ขวบปีแรก ด้วยการปฏิบัติต่อบุตรหลานไปในทิศทางตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของพวกเขา อาทิเช่น การแต่งตัวลูกชายให้เป็นแบบเด็กหญิง เนื่องจากต้องการได้ลูกสาวมากกว่า การปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะเช่นนี้ ทำให้เขารู้สึกสับสนในการวางตัว รวมทั้งไม่มั่นใจว่าเพศที่ตนเป็นอยู่นั้นจริงหรือไม่ เพราะรับรู้ว่าเป็นบิดามารดา/ผู้ปกครองที่รักตนก็ยังปฏิเสธเพศของตนเอง อันจะส่งผลต่อความเปี่ยมเบนทางเพศของเด็ก และฝังแน่นในจิตไร้สำนึกและพัฒนาเป็นบุคลิกภาพที่ถาวรของเขาในระยะต่อไป จนไม่อาจแก้ไขได้ในที่สุด

๑.๒ ครูอาจารย์และผู้ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ฝ่ายกิจการนักเรียน/นักศึกษา อาจารย์ฝ่ายแนะแนว รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนต้องประสานความร่วมมือกันสังเกตและใส่ใจต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นพิเศษระหว่างนักเรียน/นักศึกษาเพศเดียวกันไปพร้อมๆ กับที่ต่างเพศกันด้วย แม้ผลลัพธ์ของความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าว จะปรากฏความรุนแรงของปัญหาที่แตกต่างกันในรายละเอียด แต่ก็ถือว่าเป็นปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมไทย ทั้งพฤติกรรมชิงสุกก่อนห่าม และพฤติกรรมรักร่วมเพศ แม้อาจจะป้องกันได้เพียงเบื้องต้นด้วยการตักเตือน พูดคุย สร้างสัมพันธภาพและความไว้วางใจระหว่างครูอาจารย์กับศิษย์พยายามสร้างค่านิยมและให้ข้อคิดแก่พวกเขาว่าความรักและเรื่องเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องเดียวกัน หากเป็นไปได้ควรแยกเด็กทั้ง ๒ ฝ่าย ให้ทำกิจกรรมคนละกลุ่มเท่าที่โอกาสจะอำนวย เพื่อลดโอกาสความใกล้ชิดสนิทสนมที่ผิดปกติและให้โอกาสทั้งสองฝ่ายได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนชายหญิงคนอื่นๆ ในกลุ่มที่ต่างไปให้มากที่สุด

๑.๓ หลักสูตรในกลุ่มวิชาพื้นฐานหรือในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ควรต้องนำประเด็นรักร่วมเพศมากำหนดไว้ในหลักสูตรเพื่อให้ได้อ่าน ได้วิจัย ได้อภิปราย เพื่อให้มนุษย์เข้าใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน อาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนและร่วมสถาบันไม่แสดงความรังเกียจให้ปรากฏ สร้างทัศนคติที่ดีระหว่างศาสนา สถานภาพและการไม่เหยียดหยามบุคคล ไม่ว่าเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม

๒. แนวทางแก้ไขปัญหา

แม้จะมีการป้องกันอย่างดีที่สุดแล้วก็ตาม แต่ก็มีความเป็นไปได้สูงในอันที่จะไม่สามารถบรรลุมิติวัตถุประสงค์ เนื่องจากพฤติกรรมร่วมกันเพศมิได้มีปัจจัยเชิงสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมเพียงประการเดียว แต่มีปัจจัยด้านอารมณ์ จิตใจของแต่ละบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จึงเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่จะต้องใช้วิธีแก้ไขที่นุ่มนวล ไม่หักท้าว และไม่บังคับหรือสร้างความกดดัน เพราะอาจทำให้ปัญหารุนแรงยิ่งกว่าเดิม ดังนั้น แนวทางที่พอจะลดปัญหาพฤติกรรมดังกล่าวของลูกหลานอาจทำได้โดย

๒.๑ บิดามารดาหรือผู้ปกครองร่วมมือกันสร้างสิ่งแวดล้อมในครอบครัวให้อบอุ่น ให้โอกาส และเป็นที่ยิ่งในการให้คำปรึกษาแนะนำในปัญหาทางเพศและปัญหาส่วนตัวอื่นๆ ของลูกหลานได้ทุกเรื่องทุกโอกาส รับฟังด้วยสติและเมตตาธรรม ไม่ลงโทษหรือซ้ำเติมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การประณาม การแสดงความชิงชังรังเกียจ นำไปเปรียบเทียบกับพี่น้องหรือลูกหลานคนอื่นๆ หรือแม้แต่ไล่ออกจากบ้านด้วยอารมณ์ชั่ววูบจากความโกรธและผิดหวังอย่างรุนแรงในตัวบุตรหลาน เพื่อมิให้เกิดการสูญเสียที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องเสียใจไปตลอดชีวิตในภายหลัง

๒.๒ บิดามารดา/ผู้ปกครองสนับสนุนและส่งเสริมในการเลือกวิชาที่เหมาะสมสำหรับบุตรหลาน ทั้งในด้านความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพ ความถนัดและความพึงพอใจของเขา ให้กำลังใจและใส่ใจต่อความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตในทุกๆ ด้านของพวกเขา โดยเข้าใจยอมรับและช่วยให้บุตรหลานจัดการชีวิตตนเองได้อย่างสมดุล

๒) ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะในตอนนี้นำรวบรวมจากผลการพูดคุยกับนิสิตนักศึกษา จากผู้ปกครอง จากผู้บริหารมหาวิทยาลัยและจากอาจารย์ผู้สอนรวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยได้ผสมผสานข้อเสนอแนะของกลุ่มบุคคลดังกล่าว กับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้วิจัยเอง โดยแบ่งประเด็นการนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

๒.๑) ภาครัฐต้องมีความจริงจังในการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะการแพร่ระบาดของสื่ออนาจาร หรือสื่อที่ล่อแหลมไม่เหมาะสมที่มีการขยายแพร่ผ่านทาง internet รวมถึงสถานที่ล่อแหลมทางเพศหรือสิ่งยั่วยุพฤติกรรมทางเพศ รัฐบาลต้องปราบปรามจับกุมและลงโทษผู้กระทำความผิด โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดจริงจังและต่อเนื่อง เพิ่มกลไกในการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังและการพัฒนาโปรแกรมในการปิดกั้นกลั่นกรองเว็บไซต์ที่เป็นภัยเหล่านี้ด้วย

๒.๒) ภาครัฐส่งเสริมให้เกิดพื้นที่ในการบริโภคสื่อที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดยเน้นการส่งเสริมการลงทุนให้กับร้านที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ตามเกณฑ์ของกฎหมายและเกณฑ์เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม โดยส่งเสริมให้จัดตั้งคณะกรรมการชุมชนในบริเวณที่ตั้งของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ และปริมณฑล เพื่อให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ “สื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์”

ดังกล่าว โดยต้องส่งเสริมทั้งในแง่ของตัวเงิน การให้กู้ยืมเงินอัตราดอกเบี้ยต่ำ การลดค่าซอฟต์แวร์ ลิขสิทธิ์ รวมทั้งการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย เทคโนโลยีและการวางแผนทางธุรกิจ

๒.๓) กรมส่งเสริมวัฒนธรรมอาจจัดให้มีการประกวดการผลิตสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งได้แก่ สื่อที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย เป็นสื่อที่เสริมสร้างการเรียนรู้และการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชน อาทิ สื่อที่ให้สาระเกี่ยวกับคุณธรรม-จริยธรรม ส่งเสริมทักษะในการใช้ชีวิต สื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้การอยู่ร่วมกันหรือผสมผสานความหลากหลายในวัฒนธรรมย่อยของกลุ่ม กลุ่มชน และสื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจและเกิดความรักของสมาชิกในครอบครัว ทั้งนี้กระทรวงวัฒนธรรมอาจร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการในการดำเนินงาน หลักเกณฑ์วิธีการในรายละเอียด เกณฑ์การประเมินและตัดสินในรอบสุดท้าย รวมทั้งสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมให้กับผลงานที่ได้รับการคัดเลือก โดยอาจวางแผนในการดำเนินงานตามขั้นตอนต่างๆ ร่วมกับฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือส่วนพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็รณรงค์การเปิดรับสื่อทางอินเทอร์เน็ตอย่างมีสติและรู้เท่าทันสื่อควบคู่กันไป ซึ่งนอกจากจะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การใช้เวลาว่างอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างจิตสำนึกในการเลือกรับสื่อ และตระหนักในสำคัญของสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แล้ว ยังก่อให้เกิดนวัตกรรมอันเป็นผลงานจากความคิดและความเพียรพยายามของการปฏิบัติงานเป็นทีมของนักศึกษาได้อีกทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับบุคคล/กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผู้บริหารมหาวิทยาลัย

๒.๔) ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษทางกฎหมายที่จะได้รับจากการเผยแพร่สื่อออนไลน์ โดยบริหารจัดการความรู้ผ่านหลายช่องทาง ทั้งบนหน้าเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย facebook และ e-mail ของสถานศึกษา การประชาสัมพันธ์ภายในรูปแบบต่างๆ ตามระบบสื่อสารองค์กรหรือการจัดประชุม จัด นิทรรศการเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมโดยอาศัยคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ ให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐ โดยเฉพาะมาตรา ๑๔ (๔)(๕) เพื่อให้ นักศึกษารู้เท่าทันและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเมื่อประสบกับสถานการณ์อันล่อแหลมต่อการถูกคุกคามทางเพศทั้งจากทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้มหาวิทยาลัยอาจกำหนดเป็นนโยบายมอบหมายให้หน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องนำไปแปลงสู่ระดับการปฏิบัติ เช่น ฝ่าย/ส่วนกิจการนักศึกษา ส่วนพัฒนานักศึกษา ฝ่ายแนะแนว รวมทั้งระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในทุก ระดับชั้นปี ซึ่งในกรณีนี้มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องไม่ลืมที่จะให้ความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายดังกล่าว แก่คณาจารย์ด้วยเช่นกัน

๒.๕) จัดหาโปรแกรมป้องกันหรือโปรแกรมที่สามารถบล็อกเว็บไซต์อนาจารและติดตั้งในคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องทั่วมหาวิทยาลัย แม้ไม่อาจบล็อกได้หมดทุกช่องทาง แต่ก็อาจช่วยลดปริมาณการเปิดรับสื่ออนาจารทั้งที่เจตนาและมิได้เจตนาของนักศึกษา ตลอดจนบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้เข้าถึงสื่อลามกอนาจารได้น้อยลงหรือเข้าถึงได้ยากขึ้น ซึ่งเป็นมาตรการเบื้องต้นที่สมควรนำมาพิจารณา

๒.๖) ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยในการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังการเผยแพร่เว็บไซต์ต้องห้ามทั่วทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ให้ความสำคัญและใส่ใจในรายละเอียดของปัญหาดังกล่าวอย่างใกล้ชิดต่อเนื่องและจริงจัง หากจำเป็นอาจต้องกำหนดบทลงโทษหรือมาตรการที่เหมาะสมกับผู้ไม่ปฏิบัติตามนโยบายและกฎระเบียบที่กำหนด เพื่อให้สามารถยับยั้งการกระทำที่ไม่พึงประสงค์มิให้เกิดขึ้นซ้ำอีก

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัย

๒.๗) สอดแทรกเนื้อหาที่เป็นความรู้เกี่ยวกับปัญหาผลกระทบของการเปิดรับสื่อประเภทต่างๆ บน internet ไม่เพียงแต่สื่อลามกอนาจาร ควรต้องรวมถึงการโฆษณาชวนเชื่อเกินความจริง เกมออนไลน์ที่มักจะนำไปสู่การสร้างเจตคติในการใช้ความรุนแรง การพนันหรือการใช้กลอุบายฉ้อฉลและประพตติผิดศีลธรรมบนพื้นฐานของการแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจที่ขาดความรับผิดชอบต่อสังคม อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทใกล้ชิดกับนักศึกษา บางท่านมีบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกับบทบาทของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งทำให้มีโอกาสได้รู้จักนักศึกษาในรายละเอียดของแต่ละคน รวมทั้งมีโอกาสในการสร้างสัมพันธภาพที่ดี สร้างความคุ้นเคยตลอดจนความไว้วางใจระหว่างกันได้มากขึ้น ปัญหาพฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องการปกปิดไว้เป็นส่วนตัว แต่การปกปิดปัญหาส่วนตัวดังกล่าว อาจเป็นสาเหตุของปัญหาอีกหลายๆ ประการตามมา อย่างไรก็ตาม นักศึกษามหาวิทยาลัยเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลายที่มีวุฒิภาวะเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ สามารถคิดวิเคราะห์ขั้นสูงด้วยเหตุด้วยผลได้เองในระดับหนึ่ง ดังนั้นการใช้คำสั่งห้ามหรือการลงโทษไม่ว่าจะทางร่างกายหรือจิตใจ จึงอาจให้ผลลัพธ์ที่ไม่น่าพึงพอใจมากเท่ากับการให้ข้อมูลเปรียบเทียบทั้งด้านบวกด้านลบโดยอาศัยเทคนิคการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับการอภิปรายที่แสดงหลักฐานร่องรอยของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ซึ่งเคยเกิดขึ้นในสังคมกับนักศึกษาทั้งแบบกลุ่มย่อยและ/หรือเป็นส่วนบุคคลเฉพาะรายก็ได้

๒.๘) ในกรณีที่พบว่านักศึกษามีปัญหาส่วนบุคคลอันเกิดจากการเปิดรับสื่อต้องห้ามใดๆ แม้จะได้มีการป้องกันอย่างเต็มที่แล้วก็ตาม อาจารย์อาจไม่สามารถให้ความช่วยเหลือให้นักศึกษาได้โดยลำพัง จึงจำเป็นต้องมีตัวช่วยอื่นๆ มาร่วมด้วยช่วยกัน กล่าวคือการขอความร่วมมือจากผู้ปกครองของนักศึกษา ฝ่ายแนะแนวและให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัย ส่วนพัฒนานักศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือหากเป็นไปได้อาจต้องขอความร่วมมือจากเพื่อนสนิทของนักศึกษา (ถ้ามี) เป็นรายๆ ไป และหากจำเป็นถึงที่สุดแล้ว อาจต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องให้เข้ามาช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นดังกล่าวไปพร้อมๆ กัน

๒.๙) อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่างๆ ตามหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชา โดยเฉพาะในกลุ่มวิชาพื้นฐาน สามารถกำหนดกิจกรรมอันเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา มอบหมายให้นักศึกษาปฏิบัติงานเป็นทีม เช่นให้จัดทำโครงการจิตอาสาเพื่อสร้างความเป็นผู้มีจิตสาธารณะ เสียสละ แบ่งปันช่วยเหลือ เอื้ออาทรต่อบุคคลที่ด้อยโอกาสกว่าตน หรือโครงการวัยรุ่นไทยใส่ใจศาสนา พัฒนาชุมชน พัฒนาคณะและสังคม เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังความเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม การรู้จักใช้ศาสนานำทาง

ชีวิต และรู้จักนำหลักการทางศาสนา来帮助แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีสติและมีวิจารณ์ญาณ ทั้งนี้ อาจมีการประเมินผลโครงการร่วมกันภายหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ เพื่อปรับปรุงสำหรับการ ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในรุ่นต่อไป โดยควรต้องให้นักศึกษาแต่ละทีมสรุปอภิปรายสิ่งที่ตนเองและ สังคมได้รับจากการปฏิบัติงานในโครงการที่ตนรับผิดชอบนั้น อันจะช่วยให้นักศึกษาได้คิดทบทวน ประมวลผลของการกระทำอันก่อให้เกิดความสุขใจจากการให้โดยไม่มีเงื่อนไขของตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองของนักศึกษา

จากการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ของ ผู้ปกครองนักศึกษา ทำให้ได้แนวทางที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในบางประเด็นดังนี้

๒.๑๐) การเรียนรู้ในการเข้าถึงชุมชนออนไลน์ โดยศึกษาวิธีการใช้บริการต่างๆ ผ่านทาง facebook blog หรือ twitter ก็ได้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้รู้เท่าทันบุตรหลาน และเพื่อให้สามารถ ติดตามการใช้เว็บไซต์ต้องห้ามของบุตรหลานได้อย่างใกล้ชิดขึ้น นับว่าเป็นวิธีการที่แยบยล เฉียบแหลมและทันยุคทันสมัยอย่างยิ่ง แต่ทั้งนี้ผู้ปกครองควรต้องระมัดระวังไม่ให้บุตรหลานเกิดความรู้สึก ว่าพวกเขากำลังถูกจับผิด ถูกตรวจสอบ หรือถูกผู้ปกครองใช้อำนาจควบคุมใดๆ อันเป็นการลดทอน สิทธิเสรีภาพที่พวกเขาพึงมีพึงได้ เพราะอาจเป็นสาเหตุให้เกิดการต่อต้าน ประชดประชันและอาจถึง ขั้นมีปากเสียงกับผู้ปกครองหรือทำลายความไว้วางใจและสัมพันธภาพที่เคยราบรื่นภายในครอบครัว ได้ เพราะเป็นที่เข้าใจกันว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เข้าใจยาก อยากลองผิดลองถูก ชอบแสดงออกถึงความ เป็นตัวของตัวเอง ต้องการอิสระเสรีในการดำเนินชีวิต และมีโลกส่วนตัวค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้ปกครอง จึงควรต้องบอกกล่าวเชิงหารือกับบุตรหลานก่อนใช้วิธีการดังกล่าวนี้ อาจทำข้อตกลงหรือเงื่อนไข บางอย่างระหว่างกันให้ชัดเจนก่อนว่าควรจะมีขอบเขตแค่ไหนเพียงใด จึงจะไม่เป็นการล้ำเส้นเข้าไปใน โลกส่วนตัวของพวกเขามากเกินไป เพื่อแสดงความจริงใจให้เกียรติแก่ลูกหลานและการสร้าง บรรยากาศประชาธิปไตยภายในครอบครัว รวมทั้งดูแลป้องกันปัญหาทางอารมณ์และจิตใจของพวกเขา อย่างดีที่สุด

๒.๑๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับบุตรหลานอย่างเสมอต้น เสมอปลายในการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศเพื่อเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่บุตรหลาน เนื่องจาก พฤติกรรมไม่พึงประสงค์มากมายที่มีสาเหตุพื้นฐานมาจากการขาดแบบอย่างที่ดีภายในครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันทางสังคมเริ่มแรกที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการปลูกฝังบุคลิกภาพภายในของบุคคล เช่น เจต คติ ค่านิยม ความเชื่อ การอบรมขัดเกลาให้บุตรหลานมีค่านิยมและความเชื่อในการรักเดียวใจเดียว การรักนวลสงวนตัว การรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในตนเอง การรู้จักให้เกียรติต่อเพศตรงข้าม รวมทั้งการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการตัดสินใจก่อนประพฤติปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรอบคอบ เป็น สิ่งจำเป็นที่ต้องปลูกฝังให้เจริญงอกงามขึ้นในจิตใจของบุตรหลานอย่างต่อเนื่องและอย่างค่อยเป็นค่อย ไป ซึ่งผู้ที่จะทำบทบาทและหน้าที่ในการขัดเกลาหรืออบรมบ่มเพาะได้ดีที่สุดตั้งแต่เริ่มแรกก็คือ บิดา มารดา และ/หรือผู้ปกครองของนักศึกษานั้นเอง อาจกล่าวได้ว่า บุคลิกภาพและเจตคติเริ่มที่บ้าน แล้ว

มาสานต่อในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลากรคุณภาพให้กับสังคม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีแบบฉบับที่ดีมีคุณภาพสูงเช่นกันไว้ให้บุตรหลานเจริญรอยตามได้อย่างถูกต้องทิศทาง

๒.๑๒) ให้ความร่วมมือกับทางมหาวิทยาลัยในกรณีได้รับการขอร้องให้เข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือ การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนานักศึกษาทั้งในด้านสังคม อารมณ์ สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม หมั่นหาเวลาและโอกาสที่เหมาะสมพูดคุยกับบุตรหลานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับทราบรับฟังปัญหาทุกเรื่อง เพื่อแสดงออกถึงความใส่ใจ และพร้อมที่จะช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้กับพวกเขาได้ด้วยความเข้าใจ ความรัก และเปี่ยมด้วยเมตตาจิตอย่างไม่มีเงื่อนไข

๓) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาต่อไปนี้

๓.๑) เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มเป็นเทคนิคที่ควรได้รับการพัฒนาและเผยแพร่ เนื่องจากเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้ตอบคำถามผ่อนคลายความวิตกกังวลในการให้ข้อมูลส่วนตัวได้มาก จึงควรนำเทคนิคดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาพฤติกรรมหรืองานที่มีลักษณะเชิงปกปิดด้านอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น เทคนิคการให้บริการของหน่วยงานต่างๆ ที่ต้องการเปิดเผยกลยุทธ์ทางการตลาด การศึกษาผู้มีอิทธิพลในชุมชน พฤติกรรมทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ พฤติกรรมการพนันฟุตบอล การค้าสินค้าผิดกฎหมายต่างๆ เป็นต้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาองค์กรและหาวิธีการป้องกันแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นผลจากพฤติกรรมเบี่ยงเบนรูปแบบต่างๆ ภายในหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๒) ควรมีการพัฒนาเครื่องมือการตอบสนองเชิงสุ่มให้เป็นที่น่าสนใจและสะดวกต่อการรวบรวมข้อมูลซึ่งจะทำให้ผู้ตอบยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมากขึ้น เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเข้ามาช่วยในการตอบแบบสอบถามผ่านทางเว็บไซต์ ซึ่งสามารถออกแบบให้มีความน่าสนใจและเพิ่มความสนุกสนานในการตอบแบบสอบถามได้มากกว่าการตอบแบบสอบถามธรรมดาทั่วไป รวมทั้งช่วยรักษาความเป็นส่วนตัวของผู้ตอบได้เป็นอย่างดีตามวัตถุประสงค์ของเทคนิคดังกล่าวโดยผู้วิจัยต้องอธิบายให้ผู้ที่จะรับการสัมภาษณ์หรือตอบแบบสอบถามได้เข้าใจวัตถุประสงค์ วิธีการขั้นตอนของการตอบคำถามอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้รับการสัมภาษณ์หรือตอบแบบสอบถามให้ความร่วมมือในการตอบคำถามตามความเป็นจริง อันจะส่งผลให้ค่าประมาณสัดส่วนที่ได้ ไม่บิดเบือนจากความเป็นจริงมากนัก

๓.๓) ควรใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่มากเท่าที่ปัจจัยด้านเวลาและทุนจะเอื้ออำนวยได้ เพราะขนาดกลุ่มตัวอย่างยิ่งมากเท่าไร ค่าเฉลี่ยของค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนก็จะยิ่งลดลง อีกทั้งช่วงของค่าประมาณสัดส่วนซึ่งคำนวณจากความแตกต่างระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของการประมาณสัดส่วนจะมีลักษณะแคบลงด้วยอันหมายถึงค่าประมาณสัดส่วนที่ได้นั้นมีความแม่นยำสูง

๓.๔) ควรมีการศึกษาพฤติกรรม การเปิดรับสื่ออนาจารประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต อาทิ สื่อเอกสารประเภทต่างๆ เช่น วารสาร รูปภาพ การ์ตูน การแสดงบนเวทีหรือตามแหล่งบันเทิง รวมทั้งในรูปแบบของ CD DVD VCD โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนในระดับต่างๆ เพื่อศึกษาอิทธิพลของสื่อเหล่านั้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเพศศึกษา หรือพัฒนาการด้านจริยธรรม และค่านิยมรวมทั้งเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และต่อเพศตรงข้ามและ/หรือเพศเดียวกัน เป็นต้น

ศิริพร เสรีตานนท์ ๒๕๕๔. ผลของการเปิดรับสื่อออนไลน์ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัย: การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม และแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาการ เปิดรับสื่อออนไลน์

งานวิจัยได้รับทุนสนับสนุนโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม (สวธ.) กระทรวงวัฒนธรรม ประจำปี
งบประมาณ ๒๕๕๔ (สิงหาคม ๒๕๕๔ – สิงหาคม ๒๕๕๕)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัย ๒) เปรียบเทียบพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา
ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ๓) ประเมินค่าสัดส่วนพฤติกรรมทาง
เพศของนักศึกษาโดยประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ๔) เปรียบเทียบพฤติกรรม
ทางเพศของนักศึกษาระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและ
ระดับชั้นปีที่ศึกษา และ ๕) เสนอแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาในมหาวิทยาลัย และผู้ปกครองของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล จำนวน ๖๐๐ คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เป็นเพศชาย ๒๙๘ คน หญิง
๓๐๒ คน จากกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ ๒๙๘ คน และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์
๓๐๒ คน โดยเป็นนักศึกษาจากระดับชั้นปีที่ ๑ ถึงระดับชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไป จำนวนชั้นปีละ ๑๕๐ คน
เท่าๆ กัน

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้วัดพฤติกรรมการ
เปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) และ
แบบสอบถามกึ่งสัมภาษณ์ โดยใช้เครื่องมือตารางสุ่มก่อนตอบคำถามว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ตาม
เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner จำนวน ๑๘ ข้อ ส่วนแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และ
แบบวัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา มีลักษณะคำถามแบบมาตร
ประมาณค่า (rating scale) ๕ ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย และการประมาณค่าสัดส่วน
พฤติกรรมทางเพศโดยวิธีของ Warner ส่วนการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การ
ป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์
ของนักศึกษาระหว่างกลุ่มเพศกับกลุ่มสาขาวิชาใช้สถิติทดสอบ Independent Sample T-test
สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อ
เดือน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง และสามทาง (two-way and three-way
ANOVA) เพื่อศึกษาอิทธิพลภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ
สัมภาษณ์พูดคุยทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

๑. นักศึกษามากกว่าร้อยละ ๕๐ ของทุกกลุ่มมีการเปิดรับสื่อออนไลน์ทาง internet โดยใช้บริการผ่านทาง youtube facebook และ smartphone มากที่สุดตามลำดับ โดยเปิดรับตามโอกาสที่อำนวยให้ ซึ่งมักใช้เวลาในการเปิดรับครั้งละไม่เกิน ๑ ชั่วโมงต่อวัน นักศึกษาชายส่วนใหญ่เริ่มรู้จักและสัมผัสสื่อออนไลน์เมื่อช่วงอายุ ๑๐-๑๓ ปี นักศึกษาหญิงเมื่อช่วงอายุ ๑๔-๑๖ ปี โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการเปิดรับสื่อออนไลน์ตรงกัน ๒ ประการคือ เพื่อความบันเทิงและเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น ตามลำดับ

๒. ผลจากการประมาณค่าสัดส่วนของการเกิดพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาโดยใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเปิดรับสื่อออนไลน์ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา โดยมีค่าประมาณสัดส่วนของพฤติกรรมปฏิเสธการรับสื่อออนไลน์เมื่อเพื่อนชักชวนและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำอยู่ในระดับสูงสุดเท่าๆ กัน (ร้อยละ ๘๘) รองลงไปคือ พฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศกับพฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมเท่าๆ กัน (ร้อยละ ๗๗) โดยมีข้อสังเกตว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมการเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันถึงร้อยละ ๕๕ (ชาย) และร้อยละ ๖๖ (หญิง) และเมื่อพิจารณาค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นเรียงตามลำดับจากน้อยที่สุด ๓ พฤติกรรม ได้แก่ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี (ร้อยละ ๑๘) ความมั่นใจในความเป็นชายจริงหญิงแท้ของตน (ร้อยละ ๒๘) และพฤติกรรมเคยขายบริการทางเพศ (ร้อยละ ๓๕)

๓. นักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักศึกษาหญิง แต่มีการค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศสูงกว่ากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ แต่มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน แต่มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๔. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ และต่อความคิดเห็นในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของตนเองอย่างมีนัยสำคัญ

๕. แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหากลุ่มการเปิดรับสื่อออนไลน์ตามความเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาในประเด็นที่สำคัญคือ การใช้วิจารณญาณของตนเองในการเลือกบริโภคสื่ออย่างมีสติ รู้คิด รู้วิเคราะห์และรู้พอเหมาะพอดี ส่วนผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการจัดหาโปรแกรมที่สามารถล็อกเว็บไซต์อนาจารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการให้ความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับโทษในการเผยแพร่สื่ออนาจาร ในขณะที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเห็นว่า สามารถให้ความรู้ดังกล่าวสอดแทรกอยู่ในรายวิชาต่างๆ และใช้กิจกรรมจิตอาสาซึ่งน่าจะสามารถหันเหความสนใจจากการเปิดรับสื่ออนาจารให้น้อยลงได้ ส่วนผู้ปกครองของนักศึกษามีความเห็นที่ว่า อาจทำได้โดยพัฒนาความรู้ตนเองในการใช้

internet เพื่อให้รู้เท่าทันบุตรหลาน และอาจใช้วิธีเข้าร่วมชมรมรับสื่อออนไลน์พร้อมกับลูกหลาน เพื่อให้เขาเกิดความละเอียดใจและลดละเลิกการเสพติดสื่อดังกล่าวได้บ้าง

คำสำคัญ การเปิดรับสื่อออนไลน์ พฤติกรรมทางเพศ เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner

Siriporn Seritanondh 2011. **Effects of Pornography Exposure and Sexual Behavior among University Students: the Application of Randomized Response Technique and Guidelines for Resolutions and Preventions from Pornography Exposure Behavior.**

The research supported by Department of Cultural Promotion, Ministry of Cultural: annual research budget 2011 (August 2011-August 2012).

Abstract

The purposes of this research were 1) to study university student's behavior on pornography exposure. 2) to compare university student's behavior on pornography exposure among sex, major study, year of study, GPA. and student's income per month. 3) to estimate the proportional percentage of sexual behavior among students by applying Warner's randomized response technique (RRT). 4) to compare university students' sexual behavior among sex, major study, year of study, GPA. and income per month. 5) to propose preventions and resolutions for pornography exposure behavior according to the opinions of university administrator, professor, university student and their parents.

The samples of this research were 600 undergraduate students from both public and private universities in Bangkok metropolitan area which were selected from multistage random sampling. The samples were composed of 298 male and 302 female students who were 298 cases of Humanity/Social Science and 302 cases of Science Study. All 150 students from each year of study were equally used to be the samples.

For collecting quantitative data, a questionnaire of 18 semi interview YES-NO questions adapted from Warner's RRT was used. Apart from the instrument of solution and prevention of sexual risk behavior, including 27 items of Likert's five-level rating scale measuring sexual risk behavior and prevention-resolution of students' pornography exposure and were analyzed by using descriptive statistics and applying Warner's RRT for proportional estimation of students' sexual behavior. Furthermore, independent sample t-test was used to compare mean of sexual risk behavior and prevention-resolution of pornography exposure between sex and major

study. Also, two-way and three-way ANOVA was applied to compare mean of influence within and among sample group by year of study, GPA and income per month. For qualitative data analysis, both formal and informal indepth interview were adopted together with content analysis.

The research results showed as these followings:

1. More than 50% of student expose occasionally to pornography media via internet most using youtube facebook and smartphone respectively during less than 1 hour a day. Male students have exposed to pornography media since 10-13 years old while female students have began this since 14-16 years of age with the same 2 main objectives : for entertaining and for responding their curiosity respectively.

2. The results of percentage estimation of sexual behavior by using Warner's RRT found that students mostly expose to pornography media through internet but probably deny to expose if their friends invite or persuade them to do so, followed by hanging out at night with friends of opposite sex, obsessing with sex, purchasing of sexual services and doing sexual intercourse (55% of male and 66% of female students) respectively. The range of the 3 lowest percentage estimation of sexual behavior is ranked successively as these followings: sexual emotional control of expression, self confidence in self real sex and the selling of sexual services.

3. Although male students have higher mean value of attitudes towards sexual behavior than female students, but they have lower mean of sexual risk prevention than female significantly. Humanity/Social Science students have higher average of attitude towards sexual behavior than Science students but lower average in sexual risk prevention significantly whereas students of public and private university students have the mean value of attitude towards sexual behavior differently but respond indifferently to sexual risk prevention significantly.

4. Student of difference year of study, GPA. and income per month have no influence on their attitudes towards sexual behavior and their opinions in sexual risk prevention.

5. There are some guidelines for prevention and resolution of pornography exposure. According to student's perspectives, they recommend to have subtly critical thinking in media consumption. University administrators suggest to install the effective computer program for blocking pornography website from student's reach

and inform all students about pornography exposure legal penalty. Furthermore, university lecturers advise that these legal knowledge should be added in each subject as well as to assign students to do spiritual voluntary project for community which could decrease student's reach of pornography exposure behavior decisively. In parents' viewpoints, they said they should develop their internet using skills in order to cognizant their children. In addition, they would expose pornography media together with their children in order to make them ashamed and stop exposing it.

Key words pornography exposure, sexual behavior, Warner's randomized response technique (RRT)

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานวิจัยครั้งนี้ เกิดจากการสนับสนุนของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเจ้าของทุนในโครงการ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร. มานพ วิสุทธิแพทย์ แห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ ดร.จินตนาภา โสภณแห่งสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่ปรึกษาโครงการทั้ง ๒ ท่านที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อความถูกต้องสมบูรณ์ของงานวิจัยฉบับนี้ ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย อดีตอาจารย์ที่ปรึกษาดุสิตบัณฑิต ศาสตราจารย์ ดร.สุภาวค์ จันทวานิช และคณาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ด้านวิชาการ ด้านการวิจัย และแบบอย่างของความเป็นครูมืออาชีพที่ทรงคุณค่ายิ่งแก่ผู้วิจัยทั้งในอดีตและปัจจุบัน

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบคำถามทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน ขอขอบคุณผู้บริหาร คณาจารย์ผู้สอนตลอดจนผู้ปกครองของนักศึกษาทุกท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะต่างๆแก่ผู้วิจัยด้วยความเป็นกัลยาณมิตรที่ดียิ่ง

ท้ายนี้ขอกราบบูชาคุณบุพการีทั้งสองผู้มีพระคุณสูงสุดคือ คุณพ่อโสภณ เรืองพร และคุณแม่สมพร เรืองพร ผู้ให้ชีวิตและกำลังสติปัญญา อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญและคุณค่าของการศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งขอขอบคุณอาจารย์ไพศาล เสริตานนท์ และนางสาวชนนิกันต์ เสริตานนท์ ผู้เป็นที่รักและผู้อยู่เคียงข้างเสมอทั้งในยามทุกข์และสุข คุณความดีใดๆ ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุคคลทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้นด้วยจิตคารวะอย่างยิ่ง

ศิริพร เสริตานนท์

สิงหาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ (ภาษาไทย).....	ก
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ).....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่	
๑ บทนำ	๑
๑. หลักการและความเป็นมาของการวิจัย.....	๑
๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๔
๓. คำถามหลักในการวิจัย.....	๔
๔. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๕
๕. ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย.....	๕
๖. ขอบเขตของการวิจัย.....	๕
๗. นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	๖
๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
๑. การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	๘
๑) แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่ออินเทอร์เน็ตและ เครื่องมือสื่อสารดิจิทัลเคลื่อนที่.....	๘
๒) ทฤษฎีการบ่มเพาะทางสังคม.....	๑๐
๓) ทฤษฎีการเลียนแบบ.....	๑๑
๔) แนวคิดเกี่ยวกับสื่ออินเทอร์เน็ต.....	๑๓
๕) ความหมายและความสำคัญของการเปิดรับสื่อ.....	๑๕
๖) วัยรุ่นและพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น.....	๑๘
๗) แนวคิดที่เกี่ยวกับมาตรการและกฎหมายในการพิจารณาและควบคุม สื่ออนาจาร.....	๒๑
๘) เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	๒๓
๙) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๒๖
๒. กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	๓๖
๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๓๗

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๓๗
๒ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสร้างเครื่องมือ.....	๓๙
๓. การสร้างเครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	๔๑
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๔๔
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๔๔
๔ ผลการวิจัย.....	๔๗
ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	๔๗
ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา.....	๕๒
ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ.....	๖๖
ตอนที่ ๔ การวิเคราะห์พฤติกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับ สื่ออนาจารของนักศึกษา.....	๗๕
สรุปความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา สื่ออนาจาร.....	๘๖
ตอนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร.....	๘๗
ตอนที่ ๖ ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา.....	๙๐
๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	๑๒๙
๕.๑ สรุปผลการวิจัย.....	๑๒๙
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย.....	๑๓๒
ส่วนที่ ๑ พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา.....	๑๓๒
ส่วนที่ ๒ ประเด็นการประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา....	๑๓๓
ส่วนที่ ๓ ประเด็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทางเพศของ นักศึกษาระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา.....	๑๓๖
๕.๓ ข้อเสนอแนะ.....	๑๓๘
๑) ข้อเสนอแนะที่เกิดจากผลการวิจัยในประเด็นสำคัญ.....	๑๓๘
๒) ข้อเสนอแนะหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	๑๓๙
ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน.....	๑๔๐
ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัย.....	๑๔๐
ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัย.....	๑๔๑
ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองของนักศึกษา.....	๑๔๒
๓) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	๑๔๓
บรรณานุกรม.....	๑๔๔

ภาคผนวก.....	๑๔๗
ภาคผนวก ก ประวัติผู้เชี่ยวชาญ.....	๑๔๘
ภาคผนวก ข เครื่องมือวิจัย.....	๑๕๐
ภาคผนวก ค ผลการพิจารณาความสอดคล้องของข้อความคำถามกับนิยามศัพท์ปฏิบัติการ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC).....	๑๕๙
ประวัติผู้วิจัย.....	๑๖๒

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
๒.๑ จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลก.....	๑๓
๒.๒ ประเทศที่มีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตมากที่สุดในทวีปเอเชีย.....	๑๓
๒.๓ แผนภาพต้นไม้แสดงแนวคิดของ Warner.....	๒๕
๒.๔ กรอบแนวคิดการวิจัย.....	๓๖
๓.๑ ลำดับขั้นตอนของการสุ่มตัวอย่างนักศึกษาแบบหลายขั้นตอน.....	๓๙
๔.๑ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายในภาพรวมทั้งหมด (n=๒๙๘).....	๙๙
๔.๒ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงในภาพรวมทั้งหมด (n=๓๐๒).....	๑๐๑
๔.๓ แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายและหญิงในภาพรวมทั้งหมด(n=๖๐๐).....	๑๐๒
๔.๔ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายและหญิงในภาพรวมทั้งหมด (n=๖๐๐).....	๑๐๔
๔.๕ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ (n=๒๙๘).....	๑๐๖
๔.๖ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (n=๓๐๒).....	๑๐๘
๔.๗ แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์กับกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (n=๖๐๐).....	๑๐๙
๔.๘ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๐๐-๒.๕๐(n=๑๕๒).....	๑๑๑
๔.๙ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐(n=๒๑๙).....	๑๑๓
๔.๑๐ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๐๑-๓.๕๐(n=๑๕๕).....	๑๑๕
๔.๑๑ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๕๑-๔.๐๐(n=๗๒).....	๑๑๗
๔.๑๒ แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันทั้ง ๔ กลุ่ม (n=๖๐๐).....	๑๑๘

๔.๑๓	แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (n=๑๕๐).....	๑๒๐
๔.๑๔	แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ (n=๑๕๐).....	๑๒๒
๔.๑๕	แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ (n=๑๕๐).....	๑๒๔
๔.๑๖	แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ (n=๑๕๐).....	๑๒๖
๔.๑๗	แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปีที่ ๑-๔ (n=๖๐๐).....	๑๒๗

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๓.๑ จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มวิชาและชั้นปีที่ศึกษา.....	๓๘
๓.๒ ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) ของแบบวัดเป็นรายข้อในแต่ละด้าน.....	๔๒
๔.๑ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีและประเภท มหาวิทยาลัย.....	๔๗
๔.๒ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ประเภท มหาวิทยาลัย กลุ่มสาขาวิชา เพศ และระดับชั้นปีที่ศึกษา.....	๔๘
๔.๓ รายได้ของกลุ่มต่อเดือนจำแนกตามจำแนกตามประเภทมหาวิทยาลัย กลุ่มสาขาวิชา เพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษาและเกรดเฉลี่ยสะสม.....	๔๙
๔.๔ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ร่วมพักอาศัย และระดับชั้นปี ที่ศึกษา.....	๕๐
๔.๕ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ร่วมพักอาศัย กลุ่มสาขาวิชา และเพศ.....	๕๐
๔.๖ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ร่วมพักอาศัย และระดับ เกรดเฉลี่ยสะสม.....	๕๐
๔.๗ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัวของ บิดามารดา และระดับชั้นปีที่ศึกษา.....	๕๑
๔.๘ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัวของ บิดามารดา กลุ่มสาขาวิชา และเพศ.....	๕๑
๔.๙ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัวของ บิดามารดา เกรดเฉลี่ยสะสม.....	๕๑
๔.๑๐ อัตราความถี่พฤติกรรมกาเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาชาย.....	๕๒
๔.๑๑ อัตราความถี่พฤติกรรมกาเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาหญิง.....	๕๓
๔.๑๒ อัตราความถี่พฤติกรรมกาเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศ.....	๕๕
๔.๑๓ อัตราความถี่พฤติกรรมกาเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์.....	๕๖
๔.๑๔ อัตราความถี่พฤติกรรมกาเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์.....	๕๗
๔.๑๕ อัตราความถี่พฤติกรรมกาเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาทั้ง ๒ กลุ่มสาขาวิชา.....	๕๙
๔.๑๖ ความถี่ของพฤติกรรมกาเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา จำแนกตามเพศและ	

กลุ่มสาขาวิชาในประเด็นอื่นๆ.....	๖๐
๔.๑๗ อัตราความถี่พฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี.....	๖๑
๔.๑๘ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักศึกษา จำแนกตามเพศและระดับชั้นปีที่ศึกษา.....	๖๓
๔.๑๙ ช่วงอายุที่เริ่มรู้จักและสัมผัสสื่ออนาจาร จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	๖๔
๔.๒๐ ช่วงอายุที่เริ่มรู้จักและสัมผัสสื่ออนาจาร จำแนกตามสถานภาพทางครอบครัวของ บิดามารดา.....	๖๔
๔.๒๑ วัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา จำแนกตามเพศและ กลุ่มสาขาวิชา.....	๖๕
๔.๒๒ ค่าสถิติเบื้องต้นเพื่อการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลตัวแปรเจตคติต่อ พฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชา และระดับชั้นปีที่ศึกษา.....	๖๖
๔.๒๓ ค่าสถิติเบื้องต้นเพื่อการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลตัวแปรเจตคติต่อ พฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำแนกตาม เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	๖๗
๔.๒๔ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และของตัวแปรการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา.....	๖๘
๔.๒๕ ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศและการ ป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มเพศและกลุ่มสาขาวิชา.....	๗๐
๔.๒๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติต่อพฤติกรรม ทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีและเกรดเฉลี่ยสะสม.....	๗๑
๔.๒๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยระดับการป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีและเกรดเฉลี่ยสะสม.....	๗๒
๔.๒๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติต่อพฤติกรรม ทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	๗๓
๔.๒๙ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยระดับการป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน.....	๗๓
๔.๓๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติต่อพฤติกรรม ทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา...	๗๔
๔.๓๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยการป้องกันพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา....	๗๕
๔.๓๒ ค่าสถิติเบื้องต้นเพื่อการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลตัวแปรการป้องกันและ แก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา.....	๗๖

๔.๓๓ ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มประเภทมหาวิทยาลัย และกลุ่มสาขาวิชาของตัวแปรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจาร ตามความคิดเห็นของนักศึกษา.....	๗๘
๔.๓๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของค่าเฉลี่ยการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาระหว่างกลุ่มระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	๗๙
๔.๓๕ ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ.....	๘๐
๔.๓๖ ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามประเภท มหาวิทยาลัย.....	๘๒
๔.๓๗ ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	๘๓
๔.๓๘ สรุปการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับนักศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับ สื่ออนาจาร และแนวทางการป้องกันแก้ไข.....	๘๕
๔.๓๙ ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหาร อาจารย์และผู้ปกครองผู้ให้สัมภาษณ์.....	๘๗
๔.๔๐ สรุปประเด็น/สาระสำคัญจากการวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร.....	๘๘
๔.๔๑ จำนวนคำตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ของผู้ตอบคำถามทั้งหมด จำแนกตามเพศ.....	๙๒
๔.๔๒ จำนวนคำตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ของผู้ตอบคำถามทั้งหมด จำแนกตามชั้นปี.....	๙๓
๔.๔๓ จำนวนคำตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ของผู้ตอบคำถามทั้งหมด จำแนกตาม กลุ่มสาขาวิชา.....	๙๔
๔.๔๔ จำนวนคำตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ของผู้ตอบคำถามทั้งหมด จำแนกตาม เกรดเฉลี่ยสะสม.....	๙๕
๔.๔๕ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาชายโดยรวมทั้งหมด (n=๒๙๘).....	๙๘
๔.๔๖ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาหญิงโดยรวมทั้งหมด (n=๓๐๒).....	๑๐๐
๔.๔๗ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาชายหญิงรวมทั้งหมด (n=๖๐๐).....	๑๐๓
๔.๔๘ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ (n=๒๙๘).....	๑๐๕
๔.๔๙ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม	

ทางเพศของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (n=๓๐๒).....	๑๐๗
๔.๕๐ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๐๐-๒.๕๐ (n=๑๕๒).....	๑๑๐
๔.๕๑ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ (n=๒๑๙).....	๑๑๒
๔.๕๒ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๐๑-๓.๕๐ (n=๑๕๕).....	๑๑๔
๔.๕๓ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๕๑-๔.๐๐ (n=๗๒).....	๑๑๖
๔.๕๔ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (n=๑๕๐).....	๑๑๙
๔.๕๕ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ (n=๑๕๐).....	๑๒๑
๔.๕๖ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ (n=๑๕๐).....	๑๒๓
๔.๕๗ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของพฤติกรรม ทางเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ (n=๑๕๐).....	๑๒๕

บทที่ ๑

บทนำ

๑. หลักการและความเป็นมาของการวิจัย

วัยรุ่นเป็นวัยที่สนใจศึกษา ค้นหา ทดลองสิ่งใหม่ที่ตนพอใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศตรงข้าม แพนชั่นแปลกๆ หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ถ้าวัยรุ่นได้รับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมที่ยั่วๆ ก็จะมีแนวโน้มที่จะสนองตอบต่อความต้องการของตนได้ง่าย และเกิดพฤติกรรมเลียนแบบต่างๆ ตามค่านิยมของสังคมปัจจุบัน ซึ่งมีภัยที่เกิดขึ้นจากสื่อ และเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น วัยรุ่นหลายคนเป็นเหยื่อไม่ว่าจะเป็นเกมส์ออนไลน์ การแต่งกายตามแฟชั่นที่ล่อแหลม การติดต่อกับเพศตรงข้ามผ่านอินเทอร์เน็ต หรือสาว ๆ หลายคนกลายเป็นสินค้าหน้าจอบโดยไม่รู้ตัว วัยรุ่นปัจจุบันเสี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเผชิญกับสิ่งยั่วๆ ทั้งหลายผ่านสื่อต่างๆ ทุกรูปแบบ ปัจจุบันพ่อแม่ในหลายๆ ครอบครัวต้องทำงานหนักเพื่อให้ฐานะมั่นคง มีเงินซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกนานาชนิดที่จะให้มีความสุขแก่ลูกได้มากเท่าที่ใจต้องการ ทำให้เวลาที่ควรจะอยู่กับลูกน้อยลง หรือแทบจะไม่มีเวลาให้เลย โดยลืมนึกไปว่าการให้แต่วัตถุก็เปรียบเหมือนการปลูกต้นไม้ที่ให้น้ำกับปุ๋ยเท่านั้น ถ้าไม่มีการพรวนดินแต่งกิ่งใบ บังแดดให้ได้รับแสงที่เหมาะสมกับชนิดของต้นไม้แต่ละต้น ต้นไม้ก็จะไม่เจริญงอกงาม หรือบางต้นเติบโตได้ แต่ใบหงิกงอ ถูกแมลงพลี้ยกิน กิ่งก้านไประรานต้นอื่น ซึ่งก็เช่นเดียวกับเด็กที่ขาดการให้ความอบอุ่นและการอบรมบ่มนิสัยให้รู้ถูกรู้ผิด ก็มักจะรับเอาค่านิยมผิดๆ เข้ามา และเกิดปัญหาพฤติกรรมต่างๆ ตามมา (นันทิยา จีระทรัพย์, ๒๕๕๐: ออนไลน์)

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นมีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ กระแสสังคมปัจจุบันที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องเสรี หญิงชายไปไหนมาไหนตามลำพัง หรือถูกเนื้อต้องตัวกันเป็นเรื่องธรรมดา แต่วัยรุ่นเองลืมนึกไปว่าถ้าได้รับการกระตุ้นที่ยั่วๆ ก็จะมีการสนองตอบต่ออารมณ์ทางเพศได้ง่าย ถ้าทั้งสองฝ่ายต่างมีวุฒิภาวะไม่พร้อมย่อมก่อให้เกิดปัญหาตามมาได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้ทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน และตามมาด้วยปัญหาการทำแท้งและอาจมีอันตรายถึงชีวิต

สังคมไทยในปัจจุบันได้รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น วัยรุ่นเป็นกลุ่มหนึ่งที่รับวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้โดยไม่ไตร่ตรองว่าสิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ โดยเฉพาะสังคมไทย คาดหวังให้วัยรุ่นหญิงมีความบริสุทธิ์ไร้เดียงสาในเรื่องเพศ ประกอบกับสังคมและสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีการกระจายและเผยแพร่ได้อย่างอิสระ วัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ ที่มีส่วนกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศได้ง่าย นอกจากนี้สถานเริงรมย์ เช่น ผับ บาร์ คาเฟ่ สวนอาหาร ที่สร้างบรรยากาศ และการแสดงโชว์ต่างๆ ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีให้เห็นได้ทั่วไป จึงเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะ

เรียนรู้เรื่องเพศ และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (กระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๔๐)

พฤติกรรมกรรมการบริโภคของวัยรุ่นในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก เช่น การแต่งกาย การพูด การใช้ภาษา การกิน การใช้ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ซึ่งเป็นความพยายามสร้างตัวเองให้เป็นจุดสนใจแก่สังคมและเพศตรงข้าม มีการแต่งกายตามศิลปินดาราคาที่ตนชื่นชอบ เพื่อให้ตนดูเป็นคนทันสมัย ทันโลกทันยุคตลอดเวลา เป็นที่ยอมรับสามารถเข้ากลุ่มกับเพื่อนและเพศตรงข้ามได้ง่าย ปัจจัยที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงโดยตรงนั้น ได้แก่ สื่อ ซึ่งมีการพัฒนาอย่างมาก และหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นวีซีดี ดีวีดี สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ มากมาย หรือสื่อมัลติมีเดีย เช่น อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือประสิทธิภาพสูงซึ่งใช้งานได้หลากหลายหน้าที่

การรับเอาวัฒนธรรมการอุปโภคและบริโภคในสภาวะทางสังคมและครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไป จากเดิมที่พ่อแม่เคยเป็นผู้เลี้ยงดูลูกในช่วงวัยเยาว์อย่างใกล้ชิด แต่เนื่องด้วยภาวะเศรษฐกิจที่ต้องมีการแข่งขันดิ้นรน ทำให้พ่อแม่มีเวลาในการดูแลลูกซึ่งอยู่ในวัยรุ่นได้ไม่มากเท่าที่ควร การขาดความเอาใจใส่ ขาดการอบรมและขาดที่ปรึกษาที่ดี ทำให้ลูกในวัยรุ่นได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อีกทั้งกระแสของสื่อต่างๆ ที่มีการสอดแทรกเนื้อหาที่มีลักษณะลามกอนาจาร ซึ่งมีอยู่มากมาย ทำให้วัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อเหล่านี้ได้อย่างง่ายดาย และมีโอกาสที่จะนำไปสู่พฤติกรรมเปลี่ยนแบบจากสื่อลามกต่างๆ ซึ่งก่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศและทางสังคมในระยะต่อมา สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร เช่น โทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ต สามารถเข้าถึงมนุษย์ทุกเพศวัย และทุกชนชั้น โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มักให้ความสนใจในเรื่องความบันเทิง ความสะดวกสบาย และความทันสมัยเป็นหลัก (กฤษณ์ ทองเลิศ, ๒๕๔๐: ๑๓๑) สื่อเหล่านี้มีการนำเอาวัฒนธรรมและค่านิยมทางเพศเข้ามามากมาย ทั้งภาพเปลือยและกิจกรรมทางเพศ การสอดแทรกเนื้อหาที่มาพร้อมกับภาพและเสียงที่ยั่วอารมณ์ทางเพศ วัยรุ่นจึงได้รับอิทธิพลจากสื่อเหล่านี้ทั้งโดยเจตนา และโดยไม่รู้ตัว อันเนื่องมาจากอุปนิสัยในการชอบทดลอง ชอบเลียนแบบ และอยากรู้อยากเห็น ปัญหาจึงเกิดขึ้นจากการรับสื่อที่ถ่ายทอดสาระทางเพศ ส่งผลต่อทัศนคติและค่านิยมเรื่องเพศในกลุ่มวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไป จากเดิมที่เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ต้องมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งต้องใช้เวลา และความเหมาะสมในเรื่องความพร้อมของวัย กลายเป็นเรื่องของกิจกรรมอย่างหนึ่งที่สามารถทำได้ง่ายและถือเป็นเรื่องธรรมดาสามัญไปเสียแล้ว (กฤษณ์ ทองเลิศ, ๒๕๔๐: ๗๓) ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศกลายเป็นเรื่องของการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การรักนวลสงวนตัวของหญิงสาวมีน้อยลงเรื่อยๆ ในขณะที่การมีเพศสัมพันธ์แบบเสรีมีมากขึ้น กลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มประชากรสำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต มีแนวโน้มที่จะรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาเพิ่มขึ้นโดยปราศจากการกรอง ทำให้พวกเขาเกิดความผิดพลาดในเรื่องเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดปัญหาในการเรียน ปัญหาการขายบริการทางเพศ ปัญหาการทำแท้ง ปัญหายาเสพติดและโรคเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ส่งผลกระทบต่อสภาพปัญหาสังคมในภาพรวมของประเทศ อันถือเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศอย่างมาก โดยเฉพาะเมื่อมีการเผยแพร่ภาพและข่าวทางสื่อประเภทที่สัมผัสได้

ทั้งภาพและเสียงพร้อมๆ กันไปทั่วโลก เช่น ข่าวการนำซากเด็กก่อนไปทิ้งไว้ตามที่สาธารณะเช่น ห้างน้ำ ที่จอดรถ แม่น้ำลำคลอง ฯลฯ ไม่เว้นแม้แต่ในวัด หรือข่าวสาววัยรุ่นทำแท้งกับหมอเถื่อนจน ตกเลือดเสียชีวิต และที่ติดเชื่อปางตายก็มีนับไม่ถ้วน (รัตนากาล คำสอน, ๒๕๕๐: ๒-๓) ย่อมเป็นสิ่งที่ สะท้อนให้เห็นถึงความเสื่อมถอยทางศีลธรรม คุณธรรมทางจิตใจของบุคคลในสังคม และเป็นตัวบ่งชี้ สุขภาวะของพลเมืองในประเทศได้อย่างชัดเจนต่อสายตาของชาวโลก

ศาสตราจารย์ นายแพทย์สรศักดิ์ ฐานีพานิชกุล คณบดี วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข จุฬาลงกรณ์สถาบันอุดมศึกษา ในฐานะผู้แทนสภาวิชาการคุมกำเนิดแห่งประเทศไทยแปซิฟิกประจำ ประเทศไทย เปิดเผยว่า จากผลการสำรวจเกี่ยวกับทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดใน วัยรุ่นหญิงและชายใน ๑๕ ประเทศทุกทวีปทั่วโลก พบว่ากลุ่มตัวอย่างเฉลี่ยร้อยละ ๓๑ ไม่มีการ ปรึกษาเรื่องการคุมกำเนิดก่อนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยเฉพาะประเทศไทยมีอัตราสูงถึงร้อยละ ๔๑ และร้อยละ ๒๔ มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนใหม่โดยไม่ป้องกันและคุมกำเนิดเลย ด้านนายแพทย์สุกมล วิภาวิพลกุล จิตแพทย์และนักพูดชื่อดังเปิดเผยว่า สาเหตุที่ปัญหาท้องไม่พร้อมและการทำแท้งในวัย เรียนทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ มาจากการขาดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งความมั่นใจในตนเอง โดย ผู้หญิงมักมีจุดอ่อนที่การไม่กล้าปฏิเสธเพราะกลัวคนรักทิ้ง และเมื่อยอมครั้งแรก ครั้งต่อไปก็ไม่ใช่ เรื่องที่ยากเย็นอีกต่อไป ทำให้พลาดและตั้งครมภ์ในที่สุด (หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์, ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒)

มีการศึกษาจำนวนมากพบว่า การเปิดรับภาพโป๊ สื่อลามกที่ปรากฏในสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ทางอินเทอร์เน็ต นิตยสาร การ์ตูนวีซีดี นั้น มีผลกระทบต่อพัฒนาการและค่านิยมทางเพศของเยาวชน ทำให้เยาวชนกลายเป็นคนที่มีเพศสัมพันธ์แบบไม่รับผิดชอบ (ยงยุทธ์ วงศ์ภิรมย์ศานต์, ๒๕๔๗: ๕-๖; American academy of pediatrics, ๒๐๐๑: ๑๙๑-๑๙๔ ; Brown, Greenberg, & Buerkel-Rothfuss, ๑๙๙๓: ๕๑๑-๕๒๕) นอกจากนี้ สื่อมวลชนยังมีอิทธิพลต่อการกระตุ้นพฤติกรรม การบริโภคของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะกับกลุ่มเยาวชน วัยรุ่น นิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็น กลุ่มเป้าหมายที่สำคัญของธุรกิจสื่อสารมวลชน เนื่องจากผู้บริโภคกลุ่มนี้มีกำลังซื้อสูง และเป็นกลุ่มที่ ถูกชักจูงได้ง่าย เพราะมักใช้อารมณ์และความรู้สึกเป็นตัวแปรในการตัดสินใจ (รตี ธนารักษ์, ๒๕๔๔: ๔-๕) ซึ่งหากกลุ่มดังกล่าวเปิดรับสื่อและมีพฤติกรรมบริโภคสื่อโดยขาดวิจารณญาณ ขาดการ วิเคราะห์ประเมินเนื้อหาที่สื่อนำเสนอ อาจตกเป็นเหยื่อค่านิยมที่สื่อจงใจนำเสนอเพื่อผลประโยชน์ทาง ธุรกิจโดยไม่รู้ตัว (จินตนา ต้นสุวรรณนนท์ และคณะ, ๒๕๕๓: ๑๒๔)

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์สอนผู้หนึ่งในระดับอุดมศึกษา ซึ่งปฏิบัติภารกิจหลักสำคัญ ประการหนึ่งในการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางความคิดและค่านิยมอันถูกต้องเหมาะสมให้แก่ผู้ที่กำลังจะ ก้าวไปสู่ความเป็นบัณฑิตที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมในอนาคตอันใกล้ จึงสนใจที่จะทำการศึกษา พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออาจารย์และรูปแบบพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และโดยที่ผู้วิจัยพิจารณา เห็นว่า กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในช่วงวัยที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง ด้วย ช่องทางที่สามารถเข้าถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องมืออุปกรณ์สื่อสารดิจิทัลได้สะดวกง่ายดายจาก

การให้บริการด้านวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาที่ต่างก็อยู่ในภาวะแข่งขันสูงในตลาดอุดมศึกษาในปัจจุบัน ตลอดจนหลักสูตรและวิธีการสอนที่เน้นการศึกษาค้นคว้าซึ่งมีการใช้ระบบสารสนเทศเป็นพื้นฐาน ล้วนแต่เป็นส่วนสำคัญอันผลักดันให้วัยรุ่นกลุ่มนี้ต้องใช้เวลาอยู่กับสื่อดังกล่าววันละหลายชั่วโมง จึงมีโอกาสดูรับข้อมูลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบได้โดยง่าย และข้อมูลบางอย่างก็ดูจะเป็น “ของแถมที่โดนใจ” ได้มากกว่างานที่ได้รับมอบหมายให้ค้นคว้าจากอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษากับกลุ่มวัยรุ่นนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในครั้งนี้ ตลอดจนศึกษาข้อเสนอแนะ และแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหาสื่ออนาจารตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไปพร้อมกัน

พฤติกรรมทางเพศจัดเป็นพฤติกรรมปกปิด (sensitive behavior) ซึ่งผู้ประพฤติปฏิบัติย่อมไม่ต้องการเปิดเผยให้ผู้หนึ่งผู้ใดได้ทราบ จึงเป็นการยากที่จะได้ข้อมูลที่แท้จริง หากผู้ถามใช้คำถามโดยตรง (direct question) ก็มีแนวโน้มว่าจะได้รับการปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงที่จะตอบหรือไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล หรือบิดเบือนข้อมูลเพื่อปกป้องตนเอง ด้วยเหตุนี้จึงมีนักวิจัยและนักสถิติพยายามคิดค้นเทคนิคพิเศษในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นพฤติกรรมปกปิดซึ่งแตกต่างจากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไป โดย Warner (๑๙๖๕) เป็นบุคคลแรกที่คิดค้นเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม (randomized response technique : RRT) ขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้ให้ข้อมูลจะให้ความร่วมมือในการตอบคำถามตามความเป็นจริง ด้วยการเลือกคำถามเพียงหนึ่งข้อจากคำถาม ๒ ข้อที่เกี่ยวข้องกัน คำถามแต่ละข้อถูกกำหนดความน่าจะเป็นในการสุ่มไว้ล่วงหน้า เมื่อผู้ให้ข้อมูลเลือกคำถามโดยใช้เครื่องมือสุ่มเลือก (randomizing device) แล้วจึงตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ตามความเป็นจริง ซึ่งผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจะไม่ทราบว่าผู้ให้ข้อมูลตอบคำถามข้อใดในแต่ละประเด็นของข้อคำถาม วิธีนี้จะช่วยให้ผู้ตอบสบายใจที่จะให้ความร่วมมือในการตอบคำถามและกล้าที่จะตอบความจริงมากขึ้น

ดังนั้นในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มดังกล่าวมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังหัวข้อถัดไป

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทของสื่ออินเทอร์เน็ต สถานที่ในการเปิดรับสื่อ, จำนวนชั่วโมง, ความถี่ในการเปิดรับสื่อ, และวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่ออนาจาร

๒. เพื่อประมาณค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner

๓. เพื่อเปรียบเทียบค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษา และ ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม

๔. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การป้องกันและแก้ไข พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และ พฤติกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่ออนาจารจำแนกตามกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม

๕. เพื่อเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่ออนาจารตามความคิดเห็นของ นักศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ในมหาวิทยาลัย และผู้ปกครองของนักศึกษา

๖. เพื่อนำผลการวิจัยในภาพรวมเสนอต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และรับผิดชอบทั้งโดยตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัย

๓. คำถามหลักในการวิจัย

ผู้วิจัยมีคำถามหลักในการวิจัย ดังนี้

๑. สื่ออนาจารมีบทบาทและความสำคัญอย่างไรต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย

๒. นักศึกษามหาวิทยาลัยมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารมากน้อยเพียงใด ที่ไหนบ้าง และด้วยวัตถุประสงค์อย่างไร

๓. นักศึกษามหาวิทยาลัยมีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และมีลักษณะของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างไร

๔. นักศึกษา ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้ปกครองของนักศึกษา มีแนวทางในการแก้ไขและป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษามหาวิทยาลัยได้อย่างไรบ้าง และใครควรเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อแก้ไข ป้องกันปัญหาดังกล่าวให้ได้ผลดี

๔. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. นักศึกษาตระหนักถึงปัญหาสื่ออนาจารที่มีบทบาทต่อพฤติกรรมทางเพศของตน ช่วยให้นักศึกษารู้จักเลือกรับหรือหลีกเลี่ยงการเข้าถึงสื่ออนาจารเหล่านั้นได้อย่างรู้เท่าทัน

๒. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ตระหนักถึงการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดในการเปิดรับสื่อของลูกหลาน ให้คำแนะนำหรือเสริมสร้างทัศนคติ และค่านิยมที่ถูกต้องในการคบเพื่อนต่างเพศ และเรื่องเพศที่ถูกต้องให้แก่ลูกหลาน

๓. สถาบันการศึกษานำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไข และป้องกัน รวมทั้งเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษา โดยสร้างความรู้ความเข้าใจ เจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมและปลอดภัยแก่นักศึกษา

๔. ข้อมูลจากการวิจัยจะมีส่วนช่วยให้หน่วยงานของรัฐได้ตระหนักถึงปัญหาและการวาง มาตรการ การวางกฎระเบียบด้านการตรวจสอบ การระวางโทษแก่บุคคลที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการ นำเสนอสื่ออนาจรอย่างจริงจัง

๕. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเสนอนโยบายและร่วมหาแนวทางในการสร้างวิธีการและรูปแบบกิจกรรมในการลดหรือป้องกันการเกิดพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นวัยเรียน อันจะช่วยให้พวกเขามีคุณภาพชีวิตที่ดีและเติบโตเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อประเทศชาติในอนาคต

๖. ผลการวิจัยช่วยสร้างความตระหนักให้แก่ผู้ประกอบการในการจัดทำสื่อ การนำเสนอ และการเผยแพร่อย่างมีจรรยาบรรณ คำนึงถึงปัญหาในระยะยาว และมีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่น่าพึงพอใจแก่ทุกฝ่าย

๕. ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมเชิงปกปิด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย ให้ถือว่าการตอบคำถามทุกข้อของนักศึกษา อยู่ในกรณีให้ผู้ให้ข้อมูลได้ตอบคำถามตรงตามที่ตนรู้ได้ และตามความเป็นจริง

๖. ขอบเขตของการวิจัย

๖.๑ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทั้งภาครัฐและเอกชน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไป ในภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๔

๖.๒ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาแนวคิด วิธีการของเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มกับข้อมูลที่มีลักษณะปกปิด (sensitive question) ของ Warner (๑๙๖๕) เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยการประมาณค่าสัดส่วนของพฤติกรรมดังกล่าว ตลอดจนเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับชั้นปีที่ศึกษา

๖.๓ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่

๑) ภูมิหลังของประชากร ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มวิชาเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้จากผู้ปกครองต่อเดือน บุคคลที่พัวอาศัยร่วมกัน และสถานภาพการสมรสของบิดามารดา

๒) พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจาร ได้แก่ ประเภทของสื่อที่เปิดรับ สถานที่ในการเปิดรับสื่ออนาจาร จำนวนชั่วโมงที่เปิดรับ ความถี่ของการเปิดรับ และวัตถุประสงค์ในการเปิดรับ

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาประกอบด้วยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแนวทางแก้ไขและป้องกันสื่ออนาจาร

๗. นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

๑. สื่ออนาจาร หมายถึง สื่อที่มีเนื้อหาลักษณะลามกอนาจารสอดแทรกอยู่ภายในสื่อประเภทอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือและสื่อดิจิทัลอื่นๆ

๒. **อินเทอร์เน็ต** หมายถึง ประเภทของสื่อที่มีเนื้อหารูปแบบ ลักษณะของข้อมูล เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือทั้งเสียงและภาพเคลื่อนไหว และเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ หรือถ่ายโอนข้อมูลไปยังโทรศัพท์มือถือเครื่องอื่นๆ ได้

๓. **สื่อดิจิทัล** หมายถึง สื่อที่มีการนำเอาเทคโนโลยีความเจริญก้าวหน้าทางด้านคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตเข้ามาช่วยนำเสนอข้อมูล เช่น ข้อความ กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอ เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการใช้งาน เช่น ยูทูป ไฮไฟฟ์ เฟซบุ๊ก บล็อก อีเมลล์ วินโดวส์ไลฟ์ และ เอส เอ็ม เอส

๓.๑ ยูทูป (youtube) หมายถึง เว็บไซต์ที่ให้บริการแลกเปลี่ยนภาพวิดีโอระหว่างผู้ใช้ได้ฟรี โดยนำเทคโนโลยีของ Adobe Flash มาใช้ในการแสดงภาพวิดีโอ

๓.๒ ไฮไฟฟ์ (hi 5) หมายถึง เว็บไซต์ในลักษณะเครือข่ายชุมชนออนไลน์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มเพื่อน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ แชร์รูปภาพกันดูโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

๓.๓ เฟซบุ๊ก (facebook) หมายถึง เว็บไซต์เครือข่ายสังคมสำหรับติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นที่นิยมอันดับต้นสำหรับเว็บเครือข่ายสังคมเช่นเดียวกับไฮไฟฟ์ และมายสเปซ ซึ่งมีภาพและชื่อของเพื่อนที่ติดต่อ

๓.๔ บล็อก (blog) หมายถึง รูปแบบเว็บไซต์ประเภทหนึ่ง ซึ่งถูกเขียนขึ้นในลำดับที่เรียงตามเวลาในการเขียน โดยปกติจะประกอบด้วย ข้อความ ภาพ ลิงก์ ซึ่งบางครั้งจะรวมสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะ เพลง หรือวิดีโอในหลายรูปแบบได้

๓.๕ อีเมลล์ (e-mail) คือ วิธีการในการเขียนส่งหรือรับข้อความผ่านทางเครือข่ายเชื่อมโยงระบบอิเล็กทรอนิกส์

๓.๖ วินโดวส์ไลฟ์ (Windows Live) หมายถึง ชื่อเรียกกลุ่มผลิตภัณฑ์ด้านบริการที่พัฒนาโดยไมโครซอฟท์ ซึ่งบางส่วนนั้นยังอยู่ในระหว่างการพัฒนา และมีบางส่วนที่ได้เปลี่ยนชื่อจากเอ็มเอสเอ็นเดิม เพื่อเป็นการรวมเซอร์วิสเข้าด้วยกัน โดยไมโครซอฟท์หวังว่าจะช่วยในการแข่งขันกับคู่แข่งอย่างกูเกิลได้ดีขึ้น

๓.๗ เอส เอ็ม เอส (SMS) หมายถึง บริการการสื่อสารอย่างหนึ่ง ที่ให้ผู้ใช้สามารถส่งข้อความสั้นๆ ไปยังอุปกรณ์สื่อสารอีกเครื่องหนึ่งได้ โดยการส่งข้อความผ่านโทรศัพท์มือถือคอมพิวเตอร์มือถือ หรือโทรศัพท์พื้นฐาน

๔. **โทรศัพท์มือถือ** หมายถึง ประเภทของสื่อที่มีเนื้อหาและรูปแบบลักษณะของข้อมูลเสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือทั้งเสียงและภาพเคลื่อนไหว และเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ หรือถ่ายโอนข้อมูลไปยังโทรศัพท์มือถือเครื่องอื่นๆ ได้

๕. **พฤติกรรมกรเปิดรับ** หมายถึง การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ โดยศึกษาจากรูปแบบเนื้อหา ความถี่ ระยะเวลา และสถานที่ในการเปิดรับสื่อลามก

๖. **พฤติกรรมทางเพศ** หมายถึง พฤติกรรมอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเปิดรับสื่ออนาจารรูปแบบต่างๆ ที่มีส่งผลต่อการแสดงออกทางเพศของนักศึกษา

๗. **พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ** หมายถึง การที่นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตัวในลักษณะที่มีผลหรือทำให้เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์อันเนื่องมาจากการเปิดรับสื่ออนาจาร การเสพยาของมีนเมา สิ่งเสพติดประเภทต่างๆ ซึ่งส่งผลทำให้ขาดการควบคุมตนเองหรือไม่อาจครองสติได้ตามปกติ การแต่ต้องสัมผัสเพศตรงข้ามเชิงชู้สาว การแต่งกายที่เปิดเผยส่วนต่างๆ ของร่างกายที่พึงปกปิด และการแสดงท่าทีเชิญชวน ยั่วยุให้เกิดอารมณ์ทางเพศ

๘. **การแก้ไขและป้องกัน** หมายถึง วิธีการในการยับยั้งหรือบรรเทาปัญหาสื่อลามกจากปัจจัยต่างๆ เช่น บทบาทของนักศึกษา เช่นการรู้เท่าทันสื่ออนาจาร การเข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ การขอคำปรึกษาจากผู้ใหญ่ รวมถึงบทบาทของพ่อแม่/ผู้ปกครอง และ/หรือครูอาจารย์ เช่น การให้เวลาเอาใจใส่ หมั่นสังเกตพฤติกรรมของลูกหลาน การให้คำปรึกษาได้อย่างอบอุ่นเมื่อลูกหลานต้องการ การให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศอย่างถูกต้อง และการสร้างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความใกล้ชิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิกในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ

๙. **นักศึกษา** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๔ ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและของเอกชนซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปีการศึกษา ๒๕๕๔

๑๐. **กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์** หมายถึง หลักสูตรระดับปริญญาตรีที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในคณะวิทยาศาสตร์/วิทยาศาสตร์การแพทย์/วิทย์ประยุกต์/วิทย์-เทคโนโลยี/วิศวกรรมศาสตร์/อุตสาหกรรมศาสตร์

๑๑. **กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์** หมายถึง หลักสูตรระดับปริญญาตรีที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในคณะอักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ บริหารธุรกิจ และนิเทศศาสตร์

๑๒. **มหาวิทยาลัย** หมายถึง สถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลซึ่งจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปในคณะวิชาต่างๆ ทั้งในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ในแขนงต่างๆ ทั้งในสังกัด/การกำกับดูแลของรัฐและของเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยราชภัฏ และวิทยาลัย

๑๓. **เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม** หมายถึง เทคนิคที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีลักษณะเชิงปกปิด หรือมีลักษณะละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกของผู้ตอบ โดยใช้เครื่องมือสุ่มเลือกที่ถูกกำหนดความน่าจะเป็นไว้ล่วงหน้าแล้วเข้ามาช่วย เพื่อที่ผู้ตอบให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลตามความเป็นจริงด้วยความสบายใจ และรู้สึกผ่อนคลายให้มากที่สุด

๑๔. **พฤติกรรมปกปิด** หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรม จารีตประเพณีและกฎหมายหรือเรื่องส่วนตัว ซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกไม่สบายใจหรือไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคมหากต้องเปิดเผย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

๑๕. **ตารางสุ่มเลือก** หมายถึง เครื่องมือสุ่มเลือกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเลือกข้อความ ซึ่งจะถูกกำหนดความน่าจะเป็นไว้ล่วงหน้าแล้ว

๑๖. **เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ** หมายถึง ลักษณะหรือรูปแบบของความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ ความคิดเห็นหรือการรู้จักของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดหรือชี้้นำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น ความรู้สึกที่มีต่อการแสดงความรักเชิงชู้สาว การมองเพศตรงข้ามเป็นเพียงสิ่งบำบัดความใคร่ การมีค่านิยมในการแสดงออกทางเพศอย่างเสรี เป็นต้น

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง “ผลของการเปิดรับสื่อออนไลน์ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย : การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มและแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการวิจัยได้แก่ ๑) แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่ออินเทอร์เน็ตและเครื่องมือสื่อสารดิจิทัลเคลื่อนที่ ๒) ทฤษฎีการบ่มเพาะทางสังคม ๓) ทฤษฎีการเลียนแบบ ๔) แนวคิดเกี่ยวกับสื่ออินเทอร์เน็ต (internet) ๕) ความหมายและความสำคัญของการเปิดรับสื่อ ๖) วัยรุ่นและพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น ๗) แนวคิดที่เกี่ยวกับมาตรการและกฎหมายในการพิจารณาและควบคุมสื่อออนไลน์ ๘) เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ และ ๙) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

๑) แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่ออินเทอร์เน็ตและเครื่องมือสื่อสารดิจิทัลเคลื่อนที่

อินเทอร์เน็ตและเครื่องมือสื่อสารดิจิทัลเคลื่อนที่ กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนยุคใหม่ที่มีประชากรหลายร้อยล้านคนใช้ในการติดต่อสื่อสาร สั่งซื้อสินค้าออนไลน์ ใช้ทำงาน วางแผนท่องเที่ยว โรงแรม ค้นหาเปรียบเทียบราคาทัวร์ ฯลฯ แต่มีคนจำนวนไม่น้อยเช่นกันที่ใช้เครื่องมือดังกล่าวเพื่อสนองความต้องการทางเพศผ่านทางไซเบอร์เซ็ก (cybersex) นานารูปแบบ อาทิ เซ็กในรูปแบบการพูดคุยเว็บไซต์รูปโป๊ เปลือย ลามก อนาจาร เป็นต้น พฤติกรรมกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบันมีการติดต่อสื่อสารผ่านระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต ด้วยโปรแกรม MSN โดยมี “viewsex” เป็นเครื่องมือระบายอารมณ์ทางเพศ โดยผ่านระบบสื่อสารออนไลน์ ซึ่งมีกล่องที่เรียกว่า “เว็บแคม” เป็นตัวหลักในการปฏิบัติการพูดคุย วัยรุ่นที่เข้าไปในระบบ “ไซเบอร์สเปซ” และหาคู่ด้วยการใช้อีเมลที่โพสต์คำพูดในลักษณะเชิญชวนให้ร่วมทำกิจกรรมทางเพศ จากนั้นเมื่อได้คู่สนทนาก็จะมีการล้ำโลมโดยการสื่อสารผ่านตัวอักษรบนแป้นพิมพ์ในลักษณะปลุกอารมณ์ ก่อนจะเปลื้องผ้า โชว์สรีระในส่วนที่ควรปิดบัง (ยกเว้นใบหน้า) และปฏิบัติกิจทางเพศให้คู่สนทนาดู ซึ่งคู่สนทนาก็จะปฏิบัติตามเช่นเดียวกัน พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาทางเพศ และปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากมาย (ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ, ๒๕๔๓: ๑๙)

ในทุกวันนี้เราคงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าสื่อมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ในสังคมไทย(อิทธิพลปริติประสงค์, มปป) สื่อที่อยู่รอบตัวเราทั้งในโลกของสื่อเก่าในยุคกระดาษ ยุคคลื่นวิทยุโทรทัศน์ มาถึงยุคอิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ Cam Frog, Hi 5 รวมทั้งเกมคอมพิวเตอร์ ที่เด็กๆ ส่วนใหญ่เข้าไปใช้บริการในร้านเกมคาเฟ่ ซึ่งหากคำนวณจากจำนวนร้านที่มีอยู่กว่า ๓๐,๐๐๐ ร้านทั่วประเทศ ในหนึ่งชั่วโมงอาจมีเด็กเข้าไปใช้บริการกว่า ๔๕๐,๐๐๐ คน (โดยเฉลี่ย ๑๕ เครื่อง ต่อ ๑ ร้าน) ยุคนี้สื่อ

ออนไลน์เหล่านี้กระโดดเข้ามาสู่โทรศัพท์มือถือ พบว่าตัวเลขของผู้ใช้บริการมือถือเหล่านี้กำลังเพิ่มขึ้นทุกวันจึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าเด็กและเยาวชนจะต้องใช้ความเข้มแข็งเพียงใดในการต่อสู้กับความเบี่ยงเบนที่อาจเกิดขึ้นจากการบริโภคสื่อที่อยู่ล้อมรอบตัวเรา ทั้งสื่อที่มีพฤติกรรมรุนแรง ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ โดยเฉพาะสื่อลามกอนาจาร รวมไปถึงสื่อที่นำเสนอการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม

ในกรณีของสื่ออินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มีเว็บไซต์ลามกอนาจารถึงกว่า ๑.๓ ล้านเว็บ ๒๖๐ ล้านเว็บเพจ ในปี ๒๕๔๘ ตัวเลขขยับขึ้นมาอยู่ที่ ๔๒๐ ล้านเว็บเพจ และในกรณีของประเทศไทยจาก ๔๐ เว็บไซต์ ที่ได้รับความนิยมจากผู้ใช้ในประเทศไทย ร้อยละ ๕๒.๕ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม เนื้อหาของเว็บไซต์มีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม และอีกกว่าร้อยละ ๑๗.๕ เป็นเว็บไซต์ที่มีลักษณะเป็นสีดำ โดยเฉพาะในเรื่องของเนื้อหาสื่อทางเพศที่เข้าข่ายลามกอนาจาร ๕ การใช้ภาษาที่หยาบคาย รวมถึงเนื้อหาที่รุนแรง

สถานการณ์การเสพสื่ออนาจารของเด็กและเยาวชนไทยวิกฤตหนักตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ถึงขั้นถ่ายเป็นวีดิโอร่วมเพศให้ไหลตปดูฟรี ในอดีตกระแสความนิยมของผู้เล่นอินเทอร์เน็ตตามเว็บบอร์ดลามกอนาจาร ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากเดิมที่เคยโพสต์รูปไปเปลือยเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันมือถือรุ่นใหม่ไหลตปวีดิโอร่วมเพศจากเว็บไซต์ฟรี ได้เห็นทั้งภาพเคลื่อนไหวพร้อมเสียงชัดเจน มีทั้งไทย ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เกาหลี วัยรุ่นเริ่มหันมาไหลตปวีดิโอหรือภาพเคลื่อนไหวสั้นๆ ไม่กี่วินาที ซึ่งมีการถ่ายโดยโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ ซึ่งคลิปวีดิโอบนมือถือกำลังเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นอย่างมาก ขณะนี้ได้มีการจัดทำธุรกิจการค้าของคลิปวีดิโอมือถือกันมากขึ้น ซึ่งร้านค้าที่มีการซื้อขายมือถือพร้อมใจกันเก็บคลิปวีดิโอไว้ในการซื้อขาย ซึ่งจะมีการเสนอขายคลิปวีดิโอฉบับเต็มด้วยข้อความเชิญชวนทางอินเทอร์เน็ต โดยปรากฏตามเว็บลามกอนาจาร ซึ่งสามารถพบได้ตามเว็บไซต์ด้วยรุ่นชื่อดัง ด้วยการระบุข้อความสั้นๆ ได้ใจความว่าต้องการขายคลิปวีดิโอ ซึ่งมีจำนวนมากมายหลายสิบลกระหู่ (ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ, ๒๕๔๓: ๒๐)

พฤติกรรมวัยรุ่นไทยในปัจจุบันจึงถูกหล่อหลอมมาจากการบริโภคสื่อเป็นหลักจนเป็นความเคยชินที่ขาดไม่ได้ในชีวิตประจำวัน และกลายเป็นค่านิยมด้วยนิสัยของวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงอายุ ๑๕-๑๙ ต้องการความตื่นเต้นอย่างเช่นการถ่ายภาพนู้ดในมือถือ แล้วนำไปโพสต์ขายตามอินเทอร์เน็ตและได้รับเสียงตอบรับจาก “ผู้บริโภค” ทั้งที่อยู่ในวัยเดียวกันและที่ต่างวัยก็มีไม่น้อย

ปัญหาวัยรุ่นตั้งครรกโดยไม่พึงประสงค์ในสังคมไทย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาโดยตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อมูลจากสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล (หนังสือพิมพ์แนวหน้า, ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓) รายงานว่า ค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พบว่าอยู่ในระหว่าง ๑๖-๑๘ ปี โดยประมาณ ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากสื่อที่ยั่วและเข้าถึงง่าย ซึ่งจะทำให้เกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบจนเกิดการขับเคลื่อนทางเพศในทางที่ไม่เหมาะสม จนนำไปสู่ปัญหาวัยรุ่นตั้งครรกโดยไม่พึงประสงค์ และจากสิ่งเร้าดังกล่าว ทำให้เกิดคุณแม่มือใหม่ที่ตั้งครรกขณะไม่พร้อมจำนวนมาก

อย่างไรก็ตาม มีผลการวิจัยซึ่งพบว่า การรู้เท่าทันสื่อเป็นตัวทำนายที่มีอิทธิพลทางบวกสูงที่สุดในการทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญา (จินตนา ต้นสุวรรณนนท์, ๒๕๕๓: ๑๓๐) กล่าวคือ การตระหนักรู้ในผลกระทบของสื่อจะช่วยให้ผู้บริโภคสื่อปกป้องตนเองได้ เนื่องจากจะช่วยให้สามารถตัดสินใจได้ว่า ผลแบบใดที่ตนต้องการและผลแบบใดที่ควรหลีกเลี่ยง (Potter, ๒๐๐๕ อ้างถึงในจินตนา ต้นสุวรรณนนท์, ๒๕๕๓: ๑๓๐) การควบคุมเนื้อหาข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมทั้งที่เป็นประโยชน์และโทษ ซึ่งไหลเวียนอยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจากทั่วทุกมุมโลกกระทำได้อย่างอินเทอร์เน็ตจึงเปรียบเสมือนดาบสองคมที่ให้ทั้งคุณและโทษ ขึ้นอยู่กับเยาวชนผู้ใช้งาน สำหรับภัยทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนได้แก่ ภัยจากสื่อลามกอนาจาร ภัยจากการเข้าไปพูดคุยสนทนาออนไลน์ ภัยจากการค้าบริการทางเพศ และภัยจากการเล่นเกมที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมในรูปแบบต่างๆ (วรพจน์ ช่างปั้น, ๒๕๕๑; จิตรี อนุสนธิ์, ๒๕๕๒)

สื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

สื่อปลอดภัย หมายถึง สื่อที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย ยกตัวอย่างสื่อที่ขัดต่อกฎหมาย เช่น สื่อลามก สื่อที่มีลักษณะหมิ่นประมาทผู้อื่น สื่อที่แนะนำการใช้สารเสพติด สื่อโฆษณาการค้าประเวณี เป็นต้น สื่อที่สร้างสรรค์นั้นหมายถึงสื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการศึกษาให้กับเด็ก เยาวชนไทยในประเด็นหลักๆ ๖ เรื่อง คือ ส่งเสริมระบบคิด ส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ เน้นเรื่องคุณธรรม-จริยธรรม ส่งเสริมทักษะในการใช้ชีวิต สื่อที่ทำให้เข้าใจและเรียนรู้การอยู่ร่วมกันหรือการผสมผสานความหลากหลายในแง่มุมต่างๆ และสุดท้ายก็คือ สื่อที่ทำให้เข้าใจและเกิดความรักของคนในครอบครัว

อะไรคือปัญหาด้านสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ในสังคมไทย

ในปัจจุบันพบว่า สื่อที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนมีน้อยมาก ในขณะที่สื่อที่ไม่ปลอดภัยนั้นกลับมีจำนวนมากขึ้นและทวีความรุนแรงมากขึ้นเพราะเหตุปัจจัยสำคัญ ๖ ประการ ดังนี้ (๑) การใช้ระบบเรตติ้งเชิงปริมาณ ทำให้รายการสำหรับเด็ก เยาวชนไม่สามารถอยู่รอดในผังรายการได้ (๒) ขาดระบบการส่งเสริมสื่อที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ที่เป็นรูปธรรมและยั่งยืน (๓) ขาดการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับเด็ก เยาวชน และครอบครัวอย่างจริงจัง (๔) ขาดการปลูกฝังจริยธรรมที่ดีในการใช้งานไอซีที (๕) ขาดระบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้กับเด็ก เยาวชน และครอบครัว และ (๖) ขาดระบบการบังคับใช้กฎหมายและการสร้างกฎหมายใหม่ที่มีประสิทธิภาพ

๒) ทฤษฎีการบ่มเพาะทางสังคม (socialization theory)

การอบรมบ่มเพาะ (socialization) มีความหมายคล้ายคลึงและแตกต่างกันในรายละเอียดตามสาขาวิชาที่ศึกษาดังนี้ (กาญจนา แก้วเทพ, ๒๕๕๒: ๑๖๗)

ในสาขาวิชามานุษยวิทยา ใช้คำว่า “enculturation” ซึ่งหมายความว่า คนในแต่ละสังคมจะต้องซึมซับ (internalized) วัฒนธรรมที่เคยเป็นสิ่งที่อยู่ภายนอกตนเอง (ภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี ฯลฯ) เข้าไปไว้ในตนเอง (en = ซึมซาบเข้าไป + culture = วัฒนธรรม) ในแง่นี้ สื่อมวลชนก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมของชาตินั้นๆ เป็นอย่างไร ก่อนที่จะซึมซับเข้าไป

ในสาขาจิตวิทยา จิตวิทยามองว่า มนุษย์เกิดมามีแต่แรงขับตามธรรมชาติ (drive) แต่เมื่อต้องมาอยู่ร่วมกันในสังคม ก็ต้องผ่านการขัดเกลาทางสังคม (socialized) เพื่อกำหนดรูปแบบการแสดงออกในการตอบสนองแรงขับตามธรรมชาติว่าทำอะไรจึงจะเหมาะสม เช่น เมื่อหิวก็ต้องทำมาหากิน เมื่อมีความต้องการทางเพศก็ต้องปลดปล่อยตามที่แต่ละสังคมอนุญาต กล่าวเปรียบเทียบได้ว่าเป็นการขีดเส้นให้คนเดินไปตามแถว ไม่แตกแถว ไม่นอกคอก ในแง่นี้ หน้าที่ของสื่อมวลชนก็คือ การชี้แนะเส้นทางเหล่านี้

ในสาขาสังคมวิทยา กระบวนการอบรมบ่มเพาะเป็นการเตรียมปัจเจกบุคคลให้พร้อมที่จะเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในกลุ่มด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่บุคคลต้องมามีชีวิตอยู่จริงๆ (เรียกว่า กลุ่มปฐมภูมิ) เช่น พ่อ แม่ เพื่อน โรงเรียน ที่ทำงาน ฯลฯ หรือกลุ่มที่บุคคลไม่ได้มีชีวิตอยู่ด้วยตลอดเวลา แต่ทว่าจำเป็นต้องเกี่ยวข้องเป็นครั้งคราว (กลุ่มทุติยภูมิ) เช่น โรงพยาบาล ธนาคาร กองทัพ ฯลฯ

สื่อมวลชนในฐานะ “ผู้อบรมบ่มเพาะ”

ในสมัยโบราณแหล่งข่าวสารที่จะเป็นตัวกำหนดการอบรมบ่มเพาะมีอยู่อย่างจำกัด เด็กๆ จะเชื่อฟังพ่อแม่เป็นหลัก เพราะเป็นผู้ผูกขาดแหล่งข่าวสารข้อมูลต่างๆ แต่ในยุคปัจจุบันมีแหล่งข่าวสารข้อมูลมากมายที่แข่งขันกันให้ข่าวสารที่ขัดแย้งกัน (competitive source of knowledge) เช่น คำสอนของพ่อแม่และครูไม่ตรงกัน เด็กๆ ได้รับข่าวสารจากเพื่อนฝูง และสื่อมวลชนที่ขัดแย้งกับคำสอนของพ่อแม่และผู้ใหญ่คนอื่นๆ ซึ่งยิ่งเป็นการเพิ่มภาวะสับสนแก่สมาชิกในสังคมมากขึ้นว่าไม่รู้จะเชื่อฟังใครดี

ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในเนื้อหา รูปแบบ และสถาบันของการอบรมบ่มเพาะ ทุกสังคมก็ยังคงต้องการการอบรมบ่มเพาะแบบใดแบบหนึ่งอยู่เสมอ ทั้งนี้เนื่องมาจากความจำเป็นทั้งในระดับปัจเจกและระดับสังคม ในระดับปัจเจก หากบุคคลใดไม่เรียนรู้ระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม คงจะเอาชีวิตอยู่รอดไม่ได้ในสังคมนั้น ส่วนความจำเป็นในระดับสังคมนั้น สังคมที่สามารถจะสืบทอดชีวิตตนเองไปได้อย่างปกติและยาวนาน จำเป็นต้องประสบความสำเร็จในการอบรมบ่มเพาะสมาชิกรุ่นแล้วรุ่นเล่า ดังนั้นทั้งๆ ที่สมาชิกในแต่ละรุ่น แต่ละวัยจะเกิด แก่ เจ็บ ตาย แต่ทว่าสังคมนั้นจะต้องดำรงคงอยู่ตลอดเวลา (กาญจนา แก้วเทพ, ๒๕๕๒: ๑๖๘-๑๖๙)

การอบรมบ่มเพาะสมาชิกใหม่ของสังคมให้เข้ามาใช้ภาษาร่วมของทั้งสังคมนับเป็นบันไดขั้นแรกของกระบวนการนี้ หากขั้นตอนนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สมาชิกใหม่ก็จะสามารถใช้ทักษะทางการสื่อสารเป็นเครื่องนำทางไปสู่การเรียนรู้อย่างอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นค่านิยม การปฏิบัติตัว ความคาดหวังของคนอื่น ความรู้ ฯลฯ หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า ผลสำเร็จของกระบวนการอบรมบ่มเพาะบุคคลนั้นจะปูทางให้แก่สิ่งต่างๆ ที่ตามมา เช่น การยอมรับหลายสิ่งหลายอย่างในสังคมโดยปริยาย เช่น คนเราต้องมีรักเดียวใจเดียว การยอมรับข้อตกลงบางอย่างของชีวิตสังคม เช่น ผู้หญิงต้องดูแลลูก การใช้เทคนิคต่างๆ ที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม เช่น ยอมรับการเลือกตั้งว่าเป็นเทคนิคทางการเมือง (กาญจนา แก้วเทพ, ๒๕๕๒: ๑๖๘)

DeFleur (๑๙๘๙) มีทัศนะว่า ในการดำเนินการให้บรรลุกระบวนการดังกล่าวนี้ บรรดาผู้อบรมบ่มเพาะในทางสถาบันอาจจะรู้ตัวและมีความตั้งใจ เช่น ครู พระ และก็มีหลายสถาบันที่ผู้อบรมบ่มเพาะอาจจะไม่ได้ตั้งใจและไม่รู้ตัว เช่น สื่อมวลชน ซึ่งนับวันก็ยังมีบทบาทในหน้าที่นี้มากยิ่งขึ้นทุกที (กาญจนา แก้วเทพ, ๒๕๕๒: ๑๖๘)

๓) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ

เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสังเกตพฤติกรรมของคนอื่น (observational learning) แล้วตนเองจึงเอามาทำตามอย่างที่เรียกว่า “เลียนแบบ” ในทางจิตวิทยาแยกการเลียนแบบออกเป็น ๒ แบบ (กาญจนา แก้วเทพ, ๒๕๕๒: ๑๗๐-๑๗๕) คือ

๑. **Imitation** เป็นการแสดงปฏิกิริยาที่ออกมาเป็นกิริยาท่าทางโดยตรง (direct mechanical response of behavior) เช่น เวลาที่เด็กๆ เห็นมนุษย์อุตราแมนทำท่ากม้อไขว้กัน เพื่อแสดงอิทธิฤทธิ์ในการตุนโทรทัศน์ เด็กๆ จะแสดงอากัปกิริยาท่าทางตาม การเลียนแบบแบบนี้ imitation นี้ เป็นการเลียนแบบจากภายนอกและอยู่ในระดับผิวเผิน

๒. **Identification** เป็นการเลียนแบบที่เน้นหนักไปในด้านจิตใจ โดยผู้เลียนแบบมีความต้องการบางอย่างทางจิตใจที่จะเป็นเหมือนตัวต้นแบบและจะเลือกเอาคุณลักษณะบางประการของตัวต้นแบบมาเป็นของตน เช่น เวลาเด็กๆ เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาของณรร้อยอีกิวซัง ก็เลือกเอาคุณลักษณะในการแก้ปัญหานั้นมาเป็นของตน

ในระหว่างการเลียนแบบทั้ง ๒ แบบนี้ โดยทั่วไปแล้ว สาธารณชนมักจะให้ความสนใจกับการเลียนแบบประเภท imitation เช่น ความกังวลใจว่าลูกหลานดูภาพยนตร์ฝรั่งแล้วจะแสดงกิริยาท่าทางการแต่งกายตามดาราฝรั่ง แต่อันที่จริงแล้ว อิทธิพลจากการเลียนแบบอย่าง imitation นั้นมีเพียงเล็กน้อยและเป็นเรื่องผิวเผิน (แต่ที่ได้รับความสนใจคงเป็นเพราะมองเห็น/สังเกตได้โดยง่าย) แท้จริงแล้ว แบบที่มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งคือ การเลียนแบบอย่าง identification เช่น การเลียนแบบฆาตกรที่มีพฤติกรรมฆ่าคนอย่างต่อเนื่อง (serial killer) ดังที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง Copycat เป็นต้น

นักจิตวิทยาตั้งคำถามว่า คนเราทำพฤติกรรมใหม่ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อนได้อย่างไร คำตอบที่เป็นสมมติฐานก็คือ ส่วนใหญ่แล้ว การทำพฤติกรรมใหม่ๆ นั้นไม่ได้เกิดจากการลองผิดลองถูกด้วยตนเอง (trial and error) หากแต่เกิดมาจากการสังเกตการกระทำของคนอื่นแล้วนำมาทำตาม หากการกระทำนั้นได้แก้ปัญหาหรือใช้ได้อย่างบรรลุเป้าหมาย บุคคลก็จะเก็บการกระทำนั้นเอาไว้เป็นแบบแผนพฤติกรรมของตน

การเลียนแบบผ่านสื่อมวลชน

วิธีการเรียนรู้ของคนเราอาจจะเกิดมาจากการเรียนรู้โดยตรง และการเรียนรู้โดยการสังเกตผู้อื่น ในชีวิตจริงของมนุษย์ สัดส่วนของการเรียนรู้โดยตรงด้วยตนเองนั้นมีอยู่ไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่แล้ว การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว และสื่อมวลชนก็เป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญอย่างยิ่งในการให้แบบอย่างการเรียนรู้จำนวนนับไม่ถ้วน ด้วยความสัมพันธ์เรื่องสิ่งเร้า-การ

ตอบสนอง การให้รางวัล การเรียนรู้ด้วยการสังเกต จึงสามารถเกิดขึ้นได้อยู่ตลอดเวลา (กาญจนา แก้วเทพ, ๒๕๕๒: ๑๗๔-๑๗๕)

Bandura (๑๙๗๑) ได้รวบรวมวิธีการที่การเรียนรู้ทางสังคมจะเกิดขึ้นได้โดยผ่านตัวแทนจากสื่อมวลชน ๓ แบบ (กาญจนา แก้วเทพ, ๒๕๕๓: ๑๘๘-๑๘๙) คือ

๑. Observation learning ผู้ที่เปิดรับสื่อทุกชนิดย่อมรู้จักแบบแผนใหม่ๆ ของการแสดงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลาจากการนำเสนอของสื่อ เราทุกคนรู้ว่าการยิงปืนจะต้องทำอะไร ทั้งๆ ที่ในชีวิตจริงอาจจะไม่เคยเห็นหรือจับปืนเลยก็ได้ เรารู้แม้กระทั่งว่าถ้าจะจีตัวประกันบนเครื่องบินจะต้องทำอะไร เพราะเราเคยดูหนังประเภทนี้มาหลายรอบแล้ว

๒. Inhibitory effects การที่ได้เห็นตัวตนแบบถูกลงโทษเนื่องจากการกระทำบางอย่าง จะช่วยลดแรงจูงใจของผู้เลียนแบบที่จะทำตามให้น้อยลง (คล้ายๆ สำนวนของไทยที่ว่า “ฆ่าไก่ให้ลิงดู”) เนื่องจากผู้เรียนรู้จะรู้สึกคล้ายกับว่าตนเองได้ถูกลงโทษเช่นกัน มีผลจากการวิจัยเชิงทดลองแสดงให้ว่าเมื่อดูหนังที่ลงโทษผู้ใช้ความรุนแรง พฤติกรรมที่ชอบสอดรู้สอดเห็นหรือพฤติกรรมต่อต้านสังคมทั้งหลาย ผู้ชมจะแสดงพฤติกรรมดังกล่าวในชีวิตจริงน้อยลง (นี้อาจจะเป็นเหตุผลว่า เพราะเหตุใดบรรดาหนัง action ทั้งหมดจึงต้องลงโทษตัวร้ายในตอนจบ หรือละครโทรทัศน์ต้องมีแก่นเรื่องแบบทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว)

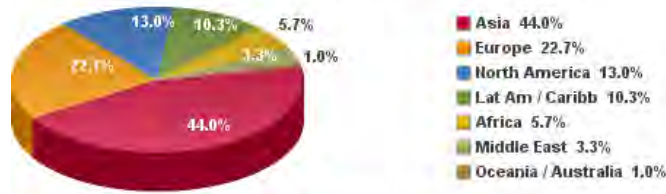
๓. Disinhibitory effects สำหรับสื่อมวลชนที่ให้แบบอย่างของตัวตนแบบที่ได้รับรางวัลเนื่องจากกล้าแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่สังคมห้ามปรามมิให้ฝ่าฝืน ก็สามารถทำให้ผู้ชมเลียนแบบกระทำพฤติกรรมสวนกระแสสังคมให้มากขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น พระเอกที่ใช้ความรุนแรงแบบชาติสม์สามารถทำให้ตัวละครหญิง (รวมทั้งนางเอก) มารูมรัก มีการวิจัยเชิงทดลอง พบว่า เมื่อนำเอาภาพยนตร์ที่มีเรื่องเกี่ยวกับความกล้าบ้าบิ่นที่ทำให้พฤติกรรมที่ตามปกติสังคมห้ามปรามมาให้กลุ่มตัวอย่างชมแล้ว จะมีผลทำให้ผู้ชมลดความกลัวหมีพิน กลัวสัตว์เลื้อยคลาน (เช่น งู) และเพิ่มความก้าวร้าวมากขึ้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็กวัยรุ่นอย่างมาก สื่อมวลชนมีส่วนในการให้ความรู้และทัศนคติต่อเด็กวัยรุ่นทั้งในทางบวกและทางลบ ทั้งโดยตรงและทางอ้อม การให้ความรู้และทัศนคติไม่ถูกต้อง จะมีผลในการโน้มน้าวจิตใจและทัศนคติของเด็กและวัยรุ่นให้เห็นผิดเป็นชอบได้ เนื่องจากสัญชาตญาณของเด็กวัยรุ่นชอบการเลียนแบบ สื่อมวลชนต่างๆ จึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และพฤติกรรมก้าวร้าว

๔) แนวคิดเกี่ยวกับสื่ออินเทอร์เน็ต (internet)

อินเทอร์เน็ตถือเป็นสื่อใหม่ที่มีผู้ใช้งานเป็นจำนวนมากโดยมีอัตราการเติบโตร้อยละ ๒๑ ต่อปี นับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๖ ถึง ๒๐๑๑ และมีการใช้โฆษณาผ่านสื่อออนไลน์ในอินเทอร์เน็ตมากกว่าแปดหมื่นล้านเหรียญสหรัฐในปี ค.ศ. ๒๐๑๑ โดยในปัจจุบันมีผู้ใช้งานมากถึง ๒,๐๙๕,๐๐๖,๐๐๕ คนทั่วโลก (internet world stats, ๒๐๑๑ อ้างใน ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔)

Internet Users in the World Distribution by World Regions - 2011

Source: Internet World Stats - www.internetworldstats.com/stats.htm
 Basis: 2,095,006,005 Internet users on March 31, 2011
 Copyright © 2011, Miniwatts Marketing Group

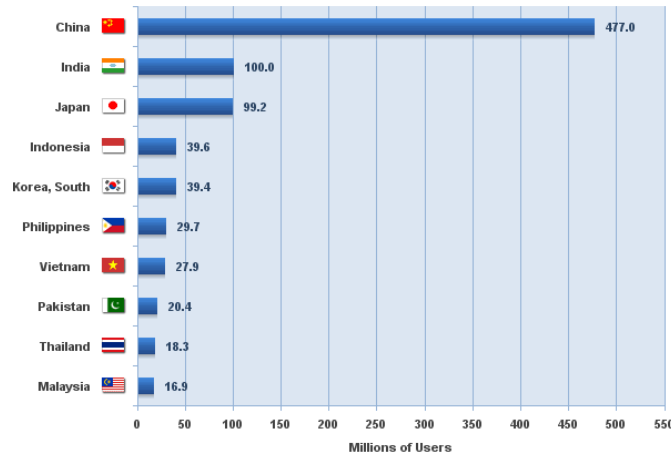
ภาพที่ ๒.๑ จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตทั่วโลก

ที่มา : Internet world stats. (๒๐๑๑). Retrieved January ๒๗, ๒๐๑๒ from

<http://www.internetworldstats.com/stats.htm> ใน ขานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔ หน้า ๖๒

สำหรับผลการสำรวจจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยนั้นพบว่า มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๘,๓๑๐,๐๐๐ คน (ร้อยละ ๒๗.๔) ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ) ได้รับการจัดอันดับให้เป็นประเทศที่มีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตมากที่สุดอันดับที่ ๙ ของทวีปเอเชีย(Internet world stats, ๒๐๑๐, อ้างในขานนท์ ศิริธร,๒๕๕๔)

Asia Top Internet Countries March 31, 2011

Source: Internet World Stats - www.internetworldstats.com/stats3.htm
 2,095,006,005 Internet users in the World estimated for 2011 Q1
 Copyright © 2011, Miniwatts Marketing Group

ภาพที่ ๒.๒ ประเทศที่มีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตมากที่สุดของทวีปเอเชีย

ที่มา : Internet world stats. (๒๐๑๑). Retrieved January ๒๗, ๒๐๑๒ from

<http://www.internetworldstats.com/stats.htm>

นอกจากนี้ Wertime และ Fenwick (๒๐๐๘) ยังสรุปว่า การโฆษณาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตในปัจจุบันก็มีรูปแบบที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ไม่ได้มีเพียงเฉพาะดิสเพลย์แอด (Display ads) แบนเนอร์ (Banners) หรือปุ่มกด (Buttons) อย่างในยุคแรกๆ เท่านั้น แต่ได้พัฒนาไปสู่ยุคการใช้โปรแกรมสืบค้นข้อมูล (Search engine) ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ด้วย โดยโปรแกรมที่เป็นที่นิยมมากในปัจจุบัน ได้แก่ Google, Yahoo!, Live search, Microsoft เป็นต้น

อินเทอร์เน็ตถือได้ว่าเป็นสื่อที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคมและความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดแนวโน้มการพัฒนาสื่ออินเทอร์เน็ตในบางประการ เช่น การที่สื่อวิดีโอจะครอบงำสื่ออื่นๆ มากขึ้นในสื่ออินเทอร์เน็ต (Video predominant) โปรแกรมสืบค้นข้อมูลต่างๆ จะสามารถทำงานได้อย่างหลากหลายมากยิ่งขึ้น (Search diversifies further) เน้นการปรับเปลี่ยนให้ตรงกับลักษณะเฉพาะตัวของผู้ใช้ (Personalization become the norm) เป็นต้น

อีเมล (E-mail)

อีเมลคือระบบการส่งข้อมูลต่างๆ ระหว่างกัน ช่วยในการลดต้นทุนการใช้จดหมายทางตรงแบบดั้งเดิม (Traditional direct mail) และยังช่วยในเรื่องการจัดการความสัมพันธ์กับผู้บริโภคได้ง่ายยิ่งขึ้นด้วย ซึ่งรูปแบบการส่งอีเมลในปัจจุบันนั้น นอกจากจะมีการส่งอีเมลข่าวสาร ยังมีการส่งนิตยสารอีเมลหรือที่เรียกว่าอีซิ่น (E-zines: E-mail magazine) ซึ่งเป็นการแจกนิตยสารออนไลน์ไปยังผู้บริโภคเพื่อให้สามารถอ่านเนื้อหาได้ฟรีด้วย

แต่การใช้สื่ออีเมลนี้มีข้อเสียคือ มักทำให้เกิดแสปม (Spam) หรืออีเมลขยะ ซึ่งสองในสามของอีเมลเพื่อการตลาดมักถูกจัดเป็นแสปม เพราะฉะนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าวนี้ นักการตลาดควรขอความยินยอมจากผู้บริโภคก่อนที่จะส่งอีเมล ถ้าผู้บริโภคอนุญาตหรือเลือกที่จะเข้าร่วมการรับอีเมล (Opt-in emailing) ก็จะทำให้อีเมลนั้นไม่ถูกจัดแยกเป็นแสปมอีกต่อไป

สื่อเคลื่อนที่ (Mobile platforms)

สื่อเคลื่อนที่หรือโทรศัพท์มือถือ (Mobile phone) มีจุดเด่นคือความสะดวกในการพกพา ทำให้สามารถสื่อสารกับผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว ดังเช่นการศึกษาของ Tsang, Ho และ Liang (๒๐๐๔) ได้อธิบายไว้ว่าโทรศัพท์มือถือ นั้น ถือเป็นสื่อที่มีความเป็นส่วนบุคคลสูงมาก เป็นสื่อที่อนุญาตให้บุคคลเข้าถึงได้ทุกที่และทุกเวลา โดยสื่อเคลื่อนที่หรือโทรศัพท์มือถือ นั้น มีความสามารถในการทำงาน (Functions) ที่หลากหลาย ตัวอย่างเช่น

- บริการส่งข้อความสั้น (Short message service: SMS)
- บริการส่งข้อความมัลติมีเดีย (Multimedia message service: MMS)
- เกม (Games)
- ถ่ายภาพนิ่ง (Still-image camera)
- ถ่ายภาพเคลื่อนไหว (Mobile video)
- ระบบเสียงสเตอริโอและพื้นที่เก็บเพลง (Stereo sound and music storage)
- ระบบสร้างสัญญาณเชื่อมต่อหรือสัญญาณอินเทอร์เน็ตในพื้นที่ส่วนบุคคล (Bluetooth)
- ระบบรายงานตำแหน่งที่อยู่ของผู้ใช้งานอัตโนมัติ (Global positioning standard: GPS)

สื่อสังคม (Social media site)

สื่อสังคมเป็นสื่อรูปแบบใหม่ ที่เกิดจากรูปแบบการติดต่อสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้คนในสังคม จนเกิดเป็นรูปแบบยุคดิจิทัล (Digital platform) ซึ่งพฤติกรรมสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไป

ได้แก่ การเปลี่ยนจากการติดต่อสื่อสารด้วยโทรศัพท์บ้านมาเป็นบรอดแบนด์หรือโทรศัพท์มือถือ (Connecting) การแสดงตัวตนที่เปลี่ยนแปลงไป (Self expression) การค้นหาข้อมูล (Knowledge) การเปิดรับและการแชร์ความบันเทิง (Entertainment) และการแชร์รูปให้แก่ผู้อื่น (Photo)

สื่อสังคม (Social media) หรือเครือข่ายสังคม (Social network) นี้ บ้างก็ถูกเรียกว่า สื่อสังคมออนไลน์ (Online social media) ซึ่งหมายถึง สื่อดิจิทัลซึ่งเป็นเครื่องมือทางสังคม ที่ช่วยทั้ง การติดต่อสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ การแบ่งปัน แลกเปลี่ยนข้อมูล ภาพ หรือเสียงระหว่างกัน

การแบ่งประเภทของสื่อสังคมหรือเครือข่ายสังคม สามารถแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่

๑. Blog เช่น Exteen, Bloggang, Wordpress, Blogger เป็นต้น
๒. Social network เช่น Facebook, Hi๕ เป็นต้น
๓. Micro blogging หรือ Microsharing เช่น Twitter เป็นต้น
๔. Online video เช่น YouTube เป็นต้น
๕. Photo sharing เช่น Flickr เป็นต้น
๖. Wikis เช่น Wikipedia เป็นต้น
๗. Widgets เช่น Coke bubbles, Animal planet killer clips เป็นต้น
๘. Virtual worlds เช่น Second life เป็นต้น
๙. Bookmarking หรือ Tagging เช่น Digg, Delicious (ชื่อเดิมคือ del.icio.us) เป็นต้น
๑๐. Crowdsourcing หรือ Voting เช่น Dell idea storm, My Starbucks idea เป็นต้น
๑๑. Podcasting เช่น Wiggly podcast เป็นต้น
๑๒. Reviews หรือ Opinions เช่น Epinion, Mouthshut, Yahoo! answer เป็นต้น
๑๓. Social commerce เช่น Groupon, LivingSocial เป็นต้น

โดยสื่อสังคมที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในประเทศไทย ได้แก่ Facebook, Hi๕, YouTube, Twitter และ Exteen โดยเฉพาะ Facebook นั้น ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีจำนวนผู้ใช้ในประเทศไทยมากถึง ๑๑,๖๙๘,๒๒๐ บัญชี ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด (BrandAge essential : Social network the digital engagement ๒๐๑๑ ; ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔)

๕) ความหมายและความสำคัญของการเปิดรับสื่อ

โลกในทุกวันนี้สามารถเชื่อมโยงกันได้ทุกทิศทุกทาง รูปแบบการสื่อสารต่างๆ ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ จนนำมาสู่การเกิดขึ้นของเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ อุปกรณ์ใหม่ ธุรกิจใหม่ แอปพลิเคชันใหม่ และวิถีชีวิตใหม่ ดังจะสังเกตได้จากการเกิดขึ้นของคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เครื่องพริ้นเตอร์ โทรศัพท์มือถือ ทัมป์โดร์ฟ เครื่องถ่ายเอกสาร กล้องดิจิทัล MP๓ MP๔ ฯลฯ เทคโนโลยีและรูปแบบการติดต่อสื่อสารต่างๆ เหล่านี้ต่างก็เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน จนเรียกว่าเกิดการ “Convergence” นั่นเอง พัฒนาการของการติดต่อสื่อสารและการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงถึงกันทุกทิศทุกทางนี้ ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคม ทั้งในแง่ของเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงระหว่างปัจเจกบุคคล ชุมชน หน่วยธุรกิจ และองค์กรต่างๆ เข้าด้วยกัน จน

สามารถเรียกสังคมยุคใหม่นี้ว่าเป็นสังคม Digital economy ซึ่งเต็มไปด้วยสื่อดิจิทัลรูปแบบใหม่ๆ ทำให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงสื่อดิจิทัลได้มากขึ้น สื่อในยุคใหม่จะไม่ถูกจำกัดหรือผูกขาด ผู้ผลิตจะมีช่องทางในการนำเสนอผลงาน ได้หลากหลายช่องทางมากยิ่งขึ้น ขณะที่ผู้บริโภคเองก็สามารถเลือกรับชมรายการต่างๆ ตามที่ตนสนใจได้ (Prensky, ๒๐๐๑; มนตรี ศรีวิงษ์, ๒๕๕๒; ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔)

การรับชมหรือการเปิดรับ (exposure) นี้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อประสาทสัมผัสต่างๆ ของผู้บริโภค อันได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส และการได้กลิ่น ถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้า (Stimulus) ซึ่งผู้บริโภคสามารถเลือกเปิดรับสิ่งเร้าต่างๆ ได้เองด้วย นอกจากนี้ Becker (๑๙๗๙) ยังได้ให้ความหมายของการเปิดรับสื่อไว้ คือ

๑. เป็นการแสวงหาข้อมูล (information seeking) กล่าวคือ บุคคลจะแสวงหาความรู้เพื่อต้องการให้มีความคล้อยคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเรื่องทั่วๆ ไป

๒. เป็นการเปิดรับข้อมูล (information receptivity) กล่าวคือ บุคคลจะเปิดรับสื่อเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจ หรือมีความอยากรู้อยากเห็น เช่น เปิดดูโทรทัศน์เฉพาะเรื่องหรือรายการที่ตนเองสนใจหรือมีผู้แนะนำให้ดู เป็นต้น

๓. เป็นการเปิดรับประสบการณ์ (experience receptivity) กล่าวคือบุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพราะต้องการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาทิการเปิดรับสื่อเพื่อประโยชน์ในการผ่อนคลายอารมณ์ เป็นต้น

นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่าสื่อหรือสื่อมวลชนต่างๆ มิได้มีอิทธิพลต่อประชาชนโดยตรงเสมอไป ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีความเป็นตัวของตัวเอง สามารถเลือกรับข้อมูลข่าวสารเองได้ ด้วยเพราะมีเวลาและความสามารถในการเปิดรับสื่อที่จำกัด จึงเลือกที่จะเปิดรับสื่อหรือเลือกที่จะใช้สื่อตามความปรารถนาของตน ผ่านกระบวนการเลือกสรร (Selective process) ของแต่ละบุคคลนั่นเอง โดย Klapper (๑๙๖๗ อ้างใน ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔) ได้กล่าวถึงแนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเปิดรับข่าวสาร (Selective exposure) ว่าการเลือกเปิดรับข่าวสารนั้น ถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่กำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการรับส่งสารไปยังผู้รับสาร การเลือกเปิดรับข่าวสารเป็นกระบวนการซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การเลือกเปิดรับ (selective exposure) ถือเป็นการเลือกรับข่าวสารด้วยความตั้งใจของบุคคล ตามปกติคนเราจะรับข่าวสารในแต่ละวันมากมาย ข่าวสารบางอย่างก็รับรู้ผ่านๆ เรื่องใดที่คนเราเห็นว่าตรงกับความสนใจก็จะตั้งใจรับข่าวสารนั้นเป็นพิเศษมากกว่าข้อมูลอื่นๆ อาทิเช่น เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์หรือดูโทรทัศน์ ก็มีใ้ว่าจะสนใจทุกข่าวทุกรายการ แต่จะมีการเลือกให้ความสนใจในบางข่าวบางรายการเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการของตนเอง นอกจากนี้ บางครั้งบุคคลก็เลือกเปิดรับข่าวสารเพื่อทำให้ตนเองมีความคล้อยคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (selective exposure or selective attention) นี้ ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งตามความสนใจหรือตามทัศนคติเดิมของตนเอง สอดคล้องตรงตามทฤษฎีความไม่ลงตัวของความรู้ความเข้าใจ (Theory of cognitive dissonance) ของ Festinger (๑๙๕๗, อ้างใน ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔) ที่อธิบายว่าบุคคลจะแสวงหาข่าวสารที่สนับสนุนทัศนคติเดิมของตนเอง หรือข่าวสารที่สนับสนุนการตัดสินใจของตนเอง (reinforcement information) และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับทัศนคติหรือความรู้ที่นึกคิดของตนเอง การรับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติเดิมจะทำให้เกิดภาวะไม่สมดุลทางจิตใจ เรียกว่า “Cognitive dissonance” นอกจากปัจจัยด้านทัศนคติของแต่ละบุคคลแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นตัวกำหนดการเลือกเปิดรับข่าวสารอีกด้วย อาทิ สถานภาพเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อ อุดมการณ์ ประสบการณ์ ประเพณีวัฒนธรรม ศาสนา เป็นต้น

๒. การเลือกรับรู้หรือตีความ (selective perception or selective interpretation) กระบวนการนี้เป็นกระบวนการกลั่นกรองขั้นต่อมาจากการเลือกเปิดรับ กล่าวคือ เมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแล้วก็เชื่อว่าข่าวสารนั้นจะถูกรับส่งตามวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของผู้ส่งสารทั้งหมด ผู้รับสารแต่ละคนอาจตีความหมายของข้อมูลข่าวสารแตกต่างกันออกไป เพราะความหมายของข้อมูลข่าวสารที่ส่งไปถึงมิได้อยู่ในตัวอักษร รูปภาพ หรือคำพูดเท่านั้น หากแต่อยู่ที่ผู้รับที่จะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายตามความเข้าใจของตนเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ หรือแม้แต่สภาวะทางร่างกายและอารมณ์ ณ ขณะนั้น

๓. การเลือกจดจำ (selective retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติของตนเอง โดยมักจะลืมในสิ่งที่ตนเองไม่สนใจ หรือไม่เห็นด้วยได้ง่าย กระบวนการนี้เป็นกระบวนการกลั่นกรองขั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสารไปยังผู้รับสาร หากความเข้าใจที่เกิดจากการรับรู้ที่สอดคล้องกับทัศนคติของบุคคล ความเข้าใจนั้นจะพัฒนาต่อไปเป็นความเข้าใจที่ถาวร พร้อมทั้งจะจดจำในระยะยาวต่อไป

ดังนั้น ในการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารในเรื่องต่างๆ อาจไม่ประสบความสำเร็จ เพราะผู้รับสารอาจจะไม่สนใจจดจำข่าวสารนั้น กระบวนการเลือกสรรของผู้รับสารจึงนับเป็นปัจจัยแทรกกลางระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ที่สามารถสกัดกั้นอิทธิพลของสื่อมวลชน ข่าวสารจากสื่อมวลชน อาจไม่สามารถเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสารได้เลย ถ้าหากข่าวสารถูกปฏิเสธตั้งแต่แรก โดยการไม่เปิดรับเนื่องจากขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสาร หรือไม่อยู่ในความสนใจของผู้รับสาร (ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔)

ส่วนในเรื่องสาเหตุของการเปิดรับสื่อ นั้น Merrill และ Lowenstein (๑๙๗๑ อ้างใน ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔) กล่าวว่าผู้รับสารแต่ละคน ต่างก็มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนตามแบบเฉพาะของตนซึ่งแตกต่างกันไป โดยได้สรุปแรงผลักดันให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเลือกรับสื่อว่าเกิดจากปัจจัยพื้นฐาน ๔ ประการ ได้แก่

๑. ความเหงา

เมื่อบุคคลต้องอยู่ตามลำพัง ไม่สามารถที่จะติดต่อสังสรรค์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคมได้ สิ่งที่ดีที่สุด คือการอยู่กับสื่อ สื่อมวลชนจึงเป็นเพื่อนแก้เหงาได้ และบางครั้งบางคนพอใจที่จะอยู่กับสื่อมวลชนมากกว่าอยู่กับบุคคล เพราะสื่อมวลชนไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนาหรือแรงกดดันทางสังคมให้แก่ตนเอง

๒. ความอยากรู้อยากเห็น

มนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ อยู่ในตนเองตามธรรมชาติ ดังนั้นสื่อมวลชนจึงถือเอาจุดนี้เป็นหลักสำคัญในการเสนอข่าวสาร โดยเริ่มเสนอจากสิ่งใกล้ตัวก่อน แล้วจึงขยายไปจนถึงสิ่งที่อยู่ห่างตัวออกไป

๓. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง

มนุษย์จะแสวงหาข้อมูลข่าวสารและใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ของตนเอง ช่วยให้ตนเองสะดวกสบายหรือให้ความบันเทิงแก่ตน โดยจะเลือกสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Least effort) และได้ผลประโยชน์ตอบแทนที่ดีที่สุด (Promise of reward)

๔. ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละอย่าง ปัจจุบันนี้มีส่วนทำให้ผู้รับสารมีพฤติกรรมแสวงหาข้อมูลข่าวสารและการได้ประโยชน์แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ผู้รับสารแต่ละคนจำเป็นจะต้องเข้าใจในลักษณะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ

และ Atkin (๑๙๗๓ อ้างใน ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔) ยังได้อธิบายไว้ด้วยว่า บุคคลจะเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจและเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า บุคคลโดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่อเพื่อตอบสนองความต้องการ ๗ ประการ ได้แก่

๑. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์โดยการสังเกตการณ์และติดตามความเคลื่อนไหวต่างๆ จากสื่อมวลชน

๒. เพื่อให้รู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ ทำให้ทันสมัย และจะทำการคัดเลือกข่าวสารเฉพาะที่มีความสำคัญสำหรับการเรียนรู้ของตน

๓. เพื่อต้องการคำแนะนำในการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง และช่วยการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน เพื่อความอยู่รอดในระบบสังคมและการเมือง

๔. เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการสนทนากับผู้อื่น โดยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเพื่อนำไปเป็นข้อมูลการสนทนาในชีวิตประจำวัน

๕. เพื่อต้องการมีส่วนร่วมในเหตุการณ์และความเป็นไปต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว

๖. เพื่อเสริมสร้างความคิดเห็นเดิมให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือช่วยสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำลงไป

๗. เพื่อความบันเทิง เพลิดเพลิน และผ่อนคลายอารมณ์

ส่วน Sissors และ Bumba (๑๙๙๖ อ้างใน ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเปิดรับสื่อของแต่ละบุคคลในสังคมไว้ว่า การเปิดรับสื่อขึ้นอยู่กับความชอบส่วนบุคคล โดยมี

ตัวชี้วัดในการเปิดรับสื่อของแต่ละบุคคล คือ โอกาสที่บุคคลจะเปิดรับสื่อ อันเกิดจากการเป็นเจ้าของสื่อเหล่านั้น เช่น การซื้อหนังสือพิมพ์เป็นประจำหรือชั่วคราว

ในขณะที่ McLeod (๑๙๗๒ อ้างใน ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔) ได้ระบุว่า ตัวชี้วัดที่ใช้ในการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ (Media exposure) มี ๒ ชนิดด้วยกัน ได้แก่

๑. วัดจากเวลาที่ใช้กับสื่อ คือ การวัดจากเวลาที่บุคคลเปิดรับสื่อต่างๆ เช่น ระยะเวลาที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ ระยะเวลาที่เปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

๒. วัดจากความถี่ของการใช้สื่อ คือ การวัดความถี่ในการใช้สื่อของแต่ละบุคคล แยกตามประเภทของเนื้อหาที่แตกต่างกัน

๖) วัยรุ่นและพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยสิ้นสุดของความเป็นเด็กสู่ผู้ใหญ่ ไม่มีขีดแน่นอนว่าจะเริ่มต้นหรือสิ้นสุดเมื่ออายุเท่าใด อย่างไรก็ตามได้มีการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นเป็น ๓ ระยะคือ ๑) วัยรุ่นตอนต้น (early adolescence) มีช่วงอายุระหว่าง ๑๓-๑๕ ปี ร่างกายมีการเจริญเติบโตทางเพศอย่างสมบูรณ์ทั้งในเพศหญิงและเพศชาย ๒) วัยรุ่นตอนกลาง (middle adolescence) อายุอยู่ในช่วง ๑๕-๑๘ ปี ช่วงนี้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และความนึกคิด ๓) วัยรุ่นตอนปลาย (late adolescence) อายุระหว่าง ๑๘-๒๑ ปี เป็นช่วงที่เข้าสู่ภาวะมากขึ้น มีพัฒนาการด้านจิตใจมากกว่าด้านร่างกาย ความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น (สุชา จันทรเฒ, ๒๕๓๙ อ้างถึงในปริมา อภิโชติกร, ๒๕๕๑: ๒๒)

พัฒนาการของวัยรุ่นในเพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเพศชายประมาณ ๒ ปี โดยจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านบุคลิกภาพและสังคม ด้านอารมณ์ และด้านพัฒนาการทางเพศ

ในด้านพัฒนาการทางเพศนั้น เนื่องจากฮอร์โมนทางเพศทำงานมากขึ้นในวัยรุ่น อิทธิพลของฮอร์โมนทางเพศนี้มีผลต่อลักษณะทางกายวิภาคของร่างกายทั่วไปและลักษณะทางเพศทุติยภูมิ (secondary sex characteristic) และที่สำคัญยิ่งกว่านั้น คือ กระตุ้นจิตใจให้เกิดแรงขับดันทางเพศ (sex drive) ให้สูงขึ้น พลังงานทางเพศที่มีมากขึ้นมานั้นจะทำให้วัยรุ่นเริ่มสนใจกับกิจกรรม หรือ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของตนเองมากขึ้น เช่น การเกิดการแข็งตัวของอวัยวะเพศ การมีประจำเดือน และอาจทดลองทำพฤติกรรมทางเพศด้วยความรู้สึกอยากรู้อยากเห็น ตื่นเต้น กลัวๆ กล้าๆ และเพื่อเป็นการปลดปล่อยพลังงานทางเพศที่มีอยู่มาก ที่พบเห็นกันบ่อยๆ ได้แก่ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อาจแบ่งได้ ๓ รูปแบบ ดังนี้

๑. พฤติกรรมทางเพศกับตนเอง (auto-sexuality)

วัยรุ่นจะใช้ตัวเองเป็นวัตถุที่เร้าความรู้สึกทางเพศให้ถึงจุดสุดยอดทางเพศได้ พฤติกรรมทางเพศที่พบบ่อยๆ คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (masturbation) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มาจากที่วัยรุ่นมีความฝันหรือจินตนาการทางเพศสูง และต้องการผ่อนคลายความรู้สึกตึงเครียดเหล่านั้น จึงสร้างพฤติกรรมชนิดนี้ขึ้นมา โดยทั่วไปถือว่าเป็นพฤติกรรมปกติในวัยรุ่น เป็นการลดความตึงเครียด

ทางอารมณ์ แต่ยังมีวัยรุ่นอีกเป็นจำนวนมากที่คิดว่าเป็นการเสียพลังงานและความจำ หรือเป็นการกระทำที่เป็นความผิด ซึ่งจะทำให้เกิดความละอายใจ แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีความต้องการจะกระทำอยู่ต่อไปอีก ยิ่งทำให้เกิดความคับข้องใจได้

๒. พฤติกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกัน (homosexuality)

ในช่วงที่อาจพบได้บ่อย คือในช่วงวัยรุ่นตอนต้นเป็นช่วงที่วัยรุ่นเริ่มเปลี่ยนความรู้สึกทางเพศ (erotic object) จากตัวเองไปหาบุคคลอื่น ในช่วงนั้นเพื่อนเพศเดียวกันจะเข้ามามีบทบาทสำคัญมาก เพราะเป็นลักษณะของความเหมือนกัน ไม่มีอันตราย ไม่แปลกประหลาด วัยรุ่นจึงมักสนใจเพื่อนเพศเดียวกันก่อน จะเห็นว่ามีการเล่นอย่างจริงจังในกลุ่มวัยรุ่นเพศชายและวัยรุ่นเพศหญิงจากความสนิทสนมใกล้ชิดและความมีโอกาสน่าจะสนิทสนมมากขึ้นได้ จึงทำให้วัยรุ่นบางคนอาจมีจิตใจใฝ่ฝันชอบเพศเดียวกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้โดยทฤษฎี bisexuality ของ Sigmund Freud ที่ว่ามนุษย์ทุกคนจะมีลักษณะซึ่งมีความผสมผสานกันระหว่างเพศตัวเองและเพศตรงข้าม ฉะนั้นเมื่อมีโอกาสมนุษย์จึงอาจแสดงความชอบพอในเพศเดียวกันได้ แต่ในสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นความขัดแย้งระหว่างความต้องการของตัววัยรุ่นเองกับค่านิยมของสังคมที่กำหนดให้มนุษย์ควรมีพฤติกรรมทางเพศกับมนุษย์ต่างเพศที่เป็นผู้ใหญ่

วัยรุ่นจะผลึกความรู้สึกเหล่านี้ให้เข้าหาความรู้สึกสนใจเพศตรงข้ามได้ แต่ก็มีบ้างที่ไม่สามารถผลักดันเองให้หันเข้าหาเพศตรงข้าม จึงเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศติดตัวต่อไป

๓. พฤติกรรมทางเพศกับคนต่างเพศ (heterosexuality)

วัยรุ่นจะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศมากในเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางและตอนปลายเนื่องจากมีความมั่นใจว่าเป็นความถูกต้องทางสังคม และจะเป็นทางที่เขาจะแสดงความรู้สึกได้อย่างเปิดเผย เป็นการลดความคับข้องใจที่ตนเองเคยมีความรู้สึก จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นจะสนใจพฤติกรรมและกิจกรรมทางเพศมาก อยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง พฤติกรรมที่พบบ่อยๆ ได้แก่ การแอบอ่านหนังสือปกขาว แอบดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์ หรือแอบไปเที่ยวโสเภณี หรือแม้แต่การพยายามทำตัวให้เด่นเพื่อให้เพศตรงข้ามสนใจ พฤติกรรมเหล่านี้เชื่อว่ามาจากแรงขับเคลื่อนทางเพศและวัยรุ่นคิดว่าที่เขาแสดงเช่นนั้นเป็นความถูกต้องที่สุด (สุชา จันทรโสม, ๒๕๓๙ อ้างถึงในปริมา อภิโชติกร, ๒๕๕๑: ๒๔-๒๕)

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น มักเกิดจากวัยรุ่นที่ขาดการยับยั้งชั่งใจ หรือมีปัญหาทางอารมณ์ และใช้เพศสัมพันธ์เป็นการทดแทน เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมักไม่ได้ยับยั้งให้รอบคอบ ขาดการไตร่ตรอง ทำตามอารมณ์เพศ หรืออยู่ภายใต้ฤทธิ์ของสารเสพติด ทำให้เกิดปัญหาการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ การทำแท้ง การเลี้ยงลูกที่ไม่ถูกต้อง ปัญหาครอบครัว และกลายเป็นปัญหาสังคมในที่สุด (พนม เกตุมาน, ๒๕๒๒ ในปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น)

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ด้วยปัจจัยเหตุประการสำคัญ ได้แก่การที่สังคมไทยในปัจจุบันได้รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น วัยรุ่นเป็นกลุ่มหนึ่งที่รับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้โดย

ไม่ได้ได้ตรงตรงว่าควรอยู่ในขอบเขตที่สังคมไทยยอมรับได้มากนักน้อยเพียงใด โดยเฉพาะในวัยรุ่นหญิง สังคมไทยคาดหวังให้มีความบริสุทธิ์ไว้เคียงสาในเรื่องเพศ ในขณะที่วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางเพศอย่างรวดเร็ว มีแรงขับทางเพศสูง ต้องการเรียนรู้เรื่องเพศ ประกอบกับสังคมและสภาพแวดล้อม ในปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีการกระจายเผยแพร่ได้อย่างอิสระ วัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ ที่มีส่วนกระตุ้นความรู้สึกทางเพศและพฤติกรรมทางเพศได้ง่าย นอกจากนี้สถานเริงรมย์ เช่น ผับ บาร์ คาเฟ่ สวนอาหารที่สร้างบรรยากาศ และมีการแสดงที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีให้เห็นได้ทั่วไป และได้รับความนิยมสูงในหมู่วัยรุ่นจำนวนไม่น้อย จึงเป็นอีกส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้เรื่องเพศ และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (ฐิติพร อิงคदारวงศ์ และคณะ, ๒๕๕๐: ๕๑๓)

ปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ย่อมปฏิเสธไม่ได้ว่า ปัจจัยหนึ่ง มาจากความไม่สมดุลของครอบครัว (<http://www.oknation.net/blog/jessada๕๕๗๗> เข้าถึงเมื่อ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕) เนื่องจากครอบครัวจำนวนไม่น้อย ขาดความรู้ความเข้าใจ เรื่องเพศศึกษา จึงไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับบุตรหลานได้อย่างเหมาะสม สำหรับบางครอบครัวได้ผลกระทบนานที่ว่าการให้ความรู้ด้านเพศศึกษาไปให้แก่ครู อาจารย์ หรือผู้สอนแทน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีทัศนคติเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอับอาย ต้องปกปิดไม่สมควรพูดอย่างเปิดเผย หรือเข้าใจว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาให้แก่ลูกหลานในครอบครัวอาจเป็นตาบสองคม นอกจากนั้น การไม่มีเวลาดูแลพูดคุยให้คำแนะนำปรึกษากับลูกหลาน เพราะห่วงเรื่องเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพเป็นหลัก (งานคือเงิน เงินคืองาน บันดาลสุข) ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว การให้ความรู้หรือคำแนะนำที่ถูกต้องเรื่องเพศศึกษานั้น ผู้ปกครองในครอบครัวสามารถให้ความรู้กับลูกหลานได้ใกล้ชิดดีกว่าคนอื่น และเด็กจะเชื่อฟังมากกว่า

เมื่อเกิดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรหรือยังไม่พร้อมนั้น ปัญหาในส่วนอื่นๆ ย่อมตามมาอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเสียนาคที่ดีในชีวิตของทั้งฝ่ายชายและหญิง ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาการทำแท้ง การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การเลี้ยงลูกที่ไม่ถูกวิธีเพราะตัวพ่อแม่เด็กเอง ไม่มีวุฒิภาวะในการอบรมเลี้ยงดู การทอดทิ้งลูกให้เป็นลูกกำพร้า ซึ่งเด็กที่ถูกทอดทิ้งเหล่านั้น ล้วนมีความเปราะบางทางสภาพจิตใจ และอาจกลายเป็นปัญหาเรื้อรังของสังคมที่ไม่สามารถคลายปมให้หลุดได้

เพศวิถีในสังคมไทย

สถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนในสังคมไทยยุคปัจจุบัน ได้ทวีความรุนแรงสูงมากขึ้นเกือบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาและพฤติกรรมเบี่ยงเบน เหนินทางศาสนามีค่านิยมแบบบริโภคนิยมอย่างฟุ่มเฟือย การทะเลาะวิวาท ติดยาเสพติด การเสพสื่อลามกอนาจาร ติดเกม ฯลฯ ซึ่งปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และขาดความรู้ความเข้าใจในการคุมกำเนิดและป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเด็กและเยาวชนไทย ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง ที่มีแนวโน้มรุนแรงและหนักหน่วงจนน่าตกใจ ซึ่งปัจจัยหนึ่งมาจากการแพร่ระบาดของสื่อที่ไม่เหมาะสมหรือลามกอนาจาร

ผ่านทางสื่อแต่ละประเภท จนทำให้เด็กและเยาวชนไทยซึ่งขาดภูมิคุ้มกันในการบริโภคสื่อ มีการเลียนแบบพฤติกรรมและนำไปสู่ปัญหาดังกล่าว

จากผลการศึกษาศิลิตีด้านสาธารณสุขพบว่า ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๒ วัยรุ่นมีการตั้งครรภ์ก่อนวัย เพิ่มขึ้นจาก ๑๐% มาเป็น ๔๐% และจากการสำรวจ ในช่วง ๗ ปี ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๐ พบว่า ช่วงอายุการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร มีแนวโน้มลดลงด้วย โดยพบว่าเด็กอายุ ๑๐ ปี มีการตั้งครรภ์สูงถึง ๖๐ คน และเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี คลอดบุตรจำนวน ๕๕,๖๔๘ คน ซึ่งเป็นตัวเลขที่สำรวจเฉพาะในโรงพยาบาลของรัฐเท่านั้น (เมื่อเด็กไทย “ท้องในวัยเรียน” สังคมไทยจะเป็นเช่นไร เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/jessada๕๕๗๗> เข้าถึงเมื่อ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕)

ในงานประชุมวิชาการระดับชาติประจำปีเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหิดล ได้เปิดเผยผลงานวิจัยเรื่องเพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนไปในสังคมไทย โดยนักวิจัย (รศ. ดร. กฤตยา อาชวนิจกุล) ระบุว่า เรื่องเพศสัมพันธ์ของชายไทยนิยมมีเช็กส์ครั้งแรกกับเพื่อนสนิทหรือกิ๊กมากกว่าหญิงบริการและภรรยา พฤติกรรม “อยู่ก่อนแต่ง” กลายเป็นบรรทัดฐานชีวิตคนในวัยทำงานและวัยเรียน ส่วนกลุ่มคนรักเพศเดียวกันมีแนวโน้มปรากฏตัวในสังคมมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อคู่เจริญพันธุ์ของหญิงมีน้อยลง

ในช่วงระหว่างปี ๒๕๓๔-๒๕๕๓ ตั้งแต่มีการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ มีงานวิจัยสำรวจจำนวนมากที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เนื่องจากถูกมองว่าเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบผลสอดคล้องกันว่า สัดส่วนของวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูงกว่าแต่ก่อนมาก และมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลงเรื่อยๆ จากการสำรวจครั้งล่าสุดพบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายอายุ ๑๘-๒๔ ปี เริ่มมีเช็กส์ครั้งแรกอายุตั้งแต่ ๑๐-๑๓ ปี และผู้หญิงเริ่มมีเช็กส์อายุ ๑๑-๑๔ ปี (กฤตยา อาชวนิจกุล, ๒๕๕๑)

สำหรับกลุ่มวัยรุ่นหญิง การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกันที่เหมาะสม อาจทำให้เกิดการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ง่าย อาจเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา ซึ่งนำไปสู่การทำแท้ง เนื่องจากความไม่พร้อม การเกิดภาวะแทรกซ้อนจากการทำแท้ง และเสียชีวิตจากการทำแท้งในที่สุด นอกจากนี้ วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ในวัยเรียนมีโอกาสถูกเพื่อนประณาม ถูกรังเกียจจากสังคม ทำให้วัยรุ่นหญิงเกิดภาวะเครียด ได้รับความอับอาย อาจต้องยุติการเรียนซึ่งส่งผลกระทบต่ออนาคตของวัยรุ่น และรัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการแก้ไขปัญหา (ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์ และคณะ, ๒๕๕๑: ๕๑๓)

๗) แนวคิดที่เกี่ยวกับมาตรการและกฎหมายในการพิจารณาและควบคุมสื่ออนาจาร

๗.๑) มาตรการพิจารณาภาพอันอาจเข้าลักษณะลามกอนาจาร หรืออาจนำไปสู่ความเสื่อมเสียศีลธรรมอันดีงามและวัฒนธรรม

คณะกรรมการว่าด้วยจริยธรรมของวิชาชีพ ได้มีคำสั่งที่ ๑๒/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๓ และคำสั่งที่ ๑๔/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๒๓ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแนวทางเพื่อกำหนดมาตรการพิจารณาภาพอันอาจเข้าลักษณะลามกอนาจาร หรืออาจนำไปสู่ความเสื่อมเสีย

ศีลธรรมอันดีงาม และวัฒนธรรมแห่งชาติขึ้น ซึ่งได้ทำการพิจารณาโดยอาศัยข้อมูลประกอบความ คิดเห็นจากแนวคำพิพากษาของศาล ความเห็นของผู้แทนรองอธิบดีกรมอัยการ หลักเกณฑ์การ พิจารณาสังพิมพ์ยัญยามารมณของกรมตำรวจ กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และตัวอย่างภาพเปลือยใน ลักษณะต่างๆ (ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ, ๒๕๕๓: ๓๓-๓๔) ดังนี้

๑. ภาพที่เข้าลักษณะลามกอนาจาร ได้แก่

๑.๑ ภาพแสดงการร่วมเพศ คือ ภาพที่แสดงให้เห็นว่ากำลังมีการร่วมเพศระหว่างชาย กับหญิง และรวมถึงภาพที่แสดงให้เห็นว่ากำลังมีการร่วมเพศระหว่างชายกับชาย หญิงกับหญิง คนกับ สัตว์ด้วย ไม่ว่าภาพนั้นจะแสดงให้เห็นอวัยวะเพศหรือไม่ก็ตาม เช่น ภาพชายกับหญิงร่วมเพศกัน ภาพ หญิงกับหญิงร่วมเพศกันโดยใช้อวัยวะเทียม หรือเปลือยกายกอดกับหญิง หรือ การร่วมเพศวิถาวร ภาพป็นแสดงการร่วมเพศ

๑.๒ ภาพเล่าโลมกันจนเป็นที่เข้าใจได้เองว่ากำลังร่วมเพศหรือกำลังจะร่วมเพศ ได้แก่ ภาพที่ทำให้ผู้ดูเข้าใจอย่างชัดเจนว่าจะมีการร่วมเพศกันต่อไปอย่างแน่นอน เช่น ภาพชายนอนทับ หญิงบนเตียงนอน แสดงการเล่าโลมกันจนเป็นที่เข้าใจว่าจะมีการร่วมกันต่อไป แม้หญิงจะสวมเสื้อยกทรง มองไม่เห็นถันก็ตาม และภาพที่ชายยืนจูบชอกคอหญิงมือจับหน้าอก

๑.๓ ภาพที่แสดงเจตนาให้เห็นอวัยวะเพศของชายหญิง ซึ่งไม่ได้ใช้ในวิชาการแพทย์หรือ การศึกษา และไม่ได้อยู่ในเอกสารการแพทย์หรือการศึกษาหรือมิใช่ภาพศิลป์ การพิจารณารวมถึงสิ่ง ประกอบภาพนั้นด้วยว่า ผู้พิมพ์มีเจตนาแท้จริงในทางการแพทย์หรือการศึกษาหรือไม่

๒. ภาพอันอาจเข้าลักษณะหรืออาจนำไปสู่ความเสื่อมเสียศีลธรรมอันดีงาม และ วัฒนธรรมแห่งชาติ ได้แก่

๒.๑ ภาพแสดงการเล่าโลมกัน ไม่ว่าผู้กระทำจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างกัน และไม่ว่าผู้ นั้นจะมีเครื่องแต่งกายหรือไม่ก็ตาม คือ ภาพเล่าโลมกันจนเห็นได้ว่าการมีความรู้สึกทางกามารมณ เช่น ภาพหญิงจูบกับหญิง และสีหน้าแสดงความรู้สึกทางกามารมณ

๒.๒ ภาพที่ต้องการแสดงความต้องการทางกามารมณ ได้แก่ภาพที่แสดงท่าทางให้ผู้ดู เข้าใจได้ว่าผู้นั้นกำลังมีอารมณ์ เช่น ภาพหญิงนอนถ่างขาที่มีสีหน้าแสดงความรู้สึกทางกามารมณ หรือ ภาพหญิงนอนบิดตัวแล้วจับหน้าอกของตน

๒.๓ ภาพที่แสดงการเปลือยอกของหญิง ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นภาพศิลป์ เช่นภาพหญิงแต่ง ชุดละครสวมชฎาแต่เปลือยอก

๗.๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐(หนังสือพิมพ์ บ้านเมืองฉบับวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ อ้างอิงจาก <http://www.ryt๙.com/s/bmnd/๘๐๖๔๖๘> เข้าถึงเมื่อ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕)

จากการสังเคราะห์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐ ผู้วิจัยสรุปเนื้อหาสาระในประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

ลักษณะการกระทำความผิด

การนำภาพหรือสื่อที่มีลักษณะลามก อนาจาร นำขึ้นสู่ระบบอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นการโพสต์ข้อความพร้อมรูปหรือการส่งผ่านทางเมลล์หรือการส่งต่อเมลล์ (forward)

ข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

แนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง

ไม่นำภาพที่มีลักษณะอนาจาร ทั้งในลักษณะภาพเดี่ยวหรือภาพหมู่ที่มีลักษณะจงใจให้เห็นส่วนสว่นของร่างกายหรือส่อไปในทางเพศ ไปเผยแพร่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ข้อควรระวัง

การนำภาพของคนอื่นเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ทำให้เจ้าของภาพเกิดความเสียหาย อับอาย ผู้เผยแพร่ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

นับเป็นครั้งแรกที่มีการระบอบเขตเรื่องลามกเด็กหรือเยาวชนโดยเฉพาะขึ้น แต่อย่างไรก็ดี ยังมีความคลุมเครือว่า ลักษณะอันลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนนั้นหมายความว่าอย่างไร นอกจากนี้ มาตราดังกล่าวยังเป็นการเอาผิดที่ผู้บริโภค ซึ่งมีความน่ากังวลว่า การชี้วัดที่ “การครอบครอง” อาจทำให้เกิดการเอาผิดที่ไม่เป็นธรรม เพราะธรรมชาติการเข้าเว็บทั่วไป ผู้ใช้ย่อมไม่อาจรู้ได้ว่าการเข้าชมแต่ละครั้งดาวน์โหลดไฟล์ใดมาโดยอัตโนมัติบ้าง และหากแม้คอมพิวเตอร์ถูกตรวจแล้วพบว่ามีไฟล์โป๊เปลือย/อนาจาร ก็ไม่อาจหมายความว่าผู้นั้นเป็นเจ้าของหรือเป็นผู้ดูผู้ชม

ข้อมูลเพิ่มเติม

แม้ว่าการส่งข้อความ ภาพใด จากเครื่องสู่เครื่อง จากบุคคลถึงบุคคล สามารถกระทำได้ถือเป็นเรื่องการติดต่อสื่อสารกันธรรมดา ไม่เป็นความผิด แต่หากการกระทำนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของการแพร่กระจายออกไปสู่คนหรือกลุ่มคนอื่นในวงกว้าง นำมาซึ่งความเสียหายทั้งส่วนบุคคลและกลุ่มคนหรือระบบ ผู้เผยแพร่ข้อมูลอาจเข้าข่ายเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วย

สำหรับผู้ที่ส่งต่อเมลอันมีลักษณะลามกอนาจาร ถือว่ากระทำผิดกรรมเดียว แต่ผิดกฎหมายหลายบท โดยเข้าข่ายกระทำความผิดข้อหาเข้าสู่อินเทอร์เน็ต ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ และเผยแพร่หรือส่งต่อผู้อื่น ตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐ มีโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี ปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนี้ยังเข้าข่ายความผิดฐานหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณาอีกด้วย (หนังสือพิมพ์มติชน http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=๑๒๖๗๖๐๗๒๐๐)

๘) เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม (Randomized Response Techniques) เป็นเทคนิคที่ใช้เก็บข้อมูลที่สนใจเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ ในเรื่องที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกลำบากใจที่จะตอบคำถาม ซึ่งมีผลทำให้ผู้ให้ข้อมูลปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงที่จะให้ความร่วมมือหรือไม่ให้ความร่วมมือ หรือไม่ให้ข้อมูลที่แท้จริง เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มจึงมีการออกแบบมาเพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ หรือผู้ให้ข้อมูล ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม และยินดีตอบตามความจริงอย่างสบายใจ มีนักสถิติหลายท่านได้สร้างเครื่องมือตอบสนองการสุ่มและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการรวบรวมข้อมูลในกรณีดังกล่าว (รัตนากาล สาสอน, ๒๕๕๐) ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้เลือกใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner

เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner (สุรณี ทานเคหาสน์, ๒๕๔๕)

Warner (๑๙๖๕) เป็นบุคคลแรกที่คิดค้นเทคนิคนี้ ซึ่งมีแนวคิดว่าจะทำอย่างไรจึงทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ หรือผู้ตอบรู้สึกสบายใจในการตอบคำถามที่มีลักษณะปกปิดและตอบตามความเป็นจริง เช่น คำถามที่ว่า “คุณเคยทำแท้ง ใช่หรือไม่” จะเห็นว่าคำถามในลักษณะเช่นนี้ทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่กล้าที่จะตอบ เพราะกลัวว่าตนเองรวมทั้งครอบครัวจะเสื่อมเสียชื่อเสียง มีโอกาสได้ข้อมูลที่แท้จริงยาก Warner จึงคิดวิธีการหรือเครื่องมือที่จะนำมาใช้กับคำถามในลักษณะแบบนี้ ซึ่งเทคนิคนี้จะประกอบด้วยคำถามที่มีสองลักษณะคือ คำถามแรกเป็นคำถามเชิงนิมิต และคำถามที่สองจะเป็นคำถามเชิงนิเสธของคำถามแรก เช่น

ข้อ ๑ คุณเคยทำแท้ง ใช่หรือไม่

ข้อ ๒ คุณไม่เคยทำแท้ง ใช่หรือไม่

ก่อนตอบคำถามผู้ถูกสัมภาษณ์จะต้องใช้เครื่องมือตอบสนองการสุ่ม เครื่องมือตอบสนองการสุ่มจะใช้ไฟ ๑ ชุด ประกอบด้วยไฟสีแดงและไฟสีดำ ในอัตราส่วนที่ผู้สำรวจกำหนดไว้แล้ว ในการตอบคำถามผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ถูกสัมภาษณ์ต้องสับไฟให้เข้ากันเพื่อที่ไฟทุกใบจะได้มีโอกาสถูกสุ่มมาด้วยความน่าจะเป็นเท่าๆ กัน ถ้าผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ถูกสัมภาษณ์สุ่มได้ไฟสีแดงให้ตอบคำถามเชิงนิมิต ถ้าได้ไฟสีดำให้ตอบคำถามเชิงนิเสธของคำถามแรก โดยให้ตอบคำถามในแต่ละข้อว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” เท่านั้น เมื่อ p คือโอกาสที่ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ถูกสัมภาษณ์สุ่มได้คำถามจากเครื่องมือตอบสนองการสุ่มซึ่งเป็นคำถามเชิงนิมิตและ $1 - p$ คือโอกาสที่ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ถูกสัมภาษณ์สุ่มได้คำถามจากเครื่องมือตอบสนองการสุ่มซึ่งเป็นคำถามเชิงนิเสธของคำถามแรก โดยที่ $p \neq \frac{1}{2}$ ซึ่งในการตอบ

คำถามผู้รวบรวมข้อมูลจะไม่ทราบว่าเป็นคำตอบที่มาจากคำถามใด จากคำตอบที่ได้จะนำมาหาตัวประมาณสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะปกปิด (π) ด้วยภาวะน่าจะเป็นสูงสุด และเรียกเทคนิคนี้ว่า **เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม (randomized response : RRT)**

ขั้นตอนการตอบแบบสอบถามเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner

๑) ผู้ให้ข้อมูลใช้ปลายดินสอหรือปากกา กลับตาจิ้มเพื่อสุ่มช่องสี่เหลี่ยมสีดำ หรือสีขาว ในตารางสุ่มเลือกซึ่งบรรจุช่องสี่เหลี่ยมจำนวน ๗๗๕ ช่อง ซึ่งมีสีขาวและสีดำในจำนวนที่ไม่เท่ากัน โดยมีช่องสีดำจำนวน ๒๐๒ ช่อง และช่องสีขาวจำนวน ๕๗๓ ช่อง นั่นคือความน่าจะเป็นที่จะสุ่มได้ช่อง ■ (p) เท่ากับ ๐.๒๖ และความน่าจะเป็นที่จะสุ่มได้ช่อง □ (๑ - p) เท่ากับ ๐.๗๔ เนื่องจากเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner จะมีค่าความแปรปรวนสูงสุดเมื่อ $p = ๐.๕$ และจะมีค่าความแปรปรวนลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อ p มีค่าเข้าใกล้ ๐ และเข้าใกล้ ๑ แต่จะทำให้ผู้รับการสัมภาษณ์ไม่ไวใจเครื่องมือสุ่มเลือก ซึ่ง p ที่ดีที่สุดควรมีค่าใกล้เคียง ๐.๒๕ หรือ ๐.๗๕ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้ $p = ๐.๒๖$ โดยมีแนวความคิดในการตั้งคำถาม ดังนี้ (ปิยดา ทองแจ่ม, ๒๕๔๗:๑๒-๑๔)

- ท่านเป็นสมาชิกในกลุ่ม A ใช่หรือไม่
- ท่านไม่ได้เป็นสมาชิกในกลุ่ม A ใช่หรือไม่

ตัวอย่างการตั้งคำถาม

- ท่านเคยแอบจดข้อความใส่กระดาษหรือวัสดุอื่นๆ เข้าไปในห้องสอบ ใช่หรือไม่
- ท่านไม่เคยแอบจดข้อความใส่กระดาษหรือวัสดุอื่นๆ เข้าไปในห้องสอบ ใช่หรือไม่

๒) ถ้าสุ่มได้ช่อง ■ ให้ตอบคำถามข้อ ■

๓) ถ้าสุ่มได้ช่อง □ ให้ตอบคำถามข้อ □

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ○ ท้ายคำถามของแต่ละข้อ

๔) ให้ดำเนินการตามขั้นตอน ๒) และ ๓) ทุกครั้งในการตอบคำถามแต่ละข้อ

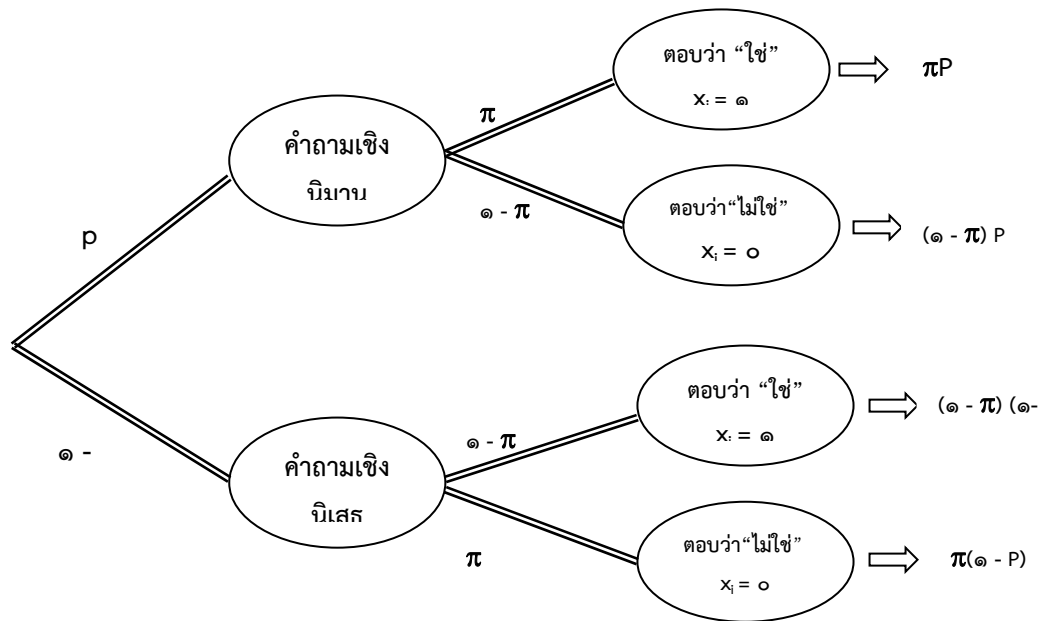
แต่เพื่อความสะดวกในการพิจารณาตารางสุ่ม ซึ่งประกอบไปด้วย ■ และ □ จำนวนมากในกรอบสี่เหลี่ยมใหญ่เดียวกัน อันจะมีผลทำให้รู้สึกสยดสยองรำมัว หรือมีอาการวิงเวียนศีรษะในระหว่างการสุ่มและการตอบคำถาม ผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนการใช้ ■ มาเป็นตัวอักษร A และ □ ให้เป็นตัวอักษร B ดังตัวอย่างในภาพ

A	B	A	A	B	A
B	A	A	B	A	B
A	A	B	A	B	A
B	A	A	B	A	B
B	B	B	B	A	B

วิธีคำนวณการประมาณค่าสัดส่วนของเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner

แนวคิดของ Warner ในการหาฟังก์ชันภาวะน่าจะเป็น (Likelihood function) ของตัวอย่างสุ่มจะเริ่มจากการพิจารณาการแจกแจงภาวะน่าจะเป็นของหน่วยตัวอย่างในตัวอย่างว่าต้อง

เป็นการแจกแจงแบบเบอร์นูลลี (Bernoulli distribution) โดยผลลัพธ์ที่มุ่งสนใจ (success) มีความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นเป็น π และผลลัพธ์ที่เหลือหรือไม่สนใจ (failure) มีความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นเป็น $1 - \pi$ กล่าวคือ $P(x_i = 1) = \pi$ และ $P(x_i = 0) = 1 - \pi$ แต่ค่าความน่าจะเป็นที่จะเกิดผลลัพธ์ที่มุ่งสนใจและค่าความน่าจะเป็นที่จะเกิดผลลัพธ์ที่เหลือจะขึ้นอยู่กับค่าของ p และ $1 - p$ ของเครื่องมือสุ่มเลือกที่กำหนดขึ้นด้วย เพื่อความเข้าใจโปรดพิจารณาคำอธิบายตามแผนภูมิต้นไม้ดังภาพที่ ๒.๓

ภาพที่ ๒.๓ แผนภาพต้นไม้มแสดงแนวคิดของ Warner กรณีผู้ให้ข้อมูลตอบตามความจริง

ที่มา : ปิยดา ทองแจ่ม (๒๕๔๗: ๑๓) เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner

กรณีศึกษา : พฤติกรรมเชิงปกปิดของนักศึกษา กำหนดให้

- P แทน ความน่าจะเป็นที่ผู้ให้ข้อมูลแต่ละคนจะสุ่มได้ข้อคำถามปกปิดเชิงนิมมาน (A)
- $1 - P$ แทน ความน่าจะเป็นที่ผู้ให้ข้อมูลแต่ละคนจะสุ่มได้ข้อคำถามปกปิดเชิงวิเสส (B)
- π แทน สัดส่วนแท้จริงของประชากรที่มีลักษณะเชิงปกปิด
- $1 - \pi$ แทน สัดส่วนแท้จริงของประชากรที่ไม่มีลักษณะเชิงปกปิด
- $\hat{\pi}_w$ แทน ตัวประมาณสัดส่วนที่แท้จริงของประชากรที่มีลักษณะเชิงปกปิด โดยวิธีของ Warner

กรณีผู้ตอบทุกคนตอบตามความจริง

ผลลัพธ์ที่เกิดจากผู้ให้ข้อมูลตอบจะมีเพียงสองผลลัพธ์คือ “ใช่” กับ “ไม่ใช่” และกำหนดให้เป็นตัวแปรสุ่มเบอร์นูลลี x (การทดลองสุ่มที่มีผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ทั้งหมดจำแนกออกเป็นสองประเภท โดยที่ประเภทแรกเป็นผลลัพธ์ที่อยู่ภายใต้ประเด็นความสนใจ และประเภทที่สองเป็นผลลัพธ์ที่ไม่อยู่ภายใต้ประเด็นความสนใจ นิยมเรียกกันโดยทั่วไปว่า “ผลสำเร็จ” หรือ “success” และ “ข้อผิดพลาด” หรือ “failure” ตามลำดับ)

$$x_i = \begin{cases} 1 & \text{ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบว่า "ใช่"} \\ 0 & \text{ถ้าผู้ให้ข้อมูลตอบว่า "ไม่ใช่"} \end{cases}$$

$$\begin{aligned}
\text{ดังนั้น } P(x_i = ๑) &= P(\text{ผู้ให้ข้อมูลสุ่มได้คำถามปกปิดเชิงนิมานและตอบว่า "ใช่"}) \\
&+ P(\text{ผู้ให้ข้อมูลสุ่มได้คำถามปกปิดเชิงนิเสธและตอบว่า "ใช่"}) \\
&= \pi P + (๑ - \pi)(๑ - p)
\end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned}
P(x_i = ๐) &= P(\text{ผู้ให้ข้อมูลสุ่มได้คำถามปกปิดเชิงนิมานและตอบว่า "ไม่ใช่"}) \\
&+ P(\text{ผู้ให้ข้อมูลสุ่มได้คำถามปกปิดเชิงนิเสธและตอบว่า "ไม่ใช่"}) \\
&= ๑ - \{\pi P + (๑ - \pi)(๑ - p)\} \\
&= (๑ - \pi)p + \pi(๑ - p)
\end{aligned}$$

จากนั้นจึงหาฟังก์ชันภาวะน่าจะเป็นของตัวอย่างสุ่มต่อไป

ให้ $n_๑$ แทนจำนวนผู้ให้ข้อมูล ตอบว่า "ใช่" จากจำนวนผู้ให้ข้อมูล n คน
 $n - n_๑$ แทนจำนวนผู้ให้ข้อมูล ตอบว่า "ไม่ใช่"

จะได้ ฟังก์ชันภาวะน่าจะเป็น

$$L(\pi) = [\pi P + (๑ - \pi)(๑ - p)]^{n_๑} [(๑ - \pi)p + \pi(๑ - p)]^{n - n_๑}$$

จากนั้นจึงหาตัวประมาณแบบภาวะน่าจะเป็นสูงสุดของ π คือ $\hat{\pi}_w$

ตัวประมาณค่าแบบภาวะน่าจะเป็นสูงสุด

การประมาณค่า π ด้วยวิธีภาวะน่าจะเป็นสูงสุด คือ การหาค่า $\hat{\pi} = \hat{\pi}(x_๑, x_๒, \dots, x_n)$ ที่จะทำให้ $L(\hat{\pi})$ มีค่าสูงสุด ทั้งนี้เพราะค่า $\hat{\pi}$ ที่ทำให้ $L(\hat{\pi})$ มีค่าสูงสุดเป็นค่าเดียวกันที่ทำให้ $\ln L(\hat{\pi})$ มีค่าสูงสุด แต่การหาค่า $\hat{\pi}$ ที่ทำให้ $\ln L(\hat{\pi})$ มีค่าสูงสุด มักจะทำได้ง่ายกว่า ดังนั้นตัวประมาณแบบภาวะน่าจะเป็นสูงสุด (maximum likelihood estimator : MLE) ของ π คือ $\hat{\pi} = \hat{\pi}(x_๑, x_๒, \dots, x_n)$ โดยที่ $L(\hat{\pi})$ มีค่าสูงสุด

๙) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปัจจุบันได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่นมากมายที่สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติและค่านิยมของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมทางเพศเปลี่ยนไป อาทิ เช่น งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนตัวอย่าง ๑,๘๕๖ คน พบว่าพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ม.ปลาย/ปวช. ร้อยละ ๒๗.๒ เคยมีเพศสัมพันธ์ (ในจำนวนนี้ร้อยละ ๒๓.๓ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ร้อยละ ๓.๐ เคยมีกับเพศเดียวกัน และร้อยละ ๐.๙ เคยมีทั้งกับเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน) ส่วนร้อยละ ๗๒.๘ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับผลสำรวจเมื่อปี ๒๕๔๕ ที่ผ่านมา พบว่าแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมีอัตราที่สูงขึ้น โดยในปี ๒๕๔๕ นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์มีเพียงร้อยละ ๑๙.๗ แต่ในขณะปี ๒๕๔๗ มีนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ ๒๗.๒ กล่าวได้ว่า จำนวนนักเรียน ม.ปลาย/ปวช. ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จาก ๑ ใน ๕ คน ในปี ๒๕๔๕ เพิ่มเป็น ๑ ใน ๔ คน ในปี ๒๕๔๗ และโดยภาพรวมนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย ๑๖ ปี ซึ่งอายุที่เริ่ม

เพศสัมพันธ์ต่ำสุดคือ ๙ ปีและสูงสุด ๑๙ ปี นักเรียนชายเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก อายุเฉลี่ย ๑๕ ปี และนักเรียนหญิงเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก อายุเฉลี่ย ๑๖ ปีจากผลการวิจัยตั้งที่กล่าวมานั้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยเปลี่ยนไปอย่างมาก (สวนดุสิตโพล, ๒๕๔๗: ม.ป.ป.) และจากผลการวิจัยของจิราพร พิทักษ์ (๒๕๔๙) นักวิชาการสาธารณสุขประจำสถานีอนามัยหนองแดง อ.แวงใหญ่ จ.ขอนแก่น ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น โดยศึกษาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ จำนวน ๑๙๙ คน พบว่า นักเรียน ๒๗% เคยดื่มสุรา นักเรียนเคยรับสื่อในเรื่องเพศสัมพันธ์จากการอ่านหนังสือประเภทกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ๒๔% จากการดูวิดีโอและวีซีดีที่มีฉากรักกระตุ้นทางเพศ ๓๘% นักเรียนมีคนรักแล้ว ๒๐% เคยอยู่กับคนรักตามลำพังโดยมีการสัมผัสเชิงชู้สาว ๘% เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ๖% และพบว่านักเรียนชั้น ป.๖ และ ม.๓ เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมทางเพศต่อเพศตรงข้ามโดยการมีเพศสัมพันธ์กันมากที่สุดถึง ๓๘% และการมีเพศสัมพันธ์โดยใช้วิธีการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศโดยการดื่มสุรา ดูวิดีโอ วีซีดีลงเอยโดยการมีเพศสัมพันธ์มากถึง ๘๘% และรองลงมาคือการดูหนังสือประเภทปลุกใจเสือป่า ๖๓% จากผลการวิจัยพบว่าสิ่งที่กระตุ้นให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากเลียนแบบพฤติกรรมนั้นจากสื่อลามกต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือสื่อพิมพ์ในรูปแบบต่างๆ ภาพยนตร์ในรูปแบบวิดีโอ วีซีดีต่างๆ รวมทั้งสภาพแวดล้อมและสิ่งเร้าต่างๆ มีส่วนในการกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศ จนก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศในเด็กนักเรียนที่มีอายุน้อย

ปิยาร ภูมิภรณ์ (๒๕๔๖) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น พบว่าปัจจัยต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อที่ทำให้วัยรุ่นสามารถนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้นั้น โดยได้รับปัจจัยจากหลายๆ ด้าน เช่น ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางสังคม เช่น จากการคบเพื่อน ปัจจัยจากคู่อรัก สื่อ และปัจจัยทางวัฒนธรรม เช่น ปัจจัยเรื่องการอบรมเลี้ยงดู การขัดเกลาทางวัฒนธรรม การให้คำปรึกษาเรื่องเพศจากบิดามารดา และค่านิยมการแต่งกายตามแฟชั่นทันสมัย และการบริโภคสื่อต่างๆ ที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือ

ระวีวรรณ ดนัยดุขฎีกุล (๒๕๔๗) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการละเว้นเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิง ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นหญิงที่ศึกษาในระดับ ปวช. มีอัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าวัยรุ่นที่ศึกษาในระบบการศึกษาภาคบังคับหรือ ม.ปลาย โดยวัยรุ่นหญิงในระดับปวช. ที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว มีอัตราสูงถึงร้อยละ ๖๔ ขณะที่วัยรุ่นหญิงในระดับ ม.ปลายที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ ๓๖ สำหรับปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่นหญิงในระดับชั้น ม.ปลายเกิดจากการชักจูงของเพื่อนสนิทในกลุ่มเดียวกันที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วเป็นตัวกระตุ้น สื่อต่างๆ ที่มีส่วนกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศให้เกิดในวัยรุ่นเร็วขึ้น ส่วนปัจจัยของความรู้เรื่องเพศ พบว่าหากวัยรุ่นมีความรู้เรื่องเพศมากกลับมีโอกาสมิ่จะมีเพศสัมพันธ์ลดลง แต่สำหรับเพศชายยังมีความรู้เรื่องเพศมากขึ้นก็ยังมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ส่วนเจตคติทางบวกของวัยรุ่นเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเลวร้าย เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย

ปริมา อภิโชติกร (๒๕๕๑) ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในกลุ่มอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน ๓๗๐ คนจาก ๕ โรงเรียน ใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ ๕๘.๙๑ อายุเฉลี่ย ๑๘ ปี มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อลามกจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุดร้อยละ ๓๗.๐๒ โดยมีความถี่ในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตในแต่ละวันคือมากกว่า ๓ ชั่วโมงขึ้นไปมากที่สุดร้อยละ ๕๐.๘๑ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีคนรัก มีกิ๊กมากกว่า ๑ คน เคยมีประสบการณ์ทางเพศ มากกว่าร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป และมองสื่อลามกที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่าเป็นเรื่องธรรมดาถึงร้อยละ ๖๕ ในด้านอิทธิพลของสื่อลามก พบว่าส่วนใหญ่มีคูรักรในวัยเรียนและมีกิ๊กมากกว่า ๑ คนอยู่ในระดับมากที่สุดโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยมีการรับรู้ว่าเป็นเพื่อนของนักศึกษามีการใช้ชีวิตร่วมกันก่อนแต่งงานและนักศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของเพื่อนว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา

รัตนากร คำสอน (๒๕๕๐) ได้ศึกษาการประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มสำหรับการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ๔๐๐ คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงปกปิด ๑๐ ประการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประจำจังหวัดอุดรดิตถ์มีพฤติกรรมเชิงปกปิดในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาในเรื่องการดูสื่อลามกถึงร้อยละ ๘๘.๕๒ แต่ไม่พบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม การขายบริการทางเพศ และการอยู่กินฉันท์สามี-ภรรยากับคูรักรในกลุ่มนักเรียนหญิงไม่พบพฤติกรรมทำแท้ง และการถูกลวนลามทางเพศ ในกลุ่มนักเรียนชายไม่พบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนไม่คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ

ปิยดา ทองแจ่ม (๒๕๔๗) ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ศึกษาพฤติกรรมเชิงปกปิด ๔ ประเด็นคือ ความไม่ซื่อสัตย์ การพนัน การเสพยาเสพติด และพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง จำนวน ๖๐๐ คน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความไม่ซื่อสัตย์มีสัดส่วนมากที่สุดคือร้อยละ ๕๙.๐๓ รองลงไปได้แก่ พฤติกรรมทางเพศมีสัดส่วนร้อยละ ๓๘.๗๒ และการพนันกับการเสพยาเสพติดมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมากที่สุดคือ ร้อยละ ๓๕.๗๖ และ ๓๕.๒๔ ตามลำดับ

Surin Khanabsakdi et al. (๒๐๐๓) ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมปกปิดของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่โดยใช้นักศึกษาตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวน ๘๘๐ คน มหาวิทยาลัยแม่โจ้จำนวน ๖๔๕ คน มหาวิทยาลัยพายัพจำนวน ๖๒๕ คน และสถาบันราชภัฏเชียงใหม่จำนวน ๖๒๐ คน รวมทั้งสิ้น ๒,๗๘๐ คน โดยใช้ความน่าจะเป็นที่จะสุ่มได้คำถามปกปิดเชิงนิมาน (เชิงบวก) เท่ากับ ๐.๓๓ พบว่าพฤติกรรมปกปิดของนักศึกษาทั้งหมดโดยไม่แยกสถาบันนั้น นักศึกษามีพฤติกรรมเสพยาเสพติดผิดกฎหมายร้อยละ ๑๗ สูบบุหรี่ร้อยละ ๑๙ มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาร้อยละ ๓๔ มีพฤติกรรมการขโมยของร้อยละ ๓๑ ดื่มเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ร้อยละ ๔๕ ชีวิตการทำงานในอนาคต

หากมีโอกาสจะทุจริต (คอร์รัปชัน) ร้อยละ ๒๖ มีพฤติกรรมการทุจริตการสอบร้อยละ ๕๐ หากพบทรัพย์สินของผู้ยื่นตกอยู่จะไม่ส่งคืนร้อยละ ๔๓ เล่นการพนันร้อยละ ๔๒ ขยายบริการร้อยละ ๒๔ นักศึกษาหญิงทำแท้งร้อยละ ๒๐ และนักศึกษาชายเที่ยวผู้หญิงร้อยละ ๒๓ และได้เสนออีกว่าถ้า $p = ๐.๕$ จะทำให้ความแปรปรวนมีค่าสูงที่สุด ถ้า p เข้าใกล้ ๐ หรือ ๑ จะทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่ไวใจเครื่องมือสุ่ม สรุปว่า p ที่ดีที่สุดควรมีค่าใกล้เคียง ๐.๒๕ หรือ ๐.๗๕

ศิริพร เสรีตานนท์ (๒๕๕๑) ได้ศึกษาพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยการใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ถึง ๔ ของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง จำนวน ๒๔๔ คน ชาย ๑๐๓ คน หญิง ๑๔๑ คน ใช้แบบสอบถามกึ่งสัมภาษณ์จำนวน ๑๘ ข้อ เป็นเครื่องมือศึกษาพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ๔ ด้าน คือ ด้านทุจริตการสอบ ด้านการลอกแบบฝึกหัด ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการจัดทำรายงาน และด้านการสร้างข้อมูลเท็จ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาเคยมีพฤติกรรมด้านการลอกแบบฝึกหัดมากที่สุดร้อยละ ๖๔.๘ และด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการจัดทำรายงานน้อยที่สุดร้อยละ ๒๘.๑๕

ปราณี จ้อยรอด และคณะ (๒๕๕๒) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๔ ในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน-ภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณ และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักเรียนที่มีเพศและคะแนนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ ๔ เขตกรุงเทพมหานครจำนวน ๓๑๔ คน โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย การทดสอบค่าที วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง และการถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น ผลการวิจัยพบว่า ๑) ตัวแปรปัจจัยภายใน ได้แก่ การคิดอย่างมีเหตุผล ความรับผิดชอบต่อสังคม ตัวแปรปัจจัยภายนอก ได้แก่ การได้รับตัวแบบจากเพื่อน การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครู และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสื่อ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณได้ร้อยละ ๓๙ ๒) พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองและการได้รับตัวแบบจากครอบครัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ ๔ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพบว่าในกลุ่มนักเรียนที่มีการควบคุมตนเองมากและได้รับตัวแบบจากครอบครัวมาก มีพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณมากกว่านักเรียนที่ได้รับตัวแบบจากครอบครัวน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ ๒) นักเรียนที่มีเพศและคะแนนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จินตนา ตันสุวรรณนันทน์ และคณะ (๒๕๕๓) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสม และศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพได้แก่ กลุ่มนักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์และด้านจิตพฤติกรรมศาสตร์ กลุ่มบุคคลที่ทำงาน

เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน และกลุ่มนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณเป็นนักศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน ๔๘๑ คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายชั้น ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการบริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษา ได้แก่ ๑) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย การไม่รู้เท่าทันสื่อ การขาดความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อ การขาดการใฝ่รู้ การขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง และ ๒) ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในการชักจูงให้เปิดรับสื่อที่ไม่เหมาะสม การถ่ายทอดทางสังคมจากครอบครัวที่ไม่เหมาะสม สถาบันการศึกษา ไม่ส่งเสริมการพัฒนาการรับรู้เท่าทันสื่อ และระบบการคิดของผู้เรียน การขาดจรรยาบรรณของสื่อ การขาดความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีปัจจัย ๔ ตัวแปรที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ การรู้เท่าทันสื่อ การควบคุมตน การใฝ่รู้ และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ซึ่งร่วมกันทำนายได้ร้อยละ ๔๐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๕

วิไลลักษณ์ ทองคำบรรจง และคณะ (๒๕๕๔) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของ พฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนจำนวน ๑,๒๔๘ คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ๑๒ ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และใช้โปรแกรม LISREL เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองที่ พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ๑) พฤติกรรมติดเกมออนไลน์ได้รับอิทธิพลทางลบโดยตรงจากการ ควบคุมตน การเห็นคุณค่าในตนเอง และอิทธิพลของเพื่อนในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และ พฤติกรรมติดเกมออนไลน์ได้รับอิทธิพลทางบวกโดยตรงจากการควบคุมอินเทอร์เน็ตในครอบครัวและ ความเหงา ตัวแปรสาเหตุเหล่านี้ ร่วมกันอธิบายพฤติกรรมติดเกมออนไลน์ได้ร้อยละ ๓๔ ๒) พฤติกรรมติดสนทนาออนไลน์ได้รับอิทธิพลทางลบโดยตรงจากการควบคุมตน อิทธิพลของเพื่อนใน การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการได้รับแบบอย่างจากผู้ปกครองในการรับสื่อ และพฤติกรรม ติดสนทนาออนไลน์ได้รับอิทธิพลทางบวกโดยตรงจากกิจกรรมเหมาะสมที่ทำกับเพื่อน โดยตัวแปร สาเหตุเหล่านี้ร่วมกันอธิบายพฤติกรรมติดสนทนาออนไลน์ได้ร้อยละ ๒๒ และ ๓) พฤติกรรมการเรียน ที่เหมาะสม ได้รับอิทธิพลทางลบโดยตรงจากพฤติกรรมติดเกมออนไลน์ และพฤติกรรมติดสนทนา ออนไลน์ และได้รับอิทธิพลทางบวกโดยตรงจากการควบคุมตน การเห็นคุณค่าในตนเอง กิจกรรม เหมาะสมที่ทำร่วมกับเพื่อน และสัมพันธ์ภาพในครอบครัว พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมได้รับ อิทธิพลทางลบโดยอ้อมจากความเหงา และการควบคุมสื่ออินเทอร์เน็ตในครอบครัวโดยผ่าน พฤติกรรมติดเกมออนไลน์ และตัวแปรสาเหตุเหล่านี้ร่วมกันอธิบายพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมได้ ร้อยละ ๔๓

Don Tapscott (๒๕๕๒) เป็นผู้หนึ่งที่ได้ติดตามศึกษาความเปลี่ยนแปลงของโลก “ดิจิทัล” และผลกระทบต่อสังคม องค์กร และความเป็นตัวตนของมนุษย์ เขียนหนังสือไว้หลายเล่ม

และทำงานเป็นที่ปรึกษาด้านการกำหนดยุทธศาสตร์ และการเปลี่ยนแปลงองค์กร Tapscott ได้ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคสื่อของกลุ่มคนที่มีอายุระหว่าง ๑๖-๓๑ ปีที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน (เกิดระหว่างปี ค.ศ.๑๙๘๑-๑๙๙๖) ซึ่งเรียกกันว่ากลุ่มเจเนอเรชั่นวาย เป็นกลุ่มคนที่เกิดขึ้นมาในยุคของการพัฒนา คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีดิจิทัล จึงนับได้ว่าเป็นคนรุ่นใหม่ที่มีทักษะหลากหลาย มีปฏิสัมพันธ์กับสื่อหลากหลายชนิด สามารถทำกิจกรรมหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกัน อาทิเช่นการใช้ โทรศัพท์มือถือถือในการส่งข้อความ เข้าเว็บไซต์ ค้นหาทิศทาง เล่นเกม ถ่ายรูป และแบ่งปันให้เพื่อนได้ดูผ่านทาง facebook นอกจากนี้ยังเปิดโปรแกรมสนทนา (Instant messaging) และสไกป์ (skype) ไปได้ตลอดเวลาด้วย โดยจากการศึกษาเจเนอเรชั่นวายในสหรัฐอเมริกาจำนวน ๖,๐๐๐ คน พบว่ามีทัศนคติและพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ๘ ประการ ดังนี้

๑. อิสระภาพ (freedom)

เจเนอเรชั่นวายมีอิสระในการตัดสินใจเลือกงาน คนเหล่านี้ไม่ต้องการจมปลักอยู่กับงานที่ตนไม่พึงพอใจ ทำให้มีอัตราการลาออกสูง นอกจากนี้ยังมีอิสระในการค้นหาข้อมูลต่างๆ ผ่านการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้สามารถตรวจสอบรายละเอียดของสินค้าและบริการต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว

๒. ดัดแปลงให้เป็นแบบที่ชอบ (customization)

เจเนอเรชั่นวายชอบเปลี่ยนแปลงหรือปรับแต่งสิ่งต่างๆ ให้มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง ซึ่งมักเป็นการให้ความสำคัญกับความสวยงามมากกว่าประโยชน์ใช้สอย เช่น การแต่งรถ การสร้าง MySpace หรือ Facebook การดูรายการโปรดในเวลาที่ตนสะดวกผ่าน YouTube เป็นต้น

๓. พินิจพิเคราะห์ (scrutiny)

ด้วยการเป็นกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในสังคมที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูง เจเนอเรชั่นวายจึงมักใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการค้นหาข้อมูลสินค้าและบริการต่างๆ เพื่อเปรียบเทียบก่อนตัดสินใจซื้อ ทั้งการเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสีย และราคา

๔. ซื่อสัตย์ มีจรรยาบรรณ (integrity)

เจเนอเรชั่นวายสามารถยอมรับความแตกต่างได้มากและมีความคิดตรงไปตรงมา ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ ๗๑ ของคนรุ่นนี้จะยังคงสนับสนุนบริษัทที่ออกมาขอโทษหากดำเนินการผิดพลาด และร้อยละ ๔๐ บอกว่าจะเลิกซื้อสินค้าของบริษัทที่ไม่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

๕. ความร่วมแรงร่วมใจ (collaboration)

คนรุ่นนี้ชื่นชอบการสร้างสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน มีการติดต่อสัมพันธ์กันอย่างสม่ำเสมอ มีการแบ่งปันข้อมูลระหว่างกัน มีอิทธิพลซึ่งกันและกันในเรื่องสินค้า บริการ และองค์กร จนเรียกได้ว่าเป็นเครือข่าย N-fluence (net generation - influence)

๖. ความบันเทิง (entertainment)

เจเนอเรชั่นวายมักไม่แบ่งแยกชัดเจนระหว่างการทำงานและความบันเทิงเพราะเชื่อว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายที่จะทำงานไปและเข้าอินเทอร์เน็ตไปด้วย トラバไตที่งานเหล่านั้นสำเร็จจุล่ง

๗. ความเร็ว (speed)

เนื่องจากเจเนอเรชันวายเติบโตขึ้นท่ามกลางโลกดิจิทัลที่ทุกอย่างดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ทั้งการทำงาน การเล่นเกม หรือแม้แต่การค้นหาข้อมูลผ่านกูเกิล (Google) ทำให้คนกลุ่มนี้คาดหวังการมีปฏิสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว โดยผลการวิจัยพบว่าร้อยละ ๕๖ ยอมรับว่าไม่มีความสามารถในการอดทนรอคอย

๘. นวัตกรรม (innovation)

ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่สามารถคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เจเนอเรชันวายมีความต้องการสินค้าและบริการใหม่ๆ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับเวลา เช่น การเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือเมื่อมีรุ่นใหม่ออกวางจำหน่าย เป็นต้น นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงนวัตกรรมในที่ทำงานด้วย เช่น การที่เจเนอเรชันวายมักปฏิเสธลำดับบังคับบัญชาแบบเก่าที่ขอคำสั่งและควบคุม เป็นต้น

นอกจากนี้ ศรีภักฎญา มงคลศิริ (๒๕๔๘) ยังได้กล่าวถึงลักษณะเฉพาะของเจเนอเรชันวายซึ่งทำให้คนเจเนอเรชันนี้มีความแตกต่างจากคนเจเนอเรชันอื่นๆ อย่างชัดเจนโดยประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ ๙ ประการ อันได้แก่

๑. เป็นรูปแบบที่ได้รับการพัฒนาจากเจเนอเรชันเอ็กซ์ (improved version of Gen-X) เจเนอเรชันวายดูแลรูปร่างหน้าตาของตนเองดีกว่าเจเนอเรชันเอ็กซ์ ซึ่งหมายถึงผู้ที่เกิดระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๖๔-๑๙๘๐ หรือระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๒๓ ซึ่งในปัจจุบันมีอายุ ๓๒-๔๘ ปี แต่งกายมีรสนิยมมากกว่า มีความคิดเป็นตัวของตัวเอง มีความสามารถมากกว่าเจเนอเรชันเอ็กซ์ในด้านการใช้เทคโนโลยี การใช้ภาษาต่างประเทศ และการติดต่อสื่อสารกับเพื่อนต่างแดน

๒. เป็นเด็กที่รู้จักกับความสุขตั้งแต่แรกเกิด (happy kids)

เนื่องจากเจเนอเรชันวายได้รับการดูแลเลี้ยงดูเป็นอย่างดีจากสมาชิกทุกคนภายในบ้าน จึงทำให้มีชีวิตวัยเด็กที่อบอุ่น มีของใช้และของเล่นมากมาย ซึ่งส่วนมากเป็นของทันสมัยหรือของที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

๓. เป็นกลุ่มคนที่นิยมใช้สินค้าเทคโนโลยีสมัยใหม่ (high-tech generation)

เจเนอเรชันวายเติบโตขึ้นในช่วงที่พัฒนาการการสื่อสารของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้าสู่จุดสมบูรณ์ ทำให้กลุ่มคนในวัยนี้พึ่งพาการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มคนวัยอื่นๆ ทั้งการค้นคว้าหาข้อมูล การหาความบันเทิงส่วนบุคคล หรือแม้แต่การสื่อสารกับเพื่อนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน นอกจากนี้ เจเนอเรชันวายยังยอมรับเทคโนโลยีต่างๆ ได้มากกว่าเจเนอเรชันเอ็กซ์ โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดีย (multimedia) ที่ทำให้สามารถสื่อสารภาพและเสียงไปยังปลายทางได้โดยไม่ต้องพบปะกันซึ่งหน้า ตัวอย่างเช่นการใช้โทรศัพท์มือถือที่เป็นได้ทั้งเครื่องเล่นเกมแบบพกพา เครื่องรับสัญญาณวิทยุ และเครื่องเล่น MP๓ ได้ในเครื่องเดียวกัน

๔. เป็นนักปฏิบัติที่มีความภักดีต่อตราสินค้าต่ำ (pragmatic & not loyal to brands)

เจเนอเรชันวายมักไม่ยึดติดกับตราสินค้าเท่ากับเจเนอเรชันเอ็กซ์ เพราะเจเนอเรชันวายมีนิสัยเป็นนักปฏิบัติ (Pragmatic) มากกว่าเจเนอเรชันอื่นๆ กล่าวคือ ไม่ขึ้นชอบสินค้าที่คุณภาพไม่เหมาะสมกับราคาแม้จะเป็นตราสินค้าที่หูหาก็ตาม ดังนั้น ตราสินค้าที่จะสามารถเป็นที่ชื่นชอบของ

เจเนอเรชันวายได้ ต้องเป็นตราสินค้าที่มี Functional value สูง และมี Emotional value สูงด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่นตราสินค้า Gap และ Adidas ที่ได้รับการยอมรับจากผู้คนในเจเนอเรชันวายว่ามีความสมบูรณ์ในการมอบคุณค่าที่จับต้องได้ (tangible benefits) และคุณค่าที่จับต้องไม่ได้ (intangible benefits)

๕. มีลักษณะหลากหลายและเชื่อมั่นในทางเลือก (pluralistic & believe in choices)

เจเนอเรชันวายมีลักษณะหลากหลาย(pluralistic)และเชื่อว่าโลกนี้มีทางเลือกเสมอ (believe in choices) เพราะเติบโตขึ้นด้วยการมีทางเลือกต่างๆ รอบตัว ในด้านการศึกษาและการทำงาน เช่น สามารถเลือกสายการเรียนได้ สามารถเลือกสอบเข้าศึกษาต่อในคณะและมหาวิทยาลัยที่ตนชื่นชอบ เป็นต้น ด้านการสื่อสาร เนื่องจากเจเนอเรชันวายเติบโตขึ้นในสังคมที่มีเสรีทางการสื่อสารมากยิ่งขึ้น จึงสามารถเลือกได้ว่า จะสื่อสารแบบใด จะเป็นการสื่อสารแบบพูดคุย (voice) หรือแบบไร้เสียง (non-voice) เลือกได้ว่าจะใช้อุปกรณ์ใดในการสื่อสาร เลือกโปรแกรมการสื่อสารได้ และสามารถเลือกที่จะสื่อสารกับใครหรือไม่สื่อสารกับใครก็ได้ด้วย ด้านการแต่งกาย คนเจเนอเรชันวายมักจะเลือกเสื้อผ้าจากหลากหลายตราสินค้ามาจับคู่กันหรือใช้ร่วมกันตามแบบฉบับของตน หรือเรียกว่า Mix and match ด้านความบันเทิง สามารถเลือกรับชมรับฟังความบันเทิงได้จากหลากหลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หรืออินเทอร์เน็ต สามารถเลือกรับเฉพาะรายการที่ตนชื่นชอบก็ได้ และแม้แต่สามารถเลือกเพลงที่ตนชื่นชอบเป็นพิเศษจากแต่ละอัลบั้มมารวมกันเป็นอัลบั้มเฉพาะของตนเอง และด้านการมีเพื่อน ซึ่งสามารถเลือกได้ว่าจะคบเพื่อนคนใด ลักษณะแบบใด ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนที่มีตัวตนจริงๆ หรือเพื่อนที่ไม่เคยเห็นหน้ากันมาก่อนในโลกจริง การที่เจเนอเรชันวายมีลักษณะการเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ๆ ได้มากที่สุดเมื่อเทียบกับเจเนอเรชันอื่นๆ นี้เอง ทำให้นักการตลาดต้องพัฒนาสินค้า บริการ ตลอดจนภาพลักษณ์ของตราสินค้าอยู่เสมอ เพราะตราสินค้าเดิมที่เคยประสบความสำเร็จในอดีตนั้น อาจไม่สามารถเป็นที่พึงพอใจของเจเนอเรชันวายได้ในระยะยาวหากไม่ได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุง

๖. เป็นตัวของตัวเองสูง (HIP)

หากเปรียบเทียบกับเจเนอเรชันเอ็กซ์แล้ว เจเนอเรชันวายถือว่าเป็นคนที่ทันสมัยกว่ามาก โดยมีความเป็นตัวของตัวเองสูง (HIP: Highly Individual Person) ชื่นชอบสินค้าที่ถูกใจมากกว่าสินค้าที่มีตราสินค้าหรูหรา การเลือกซื้อสินค้าของเจเนอเรชันวายเป็นไปในลักษณะที่เรียกว่า ซื้อไปสุขไป (purchase-happy)

๗. มีความใกล้ชิดกับพ่อแม่ (close to parents)

เนื่องจากเจเนอเรชันวายได้รับการเลี้ยงดูเป็นอย่างดีตั้งแต่วัยเด็ก ทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันใกล้ชิดกับพ่อแม่ของตนอย่างมาก โดย ๘๐% ของเจเนอเรชันวายรู้สึกว่าคุณใกล้ชิดกับพ่อแม่ ขณะที่ ๓๐% ของเจเนอเรชันเอ็กซ์เท่านั้นที่รู้สึกว่าคุณใกล้ชิดกับพ่อแม่

๘. ไม่รู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างกันและพร้อมให้ความร่วมมือ (indifferent & pro-volunteer)

ด้วยการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ที่ผู้คนติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดน สิ่งนี้ทำให้เจเนอเรชั่นวายไม่รู้สึกลึกถึงความแตกต่าง (indifferent) ระหว่างเชื้อชาติหรือชนชาติบนโลกมากนัก ส่งผลทำให้เจเนอเรชั่นวายยินดีให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นกิจกรรมที่รณรงค์ให้ความช่วยเหลือกันและกันระหว่างมนุษย์ ทั้งที่เป็นเชื้อชาติเดียวกันและต่างเชื้อชาติกัน ดังเช่น การระดมความช่วยเหลือในเหตุการณ์สึนามิ เป็นต้น

๙. ซึมซับวัฒนธรรมไว้หลากหลายรูปแบบ (overrun by popular culture)

เจเนอเรชั่นวายเป็นผู้บริโภคที่ซึมซับวัฒนธรรมใหม่ๆ ไว้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นแนวเพลงสมัยใหม่ หรือวัฒนธรรมการแต่งกายแบบใหม่ ที่ผู้หญิงอาจแต่งกายคล้ายผู้ชาย และผู้ชายก็อาจแต่งกายคล้ายผู้หญิงได้ การซึมซับวัฒนธรรมไว้หลากหลายรูปแบบเช่นนี้เป็นผลมาจากการรับสื่อต่างประเทศอย่างไร้พรมแดนในการติดต่อสื่อสารกันนั่นเอง

สอดคล้องกับ เสาวคนธ์ วิทวัสโอฬาร (๒๕๕๐) ซึ่งได้กล่าวถึงลักษณะร่วมของเจเนอเรชั่นวาย ทั้งในเรื่องบุคลิกภาพ ทักษะคิด ค่านิยม และแนวโน้มของพฤติกรรม ประกอบด้วยลักษณะ ๑๓ ประการด้วยกัน ได้แก่

๑. เป็นตัวของตัวเองสูง

เจเนอเรชั่นวายมีความคิด ทักษะคิด การวางเป้าหมาย รวมไปถึงการแสดงออกในเชิงการพูดจา การแต่งกาย และรูปแบบการใช้ชีวิตเป็นแบบฉบับของตัวเอง สังเกตได้จากการชอบพูดจาอย่างตรงไปตรงมา ยืนหยัดในความคิดของตัวเอง ไม่คล้อยตามผู้อื่น ทั้งนี้เพราะไม่ต้องการเลียนแบบใคร ถึงแม้จะถูกมองว่าแปลก หรือไม่สุภาพก็ตาม

๒. ความอดทนต่ำ

เจเนอเรชั่นวายมีความอดทนต่ำทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ทางด้านร่างกายนั้นจะเห็นได้ว่าเมื่อหิว ร้อน เหนื่อย หรือง่วง ก็จะแสดงอาการออกมาอย่างชัดเจน ส่วนทางด้านจิตเจ้านั้นก็ถือว่ามีภูมิด้านทานทางใจและอารมณ์ต่ำว่าเจเนอเรชั่นอื่นๆ ดังนั้นจะเห็นกลุ่มคนเหล่านี้มีอาการจิตตก ไม่อดทนอดกลั้น และเก็บอารมณ์ไม่ค่อยได้อยู่เสมอ

๓. อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น ช่างสงสัย

เจเนอเรชั่นนี้เป็นคนช่างสงสัย ช่างถาม มักจะถามว่า “ทำไม” ในเรื่องที่ตนสงสัย และจะรอฟังคำตอบด้วย ซึ่งทำให้กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ไม่ชอบใจนัก เพราะเคยชินกับการสั่งการแล้วลูกน้องรับไปปฏิบัติทันทีโดยไม่มีข้อสงสัย

๔. ทำท่ายกฐานะเปียบ

เจเนอเรชั่นวายเป็นกลุ่มคนที่ไม่เคร่งครัดในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือกติกาใดๆ ยังมีกฎระเบียบที่ควบคุมเข้มงวดเท่าใด ยิ่งกระตุ้นให้กลุ่มคนเหล่านี้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎที่วางไว้ นอกจากนี้ยังไม่เคร่งครัดในการปฏิบัติตามวัฒนธรรม ประเพณี หรือแนวปฏิบัติเดิมๆ อีกด้วย จึงทำให้ผู้ใหญ่ในสังคมมองว่าเจเนอเรชั่นนี้มีความแปลกแยก และไม่เป็นที่ชื่นชม

๕. ทะเยอทะยานสูง

เจเนอเรชั่นวายมักมีการวางเป้าหมายในอาชีพไว้อย่างชัดเจน โดยมีกวางเป้าหมายไว้สูง และจะพยายามมุ่งมั่นและทุ่มเทเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น มีความต้องการการเติบโตในงานอย่างก้าวกระโดด ไม่ชอบการทำงานในระดับล่างขององค์กร ทำให้มีแนวโน้มสูงที่จะลาออกหากไม่เห็นโอกาสก้าวหน้าในงานที่ทำอยู่

๖. คู่ใจเคยกับเทคโนโลยี

เจเนอเรชั่นวายมักมีสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่อยู่ติดตัวอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์พกพา โทรศัพท์มือถือ หรือ iPod ถ้าหากคนเจเนอเรชั่นนี้ถูกห้ามไม่ให้ใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว พวกเขาจะรู้สึกท้อใจที่ชีวิตบางส่วนขาดหายไป

๗. ชอบการเปลี่ยนแปลง

เจเนอเรชั่นวายมีทัศนคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลง แม้จะไม่แน่ใจว่าจะนำมาซึ่งผลที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม มีความกล้าเสี่ยง อยากรลอง และชอบเรื่องตื่นเต้นเร้าใจ

๘. กระตือรือร้น

เจเนอเรชั่นวายเป็นกลุ่มคนที่มีความคล่องแคล่วสูง คิดเร็ว พูดเร็ว ทำเร็ว เมื่อทำงานอะไรก็อยากเห็นผลเร็วๆ บางครั้งจึงดูเหมือนเป็นคนไม่ละเอียด เรียกได้ว่าเป็นคนไฟแรงนั่นเอง

๙. มองโลกในแง่ดีมาก

เจเนอเรชั่นวายมักคิดในเชิงบวกว่าทุกอย่างเป็นไปได้และมีโอกาสประสบความสำเร็จ อาจเนื่องมาจากยังมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยนั่นเอง นอกจากนี้ เจเนอเรชั่นวายยังมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มเบบี้บูมเมอร์และเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ในที่ทำงานอีกด้วย

๑๐. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ด้วยค่านิยมที่ไม่ยึดติดกับกรอบหรือกฎเกณฑ์ใดๆ ทำให้เจเนอเรชั่นวายมีความคิดใหม่ๆ ที่เป็นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อยู่ตลอด ซึ่งความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เหล่านี้ เป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่สมัยใหม่ที่มักตามใจ จนทำให้เจเนอเรชั่นวายมีความมั่นใจ กล้าคิด และกล้าทำ

๑๑. มั่นใจในตนเองสูง

เจเนอเรชั่นวายมีความมั่นใจในตัวเองสูง โดยเป็นไปในเชิงความรู้สึกดีต่อตัวเอง เมื่อประเมินความสามารถของตนเองแล้วเชื่อมั่นว่าสามารถทำได้ ไม่ใช่เชิงการเปรียบเทียบกับผู้อื่น ซึ่งจะแสดงความมั่นใจออกมาผ่านการพูดและการทำสิ่งต่างๆ โดยไม่ขัดเขิน หรือประหม่าต่อหน้าสาธารณชน

๑๒. ไม่เคารพผู้อาวุโสกว่า

เจเนอเรชั่นวายมักเลือกที่จะเคารพนับถือผู้อื่นจากการประเมินตัวตนและความสามารถของคนผู้นั้นว่าน่าเชื่อถือ น่าเคารพมากเพียงพอหรือไม่ โดยไม่ประเมินว่าคนผู้นั้นมีอายุมากกว่า หรือมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงกว่าหรือไม่

๑๓. มีความรักดีต่อองค์กรต่ำ

เจเนอเรชันวายมักมององค์กรเป็นสะพานเชื่อมไปสู่เป้าหมายที่ได้วางไว้ กลุ่มคนเหล่านี้จะมุ่งมั่นทำงานโดยไม่ยึดติดหรือผูกพันกับองค์กร ดังนั้นจึงทำให้เจเนอเรชันวายมีอัตราการลาออกจากงานสูงมาก อีกทั้งเจเนอเรชันวายมักจะสงสัยว่าทำไมกลุ่มเบบี้บูมเมอร์จึงสามารถทำงานในองค์กรเดียวตั้งแต่เรียนจบจนกระทั่งเกษียณได้ นอกจากนี้ยังสงสัยด้วยว่าทำไมเจเนอเรชันเอ็กซ์จึงไม่ลาออกจากองค์กรแม้จะไม่พึงพอใจในงานที่ทำอยู่

ลักษณะทั้ง ๑๓ ประการดังกล่าวนี้มีอยู่ในเจเนอเรชันวายทั้งที่เป็นคนต่างชาติและคนไทย ด้วย ทั้งนี้เพราะกระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านวัฒนธรรม และรูปแบบการใช้ชีวิต ประกอบกับปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งคือความแพร่หลายในการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ทำให้เจเนอเรชันวายได้เปิดรับข้อมูลข่าวสาร รวมถึงเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันมากกว่าเจเนอเรชันอื่นๆ

การศึกษาของนักวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับการบริโภคสื่อออนไลน์

Dolf Zillmann (๒๐๐๙) พบผลการศึกษากลุ่มวัยรุ่นที่มีการบริโภคสื่อออนไลน์อย่างต่อเนื่องว่ามักจะนำไปสู่พฤติกรรมการหลงกลวงคูร์กของตน และความทุกข์ทนจากการใช้อุปกรณ์ที่แปลกและพิสดารในการให้ความสุขทางเพศกับตนเองมากขึ้น

Robert Peters (๒๐๐๗) แห่งมหาวิทยาลัย Brigham Young University ทำการศึกษาพบว่าร้อยละ ๒๑ ของนักศึกษาชายชมสื่อลามกทุกวันหรือเกือบทุกวัน ส่วนร้อยละ ๒๗ ชมสื่อออนไลน์ ๑-๒ วันต่อสัปดาห์

Michael Leahy (๒๐๐๙) ได้เปิดเผยผลการสำรวจประชากร ๒๙,๐๐๐ คนในกลุ่มมหาวิทยาลัยทางภาคเหนือของอเมริกา พบว่า ๑) ร้อยละ ๕๑ ของนักศึกษาชายและร้อยละ ๓๒ ของนักศึกษาหญิงเปิดรับสื่อออนไลน์ครั้งแรกเมื่ออายุก่อนวัยรุ่น (คือ ๑๒ ขวบหรือเด็กกว่านั้น) ๒) ร้อยละ ๕๑ ของนักศึกษาชายและร้อยละ ๑๖ ของนักศึกษาหญิงใช้เวลาประมาณวันละ ๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์เพื่อเปิดรับสื่อออนไลน์แต่มีร้อยละ ๑๑ ของนักศึกษาชายและเพียงร้อยละ ๑ ของนักศึกษาหญิงใช้เวลาสัปดาห์ละ ๕-๒๐ ชั่วโมง สำหรับการเปิดรับเว็บไซต์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

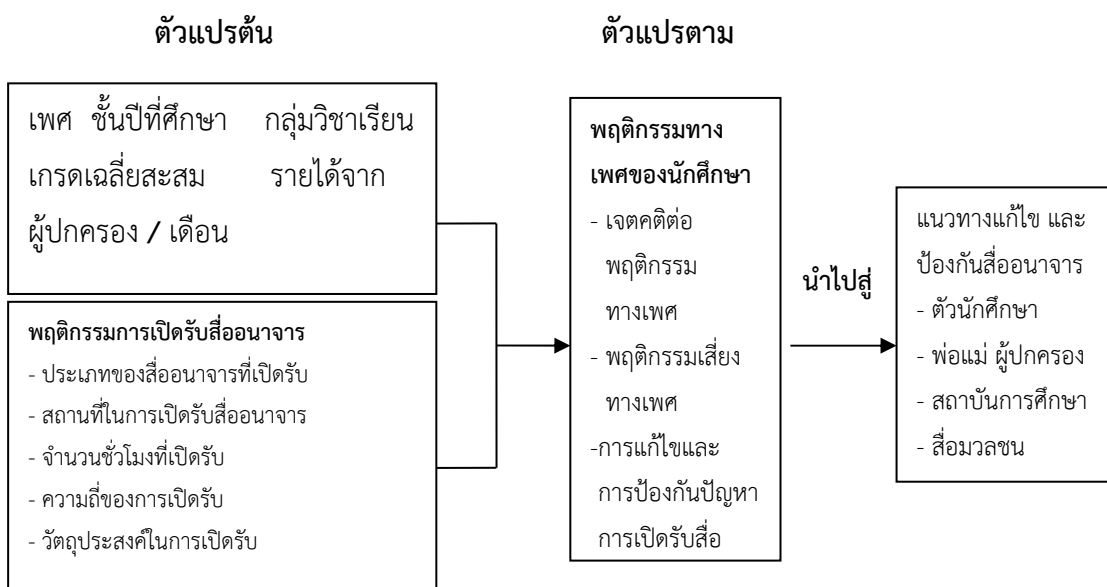
DONG Zhaoju and others (๒๐๑๑) ได้ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มเพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมบนอินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในวิทยาลัยแพทย์ของจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจผลกระทบของสื่อออนไลน์ต่อพฤติกรรมทางเพศและสถานะทางจิตของนักศึกษาในวิทยาลัยแพทย์ รวมทั้งเพื่อตรวจสอบความถี่ของการเปิดรับเว็บไซต์ออนไลน์ของนักศึกษากลุ่มดังกล่าว โดยใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มและแบบสอบถามซึ่งใช้สำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ และ ๓ จำนวน ๑,๒๓๖ คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) ผลการสำรวจพบว่า อัตราการเปิดรับเว็บไซต์สื่อออนไลน์ระหว่างนักศึกษาชายและหญิงเป็นร้อยละ ๒๗.๓๘ และ ๒๔.๖๔ ตามลำดับ ในขณะที่เมื่อปีที่ผ่านมา อัตราการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาชายสูงเป็น ๒ เท่าของนักศึกษาหญิง อัตราการเปิดรับสื่อออนไลน์

ของนักศึกษาชายมีแนวโน้มที่จะเริ่มตั้งแต่อายุน้อยกว่าในเพศหญิง ผลการสำรวจยังพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีอัตราการเปิดรับเว็บไซต์อนาจารและมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศสูงกว่า คณะผู้วิจัยได้สรุปว่า สื่ออนาจารจากอินเทอร์เน็ตมีผลกระทบทางลบต่อพฤติกรรมทางเพศและจริยธรรมของนักศึกษา รวมทั้งมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตด้านการศึกษาของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าวัยรุ่นในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากการนำเสนอเนื้อหาจากสื่อลามกต่างๆ ที่มีการพัฒนารูปแบบหลากหลายและดึงดูดความสนใจได้มากขึ้น และมักสอดแทรกอยู่ในรูปแบบความบันเทิง ทำให้มีการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมและค่านิยมทางเพศ โดยเฉพาะจากต่างประเทศ อิทธิพลของสื่ออนาจารมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศตามที่ตนเองพบเห็นในสื่ออนาจารนั้นๆ ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ อันได้แก่ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครภภในวัยเรียน การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์แบบอิสระเสรี เป็นต้น

ดังนั้น การศึกษาผลของการเปิดรับสื่ออนาจารต่อรูปแบบพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย และแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาอันเกิดจากการเปิดรับสื่ออนาจาร จึงน่าจะเป็นอีกช่องทางสำคัญในการป้องกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในสถาบันการศึกษาได้อย่างทันท่วงที และได้ผลดี และเนื่องจากปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาเรียน ลักษณะการอยู่อาศัย รายได้จากผู้ปกครอง และสถานภาพของบิดามารดา ก็เป็นตัวแปรซึ่งพบว่าส่งผลต่อการแสดงออกในพฤติกรรมทางเพศที่สมควรนำมาศึกษาควบคู่กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยดังภาพที่ ๒.๔

๒. กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ ๒.๔ กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเปิดรับสื่อออนไลน์ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม เพื่อประมาณค่าสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของสัดส่วนประชากร รวมทั้งเพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขและป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ตามความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษา รายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย มีดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ทั้งภาคกลางวันและภาคค่ำ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ จากกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวนรวม ๑,๒๘๖,๔๖๐ คน โดยเป็นนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ จำนวน ๓๒๐,๘๒๖ คน และนักศึกษากลุ่มวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ จำนวน ๙๖๕,๖๓๔ คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, ๒๕๕๔)

กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ จากมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน ๖๐๐ คน โดยการกำหนดขนาดและการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ กำหนดขนาดตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย โดยใช้คุณภาพของตัวประมาณเป็นหลัก ซึ่งจะกำหนดขอบเขตความผิดพลาดที่ยอมให้เกิดขึ้นได้เท่ากับ ๐.๐๕ ด้วยระดับความเชื่อมั่น ๙๕% จากสูตร

$$n = \frac{n_0}{1 + \frac{n_0}{N}}$$

โดยที่ $n_0 = \frac{Z^2}{4d^2}$

เมื่อ n แทนขนาดตัวอย่างที่ต้องการ

N แทนจำนวนประชากร

Z แทนค่าของตัวแปรที่มีการแจกแจงแบบปกติมาตรฐานที่ทำให้

$$Pr(|Z| \geq Z) = \alpha$$

d แทนขอบเขตความผิดพลาดที่ยอมให้เกิดขึ้นได้เท่ากับ ๕%

$$n_0 = \frac{1.92^2}{4(0.05)^2} = 384.16$$

ดังนั้นจึงต้องรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาไม่น้อยกว่า ๓๘๔ คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเป้าหมายไว้ที่จำนวน ๖๐๐ คน ซึ่งมากกว่าขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้จากทฤษฎี เนื่องจากขนาดตัวอย่างยิ่งมากก็จะทำให้การประมาณค่าพารามิเตอร์มีประสิทธิภาพมากขึ้น และทำให้ความแปรปรวนลดลง

ขั้นตอนที่ ๒ สุ่มตัวอย่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) โดยเริ่มด้วยการให้ประเภทของมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นชั้นภูมิมี ๒ ระดับคือ มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน

ขั้นตอนที่ ๓ กำหนดให้สถานภาพของมหาวิทยาลัยแต่ละประเภทเป็นชั้นภูมิ กล่าวคือ ในมหาวิทยาลัยของรัฐมี ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับมหาวิทยาลัยทั่วไป ระดับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ส่วนในมหาวิทยาลัยของเอกชน มี ๒ ระดับ คือ ระดับมหาวิทยาลัยและระดับวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ ๔ สุ่มรายชื่อมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชน โดยการจับสลาก (ballot) ประเภทมหาวิทยาลัยละ ๕ แห่ง (ประมาณ ๒๐% ของรายชื่อมหาวิทยาลัยเป้าหมาย) รวมเป็นหน่วยตัวอย่างมหาวิทยาลัย ๑๐ แห่งที่สุ่มได้ คือ ประเภทมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกวิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ ส่วนประเภทมหาวิทยาลัยของเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ และวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก

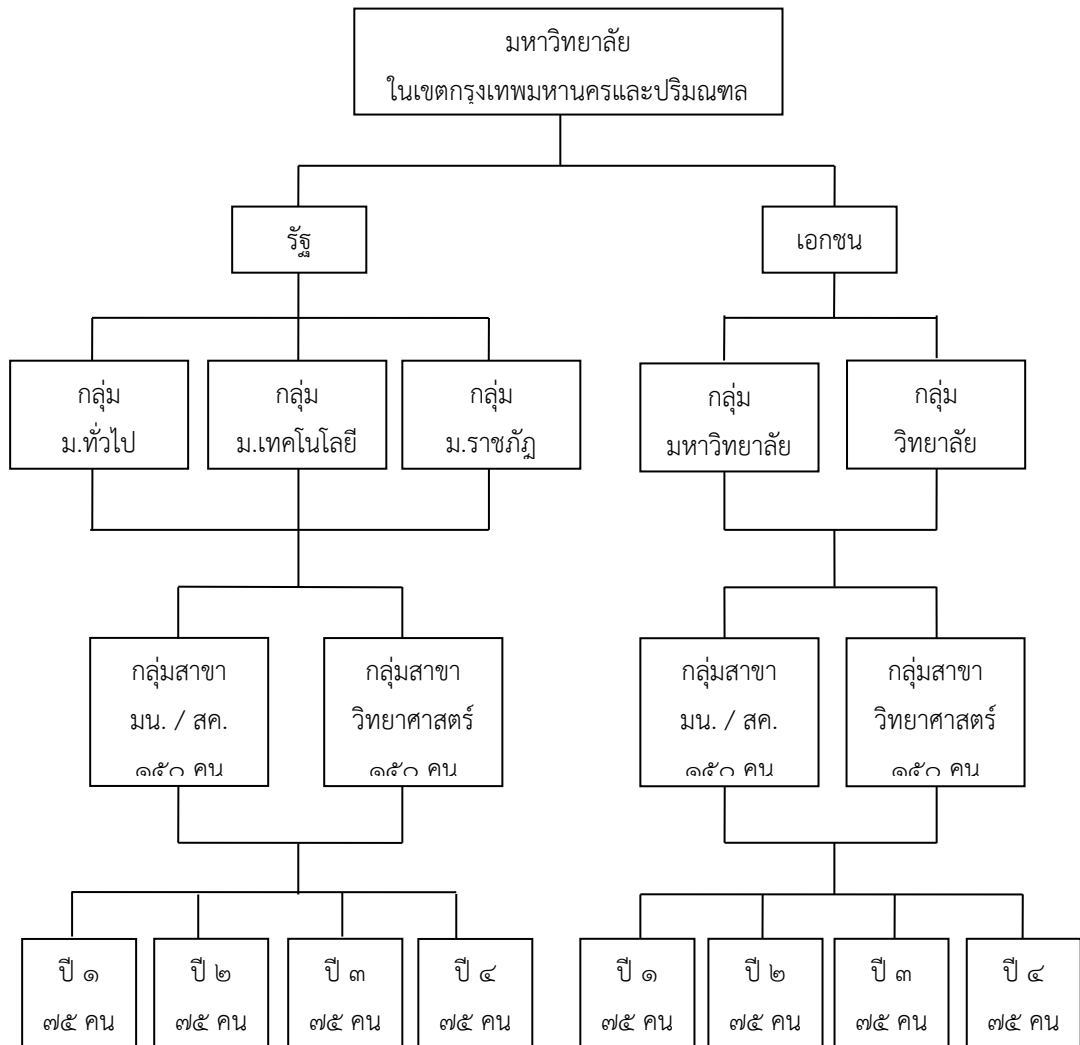
ขั้นตอนที่ ๕ กำหนดให้กลุ่มสาขาวิชาของนักศึกษาในแต่ละประเภทมหาวิทยาลัยเป็นชั้นภูมิ มี ๒ ระดับ คือ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้มีขนาดกลุ่มตัวอย่างในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ กลุ่มสาขาวิชาละ ๓๐๐ คน

ขั้นตอนที่ ๖ กำหนดให้ชั้นปีที่ศึกษาในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาเป็นชั้นภูมิ มี ๔ ระดับ คือ ชั้นปีที่ ๑ ชั้นปีที่ ๒ ชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔ จากนั้นสุ่มตัวอย่างนักศึกษาแบบโควต้าในสัดส่วนที่เท่ากันจากรดับชั้นปีละ ๗๕ คนของทั้ง ๒ ประเภทมหาวิทยาลัย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปีที่ศึกษา จึงเท่ากับชั้นปีละ ๑๕๐ คน

ขั้นตอนที่ ๗ สุ่มตัวอย่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชนตามสะดวก (convenience sampling) ในชั้นเรียนของแต่ละชั้นปีของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ ๖ โดยถือว่านักศึกษาที่ให้ข้อมูลเป็นหน่วยตัวอย่างสุดท้าย รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๓.๑ และภาพที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำแนกตาม กลุ่มวิชา และชั้นปีที่ศึกษา

มหาวิทยาลัยรัฐ				มหาวิทยาลัยเอกชน					
กลุ่มสาขา มน. / สค.		กลุ่มสาขา วท.		รวม	กลุ่มสาขา มน. / สค.		กลุ่มสาขา วท.		รวม
ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔	๓๐๐	ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔	๓๐๐
๓๗	๓๗	๓๘	๓๘			๓๘	๓๘	๓๗	

ภาพที่ ๓.๑ ลำดับขั้นตอนของการสุ่มตัวอย่างนักศึกษาแบบหลายขั้นตอน

นอกเหนือจากข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งรวบรวมจากนักศึกษาแล้ว ผู้วิจัยยังได้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติมโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (structural in-depth interview) กับผู้บริหารและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยจำนวน ๑๔ คน และจากผู้ปกครองของนักศึกษาจำนวน ๗ คน เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์รวมทั้งการควบคุมสื่อออนไลน์ให้ได้ผลดี ทั้งนี้โดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากนักศึกษา มาพิจารณาสร้างคำถามซึ่งเป็นประเด็นนำในการสัมภาษณ์ดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้วิธีการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับนักศึกษาอีก ๕ คน เพื่อให้ได้ข้อมูลปฐมภูมิเชิงคุณภาพเพิ่มเติมอีกส่วนหนึ่งด้วย

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากนักศึกษา และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกใช้รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติมจากผู้บริหารและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการแก้ไขและป้องกันสื่อออนไลน์

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน ๕ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ประเภทของมหาวิทยาลัย กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน รายได้จากผู้ปกครองต่อเดือน บุคคลที่นักศึกษาพักอาศัยด้วย สถานภาพทางครอบครัวของบิดามารดา และเกรดเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาที่ผ่านมา ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบเติมคำตอบ จำนวน ๘ ข้อ

ตอนที่ ๒ ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมปกปิด (พฤติกรรมทางเพศ) จำนวน ๑๘ ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner โดยคำถาม จะมีสองคำถามที่เกี่ยวข้องกัน คือคำถามแรกจะเป็นคำถามเชิงปกปิด (คำถามเชิงนิมิต) แทนด้วยสัญลักษณ์ A และอีกคำถามหนึ่งเป็นคำถามเชิงนิเสธของคำถามแรก แทนด้วยสัญลักษณ์ B

ตัวอย่างคำถามของ Warner

ประเด็นคำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
ข้อ ๑ A ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ใช่หรือไม่		
B ท่านไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ใช่หรือไม่		
ข้อ ๒ A ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยแลกเปลี่ยนคู่นอนระหว่างชายหญิงคู่อื่นๆ ใช่หรือไม่		
B ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาท่านไม่เคยแลกเปลี่ยนคู่นอนระหว่างชายหญิงใดๆ ใช่หรือไม่		

ในการตอบคำถามแต่ละข้อ ผู้ตอบจะมีตารางสุ่มเป็นเครื่องมือประกอบ ลักษณะของตารางสุ่มเป็นตารางตัวอักษรซึ่งภายในประกอบด้วยอักษร A และอักษร B อยู่เต็มตาราง ผู้ตอบจะใช้ตารางสุ่มก่อนการตอบคำถามว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องสี่เหลี่ยมทางขวามือของคำถามแต่ละข้อ วิธีการใช้ตารางสุ่ม คือ ให้หลับตาแล้วใช้ปลายปากกาหรือดินสอแหลมๆ สุ่มเลือกช่องสี่เหลี่ยมเล็กๆ ที่มีอักษร A และ B ดังกล่าว หากปลายปากกาหรือดินสอสุ่มได้ A ให้ตอบคำถาม

A หากสุ่มได้อักษร B ให้ตอบคำถาม B ถ้าสุ่มออกนอกกรอบหรืออยู่ระหว่าง A หรือ B ให้สุ่มใหม่ กำหนดความน่าจะเป็นที่จะสุ่มได้ช่อง A เท่ากับ .๗๔ และความน่าจะเป็นที่จะสุ่มได้ช่อง B เท่ากับ.๒๖

ตัวอย่างเครื่องมือ “ตารางสุ่ม”

A	B	A	A	B	A
B	A	A	B	A	B
A	A	B	A	B	A
B	A	A	B	A	B
B	B	B	B	A	B

ตอนที่ ๓ ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาารเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) และแบบเติมคำตอบประกอบด้วยคำถามจำนวน ๑๐ ข้อ

ตอนที่ ๔ ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ประกอบด้วยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศและการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) ชนิด ๕ ระดับ จำนวนรวม ๑๘ ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้ค่าระดับคะแนน ดังนี้

แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

คะแนน ๕ = เป็นจริงอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความคิดของท่านมากที่สุด

คะแนน ๔ = เป็นจริงค่อนข้างมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความคิดของท่านมาก

คะแนน ๓ = เป็นจริงปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความคิดของท่านปานกลาง

คะแนน ๒ = เป็นจริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความคิดของท่านน้อย

คะแนน ๑ = ไม่น่าเป็นความจริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความคิดของท่านน้อยที่สุด

ทั้งนี้โดยข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นเชิงนิเสธ (negative question) ซึ่งได้แก่ข้อคำถามที่ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ และ ๗ เป็นข้อที่มีการให้คะแนนแบบผกผัน (inverse rating)

แบบวัดการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

คะแนน ๔ = ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ปฏิบัติทุกครั้งหรือประมาณสัปดาห์ละ ๕ - ๗ ครั้ง

คะแนน ๓ = ปฏิบัติเป็นส่วนมาก หมายถึง ปฏิบัติเกือบทุกครั้งหรือประมาณสัปดาห์ละ ๒ - ๔ ครั้ง

คะแนน ๒ = ปฏิบัติเป็นบางครั้ง หมายถึง ปฏิบัติบ้างหรือประมาณสัปดาห์ละ ๑ - ๒ ครั้ง

คะแนน ๑ = ปฏิบัติเป็นส่วนน้อย หมายถึง ปฏิบัตินานๆ ครั้งหรือน้อยกว่าเดือนละครั้ง

คะแนน ๐ = ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง ไม่เคยมีพฤติกรรมเช่นนั้นเลย

ตอนที่ ๕ ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่อออนาจาร ประกอบด้วยคำถามแบบมาตราประมาณค่า ชนิด ๕ ระดับ จำนวน ๙ ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้ค่าระดับคะแนน ดังนี้

คะแนน ๕ = หมายถึง มาตรการในข้อนั้นๆ สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ในระดับมากที่สุด

คะแนน ๔ = หมายถึง มาตรการในข้อนั้นๆ สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ในระดับมาก

คะแนน ๓ = หมายถึง มาตรการในข้อนั้นๆ สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ในระดับปานกลาง

คะแนน ๒ = หมายถึง มาตรการในข้อนั้นๆ สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ในระดับน้อย

คะแนน ๑ = หมายถึง มาตรการในข้อนั้นๆ สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ในระดับน้อยที่สุด

๓. การสร้างเครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับขั้นตอน คือ ๑) ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือตอบสนองเชิงสุ่ม ปัญหาพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อออนาจาร และผลจากการเปิดรับสื่อออนาจารของกลุ่มวัยรุ่นในมหาวิทยาลัย และแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร บทความ ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบวิจัย และการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดวิจัย ๒) กำหนดขอบเขตของแบบสอบถามให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์ปฏิบัติการ ๓) นำแบบสอบถามในตอน ๔ และ ๕ ซึ่งมีลักษณะการประเมินแบบมาตราประมาณค่า (rating) ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (content validity) และความถูกต้องของการใช้ภาษาในการสื่อข้อความได้ตรงตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงให้ข้อคำถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ๔) ประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน แล้วคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เป็นรายข้อ โดยยอมรับข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๖ ขึ้นไป (แสดงในภาคผนวก) จากนั้นจึงได้ปรับปรุงแบบสอบถามตามมติของคณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างวิจัยต่อไป

การตรวจสอบความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามตอน ๔ และตอน ๕ ซึ่งเป็นแบบวัดด้านเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และด้านพฤติกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนาจารตามเจตคติของนักศึกษา จำนวนรวม ๒๗ ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว มาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยง โดยพิจารณาความสอดคล้องภายในของเครื่องมือ (internal consistency) ตามสูตรสัมประสิทธิ์ของ

Cronbach (Cronbach alpha coefficient) ในข้อคำถามของตัวแปรที่เป็นการวัดแบบสเกลรวม (summed scale) ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (α) ของตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์มีค่าเท่ากับ ๐.๘๒๑ ๐.๘๓๘ และ ๐.๘๘๙ ตามลำดับ โดยมีค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) อยู่ระหว่าง ๐.๓๑๔ ถึง ๐.๗๘๖ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๓.๒

ตารางที่ ๓.๒ ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) ของแบบวัดเป็นรายข้อในแต่ละด้าน

ตัวแปรรายด้าน และรายข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (α) รายด้าน
๑. ด้านเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ		
๑) การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	๐.๕๔๖	
๒) การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ถือเป็นการหาประสบการณ์ทางเพศร่วมกัน	๐.๕๙๘	
๓) การแสดงความรักโดยการกอดจูบหรือมีเพศสัมพันธ์ของคู่รัก เป็นความปรารถนาของร่างกายและจิตใจ ควรปล่อยให้ไปไปตามธรรมชาติ ความเป็นชายของตนมากขึ้น	๐.๕๘๐ ๐.๖๐๕	
๕) การไปเที่ยวสถานบริการทางเพศของชาย ไม่ถือเป็นการเอาเปรียบทางเพศ เพราะหญิงก็ได้ค่าตอบแทนเช่นกัน	๐.๖๖๒	๐.๘๒๑
๖) การนำนางแบบมาถ่ายรูปไปเปลี่ยนเพื่อโฆษณาสินค้าหรือนำมานั่งน้อยห่มน้อย ควบคุมกับการเสนอขายสินค้าในงานแสดงต่างๆ ถือเป็นกลยุทธ์ที่ดีทางธุรกิจ รูปแบบหนึ่ง	๐.๕๒๖	
๗) หญิงขายบริการทางเพศ มีส่วนช่วยลดปัญหาอาชญากรรมทางเพศที่เกิดกับ หญิงทุกๆ ไปได้	๐.๕๕๐	
๘) การสัมผัสร่างกาย เช่น โอบกอด จูบ จับมือของชายหญิงอาจนำไปสู่ พฤติกรรมเพศสัมพันธ์	๐.๓๑๔	
๒. ด้านการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ		
๑) ท่านตระหนักดีว่าการแสดงออกถึงความรัก ควรเป็นการดูแลเอาใจใส่กัน มากกว่าการมีเพศสัมพันธ์	๐.๓๖๒	

ตารางที่ ๓.๒ (ต่อ) ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) ของแบบวัดเป็นรายข้อในแต่ละด้าน

ตัวแปรรายด้าน และรายข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (α) รายด้าน
----------------------------	-------------------	---

- ๒) ท่านจำกัดขอบเขตของการหยอกล้อเชิงขู่สาวทางกายและทางคำพูดกับเพื่อนต่างเพศไม่ใ้หมักจนเกินไป ๐.๔๙๓
- ๓) ท่านสวมนาทำที่ในการแสดงออกถึงความพึงพอใจ / ความต้องการเชิงขู่สาวต่อบุรุษ / สตรีที่ท่านแอบตกหลุมรัก ๐.๕๖๑
- ๔) ท่านให้ความสำคัญในการปฏิบัติตนอย่างสุภาพเรียบร้อยและให้เกียรติต่อเพศตรงข้าม ๐.๕๔๗
- ๕) ท่านแต่งเครื่องแบบนักศึกษาถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย (เช่น นักศึกษาหญิงไม่สวมเสื้อรัดรูปและกระโปรงสั้นเกินไป นักศึกษาชายไม่สวมกางเกงรัดรูป) ๐.๔๖๘ ๐.๘๓๘
- ๖) เมื่อไปงานเลี้ยงสังสรรค์ ท่านจะปฏิเสธเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด ๐.๔๗๐
- ๗) ท่านจะหากิจกรรมที่มีประโยชน์ทำเพื่อผ่อนคลายความรู้สึกต้องการทางเพศ แทนการชมภาพลามกหรือเปิดรับสื่ออนาจาร ๐.๖๒๑
- ๘) เมื่อท่านได้รับภาพอนาจารหรือภาพยนตร์ที่มีการแสดงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์จากเว็บไซต์ใดๆ ท่านจะลบทิ้งทันที ๐.๖๓๖
- ๙) ท่านเลือกที่จะออกกำลังกายแทนการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในยามค่ำคืน ๐.๖๒๒
- ๑๐) ท่านหลีกเลี่ยงที่จะอยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ ๐.๕๓๘

๓. ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร

- ๑) การสร้างทัศนคติเรื่องความรักและเรื่องเพศที่ถูกต้องให้กับนักศึกษาทั้งสองเพศ ๐.๖๓๐
- ๒) การรู้เท่าทันของนักศึกษาในการเปิดรับสื่อที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์แทนสื่ออนาจาร ๐.๖๑๐
- ๓) การที่นักศึกษากล้าขอคำปรึกษาจากพ่อแม่และ/หรืออาจารย์ เมื่อเกิดปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง ๐.๗๘๖
- ๔) การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมและต่อตนเองแทนการเปิดรับสื่ออนาจาร ๐.๗๖๔
- ๕) การให้ความรัก ความเข้าใจและความใส่ใจบุตรหลานอย่างใกล้ชิดของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ๐.๗๕๗ ๐.๘๘๙
- ๖) การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้อย่างอบอุ่นในยามที่ลูกหลานมีปัญหา ๐.๗๕๙
- ๗) การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา การป้องกัน และการคุมกำเนิดแก่บุตรหลานอย่างเปิดเผย ๐.๗๑๒
- ๘) การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้เรียนรู้เรื่องเพศด้วยตนเอง โดยคอยให้ คำแนะนำ/อธิบายอยู่ห่างๆ ๐.๔๐๑
- ๙) การสร้างกิจกรรมที่มีส่วนร่วมระหว่างพ่อแม่ลูก เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตซึ่งกันและกันในครอบครัว ๐.๗๒๓

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งด้วยตนเองและโดยคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยให้ ความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมให้ ซึ่งใช้ระยะเวลา ๔๐ วัน ระหว่างวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ โดยผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการตอบแบบวัดพฤติกรรมทางเพศในตอน ที่ ๒ ซึ่ง ประยุกต์ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มให้นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามและอาจารย์ผู้ช่วยเก็บ รวบรวมข้อมูลได้เข้าใจโดยละเอียดก่อนดำเนินการ และก่อนเริ่มลงมือตอบ ซึ่งผู้วิจัยได้รับความ ร่วมมือเป็นอย่างดีจากนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เมื่อได้แบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ตาม จำนวนที่กำหนด ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ในการตอบก่อนนำเข้าสู่ข้อมูล เพื่อ ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในขั้นตอนต่อไป

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการ ประมวลผลข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา และ **ตอนที่ ๓** ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรม การเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ประเภทของมหาวิทยาลัย กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน รายได้จากผู้ปกครองต่อเดือน บุคคลที่นักศึกษาพักอาศัยด้วย สถานภาพทาง ครอบครัวของบิดามารดา และเกรดเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาที่ผ่านมา วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิง พรรณนา (descriptive statistics) คำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ ๒ ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมปกปิด (พฤติกรรมทางเพศ) นำข้อมูลจำนวน ความถี่ของผู้ตอบคำถามทั้ง ๑๘ ข้อมาคำนวณค่าประมาณสัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของตัวประมาณสัดส่วน จากสูตรในทฤษฎีเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ดังนี้

๑) ค่าประมาณสัดส่วนโดยวิธีของ Warner ($\hat{\pi}_w$)

$$\hat{\pi}_w = \frac{(p-1)}{(2p-1)} + \frac{n}{(2p-1)n} \quad \text{โดยที่ } p \neq \frac{1}{2}$$

๒) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวประมาณสัดส่วน $\hat{\pi}_w$

$$\begin{aligned} \text{ค่าประมาณ } \text{Var}(\hat{\pi}_w) &= \text{var}(\hat{\pi}_w) \\ \text{s.e.}(\hat{\pi}_w) &= \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)} \end{aligned}$$

$$\text{โดยที่ } \text{var}(\hat{\pi}_w) = \left[\frac{\frac{1}{4} - \left(\hat{\pi} - \frac{1}{2}\right)^2}{n} + \frac{1}{16(p-0.5)^2} - \frac{1}{4n} \right]$$

๓) ช่วงความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)$ 100% ของ π คือ

$$\hat{\pi}_w - Z_{\alpha/2} \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)} < \pi < \hat{\pi}_w + Z_{\alpha/2} \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)}$$

$$\text{หรือ } \hat{\pi}_w \pm Z_{\alpha/2} \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)}$$

ตอนที่ ๔ และตอนที่ ๕ เป็นแบบวัดด้านเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และด้านพฤติกรรมกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารตามความเห็นของนักศึกษา ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) ๕ ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ และรายด้าน จากนั้นทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินตนเองของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ ประเภทมหาวิทยาลัย และกลุ่มสาขาวิชาที่เรียน ด้วยค่าทดสอบที (t-test) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินตนเองด้านเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมนับถึงภาคการศึกษาล่าสุดที่ผ่านมา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (two-way ANOVA) ส่วนด้านพฤติกรรมกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารตามความเห็นของนักศึกษาตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมนับถึงภาคการศึกษาล่าสุดที่ผ่านมา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (three-way ANOVA)

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

การวัดระดับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ระดับการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และระดับความคิดเห็นต่อการแนวทางการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (absolute criteria) ในการแปลผลค่าเฉลี่ยตามแนวทางของ Best (1981 : 204-208) และ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 100) ดังนี้

เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

- 4.51-5.00 หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกของนักศึกษาค่อนข้างมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกของนักศึกษปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกของนักศึกษาเล็กน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงตามความรู้สึกของนักศึกษาเลย

การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศซึ่งมีค่าคะแนนการประเมิน 0-4 ใช้เกณฑ์ตามแนวทางของบุญชม ศรีสะอาด (2545 100) ดังนี้

- 3.51-4.00 หมายถึง มีการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับมากที่สุด

- 2.51-3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับมาก
- 1.51-2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง
- 1.00-1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับน้อย

แนวทางการป้องกัน และแก้ไขปัญหการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา

- 4.51-5.00 หมายถึง แนวทางในข้อนี้ๆสามารถช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาได้มากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง แนวทางในข้อนี้ๆสามารถช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาได้มาก
- 2.51-3.50 หมายถึง แนวทางในข้อนี้ๆสามารถช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาได้ปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง แนวทางในข้อนี้ๆสามารถช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาได้เล็กน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง แนวทางในข้อนี้ๆสามารถช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาได้น้อยที่สุด

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งได้นำเสนอเป็น ๖ ตอน คือ ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ตอนที่ ๔ การวิเคราะห์พฤติกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา ตอนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่อออนไลน์ และ ตอนที่ ๖ ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา โดยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน ๖๐๐ คน เป็นเพศชาย ๒๙๘ คน เพศหญิง ๓๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗ และ ๕๐.๓ ตามลำดับ จากมหาวิทยาลัยของรัฐ ๒๙๕ คน ของเอกชน ๓๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๒ และ ๕๐.๘ ตามลำดับ โดยแบ่งเป็น ๒ กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ จำนวน ๒๙๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์-ชีวภาพ จำนวน ๓๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๓ จากชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไป ชั้นปีละ ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของกลุ่มตัวอย่างทุกชั้นปี รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี และประเภทมหาวิทยาลัย

ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา	เพศ					ประเภทมหาวิทยาลัย						
	ชาย		หญิง		รวม		รัฐ		เอกชน		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ชั้นปีที่ ๑	๗๘	๑๓.๐	๗๒	๑๒.๐	๑๕๐	๒๕	๘๒	๑๓.๗	๖๘	๑๑.๓	๑๕๐	๒๕
ชั้นปีที่ ๒	๘๔	๑๔.๐	๖๖	๑๑.๐	๑๕๐	๒๕	๙๓	๑๕.๕	๕๗	๙.๕	๑๕๐	๒๕
ชั้นปีที่ ๓	๕๘	๙.๗	๙๒	๑๕.๓	๑๕๐	๒๕	๖๓	๑๐.๕	๘๗	๑๔.๕	๑๕๐	๒๕
ชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไป	๗๘	๑๓.๐	๗๒	๑๒.๐	๑๕๐	๒๕	๕๗	๙.๕	๙๓	๑๕.๕	๑๕๐	๒๕
รวม	๒๙๘	๔๙.๗	๓๐๒	๕๐.๓	๖๐๐	๑๐๐	๒๙๕	๔๙.๒	๓๐๕	๕๐.๘	๖๐๐	๑๐๐

เกรดเฉลี่ยสะสม (CGPA) ที่ผ่านมา ณ ภาคการศึกษาในปัจจุบัน เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามประเภทมหาวิทยาลัย กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน เพศ และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่าในภาพรวมระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ มากที่สุดจำนวน ๒๑๙ คน ทุกกลุ่มคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕ ของ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยมีข้อสังเกตว่า นักศึกษาซึ่งมีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับสูง (๓.๕๑-๔.๐๐) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ จากกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๒ มากกว่าระดับชั้นปีอื่นๆ และเมื่อพิจารณานักศึกษาซึ่งมี

เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปานกลาง (๒.๕๑-๓.๐๐) พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเอกชน กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๑ และชั้นปีที่ ๓ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๒

ตารางที่ ๔.๒ จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ประเภท มหาวิทยาลัย กลุ่มสาขาวิชา เพศ และระดับชั้นปีที่ศึกษา

ตัวแปรกลุ่ม	เกรดเฉลี่ยสะสม						รวม					
	<๒.๐๐		๒.๐๐-๒.๕๐		๒.๕๑-๓.๐๐		๓.๐๑-๓.๕๐		๓.๕๑-๔.๐๐		รวม	
	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%
ประเภทมหาวิทยาลัย												
รัฐ	-	-	๗๖	๕๐.๗	๑๐๓	๔๗.๐	๗๔	๔๗.๗	๔๒	๕๖.๘	๒๙๕	๔๙.๒
เอกชน	๒	๑๐๐	๗๔	๔๙.๓	๑๑๖	๕๓.๐	๘๑	๕๒.๓	๓๒	๔๓.๒	๓๐๕	๕๐.๘
รวม	๒	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๒๑๙	๑๐๐	๑๕๕	๑๐๐	๗๔	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐
กลุ่มสาขาวิชา												
มน./สค.	๒	๑๐๐	๗๓	๔๘.๖	๑๑๗	๕๓.๔	๗๑	๔๕.๘	๓๕	๔๗.๓	๒๙๘	๔๙.๗
วท.	-	-	๗๗	๕๑.๓	๑๐๒	๔๖.๖	๘๔	๕๔.๒	๓๙	๕๒.๗	๓๐๒	๕๐.๓
รวม	๒	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๒๑๙	๑๐๐	๑๕๕	๑๐๐	๗๔	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐
เพศ												
ชาย	-	-	๘๒	๕๔.๗	๑๑๖	๕๓.๐	๖๘	๔๓.๙	๓๒	๔๓.๒	๒๙๘	๔๙.๗
หญิง	๒	๑๐๐	๖๘	๔๕.๓	๑๐๓	๔๗.๐	๘๗	๕๖.๑	๔๒	๕๖.๘	๓๐๒	๕๐.๓
รวม	๒	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๒๑๙	๑๐๐	๑๕๕	๑๐๐	๗๔	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐
ระดับชั้นปีที่ศึกษา												
ชั้นปีที่ ๑	-	-	๒๕	๑๖.๗	๕๙	๒๖.๙	๔๙	๓๑.๖	๑๗	๒๓.๐	๑๕๐	๒๕.๐
ชั้นปีที่ ๒	๑	๕๐.๐	๕๑	๓๔.๐	๕๑	๒๓.๓	๒๓	๑๔.๘	๒๔	๓๒.๔	๑๕๐	๒๕.๐
ชั้นปีที่ ๓	๑	๕๐.๐	๓๔	๒๒.๗	๕๗	๒๖.๐	๔๓	๒๗.๘	๑๕	๒๐.๓	๑๕๐	๒๕.๐
ชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไป	-	-	๔๐	๒๖.๖	๕๒	๒๓.๘	๔๐	๒๕.๘	๑๘	๒๔.๓	๑๕๐	๒๕.๐
รวม	๒	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๒๑๙	๑๐๐	๑๕๕	๑๐๐	๗๔	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งได้รับจากผู้ปกครองหรือที่สามารถหารายได้เองอยู่ในช่วงมากกว่า ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป (ร้อยละ ๕๘.๒) ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ บาท มากที่สุด (ร้อยละ ๖๗)

นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง ๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน (ร้อยละ ๖๕.๗) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ ๕๓.๕) และเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน (ร้อยละ ๕๘.๖) จากชั้นปีที่ ๒ มากกว่ากลุ่มอื่นๆ (ร้อยละ ๒๗.๓)

นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ บาท ส่วนมากเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน (ร้อยละ ๖๗) กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ (ร้อยละ ๕๗.๑) และเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน (ร้อยละ ๕๓.๘) จากชั้นปีที่ ๑ มากกว่ากลุ่มอื่นๆ (ร้อยละ ๒๗.๕)

ส่วนนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ คือ ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน (ร้อยละ ๕๗.๑) ในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ ๕๕.๑) และเป็นนักศึกษาชายมากกว่าหญิง (ร้อยละ ๕๑.๑) จากชั้นปีที่ ๒ มากกว่าชั้นปีอื่นๆ (ร้อยละ ๔๖.๙) โดยมีระดับเกรดเฉลี่ยระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ มากที่สุด (ร้อยละ ๔๐.๘) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๓

ตารางที่ ๔.๓ รายได้ของกลุ่มตัวอย่างต่อเดือนจำแนกตามนักศึกษาจำแนกตามประเภทมหาวิทยาลัย กลุ่มสาขาวิชา เพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษาและเกรดเฉลี่ยสะสม

ตัวแปรกลุ่ม	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)									
	<๓,๐๐๐		๓,๐๐๐-๔,๐๐๐		๔,๐๐๑-๕,๐๐๐		>๕,๐๐๐		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ประเภทมหาวิทยาลัย : รัฐ	๒๑	๔๒.๙	๓๐	๓๓.๐	๓๔	๓๔.๓	๒๑๐	๕๘.๒	๒๙๕	๔๙.๑
เอกชน	๒๘	๕๗.๑	๖๑	๖๗.๐	๖๕	๖๕.๗	๑๕๑	๔๑.๘	๓๐๕	๕๐.๙
รวม	๔๙	๑๐๐	๙๑	๑๐๐	๙๙	๑๐๐	๓๖๑	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐
กลุ่มสาขาวิชา : มน./สค.	๒๒	๔๔.๙	๕๒	๕๗.๑	๔๖	๔๖.๕	๑๗๘	๔๙.๓	๒๙๘	๔๙.๗
วท.	๒๗	๕๕.๑	๓๙	๔๒.๙	๕๓	๕๓.๕	๑๘๓	๕๐.๗	๓๐๒	๕๐.๓
รวม	๔๙	๑๐๐	๙๑	๑๐๐	๙๙	๑๐๐	๓๖๑	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐
เพศ : ชาย	๒๕	๕๑.๐	๔๒	๔๖.๒	๔๑	๔๑.๔	๑๙๐	๕๒.๖	๒๙๘	๔๙.๗
หญิง	๒๔	๔๙.๐	๔๙	๕๓.๘	๕๘	๕๘.๖	๑๗๑	๔๗.๔	๓๐๒	๕๐.๓
รวม	๔๙	๑๐๐	๙๑	๑๐๐	๙๙	๑๐๐	๓๖๑	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐
ระดับชั้นปีที่ศึกษา : ชั้นปีที่ ๑	๘	๑๖.๓	๒๕	๒๗.๕	๒๓	๒๓.๒	๙๔	๒๖.๐	๑๕๐	๒๕
ชั้นปีที่ ๒	๒๑	๔๒.๙	๒๓	๒๕.๓	๒๗	๒๗.๓	๗๙	๒๒.๐	๑๕๐	๒๕
ชั้นปีที่ ๓	๑๑	๒๒.๔	๑๙	๒๐.๙	๒๖	๒๖.๓	๙๔	๒๖.๐	๑๕๐	๒๕
ชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไป	๙	๑๘.๔	๒๔	๒๖.๓	๒๓	๒๓.๒	๙๔	๒๖.๐	๑๕๐	๒๕
รวม	๔๙	๑๐๐	๙๑	๑๐๐	๙๙	๑๐๐	๓๖๑	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐
เกรดเฉลี่ยสะสม : <๒.๐๐	-	-	-	-	๑	๑.๐	๑	๐.๓	๒	๐.๓
๒.๐๐ - ๒.๕๐	๙	๑๘.๔	๑๙	๒๐.๙	๑๙	๑๙.๒	๑๐๓	๒๘.๕	๑๕๐	๒๕.๐
๒.๕๑ - ๓.๐๐	๒๐	๔๐.๘	๓๔	๓๗.๔	๓๙	๓๙.๔	๑๒๖	๓๔.๙	๒๑๙	๓๖.๕
๓.๐๑ - ๓.๕๐	๙	๑๘.๔	๒๘	๓๐.๘	๓๓	๓๓.๓	๘๕	๒๓.๕	๑๕๕	๒๕.๙
๓.๕๑ - ๔.๐๐	๑๑	๒๒.๔	๑๐	๑๐.๙	๗	๗.๑	๔๖	๑๒.๘	๗๔	๑๒.๓
รวม	๔๙	๑๐๐	๙๑	๑๐๐	๙๙	๑๐๐	๓๖๑	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

เมื่อพิจารณาตามระดับชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา เพศ และเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๔ พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา รองลงไปคือ พักกับเพื่อนในหอพัก และพัก อยู่ตามลำพัง ในจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗ และ ๑๗.๘ ตามลำดับ ส่วนการพักอาศัย กับบุคคลประเภทอื่นๆ มีน้อยที่สุดคือ ร้อยละ ๑.๕ ซึ่งเป็นการพักอาศัยอยู่กับสามีหรือภรรยาของตน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๔ , ๔.๕ และ ๔.๖

ตารางที่ ๔.๔ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ร่วมพักอาศัย และระดับชั้นปีที่ศึกษา

บุคคลที่ ร่วมพักอาศัย	ระดับชั้นปีที่ศึกษา									
	ปี ๑		ปี ๒		ปี ๓		ปี ๔		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
บิดามารดา	๕๒	๓๔.๗	๗๒	๔๘.๐	๖๙	๔๖.๐	๗๑	๔๗.๓	๒๖๔	๔๔.๐
บิดา	๖	๔.๐	๓	๒.๐	๖	๔.๐	๔	๒.๗	๑๙	๓.๒
มารดา	๑๒	๘.๐	๙	๖.๐	๗	๔.๗	๑๐	๖.๗	๓๘	๖.๓
ญาติพี่น้อง	๙	๖.๐	๑๔	๙.๓	๑๗	๑๑.๓	๑๑	๗.๓	๕๑	๘.๕
เพื่อน (หอพัก)	๓๐	๒๐.๐	๒๕	๑๖.๗	๒๗	๑๘.๐	๓๐	๒๐.๐	๑๑๒	๑๘.๗
คนเดียว	๓๘	๒๕.๓	๒๕	๑๖.๗	๒๓	๑๕.๓	๒๑	๑๔.๐	๑๐๗	๑๗.๘
อื่นๆ	๓	๒.๐	๒	๑.๓	๑	๐.๗	๓	๒.๐	๙	๑.๕
รวม	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๕ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ร่วมพักอาศัย กลุ่มสาขาวิชา และเพศ

บุคคลที่ ร่วมพักอาศัย	กลุ่มสาขาวิชา						เพศ					
	มน./สค.		วท.		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
บิดามารดา	๑๓๓	๔๔.๖	๑๓๑	๔๓.๔	๒๖๔	๔๔.๐	๑๓๓	๔๔.๖	๑๓๑	๔๓.๔	๒๖๔	๔๔.๐
บิดา	๑๔	๔.๗	๕	๑.๗	๑๙	๓.๒	๗	๒.๓	๑๒	๔.๐	๑๙	๓.๒
มารดา	๒๑	๗.๑	๑๗	๕.๖	๓๘	๖.๓	๑๖	๕.๔	๒๒	๗.๓	๓๘	๖.๓
ญาติพี่น้อง	๒๗	๙.๑	๒๔	๗.๙	๕๑	๘.๕	๒๕	๘.๔	๒๖	๘.๖	๕๑	๘.๕
เพื่อน (หอพัก)	๕๔	๑๘.๑	๕๘	๑๙.๒	๑๑๒	๑๘.๗	๕๖	๑๘.๘	๕๖	๑๘.๕	๑๑๒	๑๘.๗
คนเดียว	๔๓	๑๔.๔	๖๔	๒๑.๒	๑๐๗	๑๗.๘	๕๙	๑๙.๘	๔๘	๑๕.๙	๑๐๗	๑๗.๘
อื่นๆ	๖	๒.๐	๓	๑.๐	๙	๑.๕	๒	๐.๗	๗	๒.๓	๙	๑.๕
รวม	๒๙๘	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๖ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่ร่วมพักอาศัย และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม

บุคคลที่ร่วมพักอาศัย	เกรดเฉลี่ยสะสม											
	<๒.๐๐		๒.๐๐-๒.๕๐		๒.๕๑-๓.๐๐		๓.๐๑-๓.๕๐		๓.๕๑-๔.๐๐		รวม	
	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%
บิดามารดา	๒	๑๐๐	๗๖	๕๐.๗	๘๖	๓๙.๓	๖๖	๔๒.๖	๓๔	๔๕.๙	๒๖๔	๔๔.๐
บิดา	-	-	๕	๓.๓	๔	๑๘.๓	๘	๕.๒	๒	๒.๗	๑๙	๓.๒
มารดา	-	-	๖	๔.๐	๑๙	๘.๗	๗	๔.๕	๖	๘.๑	๓๘	๖.๓
ญาติพี่น้อง	-	-	๑๑	๗.๓	๒๔	๑๐.๙	๑๒	๗.๗	๔	๕.๔	๕๑	๘.๕
เพื่อน (หอพัก)	-	-	๒๘	๑๘.๗	๓๗	๑๖.๙	๓๒	๒๐.๖	๑๕	๒๐.๓	๑๑๒	๑๘.๗
คนเดียว	-	-	๒๓	๑๕.๓	๔๓	๑๙.๖	๒๙	๑๘.๗	๑๒	๑๖.๒	๑๐๗	๑๗.๘
อื่นๆ	-	-	๑	๐.๗	๖	๒.๗	๑	๐.๗	๑	๑.๔	๙	๑.๕
รวม	๒	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๒๑๙	๑๐๐	๑๕๕	๑๐๐	๗๔	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

เมื่อพิจารณาสถานภาพทางครอบครัวของบิดามารดา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา เพศ กลุ่มสาขาวิชา และเกรดเฉลี่ยสะสมในภาพรวม พบว่า มากกว่าร้อยละ ๗๐ ของกลุ่มตัวอย่างมีบิดามารดาที่อยู่ร่วมกันในฐานะคู่สมรส ในขณะที่สถานภาพทางครอบครัวอันดับรองลงมา ได้แก่ บิดามารดาได้หย่าร้างกัน ซึ่งมีเพียงร้อยละ ๙ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๗, ๔.๘ และ ๔.๙

ตารางที่ ๔.๗ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัวของบิดามารดา และระดับชั้นปีที่ศึกษา

สถานภาพทางครอบครัวของบิดามารดา	ระดับชั้นปีที่ศึกษา									
	ปี ๑		ปี ๒		ปี ๓		ปี ๔		รวม	
	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	๑๑๑	๗๔.๐	๑๑๖	๗๗.๓	๑๑๗	๗๘.๐	๑๑๘	๗๘.๗	๔๖๒	๗๗.๐
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	๑๓	๘.๗	๕	๓.๔	๑๕	๑๐.๐	๗	๔.๗	๔๐	๖.๗
บิดามารดาหย่าร้างกัน	๑๗	๑๑.๓	๑๗	๑๑.๓	๖	๔.๐	๑๔	๙.๓	๕๔	๙.๐
บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่	๑	๐.๗	-	-	๔	๒.๗	-	-	๕	๐.๘
บิดามารดาแยกกันอยู่	๘	๕.๓	๑๒	๘.๐	๘	๕.๓	๑๑	๗.๓	๓๙	๖.๕
รวม	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๘ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัวของ
บิดามารดา กลุ่มสาขาวิชา และเพศ

สถานภาพทาง ครอบครัวของบิดา มารดา	กลุ่มสาขาวิชา						เพศ					
	มน./สค.		วท.		รวม		ชาย		หญิง			
	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%		
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	๒๑๘	๗๓.๒	๒๔๔	๘๐.๘	๔๖๒	๗๗.๐	๒๒๕	๗๕.๕	๒๓๗	๗๘.๕	๔๖๒	๗๗.๐
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	๑๘	๖.๐	๒๒	๗.๓	๔๐	๖.๗	๑๙	๖.๔	๒๑	๗.๐	๔๐	๖.๗
บิดามารดาหย่าร้างกัน	๓๓	๑๑.๑	๒๑	๗.๐	๕๔	๙.๐	๓๑	๑๐.๔	๒๓	๗.๖	๕๔	๙.๐
บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่	๔	๑.๓	๑	๐.๓	๕	๐.๘	๔	๑.๓	๑	๐.๓	๕	๐.๘
บิดามารดาแยกกันอยู่	๒๕	๘.๔	๑๔	๔.๖	๓๙	๖.๕	๑๙	๖.๔	๒๐	๖.๖	๓๙	๖.๕
รวม	๒๙๘	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๙ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัวของ
บิดามารดา เกรดเฉลี่ยสะสม

สถานภาพทาง ครอบครัวของบิดา มารดา	เกรดเฉลี่ยสะสม											
	<๒.๐๐		๒.๐๐-๒.๕๐		๒.๕๑-๓.๐๐		๓.๐๑-๓.๕๐		๓.๕๑-๔.๐๐		รวม	
	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	๒	๑๐๐	๑๒๕	๘๓.๓	๑๖๒	๗๔.๐	๑๑๓	๗๒.๙	๖๐	๘๑.๑	๔๖๒	๗๗.๐
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	-	-	๕	๓.๔	๒๓	๑๐.๕	๙	๕.๘	๓	๔.๑	๔๐	๖.๗
บิดามารดาหย่าร้างกัน	-	-	๙	๖.๐	๒๔	๑๐.๙	๑๕	๙.๗	๖	๘.๑	๕๔	๙.๐
บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่	-	-	๒	๑.๓	๑	๐.๕	๒	๑.๓	-	-	๕	๐.๘
บิดามารดาแยกกันอยู่	-	-	๙	๖.๐	๙	๔.๑	๑๖	๑๐.๓	๕	๖.๗	๓๙	๖.๕
รวม	๒	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๒๑๙	๑๐๐	๑๕๕	๑๐๐	๗๔	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ ๑ ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างได้ว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักศึกษาชายหญิงในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน ๖๐๐ คน จากระดับชั้นปีที่ ๑ ถึงระดับชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไป ใน ๒ กลุ่มสาขาวิชาคือ มนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ (กายภาพและชีวภาพ) ซึ่งส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม นับถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน (ภาค ๒/๒๕๕๔) อยู่ระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากผู้ปกครองหรือจากการหามาได้ด้วยตนเองมากกว่า ๕,๐๐๐ บาท พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาเป็นส่วนใหญ่ รองลงไปคือพักกับเพื่อน (หอพัก) และพักตามลำพังคนเดียวตามลำดับ โดยบิดามารดาของนักศึกษายังอยู่ร่วมกันในฐานะคู่สมรส มากที่สุดถึงร้อยละ ๗๗ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา

ในตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยได้นำเสนอด้วยตารางประกอบคำอธิบายตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๐ อัตราความถี่พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาชาย

(n=๒๙๘)

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์	อันดับการเลือก							
	๑		๒		๓		รวมทุกอันดับ	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
ประเภทของการเปิดรับสื่อออนไลน์จากสื่อ internet								
youtube	๑๙๒	๖๔.๔	๗๔	๒๔.๘	๑๗	๕.๗	๒๘๓	๙๑.๗
smartphone	๒๖	๘.๗	๔๓	๑๔.๔	๒๕	๘.๔	๙๔	๓๑.๕
facebook	๖๔	๒๑.๕	๑๙	๖.๔	๘	๒.๗	๙๑	๓๐.๒
blog	-	-	๗	๒.๓	๒๙	๙.๗	๓๖	๑๒.๐
hi 5	-	-	๒	๐.๗	๑๖	๕.๔	๑๘	๖.๐
twitter	-	-	๘	๒.๗	๑๓	๔.๔	๒๑	๖.๗
อื่นๆ (camfrog)	-	-	-	-	๖	๒.๐	๖	๒.๐
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๑๖	๕.๔	๑๔๕	๔๘.๗	๑๘๔	๖๑.๗	๓๔๕	๑๑๖.๖
รวม	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๘๙๔	๑๐๐
สถานที่ในการเปิดรับสื่อออนไลน์								
บ้านตนเอง	๑๙๖	๖๕.๘	๕๑	๑๗.๑	๕	๑.๗	๒๕๒	๘๔.๖
หอพัก	๑๒	๔.๐	๑๔๑	๔๗.๓	๗	๒.๓	๑๖๐	๕๓.๗
บ้านเพื่อน	๔๓	๑๔.๔	๗๒	๒๔.๒	๑๐	๓.๔	๑๒๕	๔๑.๐
ร้านอินเทอร์เน็ต	๑๒	๔.๐	๑๕	๕.๐	๕๑	๑๗.๑	๗๘	๒๖.๑
ในมหาวิทยาลัย	๗	๒.๔	๑๙	๖.๔	๑๒	๔.๐	๓๘	๑๒.๖
อื่นๆ (ในปั๊มน้ำมัน, ฯลฯ)	-	-	-	-	๖	๒.๐	๖	๒.๐
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๒๘	๙.๔	-	-	๒๐๗	๖๙.๕	๒๓๕	๗๖.๓
รวม	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๘๙๔	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๑๐ (ต่อ) อัตราความถี่พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาชาย

(n=๒๙๘)

พฤติกรรมการเปิดรับ สื่ออนาจาร	อันดับการเลือก						รวมทุกอันดับ	
	๑		๒		๓		รวมทุกอันดับ	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
บุคคล/กลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่ออนาจาร								
ตนเอง	๘๙	๒๙.๙	๑๘	๖.๐	๗	๒.๔	๑๑๔	๓๘.๘
ญาติ, พี่น้อง	๑	๐.๓	๑๖	๕.๔	๓	๑.๐	๒๐	๖.๗
เพื่อน	๓๘	๑๒.๘	๔๒	๑๔.๑	๙๘	๓๒.๙	๑๗๘	๕๙.๘
แฟน, คู่รัก	๒๑	๗.๐	๓	๑.๐	๒	๐.๗	๒๖	๘.๗
สื่อต่างๆ	๘๒	๒๗.๕	๑๙	๖.๔	๔	๑.๓	๑๐๕	๓๕.๘
อื่นๆ (คนแปลกหน้า)	-	-	-	-	๑	๐.๓	๑	๐.๓
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๖๗	๒๒.๕	๒๐๐	๖๗.๑	๑๘๓	๖๑.๔	๔๕๐	๑๕๐.๓
รวม	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๘๙๔	๓๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๐ เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาชาย ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาชาย มีการเปิดรับสื่ออนาจารทาง internet โดยนิยมใช้บริการผ่านทาง youtube smartphone และ facebook มากที่สุดเป็น ๓ ลำดับแรก (ร้อยละ ๓๑.๗ ๑๐.๕ และ ๑๐.๒ ตามลำดับ) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายอันดับการเลือกปรากฏว่า สื่อ internet ประเภท youtube ได้รับความนิยมสูงสุดโดยได้รับเลือกเป็นอันดับที่ ๑ (ร้อยละ ๖๔.๔) รองลงไปคือ facebook (ร้อยละ ๒๑.๕) และ smartphone เป็นลำดับที่ ๓ (ร้อยละ ๘.๗) ส่วนสถานที่ในการเปิดรับสื่ออนาจารในภาพรวม ๓ อันดับแรก ได้แก่ ที่บ้านของตนเอง (ภายในห้องส่วนตัว) ที่หอพัก และที่บ้านเพื่อน (คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒ ๑๗.๙ และ ๑๔.๐ ตามลำดับ) แต่เมื่อพิจารณาจากการเลือกในอันดับที่ ๑ ปรากฏว่าเป็นที่บ้านพักตนเองมากที่สุด (ร้อยละ ๖๕.๘) ที่บ้านเพื่อนเป็นลำดับที่ ๒ (ร้อยละ ๑๔.๔) และที่หอพักกับที่ร้านอินเทอร์เน็ตเป็นลำดับที่ ๓ (ร้อยละ ๔.๐ เท่ากัน) โดยแรงจูงใจสำคัญในการเลือกเป็นอันดับที่ ๑ มาจากตนเองมากที่สุด (ร้อยละ ๒๙.๙) จากสื่อต่างๆ เป็นลำดับที่ ๒ (ร้อยละ ๒๗.๕) และเพื่อนเป็นลำดับที่ ๓ (ร้อยละ ๑๒.๘)

ตารางที่ ๔.๑๑ อัตราความถี่พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาหญิง (n= ๓๐๒)

พฤติกรรมการเปิดรับ สื่ออนาจาร	อันดับการเลือก							
	๑		๒		๓		รวมทุกอันดับ	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
ประเภทของการเปิดรับสื่ออนาจารจากสื่อ internet								
youtube	๑๘๖	๖๑.๖	๖๙	๒๒.๘	๖	๒.๐	๒๖๑	๒๘.๘
smartphone	๒๑	๖.๙	๒๙	๙.๖	๑๔	๔.๖	๖๔	๗.๑
facebook	๗๖	๒๕.๒	๓๖	๑๑.๙	๗	๒.๓	๑๑๙	๑๓.๑
blog	-	-	-	-	๑๒	๔.๐	๑๒	๑.๓
hi 5	-	-	๙	๓.๐	๘	๒.๗	๑๗	๑.๙
twitter	-	-	๑๒	๔.๐	๗	๒.๓	๑๙	๒.๑
อื่นๆ (camfrog)	-	-	-	-	๗	๒.๓	๗	๐.๘
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๑๙	๖.๓	๑๔๗	๔๘.๗	๒๔๑	๗๙.๘	๔๐๗	๔๔.๙
รวม	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๙๐๖	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๑๑ (ต่อ) อัตราความถี่พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาหญิง (n= ๓๐๒)

พฤติกรรมการเปิดรับ สื่ออนาจาร	อันดับการเลือก							
	๑		๒		๓		รวมทุกอันดับ	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
สถานที่ในการเปิดรับสื่ออนาจาร								
บ้านตนเอง	๑๘๖	๖๑.๖	๑๖	๕.๓	๑๑	๓.๖	๒๑๓	๒๓.๕
หอพัก	๑๔	๔.๖	๖๗	๒๒.๒	๘๒	๒๗.๑	๑๖๓	๑๘.๐
บ้านเพื่อน	๒๑	๗.๐	๕๘	๑๙.๒	๓๑	๑๐.๓	๑๑๐	๑๒.๑
ร้านอินเทอร์เน็ต	๑๘	๖.๐	๔๕	๑๔.๙	๔๗	๑๕.๖	๑๑๐	๑๒.๑
ในมหาวิทยาลัย	๒๐	๖.๖	๒๓	๗.๖	๓๑	๑๐.๓	๗๔	๘.๒
อื่นๆ (ในปั๊มน้ำมัน, เรค)	-	-	-	-	๖	๒.๐	๖	๐.๗
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๔๓	๑๔.๒	๙๓	๓๐.๘	๙๔	๓๑.๑	๒๓๐	๒๕.๔
รวม	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๙๐๖	๑๐๐
บุคคล/กลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่ออนาจาร								
ตนเอง	๓๙	๑๒.๙	๙	๓.๐	๕	๑.๗	๕๓	๕.๙
ญาติ, พี่น้อง	-	-	๗	๒.๓	๑๑	๓.๖	๑๘	๒.๐
เพื่อน	๘๑	๒๖.๘	๗๔	๒๔.๕	๒๖	๘.๖	๑๘๑	๒๐.๐
แฟน, คู่รัก	๒๖	๘.๖	๙	๓.๐	๖	๒.๐	๔๑	๔.๕
สื่อต่างๆ	๙๓	๓๐.๘	๒๗	๘.๙	๗	๒.๓	๑๒๗	๑๔.๐
อื่นๆ (คนแปลกหน้า)	-	-	๑	๐.๓	๓	๑.๐	๔	๐.๔
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๖๓	๒๐.๙	๑๗๕	๕๗.๙	๒๔๔	๘๐.๘	๔๘๒	๕๓.๒
รวม	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๙๐๖	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๑ นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออาจารย์ทาง internet โดยในภาพรวมนิยมใช้บริการผ่านทาง youtube มากที่สุด (ร้อยละ ๒๘.๘) facebook และ smartphone เป็นลำดับ ๒ และ ๓ (ร้อยละ ๑๓.๑ และ ๗.๑ ตามลำดับ) เช่นเดียวกับเมื่อพิจารณาการเลือกในอันดับที่ ๑ ซึ่งปรากฏว่านักศึกษาหญิงเลือกรับสื่ออาจารย์ผ่านทาง youtube มากที่สุดเป็นลำดับแรก (ร้อยละ ๖๑.๖) facebook และ smartphone เป็นลำดับรองลงไป (ร้อยละ ๒๕.๒ และ ๖.๙ ตามลำดับ) ส่วนสถานที่ในการเปิดรับสื่ออาจารย์ทั้งในภาพรวมและเมื่อพิจารณาตามอันดับการเลือก โดยในภาพรวม ลำดับแรกคือที่บ้านพักตนเอง (ร้อยละ ๒๓.๕) รองลงไปคือที่หอพัก (ร้อยละ ๑๘.๐) ที่บ้านเพื่อนและที่ร้านอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ ๑๒.๑ เท่าๆ กัน) แต่เมื่อพิจารณาการเลือกในอันดับที่ ๑ ปรากฏว่านักศึกษาหญิงเปิดรับสื่ออาจารย์ที่บ้านตนเองมากที่สุด (ร้อยละ ๖๑.๑) รองลงไปคือที่บ้านเพื่อน และที่มหาวิทยาลัย ซึ่งมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ ๗ และ ๖.๖ ตามลำดับ) ทั้งนี้แรงจูงใจสำคัญ ๓ อันดับแรกของการเปิดรับสื่ออาจารย์สำหรับนักศึกษาหญิงในภาพรวม ๓ ลำดับแรก ได้แก่เพื่อนร้อยละ ๒๐ สื่อต่างๆ ร้อยละ ๑๔ และจากตนเองร้อยละ ๕.๙ แต่หากพิจารณาจากความถี่ในการเลือกเป็นอันดับที่ ๑ ปรากฏว่าได้แก่ สื่อต่างๆ (ร้อยละ ๓๐.๘) เพื่อน (ร้อยละ ๒๖.๘) และตนเอง (ร้อยละ ๑๒.๙) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๒ อัตราความถี่พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศ

(n=๖๐๐)

พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออาจารย์	อันดับการเลือก							
	๑		๒		๓		รวมทุกอันดับ	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
ประเภทของการเปิดรับสื่ออาจารย์จากสื่อ internet								
youtube	๓๗๘	๖๓.๐	๑๔๓	๒๓.๘	๒๓	๓.๘	๕๔๔	๙๐.๒
smartphone	๔๗	๗.๘	๗๒	๑๒.๐	๓๙	๖.๕	๑๕๘	๒๖.๓
facebook	๑๔๐	๒๓.๔	๕๕	๙.๒	๑๕	๒.๕	๒๑๐	๓๕.๑
blog	-	-	๗	๑.๒	๔๑	๖.๘	๔๘	๘.๐
hi 5	-	-	๑๑	๑.๘	๒๔	๔.๐	๓๕	๕.๘
twitter	-	-	๒๐	๓.๓	๒๐	๓.๓	๔๐	๖.๖
อื่นๆ (camfrog)	-	-	-	-	๑๓	๒.๒	๑๓	๒.๑
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๓๕	๕.๘	๒๙๒	๔๘.๗	๔๒๕	๗๐.๘	๗๕๒	๑๒๖.๓
รวม	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๑๘๐๐	๓๐๐

สถานที่ในการเปิดรับสื่อออนไลน์								
บ้านตนเอง	๓๘๒	๖๓.๗	๖๗	๑๑.๒	๑๖	๒.๗	๔๖๕	๒๕.๘
หอพัก	๒๖	๔.๓	๒๔๐	๓๔.๗	๘๙	๑๔.๘	๓๒๓	๑๘.๐
บ้านเพื่อน	๖๔	๑๐.๗	๑๓๐	๒๑.๖	๔๑	๖.๘	๒๓๕	๑๓.๑
ร้านอินเทอร์เน็ต	๓๐	๕.๐	๖๐	๑๐.๐	๙๘	๑๖.๓	๑๘๘	๑๐.๔
ในมหาวิทยาลัย	๒๗	๔.๕	๔๒	๗.๐	๔๓	๗.๒	๑๑๒	๖.๒
อื่นๆ (ในฉบับ, เจค)	-	-	-	-	๑๒	๒.๐	๑๒	๐.๗
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๗๑	๑๑.๘	๙๓	๑๕.๕	๓๐๑	๕๐.๒	๔๖๕	๒๕.๘
รวม	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๑๘๐๐	๑๐๐
บุคคล/กลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์								
ตนเอง	๑๒๘	๒๑.๓	๒๗	๔.๕	๑๒	๒.๐	๑๖๗	๙.๓
ญาติ, พี่น้อง	๑	๐.๒	๒๓	๓.๘	๑๔	๒.๓	๓๘	๒.๑
เพื่อน	๑๑๙	๑๙.๘	๑๑๖	๑๙.๓	๑๒๔	๒๐.๗	๓๕๙	๑๙.๙
แฟน, คู่รัก	๔๗	๗.๘	๑๒	๒.๐	๘	๑.๓	๖๗	๓.๗
สื่อต่างๆ	๑๗๕	๒๙.๒	๔๖	๗.๗	๑๑	๑.๘	๒๓๒	๑๒.๙
อื่นๆ (คนแปลกหน้า)	-	-	๑	๐.๒	๔	๐.๗	๕	๐.๓
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๑๓๐	๒๑.๗	๓๗๕	๖๒.๕	๔๒๗	๗๑.๒	๙๓๒	๕๑.๘
รวม	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๑๘๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๒ เมื่อพิจารณาความถี่ของ**อันดับการเลือกประเภทของการเปิดรับสื่อออนไลน์ทาง internet** ของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ในภาพรวมปรากฏว่าอันดับแรกได้แก่ การใช้บริการผ่าน youtube (ร้อยละ ๓๐.๒) รองลงไปที่ facebook (ร้อยละ ๑๑.๗) และอันดับที่ ๓ คือ smartphone (ร้อยละ ๘.๘) ซึ่งเมื่อพิจารณาการเลือกในอันดับที่ ๑ พบว่านักศึกษาทั้งชายหญิงเลือกรับสื่อออนไลน์ผ่านทาง youtube มากที่สุด (ร้อยละ ๖๓) facebook และ smartphone เป็นลำดับรองลงไป (ร้อยละ ๒๓.๔ และ ๗.๘ ตามลำดับ) โดยสถานที่ในการเปิดรับสื่อออนไลน์ซึ่งมีความถี่ในการเลือกเป็นอันดับที่ ๑ มากที่สุดในภาพรวมได้แก่ที่บ้านของตนเอง (ร้อยละ ๒๕.๘) ลำดับที่ ๒ คือที่หอพัก (ร้อยละ ๑๘) และลำดับที่ ๓ คือที่บ้านเพื่อน (ร้อยละ ๑๓.๑) โดยเมื่อพิจารณาการเลือกในอันดับที่ ๑ ปรากฏว่า เป็นที่บ้านตนเอง (ร้อยละ ๖๓.๗) บ้านเพื่อน (ร้อยละ ๑๐.๗) และที่ร้านอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ ๕) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาบุคคล/กลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ปรากฏว่า**ความถี่ในการเลือกเป็นอันดับที่ ๑** คือสื่อต่างๆ (ร้อยละ ๒๙.๒) รองลงไปที่แรงจูงใจจากตนเอง (ร้อยละ ๒๑.๓) และเพื่อน (ร้อยละ ๑๙.๘) ตามลำดับ แต่เมื่อรวมทุกอันดับการเลือกแล้ว ปรากฏว่าลำดับที่ ๑ คือ เพื่อน (ร้อยละ ๑๙.๙) อันดับที่ ๒ คือสื่อต่างๆ (ร้อยละ ๑๒.๙) และอันดับที่ ๓ ได้แก่ ตนเอง (ร้อยละ ๙.๓)

ตารางที่ ๔.๑๓ อัตราความถี่พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชา
มนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์

(n=๒๙๘)

พฤติกรรมการเปิดรับ สื่อออนไลน์	อันดับการเลือก							
	๑		๒		๓		รวมทุกอันดับ	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
ประเภทของการเปิดรับสื่อออนไลน์จาก internet								
youtube	๑๘๕	๖๒.๑	๗๒	๒๔.๒	๑๖	๕.๔	๒๗๓	๙๑.๕
smartphone	๒๕	๘.๔	๔๒	๑๔.๑	๒๗	๙.๑	๙๔	๓๑.๕
facebook	๘๗	๒๙.๒	๙	๓.๐	๕	๑.๗	๑๐๑	๓๓.๙
blog	-	-	๒	๐.๗	๑๔	๔.๗	๑๖	๕.๓
hi 5	-	-	๗	๒.๓	๑๔	๔.๗	๒๑	๗.๐
twitter	-	-	๙	๓.๐	๑๐	๓.๔	๑๙	๖.๓
อื่นๆ (camfrog)	-	-	-	-	๖	๒.๐	๖	๒.๐
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๑	๐.๓	๑๕๗	๕๒.๗	๒๐๖	๖๙.๑	๓๖๔	๑๒๑.๗
รวม	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๘๙๔	๓๐๐
สถานที่ในการเปิดรับสื่อออนไลน์								
บ้านตนเอง	๑๐๒	๓๔.๒	๔๗	๑๕.๗	๑๖	๕.๔	๑๖๕	๕๕.๕
หอพัก	๑๑	๓.๗	๔๒	๑๔.๑	๗	๒.๓	๖๐	๑๙.๗
บ้านเพื่อน	๒๑	๗.๑	๓๙	๑๓.๑	๒๔	๘.๑	๘๔	๒๗.๓
ร้านอินเทอร์เน็ต	๖	๒.๐	๒	๐.๗	๑๘	๖.๐	๒๖	๘.๓
ในมหาวิทยาลัย	๗	๒.๓	๑๖	๕.๔	๑๗	๕.๗	๔๐	๑๓.๑
อื่นๆ (ในปั๊มน้ำมัน, ฯลฯ)	-	-	-	-	๓	๑.๐	๓	๑.๐
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๑๕๑	๕๐.๗	๑๕๒	๕๑.๐	๒๑๓	๗๑.๕	๕๑๖	๑๗๒.๗
รวม	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๘๙๔	๓๐๐
บุคคล/กลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์								
ตนเอง	๖๙	๒๓.๒	๑๖	๕.๔	๔	๑.๓	๘๙	๒๙.๖
ญาติ, พี่น้อง	-	-	๑๐	๓.๔	๘	๒.๗	๑๘	๕.๗
เพื่อน	๙๑	๓๐.๕	๕๐	๑๖.๘	๓๘	๑๒.๘	๑๗๙	๕๖.๖
แฟน, คู่รัก	๒๘	๙.๔	๗	๒.๓	๔	๑.๓	๓๙	๑๒.๑
สื่อต่างๆ	๘๖	๒๘.๙	๓๑	๑๐.๔	๑๑	๓.๗	๑๒๘	๓๙.๗
อื่นๆ (คนแปลกหน้า)	-	-	๑	๐.๓	-	-	๑	๐.๓
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๒๔	๘.๐	๑๘๓	๖๑.๔	๒๓๓	๗๘.๒	๔๔๐	๑๓๗.๖
รวม	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๘๙๔	๓๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๓ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมการใช้
ในทางการเปิดรับสื่อออนไลน์จาก internet ในภาพรวม ๓ อันดับแรกได้แก่ ผ่านทาง youtube มาก

ที่สุด (ร้อยละ ๓๐.๕) facebook และ smartphone เป็นลำดับ ๒ และ ๓ (ร้อยละ ๑๑.๓ และ ๑๐.๕) ตามลำดับ เช่นเดียวกับเมื่อพิจารณาเฉพาะการเลือกในอันดับที่ ๑ พบว่านักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์ เลือกรับสื่อผ่านทาง youtube มากที่สุด (ร้อยละ ๖๒.๑) facebook และ smartphone เป็นลำดับที่ ๒ และ ๓ (ร้อยละ ๒๙.๒ และ ๘.๔) ตามลำดับ โดยสถานที่ในการเปิดรับสื่ออาจารย์ซึ่งนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์เลือกเป็นอันดับที่ ๑ มากที่สุดในภาพรวมได้แก่ ที่บ้านพักตนเอง (ร้อยละ ๑๘.๕) ที่บ้านเพื่อน (ร้อยละ ๙.๔) และที่หอพัก (ร้อยละ ๖.๗) ตามลำดับ โดยเมื่อพิจารณาการเลือกในอันดับที่ ๑ พบว่านักศึกษามีการเปิดรับสื่ออาจารย์ที่บ้านตนเองมากที่สุด (ร้อยละ ๓๔.๒) ที่บ้านเพื่อน (ร้อยละ ๗.๑) และที่หอพัก (ร้อยละ ๓.๗) ตามลำดับ ส่วนบุคคล/กลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ เมื่อพิจารณาจากความถี่ในการเลือกเป็นอันดับที่ ๑ พบว่าได้แก่ แรงจูงใจจากเพื่อน (ร้อยละ ๓๐.๕) จากสื่อต่างๆ (ร้อยละ ๒๘.๙) และจากตนเอง (ร้อยละ ๒๓.๒) ตามลำดับ เช่นเดียวกับเมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกระดับกล่าวคือ นักศึกษาในกลุ่มสาขาดังกล่าวมีการเปิดรับสื่ออาจารย์ที่บ้านตนเอง ที่บ้านเพื่อน และที่หอพักตามลำดับ (คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕ ๙.๔ และ ๖.๗)

**ตารางที่ ๔.๑๔ อัตราความถี่พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์**

(n=๓๐๒)

พฤติกรรมการเปิดรับ สื่ออาจารย์	อันดับการเลือก							
	๑		๒		๓		รวมทุกอันดับ	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
ประเภทของการเปิดรับสื่ออาจารย์จาก internet								
youtube	๑๘๙	๖๒.๖	๖๙	๒๒.๘	๑๓	๔.๓	๒๗๑	๙๐.๐
smartphone	๑๙	๖.๓	๒๑	๗.๐	๒๔	๘.๐	๖๔	๒๑.๑
facebook	๙๒	๓๐.๕	๑๑	๓.๖	๖	๒.๐	๑๐๙	๓๖.๐
blog	-	-	๕	๑.๗	๒๗	๘.๙	๓๒	๑๐.๖
hi 5	-	-	๔	๑.๓	๑๐	๓.๓	๑๔	๔.๖
twitter	-	-	๑๑	๓.๖	๑๐	๓.๓	๒๑	๖.๙
อื่นๆ (camfrog)	-	-	-	-	๗	๒.๓	๗	๒.๓
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๒	๐.๖	๑๘๑	๖๐.๐	๒๐๕	๖๗.๙	๓๘๘	๑๒๖.๘
รวม	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๙๐๖	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๑๔ (ต่อ) อัตราความถี่พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์ (n=๓๐๒)

พฤติกรรมในการเปิดรับ สื่อออนไลน์	อันดับการเลือก							
	๑		๒		๓		รวมทุกอันดับ	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
สถานที่ในการเปิดรับสื่อออนไลน์								
บ้านตนเอง	๑๐๙	๓๖.๑	๕๗	๑๘.๙	๑๑	๓.๖	๑๗๗	๑๙.๕
หอพัก	๘	๒.๖	๓๑	๑๐.๓	๓	๑.๐	๔๒	๔.๖
บ้านเพื่อน	๒๑	๗.๐	๓๒	๑๐.๖	๑๘	๖.๐	๗๑	๗.๙
ร้านอินเทอร์เน็ต	๗	๒.๓	๑๐	๓.๓	๖	๒.๐	๒๓	๒.๕
ในมหาวิทยาลัย	๕	๑.๗	๑๖	๕.๓	๑๘	๖.๐	๓๙	๔.๓
อื่นๆ (ในฝัน, ฯลฯ)	-	-	-	-	๙	๓.๐	๙	๑.๐
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๑๕๒	๕๐.๓	๑๕๖	๕๑.๖	๒๓๗	๗๘.๕	๕๔๕	๖๐.๒
รวม	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๙๐๖	๑๐๐
บุคคล/กลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์								
ตนเอง	๕๙	๑๙.๕	๑๑	๓.๖	๘	๒.๗	๗๘	๘.๖
ญาติ, พี่น้อง	๑	๐.๓	๑๓	๔.๓	๖	๒.๐	๒๐	๒.๒
เพื่อน	๒๘	๙.๓	๖๖	๒๑.๘	๘๖	๒๘.๕	๑๘๐	๑๙.๙
แฟน, คู่รัก	๑๙	๖.๓	๕	๑.๗	๔	๑.๓	๒๘	๓.๑
สื่อต่างๆ	๘๙	๒๙.๕	๑๕	๕.๐	-	-	๑๐๔	๑๑.๕
อื่นๆ (คนแปลกหน้า)	-	-	-	-	๔	๑.๓	๔	๐.๔
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๑๐๖	๓๕.๑	๑๙๒	๖๓.๖	๑๙๔	๖๔.๒	๔๙๒	๕๔.๓
รวม	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๙๐๖	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๔ เมื่อพิจารณาความถี่ของช่องทางการเปิดรับสื่อออนไลน์จาก internet ของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ๓ ลำดับแรกในภาพรวมได้แก่ การใช้บริการผ่าน youtube มากที่สุด (ร้อยละ ๓๐) รองลงมาคือ การใช้ facebook (ร้อยละ ๑๒) และ smartphone (ร้อยละ ๗.๑) ตามลำดับ เช่นเดียวกับการเลือกในอันดับที่ ๑ (คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๖ ๓๐.๕ และ ๖.๓ ตามลำดับ) เช่นเดียวกับเมื่อพิจารณาจากการเลือกในอันดับที่ ๑ กล่าวคือเลือกเปิดรับสื่อออนไลน์ผ่านทาง youtube facebook และ smartphone มากที่สุดตามลำดับ (คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๒ ๓๐.๕ และ ๖.๓ ตามลำดับ) โดยสถานที่ในการเปิดรับสื่อออนไลน์ซึ่งนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เลือกเป็นอันดับที่ ๑ มากที่สุดในภาพรวมได้แก่ ที่บ้านพักตนเอง (ร้อยละ ๑๙.๕) รองลงมาคือที่บ้านเพื่อน (ร้อยละ ๗.๙) และที่หอพัก (ร้อยละ ๔.๖) ตามลำดับ เช่นเดียวกับการเลือกของอันดับที่ ๑ (คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑ ๗ และ ๒.๖ ตามลำดับ) โดยบุคคล/กลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เมื่อพิจารณาจากความถี่ในการเลือกเป็นอันดับที่ ๑ ปรากฏว่าได้แก่ แรงจูงใจจากสื่อต่างๆ (ร้อยละ ๒๙.๕) รองลงมาคือ แรงจูงใจจากตนเอง (ร้อยละ

๑๙.๕) และแรงจูงใจจากเพื่อน (ร้อยละ ๙.๓) ตามลำดับ แม้ว่าเมื่อพิจารณาในภาพรวมจะพบว่ามีแรงจูงใจจากเพื่อนมากที่สุด (ร้อยละ ๑๙.๙) และรองลงมาเป็นแรงจูงใจจากสื่อต่างๆ (ร้อยละ ๑๑.๕) และแรงจูงใจจากตนเอง (ร้อยละ ๘.๖) ตามลำดับก็ตาม

ตารางที่ ๔.๑๕ อัตราความถี่พฤติกรรมกาเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษาทั้ง ๒ กลุ่มสาขาวิชา (n=๖๐๐)

พฤติกรรมกาเปิดรับสื่ออาจารย์	อันดับการเลือก							
	๑		๒		๓		รวมทุกอันดับ	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
ประเภทของการเปิดรับสื่ออาจารย์จาก internet								
youtube	๓๗๔	๖๒.๓	๑๔๑	๒๓.๕	๒๙	๔.๘	๕๔๔	๙๐.๒
smartphone	๔๔	๗.๓	๖๓	๑๐.๕	๕๑	๘.๕	๑๕๘	๒๖.๓
facebook	๑๗๙	๒๙.๙	๒๐	๓.๓	๑๑	๑.๘	๒๑๐	๓๕.๐
blog	-	-	๗	๑.๒	๔๑	๖.๘	๔๘	๘.๐
hi 5	-	-	๑๑	๑.๘	๒๔	๔.๐	๓๕	๕.๘
twitter	-	-	๒๐	๓.๓	๒๐	๓.๓	๔๐	๖.๖
อื่นๆ (camfrog)	-	-	-	-	๑๓	๒.๒	๑๓	๒.๒
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๓	๐.๕	๓๓๘	๕๖.๔	๔๑๑	๖๘.๖	๗๕๒	๑๒๖.๘
รวม	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๑๘๐๐	๑๐๐
สถานที่ในการเปิดรับสื่ออาจารย์								
บ้านตนเอง	๒๑๑	๓๕.๑	๑๐๔	๑๗.๓	๒๗	๔.๕	๓๔๒	๖๐.๙
หอพัก	๑๙	๓.๒	๗๓	๑๒.๒	๑๐	๑.๗	๑๐๒	๑๘.๗
บ้านเพื่อน	๔๒	๗.๐	๗๑	๑๑.๘	๔๒	๗.๐	๑๕๕	๒๗.๖
ร้านอินเทอร์เน็ต	๑๓	๒.๒	๑๒	๒.๐	๒๔	๔.๐	๔๙	๘.๗
ในมหาวิทยาลัย	๑๒	๒.๐	๓๒	๕.๓	๓๕	๕.๘	๗๙	๑๔.๓
อื่นๆ (ในปั้บ, เจค)	-	-	-	-	๑๒	๒.๐	๑๒	๒.๒
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๓๐๓	๕๐.๕	๓๐๘	๕๑.๓	๔๕๐	๗๕.๐	๑๐๖๑	๑๙๑.๐
รวม	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๑๘๐๐	๑๐๐
บุคคล/กลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่ออาจารย์								
ตนเอง	๑๒๘	๒๑.๓	๒๗	๔.๕	๑๒	๒.๐	๑๖๗	๓๐.๓
ญาติ, พี่น้อง	๑	๐.๒	๒๓	๓.๘	๑๔	๒.๓	๓๘	๖.๘
เพื่อน	๑๑๙	๑๙.๘	๑๑๖	๑๙.๓	๑๒๔	๒๐.๗	๓๕๙	๖๔.๙
แฟน, คู่รัก	๔๗	๗.๘	๑๒	๒.๐	๘	๑.๓	๖๗	๑๒.๗
สื่อต่างๆ	๑๗๕	๒๙.๒	๔๖	๗.๗	๑๑	๑.๘	๒๓๒	๔๒.๗
อื่นๆ (คนแปลกหน้า)	-	-	๑	๐.๒	๔	๐.๗	๕	๐.๙
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๑๓๐	๒๑.๗	๓๗๕	๖๒.๕	๔๒๗	๗๑.๒	๙๓๒	๑๖๘.๘
รวม	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๑๘๐๐	๑๐๐

ต่ำกว่า ๑ ชั่วโมง / วัน	๘๘	๒๙.๕	๔๙	๑๖.๒	๑๓๗	๒๒.๘	๖๒	๒๐.๘	๗๖	๒๕.๒	๑๓๘	๒๓.๐
๑-๒ ชั่วโมง / วัน	๔๔	๑๔.๘	๒๐	๖.๖	๖๔	๑๐.๗	๒๙	๙.๗	๓๕	๑๑.๖	๖๔	๑๐.๗
๒-๓ ชั่วโมง / วัน	๒๒	๗.๔	๔	๑.๓	๒๖	๔.๓	๑๔	๔.๗	๑๒	๔.๐	๒๖	๔.๓
มากกว่า ๓ ชั่วโมง / วัน	๕	๑.๗	๕	๑.๗	๑๐	๑.๗	๕	๑.๗	๕	๑.๗	๑๐	๑.๗
แล้วแต่โอกาส	๑๒๔	๔๑.๖	๑๕๑	๕๐.๐	๒๗๕	๔๕.๘	๑๔๘	๔๙.๗	๑๒๗	๔๒.๐	๒๗๕	๔๕.๘
ไม่เคยเปิดรับ	๑๕	๕.๐	๗๓	๒๔.๒	๘๘	๑๔.๗	๔๐	๑๓.๔	๔๗	๑๕.๖	๘๗	๑๔.๕
รวม	๒๙๘	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๖ นักศึกษาส่วนใหญ่ทั้งชายและหญิงรู้จักเว็บไซต์อนาจาร ประมาณ ๑-๓ เว็บไซต์มากที่สุด ร้อยละ ๔๗.๕ นักศึกษาชายร้อยละ ๒๖.๒ รู้จักเว็บไซต์อนาจารมากกว่า ๖ เว็บไซต์ ในขณะที่นักศึกษาหญิงร้อยละ ๓๙.๗ ตอบว่าไม่รู้จักรับเว็บไซต์อนาจารเลย และเมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาขาวิชาพบว่า นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่รู้จักเว็บไซต์อนาจาร จำนวน ๑-๓ เว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔ และ ๔๑.๗ ตามลำดับ อย่างไรก็ตามพบว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ ร้อยละ ๒๐.๑ ตอบว่าไม่รู้จักรับเว็บไซต์อนาจาร ในขณะที่นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ร้อยละ ๒๗.๕ ตอบว่าไม่รู้จักรับเว็บไซต์อนาจารเลยเช่นกัน

เมื่อพิจารณาความถี่ในการเปิดรับสื่ออนาจาร และช่วงระยะเวลาของการเปิดรับสื่ออนาจาร ในภาพรวม พบว่านักศึกษาทั้งชายและหญิงจากทั้ง ๒ กลุ่มสาขาวิชา มีการเปิดรับสื่ออนาจารตามแต่โอกาสที่อำนวยให้มากที่สุดร้อยละ ๔๙.๓ ส่วนช่วงระยะเวลาในการเปิดรับสื่ออนาจารแต่ละครั้งไม่แน่นอน แต่มีแนวโน้มว่าอยู่ในช่วงระยะเวลาวันละต่ำกว่า ๑ ชั่วโมงมากที่สุด (ร้อยละ ๒๓) โดยพบว่านักศึกษาทั้ง ๒ เพศ (ร้อยละ ๑๔.๗) จาก ๒ สาขาวิชา (ร้อยละ ๑๔.๕) ตอบว่าไม่เคยเปิดรับสื่ออนาจาร

ตารางที่ ๔.๑๗ อัตราความถี่ของพฤติกรรมการเลือกเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาใน ๓ อันดับแรก จำแนกตามระดับชั้นปี (n=๖๐๐)

พฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจาร	ระดับชั้นปีที่ศึกษา									
	ชั้นปีที่ ๑		ชั้นปีที่ ๒		ชั้นปีที่ ๓		ชั้นปีที่ ๔		รวมทั้ง ๓ อันดับ	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
ประเภทของสื่ออนาจารจาก internet										
youtube	๑๓๘	๓๐.๗	๑๔๓	๓๑.๘	๑๒๙	๒๘.๗	๑๓๔	๒๙.๘	๕๔๔	๓๐.๒
smartphone	๓๗	๘.๒	๔๖	๑๐.๒	๓๕	๗.๘	๔๐	๘.๙	๑๕๘	๘.๘
facebook	๕๖	๑๒.๔	๕๐	๑๑.๑	๕๒	๑๑.๕	๕๒	๑๑.๖	๒๑๐	๑๑.๗
blog	๘	๑.๘	๑๙	๔.๒	๙	๒.๐	๑๒	๒.๗	๔๘	๒.๗
hi ๕	๔	๐.๙	๑๒	๒.๗	๘	๑.๘	๑๑	๒.๔	๓๕	๑.๙
twitter	๖	๑.๓	๑๖	๓.๖	๑๓	๒.๙	๕	๑.๑	๔๐	๒.๒
อื่นๆ	๘	๑.๘	๒	๐.๔	๑	๐.๒	๒	๐.๔	๑๓	๐.๗
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๑๙๓	๔๒.๙	๑๖๒	๓๖.๐	๒๐๓	๔๕.๑	๑๙๔	๔๓.๑	๗๕๒	๔๑.๘
รวมความถี่การเลือกแต่ละชั้นปี	๔๕๐	๑๐๐	๔๕๐	๑๐๐	๔๕๐	๑๐๐	๔๕๐	๑๐๐	๑๘๐๐	๑๐๐

สถานที่ในการเปิดรับสื่ออาจารย์									
บ้านพักตนเอง	๗๙ ๑๗.๖	๙๓ ๒๐.๗	๘๓ ๑๘.๔	๘๗ ๑๙.๓	๓๔๒ ๑๙.๐				
บ้านพักของเพื่อน	๒๗ ๖.๐	๒๘ ๖.๒	๒๑ ๔.๗	๒๖ ๕.๘	๑๐๒ ๕.๗				
หอพัก	๓๕ ๗.๘	๔๒ ๙.๓	๔๒ ๙.๓	๓๖ ๘.๐	๑๕๕ ๘.๖				
บริเวณมหาวิทยาลัย	๑๐ ๒.๒	๙ ๒.๐	๑๘ ๔.๐	๑๒ ๒.๗	๔๙ ๒.๗				
ร้านอินเทอร์เน็ต	๑๘ ๔.๐	๒๓ ๕.๑	๑๙ ๔.๒	๑๙ ๔.๒	๗๙ ๔.๔				
อื่นๆ	- -	- -	๓ ๐.๗	๙ ๒.๐	๑๒ ๐.๖				
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๒๘๑ ๖๒.๔	๒๕๕ ๕๖.๗	๒๖๔ ๕๘.๗	๒๖๑ ๕๘.๐	๑๐๖๑ ๕๙.๐				
รวม	๔๕๐ ๑๐๐	๔๕๐ ๑๐๐	๔๕๐ ๑๐๐	๔๕๐ ๑๐๐	๑๘๐๐ ๑๐๐				
บุคคล/กลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่ออาจารย์									
ตนเอง	๔๒ ๙.๓	๔๒ ๙.๓	๓๙ ๘.๗	๔๔ ๙.๙	๑๖๗ ๙.๓				
ญาติ, พี่น้อง	๗ ๑.๖	๘ ๑.๘	๙ ๒.๐	๑๔ ๓.๑	๓๘ ๒.๑				
เพื่อน	๘๔ ๑๘.๗	๙๕ ๒๑.๑	๙๔ ๒๐.๙	๘๖ ๑๙.๑	๓๕๙ ๑๙.๙				
แฟน, คู่รัก	๒๑ ๔.๗	๑๒ ๒.๗	๑๕ ๓.๓	๑๙ ๔.๒	๖๗ ๓.๗				
สื่อต่างๆ	๖๑ ๑๓.๕	๖๖ ๑๔.๗	๖๓ ๑๔.๐	๔๒ ๙.๓	๒๓๒ ๑๒.๙				
อื่นๆ (คนแปลกหน้า)	- -	๒ ๐.๔	๒ ๐.๔	๑ ๐.๒	๕ ๐.๓				
ไม่ตอบ (ไม่เลือก)	๒๓๕ ๕๒.๒	๒๒๕ ๕๐.๐	๒๒๘ ๕๐.๗	๒๔๔ ๕๔.๒	๙๓๒ ๕๑.๘				
รวม	๔๕๐ ๑๐๐	๔๕๐ ๑๐๐	๔๕๐ ๑๐๐	๔๕๐ ๑๐๐	๑๘๐๐ ๑๐๐				

ตารางที่ ๔.๑๗ (ต่อ) อัตราความถี่ของพฤติกรรมในการเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

(n=๖๐๐)

พฤติกรรมในการเปิดรับสื่ออาจารย์	ระดับชั้นปีที่ศึกษา									
	ชั้นปีที่ ๑		ชั้นปีที่ ๒		ชั้นปีที่ ๓		ชั้นปีที่ ๔		รวม	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
จำนวนเว็บไซต์อาจารย์ที่รู้จัก										
๑-๓ เว็บไซต์	๖๘ ๔๕.๓	๖๘ ๔๕.๓	๗๖ ๕๐.๗	๗๓ ๔๘.๗	๒๘๕ ๔๗.๕					
๔-๖ เว็บไซต์	๒๓ ๑๕.๓	๒๑ ๑๔.๐	๑๔ ๙.๓	๑๙ ๑๒.๗	๗๗ ๑๒.๙					
มากกว่า ๖ เว็บไซต์	๒๑ ๑๔.๐	๓๕ ๒๓.๓	๑๒ ๘.๐	๒๗ ๑๘.๐	๙๕ ๑๕.๘					
ไม่รู้จักเลย	๓๘ ๒๕.๔	๒๖ ๑๗.๔	๔๘ ๓๒.๐	๓๑ ๒๐.๖	๑๔๓ ๒๓.๘					
รวม	๑๕๐ ๑๐๐	๑๕๐ ๑๐๐	๑๕๐ ๑๐๐	๑๕๐ ๑๐๐	๖๐๐ ๑๐๐					
ความถี่ในการเปิดรับสื่อ										
ทุกวัน	๑๑ ๗.๔	๑๐ ๖.๗	๑๒ ๘.๐	๑๖ ๑๐.๗	๔๙ ๘.๒					
๑ ครั้ง / สัปดาห์	๘ ๕.๓	๑๖ ๑๐.๗	๘ ๕.๓	๑๕ ๑๐.๐	๔๗ ๗.๘					
๒-๓ ครั้ง / สัปดาห์	๑๕ ๑๐.๐	๑๑ ๗.๔	๘ ๕.๓	๒๒ ๑๔.๗	๕๖ ๙.๓					
๑ ครั้ง / เดือน	๖ ๔.๐	๔ ๒.๖	๘ ๕.๓	๒ ๑.๓	๑๐ ๑.๖					

๒-๓ ครั้ง / เดือน	๙	๖.๐	๕	๓.๓	๙	๖.๐	๓	๒.๐	๒๖	๔.๔
ทุกครั้งที่มีความว่าง	๗	๔.๗	๘	๕.๓	๒	๑.๔	๕	๓.๓	๒๒	๓.๗
แล้วแต่โอกาส	๖๘	๔๕.๓	๘๐	๕๓.๓	๗๔	๓๙.๔	๗๔	๔๙.๓	๒๙๖	๔๙.๓
ไม่เคยเปิดรับ	๒๖	๑๗.๓	๑๖	๑๐.๗	๒๙	๑๙.๓	๑๓	๘.๗	๘๔	๑๔.๐
รวม	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐
ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ										
ต่ำกว่า ๑ ชั่วโมง / วัน	๒๕	๑๖.๗	๔๑	๒๗.๓	๓๑	๒๐.๗	๔๑	๒๗.๓	๑๓๘	๒๓.๐
๑-๒ ชั่วโมง / วัน	๑๘	๑๒.๐	๑๖	๑๐.๗	๑๕	๑๐.๐	๑๕	๑๐.๐	๖๔	๑๐.๗
๒-๓ ชั่วโมง / วัน	๖	๔.๐	๗	๔.๗	๖	๔.๐	๗	๔.๗	๒๖	๔.๓
มากกว่า ๓ ชั่วโมง / วัน	๒	๑.๓	๒	๑.๓	๑	๐.๗	๕	๓.๓	๑๐	๑.๗
แล้วแต่โอกาส	๗๓	๔๘.๗	๖๙	๔๖.๐	๖๖	๔๔.๐	๖๗	๔๔.๗	๒๗๕	๔๕.๘
ไม่เคยเปิดรับ	๒๖	๑๗.๓	๑๕	๑๐.๐	๓๑	๒๐.๖	๑๕	๑๐.๐	๘๗	๑๔.๕
รวม	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๗ เมื่อพิจารณาในภาพรวม นักศึกษาทุกระดับชั้นปี มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์จาก internet โดยใช้บริการผ่าน youtube มากที่สุด (ร้อยละ ๓๐.๒) รองลงไปเป็น facebook (ร้อยละ ๑๑.๗) และ smartphone (ร้อยละ ๘.๘) ตามลำดับ โดยเปิดรับที่บ้านของตนเองมาก (ร้อยละ ๑๙) ตามมาด้วยที่หอพักและที่บ้านเพื่อน (ร้อยละ ๘.๖ และ ๕.๗ ตามลำดับ)

สำหรับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นแรงจูงใจในการเปิดรับสื่อออนไลน์ทั้งในภาพรวมและในทุกระดับชั้นปี พบว่าได้รับแรงจูงใจมาจากเพื่อนมากที่สุด อยู่ระหว่างร้อยละ ๑๘.๗-๒๑.๑ ส่วนอันดับ ๒ และ ๓ เป็นแรงจูงใจจากสื่อต่างๆ อยู่ระหว่างร้อยละ ๙.๓-๑๔.๗ และแรงจูงใจจากตนเองอยู่ในช่วงร้อยละ ๘.๗ ถึงร้อยละ ๙.๙ ตามลำดับ

นักศึกษาทุกระดับชั้นปีส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๔๗.๕) รู้จักเว็บไซต์ออนไลน์ ๑-๓ เว็บไซต์ ในขณะที่มีนักศึกษาถึงร้อยละ ๒๓.๘ ไม่รู้จักเว็บไซต์ออนไลน์

เมื่อพิจารณาความถี่ในการเปิดรับสื่อออนไลน์ และช่วงระยะเวลาในการเปิดรับสื่อออนไลน์ทั้งในภาพรวม และตามระดับชั้นปี พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีการเปิดรับสื่อออนไลน์ตามแต่โอกาสที่อำนวยให้มากที่สุด (ร้อยละ ๔๙.๓) ในขณะที่นักศึกษาร้อยละ ๑๔ จากทุกชั้นปีไม่เคยเปิดรับสื่อออนไลน์ ส่วนช่วงระยะเวลาในการเปิดรับสื่อออนไลน์แต่ละครั้ง พบว่าไม่แน่นอนแล้วแต่โอกาสจะอำนวยมากที่สุด (ร้อยละ ๔๕.๘) โดยมีแนวโน้มว่ามีการเปิดรับสื่อดังกล่าววันละต่ำกว่า ๑ ชั่วโมง (ร้อยละ ๒๓)

ผู้วิจัยได้พิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักศึกษาชายหญิง พบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในฐานะคนรักในระดับชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไปมากที่สุดร้อยละ ๖๘.๗ เป็นนักศึกษาชายร้อยละ ๓๘ หญิงร้อยละ ๓๐.๗ รองลงไปคือในระดับชั้นปีที่ ๑ ร้อยละ ๖๐.๖ เป็นเพศชาย ร้อยละ ๒๙.๓ หญิง ร้อยละ ๓๑.๓ และเมื่อพิจารณาคำตอบเกี่ยวกับประสบการณ์การประกาศหาคู่ทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาชายหญิงในภาพรวม พบว่านักศึกษาเพียงร้อยละ ๑๑.๕ เคยมี

พฤติกรรมดังกล่าว โดยเป็นนักศึกษาชายร้อยละ ๗.๒ นักศึกษาหญิงร้อยละ ๔.๓ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๑๘

ตารางที่ ๔.๑๘ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักศึกษา จำแนกตามเพศและระดับชั้นปีที่ศึกษา

คำตอบ	ท่านมีแฟน / คนรัก					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ชั้นปีที่ ๑						
ใช่	๔๔	๒๙.๓	๔๗	๓๑.๓	๙๑	๖๐.๖
ไม่ใช่	๓๔	๒๒.๗	๒๕	๑๖.๗	๕๙	๓๙.๔
รวม	๗๘	๕๒	๗๒	๔๘	๑๕๐	๑๐๐
ชั้นปีที่ ๒						
ใช่	๔๕	๓๐	๒๙	๑๙.๓	๗๔	๔๙.๓
ไม่ใช่	๓๙	๒๖	๓๗	๒๔.๗	๗๖	๕๐.๗
รวม	๘๔	๕๖	๖๖	๔๔	๑๕๐	๑๐๐
ชั้นปีที่ ๓						
ใช่	๓๔	๒๒.๗	๔๑	๒๗.๓	๗๕	๕๐.๐
ไม่ใช่	๒๔	๑๖	๕๑	๓๔	๗๕	๕๐.๐
รวม	๕๘	๓๘.๗	๙๒	๖๑.๓	๑๕๐	๑๐๐
ชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไป						
ใช่	๕๗	๓๘	๔๖	๓๐.๗	๑๐๓	๖๘.๗
ไม่ใช่	๒๑	๑๔	๒๖	๑๗.๓	๔๗	๓๑.๓
รวม	๗๘	๕๒	๗๒	๔๘	๑๕๐	๑๐๐

ท่านเคยประกาศหาคู่ทางอินเทอร์เน็ต

คำตอบ	ใช่	ไม่ใช่	รวม
ใช่	๔๓	๗.๒	๒๖
ไม่ใช่	๒๕๕	๔๒.๕	๒๗๖
รวม	๒๙๘	๔๙.๗	๓๐๒

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาตามเพศ เพื่อพิจารณาช่วงอายุที่เริ่มรู้จักและสัมผัสสื่อออนไลน์ในภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เริ่มที่ช่วงวัย ๑๔-๑๖ ปีมากที่สุด ร้อยละ ๓๗.๕ รองลงไปที่ช่วงวัย ๑๐-๑๓ ปี และ ๑๗-๑๙ ร้อยละ ๒๖.๒ และ ๒๐.๓ ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มเพศชาย หญิง พบว่า นักศึกษาชายเริ่มรู้จักและสัมผัสสื่อออนไลน์ตั้งแต่วัย ๑๐-๑๓ ปีมากที่สุด ร้อยละ ๑๗.๗ ส่วนนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่เริ่มเมื่อช่วงวัย ๑๔-๑๖ ปีมากที่สุด ร้อยละ ๒๑.๕ รายละเอียดดังตารางที่ ๔.๑๙

ตารางที่ ๔.๑๙ ช่วงอายุที่เริ่มรู้จักและสัมผัสสื่อออนไลน์ จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ช่วงอายุ (ปี)	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
< ๑๐	๑๘	๓	๑๒	๒	๓๐	๕
๑๐ - ๑๓	๑๐๖	๑๗.๗	๕๑	๘.๕	๑๕๗	๒๖.๒
๑๔ - ๑๖	๙๖	๑๖	๑๒๙	๒๑.๕	๒๒๕	๓๗.๕
๑๗-๑๙	๕๓	๘.๘	๖๙	๑๑.๕	๑๒๒	๒๐.๓
๒๐-๒๒	๖	๑	๑๘	๓	๒๔	๔
>๒๒	๑๙	๓.๒	๒๓	๓.๘	๔๒	๗
รวม	๒๙๘	๔๙.๗	๓๐๒	๕๐.๓	๖๐๐	๑๐๐

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาตามสถานภาพทางครอบครัวของบิดามารดา พบว่าในภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่ที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมีพฤติกรรมการเริ่มรู้จักและสัมผัสสื่อออนไลน์มากที่สุดในทุกกลุ่มอายุ (ร้อยละ ๗๗) โดยมีพฤติกรรมดังกล่าวในช่วงอายุ ๑๔-๑๖ ปี มากกว่าช่วงอายุอื่นๆ คือ ร้อยละ ๒๗.๗ รองลงไปคือช่วงอายุ ๑๐-๑๓ ปี ร้อยละ ๒๐.๖ และช่วงอายุ ๑๗-๑๙ ปี ร้อยละ ๑๗ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๒๐

ตารางที่ ๔.๒๐ ช่วงอายุที่เริ่มรู้จักและสัมผัสสื่อออนไลน์ จำแนกตามสถานภาพทางครอบครัวของบิดามารดา

ช่วงอายุ (ปี)	สถานภาพทางครอบครัวของบิดามารดา													
	๑		๒		๓		๔		๕		๖		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
<๑๐	๑๙	๓.๒	๒	๐.๓	๒	๐.๓	-	-	๑	๐.๒	-	-	๒๔	๔
๑๐-๑๓	๑๒๔	๒๐.๖	๑๐	๑.๗	๑๕	๒.๕	-	-	๘	๑.๒	๑	๐.๒	๑๕๗	๒๖.๒
๑๔-๑๖	๑๖๖	๒๗.๗	๑๖	๒.๗	๒๗	๔.๕	๑	๐.๒	๑๕	๒.๕	-	-	๒๒๕	๓๗.๕
๑๗-๑๙	๑๐๒	๑๗	๔	๐.๗	๗	๑.๒	-	-	๙	๑.๕	-	-	๑๒๒	๒๐.๓
๒๐-๒๒	๑๙	๓.๒	๒	๐.๓	๑	๐.๒	-	-	๒	๐.๓	-	-	๒๔	๔
>๒๒	๓๒	๕.๓	๖	๑	๒	๐.๓	๔	๐.๖	๔	๐.๖	-	-	๔๘	๘
รวม	๔๖๒	๗๗	๔๐	๖.๗	๕๔	๙	๕	๐.๘	๓๘	๖.๓	๑	๐.๒	๖๐๐	๑๐๐

หมายเหตุ ๑ = บิดามารดาอยู่ร่วมกัน ๒ = บิดาหรือมารดาเสียชีวิต ๓ = บิดามารดาหย่าร้างกัน
 ๔ = บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่ ๕ = บิดามารดาแยกกันอยู่ ๖ = อื่นๆ

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของการเปิดรับสื่อออนไลน์ โดยจำแนกตามเพศ และกลุ่มสาขาวิชา ๔ อันดับแรกๆ พบว่าในภาพรวม นักศึกษาทั้งชายและหญิงจากทั้ง ๒ กลุ่มสาขาวิชาเปิดรับสื่อออนไลน์เพื่อความสนุกความบันเทิงเป็นอันดับแรก ร้อยละ ๓๓.๓ เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นเป็นอันดับรองลงมา ร้อยละ ๒๑.๔ เพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศ และเพื่อผ่อนคลายความเครียดเป็นอันดับ ๓ และ ๔ ร้อยละ ๑๕.๘ และ ๑๓.๗ ตามลำดับ นอกเหนือจากนั้นเป็นเหตุผลอื่นๆ เช่น เพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ เพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เป็นต้น ร้อยละ ๑๕.๘

เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มเพศ พบว่า นักศึกษาชายเปิดรับสื่ออนาจารเพื่อวัตถุประสงค์ด้านความบันเทิง เพื่อผ่อนคลายความเครียด และเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นเป็น ๓ อันดับแรก ร้อยละ ๓๒.๙ ๑๙.๑ และ ๑๘.๕ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหญิงเปิดรับสื่อดังกล่าวเพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศ เป็น ๓ อันดับแรก ร้อยละ ๓๓.๘ ๒๔.๒ และ ๒๐.๘ ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า นักศึกษากลุ่มมนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่ออนาจารใน ๓ อันดับแรกๆ คือ เพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อผ่อนคลายความเครียด ร้อยละ ๓๕.๖ ๒๔.๒ และ ๑๕.๔ ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เปิดรับสื่ออนาจารเพื่อความบันเทิง เพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศ และเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น ร้อยละ ๓๑.๑ ๑๙.๒ และ ๑๘.๖ ตามลำดับ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๒๑

ตารางที่ ๔.๒๑ วัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา จำแนกตามเพศและกลุ่มสาขาวิชา

วัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่ออนาจาร	เพศ			กลุ่มสาขาวิชา								
	ชาย		หญิง		มน./สค.		วท.		รวม			
	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%	จำ นวน	%		
เพื่อความบันเทิง	๙๘	๓๒.๙	๑๐๒	๓๓.๘	๒๐๐	๓๓.๓	๑๐๖	๓๕.๖	๙๔	๓๑.๑	๒๐๐	๓๓.๓
เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น	๕๕	๑๘.๕	๗๓	๒๔.๒	๑๒๘	๒๑.๔	๗๒	๒๔.๒	๕๖	๑๘.๖	๑๒๘	๒๑.๔
เพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศ	๓๒	๑๐.๗	๖๓	๒๐.๘	๙๕	๑๕.๘	๓๗	๑๒.๔	๕๘	๑๙.๒	๙๕	๑๕.๘
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	๕๗	๑๙.๑	๒๕	๘.๓	๘๒	๑๓.๗	๔๖	๑๕.๔	๓๖	๑๑.๙	๘๒	๑๓.๗
อื่นๆ	๕๖	๑๘.๘	๓๙	๑๒.๙	๙๕	๑๕.๘	๓๗	๑๒.๔	๕๘	๑๙.๒	๙๕	๑๕.๘
รวม	๒๙๘	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๒๙๘	๑๐๐	๓๐๒	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ ๒ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาได้ว่า นักศึกษามากกว่าร้อยละ ๕๐ ของทุกกลุ่มมีการเปิดรับสื่ออนาจารทาง internet โดยใช้บริการผ่านทาง youtube facebook และ smartphone เป็นส่วนใหญ่ตามลำดับที่บ้านพักของตนเองมากที่สุด ที่หอพัก และที่บ้านเพื่อนเป็นสถานที่อันดับรองลงมาตามลำดับ โดยนักศึกษารู้จักเว็บไซต์อนาจาร ๑-๓ เว็บไซต์เป็นส่วนมาก ในขณะที่นักศึกษาทั้งชายหญิงอีกจำนวนไม่น้อยไม่รู้จักเว็บไซต์อนาจารเลย นักศึกษาส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่ออนาจารตามโอกาสที่อำนวยให้ และใช้เวลาในการเปิดรับตามแต่สะดวกซึ่งมักจะไม่เกินครั้งละ ๑ ชั่วโมง โดยมีแรงจูงใจในการเปิดรับสื่ออนาจารในภาพรวมมาจากเพื่อน จากสื่อประเภทต่างๆ และจากตนเองตามลำดับ แต่หากพิจารณาจากการเลือกในอันดับที่ ๑ พบว่าแรงจูงใจในการเปิดรับสื่ออนาจารในลำดับแรกได้แก่ แรงจูงใจจากสื่อต่างๆ รอง

ลงไปคือ จากตนเอง และจากเพื่อนตามลำดับ นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาทั้งชายและหญิงจากทุกชั้นปีส่วนใหญ่มีคนรักหรือแฟน ในขณะที่มีนักศึกษาชายหญิงบางส่วนเป็นจำนวนน้อยเคยประกาศหาคู่ทางอินเทอร์เน็ต นักศึกษาชายเริ่มรู้จักและสัมผัสสื่อออนไลน์เมื่อช่วงอายุ ๑๐-๑๓ ปีมากที่สุด ส่วนนักศึกษาหญิงเริ่มรู้จักและสัมผัสสื่อดังกล่าวเมื่อช่วงวัย ๑๔-๑๖ ปีมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่อออนไลน์แตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ นักศึกษาชายมีวัตถุประสงค์ ๓ อันดับแรกคือ เพื่อความบันเทิง เพื่อผ่อนคลายความเครียด และเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีวัตถุประสงค์หลัก ๓ ประการแรก คือ เพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศ โดยเมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า นักศึกษากลุ่มวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ ต้องการเปิดรับสื่อออนไลน์เพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อผ่อนคลายความเครียด ในขณะที่นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิง เพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศ และเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นตามลำดับ

ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ในตอนนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับเจตคติ และระดับการปฏิบัติเป็นรายด้านและข้อ จากนั้นทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

๓.๑ การตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลด้วยสถิติทดสอบ

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูล (testing of normality) ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ด้วยสถิติทดสอบ Kolmogorov-Smirnov (K-S Test) จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ผลการทดสอบพบว่า มีตัวแปรบางกลุ่มมีนัยสำคัญ จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีบางกลุ่มไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ

ผู้วิจัยจึงพิจารณาค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรทั้ง ๒ ดังกล่าว จากค่าคะแนนเฉลี่ย คะแนนมัธยฐาน ตลอดจนค่า trimmed mean ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณเมื่อเรียงลำดับข้อมูล แล้วตัดค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดออก ๕% อันจะช่วยให้คะแนนเฉลี่ยเข้าใกล้ค่ามัธยฐานมากขึ้น นั่นคือ เมื่อค่าเฉลี่ย = ค่ามัธยฐาน จะแสดงว่าการแจกแจงสมมาตร (กัลยา วานิชย์บัญชา, ๒๕๔๘ : ๒๐๐) ซึ่งรายละเอียดผลการวิเคราะห์ แสดงดังตารางที่ ๔.๒๒ และ ๔.๒๓

ตารางที่ ๔.๒๒ ค่าสถิติเบื้องต้นเพื่อการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำแนกตามเพศ

กลุ่มสาขาวิชา และระดับชั้นปีที่ศึกษา

ตัวแปร	ค่าสถิติ	เพศ		กลุ่มสาขาวิชา		ระดับชั้นปีที่ศึกษา			
		ชาย	หญิง	มน./สค.	วท.	ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔
เจตคติต่อ	mean	๓.๑๘๓	๒.๗๗๒	๓.๑๓๘	๒.๘๑๗	๒.๙๓๐	๓.๐๒๙	๒.๙๔๒	๒.๙๔๙
พฤติกรรม	5% trimmed mean	๓.๑๗๐	๒.๗๔๖	๓.๑๒๓	๒.๗๙๗	๒.๙๑๒	๓.๐๒๓	๒.๙๑๐	๒.๙๑๗
ทางเพศ	median	๓.๑๒๕	๒.๗๕๐	๓.๑๒๕	๒.๗๕๐	๒.๘๗๕	๓.๐๐๐	๒.๘๗๕	๒.๗๒๕
	Std. Deviation	๐.๖๗๑	๐.๖๘๒	๐.๗๑๑	๐.๖๖๖	๐.๗๕๑	๐.๖๑๙	๐.๘๐๓	๐.๖๖๐
	Skewness	๐.๑๘๘	๐.๕๖๓	๐.๒๑๑	๐.๔๑๑	๐.๓๖๑	๐.๐๗๘	๐.๖๑๒	๐.๒๑๑
การป้องกัน	mean	๒.๖๔๒	๒.๘๕๑	๒.๕๕๔	๒.๙๓๘	๒.๗๘๕	๒.๗๒๗	๒.๗๗๒	๒.๗๕๗
พฤติกรรม	5% trimmed mean	๒.๖๔๖	๒.๘๗๔	๒.๕๕๖	๒.๙๕๔	๒.๘๑๔	๒.๗๓๒	๒.๗๘๐	๒.๗๖๓
ทางเพศ	median	๒.๖๐๐	๒.๙๐๐	๒.๕๐๐	๓.๐๐๐	๒.๙๐๐	๒.๗๐๐	๒.๘๐๐	๒.๗๗๕
	Std. Deviation	๐.๖๖๓	๐.๗๐๔	๐.๗๑๗	๐.๖๐๘	๐.๖๘๗	๐.๖๗๖	๐.๗๔๕	๐.๕๙๒
	Skewness	-.๐๓๗	-.๔๔๖	๐.๐๓๙	-.๓๕๔	-.๕๒๘	-.๐๖๙	-.๐๗๔	๐.๐๓๕

ตารางที่ ๔.๒๓ ค่าสถิติเบื้องต้นเพื่อการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปร	ค่าสถิติ	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม				รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)			
		๒.๐๐-๒.๕๐	๒.๕๑-๓.๐๐	๓.๐๑-๓.๕๐	๓.๕๑-๔.๐๐	< ๓,๐๐๐	๓,๐๐๐-๔,๐๐๐	๔,๐๐๐-๕,๐๐๐	> ๕,๐๐๐
เจตคติต่อ	mean	๓.๐๓๕	๓.๐๑๗	๒.๙๒๕	๒.๘๕๓	๓.๐๒๖	๓.๐๓๒	๒.๘๕๖	๒.๙๘๙
พฤติกรรม	5% trimmed mean	๓.๐๑๙	๒.๙๙๖	๒.๙๐๑	๒.๘๔๒	๓.๐๐๙	๓.๐๑๖	๒.๘๓๓	๒.๙๖๘
ทางเพศ	median	๓.๐๐๐	๓.๐๐๐	๒.๘๗๕	๒.๗๕๐	๒.๘๗๕	๓.๐๐๐	๒.๗๕๐	๓.๐๐๐
	Std. Deviation	๐.๖๘๖	๐.๖๙๙	๐.๗๓๓	๐.๖๙๖	๐.๗๐๓	๐.๖๘๔	๐.๗๐๗	๐.๗๑๗
	Skewness	๐.๒๗๐	๐.๓๖๖	๐.๔๒๑	๐.๒๐๕	๐.๒๔๓	๐.๒๘๖	๐.๔๕๑	๐.๓๑๗
การป้องกัน	mean	๒.๗๒๒	๒.๗๖๕	๒.๗๓๒	๒.๗๗๘	๒.๗๔๑	๒.๗๘๑	๒.๗๙๔	๒.๗๒๗
พฤติกรรม	5% trimmed mean	๒.๗๒๒	๒.๗๘๕	๒.๗๔๗	๒.๗๙๒	๒.๗๕๖	๒.๘๐๑	๒.๘๑๗	๒.๗๓๔
ทางเพศ	median	๒.๗๐๐	๒.๘๐๐	๒.๘๐๐	๒.๘๐๐	๒.๗๐๐	๒.๘๐๐	๒.๙๐๐	๒.๘๐๐
	Std. Deviation	๐.๖๙๖	๐.๗๒๓	๐.๗๒๓	๐.๖๓๖	๐.๖๘๖	๐.๖๘๕	๐.๗๔๒	๐.๖๘๑
	Skewness	-.๐๔๔	-.๓๐๘	-.๓๐๘	-.๓๔๒	-.๐๘๔	-.๓๖๒	-.๔๙๐	-.๑๓๒

สรุปผลการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลในตอนนี้ได้ว่า ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และตัวแปรการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา มีการแจกแจงค่อนข้างสมมาตรทุกกลุ่ม โดยพิจารณาจากความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ตัดค่าสุดโต่งออกแล้ว (trimmed mean) กับค่ามัธยฐาน (median) ของแต่ละกลุ่มมีค่าอยู่ระหว่าง -๐.๐๘๓ ถึง ๐.๑๓๔ รวมทั้งค่าความเบ้ (skewness) ส่วนใหญ่มีค่าเป็นบวกอยู่ระหว่าง ๐.๐๗ ถึง ๐.๖๑๒ แสดงว่าเบ้ขวาเล็กน้อย จึงพอสรุปได้ว่า ตัวแปรทั้ง ๒ ดังกล่าวมีการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งเป็นข้อตกลงเบื้องต้นประการหนึ่งของการทดสอบ t-test และ F-test ในขั้นต่อไป

๓.๒ การหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศและการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในภาพรวมเป็นรายตัวแปรและรายกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (absolute criteria) ตามแนวทางของ Best (๑๙๘๑ : ๒๐๔-๒๐๘) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๔ ระดับตามแนวทางของบุญชม ศรีสะอาด (๒๕๔๕ : ๑๐๐) ดังรายละเอียดที่ได้นำเสนอไว้ในท้ายบทที่ ๓ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบว่า ๑) นักศึกษาชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของเจตคติสูงกว่านักศึกษาหญิง (\bar{X} =๓.๑๘ และ ๒.๗๗ SD=.๖๗๑ และ .๖๘๒ ตามลำดับ) ๒) นักศึกษาชายหญิง มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมาก โดยมีแนวโน้มว่า นักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าวต่ำกว่านักศึกษาหญิง (\bar{X} =๒.๖๔ และ ๒.๘๕ จากคะแนนสูงสุด=๔.๐๐ SD=.๖๓๓ และ .๗๐๔ ตามลำดับ) ๓) นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลาง โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติสูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (\bar{X} =๓.๑๔ และ ๒.๘๒ SD=.๗๑๑ และ .๖๖๖ ตามลำดับ) ๔) นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมาก โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับต่ำกว่ากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (\bar{X} =๒.๕๕ และ ๒.๙๔ SD=.๗๑๗ และ .๖๐๘ ตามลำดับ) ๕) นักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๔ ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันมาก คือระหว่าง ๒.๙๓ ถึง ๓.๐๓ ค่า SD ระหว่าง .๖๑๙ ถึง .๘๐๓ ๖) นักศึกษาทุกระดับชั้นปีมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนใกล้เคียงกันมาก คือระหว่าง ๒.๗๓ ถึง ๒.๙๕ ค่า SD อยู่ระหว่าง .๕๙๒ ถึง .๗๔๕ ๗) นักศึกษาในทุกกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันระหว่าง ๒.๘๕ ถึง ๓.๐๔ ค่า SD อยู่ระหว่าง .๖๘๖ ถึง .๗๓๓ ๘) นักศึกษาในทุกกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสม มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมากที่สุดที่ใกล้เคียงกันมาก คือระหว่าง ๒.๗๒๒ ถึง ๒.๗๗๘ ค่า SD อยู่ระหว่าง .๖๓๖ ถึง .๗๒๓ ๙) นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ไม่ว่าจะได้รับจากผู้ปกครองหรือที่ตนหามาได้เองก็ตาม) ในทุกระดับของรายได้มีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลางที่ใกล้เคียงกันทุกกลุ่ม คือค่าเฉลี่ยระหว่าง ๒.๗๑๖ ถึง ๓.๐๓๒ ค่า SD อยู่ระหว่าง .๖๘๔ ถึง .๗๑๒ โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษากลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง ๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ และ ๑๐) นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในทุกระดับของรายได้มีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ระดับมากที่สุดใกล้เคียงกันทุกกลุ่ม คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๒.๖๔๖ ถึง ๒.๗๘๑ ค่า SD อยู่ระหว่าง .๖๘๑ ถึง .๗๔๒ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๒๔

ตารางที่ ๔.๒๔ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และของตัวแปรการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา

ตัวแปรกลุ่ม	เพศ				กลุ่มสาขาวิชา			
	ชาย		หญิง		มน. / สค.		วท.	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	๓.๑๘	.๖๗๑	๒.๗๗	.๖๘๒	๓.๑๔	.๗๑๑	๒.๘๒	.๖๖๖
การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	๒.๖๔	.๖๖๓	๒.๘๕	.๗๐๔	๒.๕๕	.๗๑๗	๒.๙๔	.๖๐๘
ตัวแปรกลุ่ม	ระดับชั้นปีที่ศึกษา							
	ปี ๑		ปี ๒		ปี ๓		ปี ๔	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	๒.๙๓	.๗๕๑	๓.๐๓	.๖๑๙	๒.๙๔	.๘๐๓	๓.๐๑	.๖๓๘
การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	๒.๗๙	.๖๘๗	๒.๗๓	.๖๗๖	๒.๗๗	.๗๔๕	๒.๗๐	.๖๕๗
ตัวแปรกลุ่ม	เกรดเฉลี่ยสะสม							
	๒.๐๐-๒.๕๐		๒.๕๑-๓.๐๐		๓.๐๑-๓.๕๐		๓.๕๑-๔.๐๐	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	๓.๐๔	.๖๘๖	๓.๐๒	.๖๙๙	๒.๙๓	.๗๓๓	๒.๘๕	.๖๙๖
การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	๒.๗๒	.๖๙๖	๒.๗๗	.๗๒๓	๒.๗๓	.๖๗๐	๒.๗๘	.๖๓๖
ตัวแปรกลุ่ม	ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)							
	<๓,๐๐๐		๓,๐๐๑-๔,๐๐๐		๔,๐๐๑-๕,๐๐๐		>๕,๐๐๐	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	๓.๐๓	.๗๐๓	๓.๐๓	.๖๘๔	๒.๗๒	.๗๐๗	๒.๙๙	.๗๑๒
การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	๒.๗๔	.๖๘๖	๒.๗๘	.๖๘๕	๒.๗๙	.๗๔๒	๒.๗๓	.๖๘๑

๓.๓ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มประเภทมหาวิทยาลัย และกลุ่มสาขาวิชา

ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศและการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา โดยพิจารณาตามกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา และกลุ่มประเภทมหาวิทยาลัย ด้วยสถิติ Independent samples Test โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๑) การตรวจสอบความแปรปรวนของข้อมูลระหว่างกลุ่ม

จากการพิจารณาค่าทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (Levene's Test for Equality of Variances) ระหว่างกลุ่มเพศ พบว่าตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และตัวแปรการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ไม่มีนัยสำคัญ โดยมีค่า F เท่ากับ .๐๓๖ และ ๑.๖๗๑ ค่านัยสำคัญจากการคำนวณเท่ากับ .๘๔๙ และ .๑๙๗ ตามลำดับ จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรทั้ง ๒ ดังกล่าวระหว่างกลุ่มเพศ มีความแปรปรวนเท่ากันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

๒) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม

ผู้วิจัยพิจารณาค่าทดสอบ t ของตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศและตัวแปรการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า มีค่า t เท่ากับ ๗.๔๔๐ และ -๓.๗๕๐ ตามลำดับ และผลการทดสอบมีนัยสำคัญทั้ง ๒ ตัวแปร จึงสรุปได้ว่านักศึกษาชายและหญิง มีระดับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และระดับการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

เมื่อพิจารณาค่าทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนระหว่างกลุ่มสาขาวิชา พบว่าตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศไม่มีนัยสำคัญ โดยค่า F เท่ากับ ๑.๖๘๕ ค่านัยสำคัญจากการคำนวณเท่ากับ .๑๙๕ จึงสรุปว่าตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศระหว่างกลุ่มสาขาวิชา มีความแปรปรวนเท่ากัน แต่เมื่อพิจารณาค่าทดสอบความแปรปรวนของตัวแปรการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระหว่างกลุ่มสาขาวิชา พบว่า มีนัยสำคัญ โดยค่า F เท่ากับ ๑๑.๑๘๕ ค่านัยสำคัญจากการคำนวณเท่ากับ .๐๐๑ จึงสรุปว่าตัวแปรการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระหว่างกลุ่มสาขาวิชา มีความแปรปรวนไม่เท่ากันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ผู้วิจัยได้พิจารณาค่าทดสอบ t ของตัวแปรเจตคติ และตัวแปรการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา พบว่ามีนัยสำคัญ .๐๐๐ ทั้ง ๒ ตัวแปร โดยมีค่า t เท่ากับ ๕.๗๐๘ และ -๗.๐๘๓ ตามลำดับ จึงสรุปว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีระดับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และระดับการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนระหว่างประเภทของมหาวิทยาลัย ทั้งภาครัฐและเอกชน พบว่าตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระหว่างกลุ่มมหาวิทยาลัยมีความแปรปรวนเท่ากัน เมื่อพิจารณาค่าทดสอบ t พบว่าเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ มีนัยสำคัญ ส่วนการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ไม่มีนัยสำคัญ จึงสรุปว่านักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐกับมหาวิทยาลัยเอกชน มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน แต่มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๒๕

ตารางที่ ๔.๒๕ ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศและการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระหว่างกลุ่มเพศและกลุ่มสาขาวิชา

ตัวแปร	กลุ่มตัวอย่าง		Levene's Test		t-test for Equality of Means				
	ระดับกลุ่ม	จำนวน (n)	F	p	\bar{x}	SD	t	df	p
เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	ชาย	๒๙๘	.๐๓๖	.๘๔๙	๓.๑๘	.๖๗๑	๗.๔๔๐	๕๙๘	.๐๐๐
	หญิง	๓๐๒			๒.๗๗	.๖๘๒			

การป้องกันพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ	ชาย หญิง	๒๙๘ ๓๐๒	๑.๖๗๑ .๑๙๗	๒.๖๔ ๒.๘๕	.๖๖๓ .๗๐๔	-๓.๗๕๐	๕๙๘	.๐๐๐	
ตัวแปร	กลุ่มตัวอย่าง		Levene's Test		t-test for Equality of Means				
	ระดับ กลุ่ม	จำนวน (n)	F	p	\bar{x}	SD	t	df	p
เจตคติต่อพฤติกรรม ทางเพศ	มน./สค. วท.	๒๙๘ ๓๐๒	๑.๖๘๕ .๑๙๕	๓.๑๔ ๒.๘๒	.๗๑๑ .๖๖๖	๕.๗๐๘	๕๙๘	.๐๐๐	
การป้องกันพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ	มน./สค. วท.	๒๙๘ ๓๐๒	๑๑.๑๘๕ .๐๐๑	๒.๕๕ ๒.๙๔	.๗๑๗ .๖๐๘	-๗.๐๘๓	๕๙๘.๐๖๓	.๐๐๐	
ตัวแปร	กลุ่มตัวอย่าง		Levene's Test		t-test for Equality of Means				
	ระดับ กลุ่ม	จำนวน (n)	F	p	\bar{x}	SD	t	df	p
เจตคติต่อพฤติกรรม ทางเพศ	ม.รัฐ ม.เอกชน	๒๙๕ ๓๐๕	.๔๕๐ .๕๐๓	๒.๘๙ ๓.๐๖	.๖๘๗ .๗๑๖	-๒.๙๑๔	๕๙๘	.๐๐๔	
การป้องกันพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ	ม.รัฐ ม.เอกชน	๒๙๕ ๓๐๕	.๒๓๙ .๖๒๕	๒.๗๗ ๒.๗๒	.๖๘๗ .๖๙๖	๐.๘๓๑	๕๙๘	.๔๐๖	

สรุปผลจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาได้ว่า ๑) นักศึกษาชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศและการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษหญิง แต่มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ ๒) นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ แต่มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับที่ต่ำกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ และ ๓) นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชนมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศและการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาทั้ง ๒ กลุ่มสาขาวิชามีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน แต่มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

๓.๔ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา กลุ่มระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา โดยพิจารณาระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา กลุ่มระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (2-way ANOVA) เพื่อศึกษาอิทธิพลของกลุ่ม และระหว่างกลุ่มที่มีต่อตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทาง

เพศของนักศึกษา ดังนี้

๑) เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน โดยมีสมมติฐาน คือ

(๑) H_0 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

H_1 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาทำให้เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศต่างกัน

(๒) H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมทำให้เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศต่างกัน

(๓) H_0 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาและเกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีอิทธิพลร่วมต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

H_1 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาและเกรดเฉลี่ยสะสมมีอิทธิพลร่วมเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นปีที่ศึกษากับเกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีผลกระทบต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา (ค่า $p > .๐๕$ ไม่มีนัยสำคัญ) นั่นคือความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เป็นผลมาจากระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน ไม่ขึ้นอยู่กับการเป็นนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาใด ดังนั้นจึงสามารถทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวได้ ซึ่งผลจากการทดสอบ ปรากฏว่านักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันจะไม่ส่งผลให้ระดับของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศต่างกัน ($p > .๐๕$) และถ้านักศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศเช่นกัน ($p > .๐๕$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๒๖

ตารางที่ ๔.๒๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีและเกรดเฉลี่ยสะสม

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระดับชั้นปีที่ศึกษา	๑.๗๗๒	๓	.๕๙๑	๑.๑๙๕	.๓๑๑
เกรดเฉลี่ยสะสม	๒.๕๒๔	๔	.๖๓๑	๑.๒๗๖	.๒๗๘
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นปีที่ศึกษากับเกรดเฉลี่ยสะสม	๗.๘๐๒	๑๐	.๗๘๐	๑.๕๗๘	.๑๐๙
ภายในกลุ่ม	๒๘๗.๗๑๔	๕๘๒	.๔๙๔		

๒) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา อันเนื่องมาจากระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาและเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน โดยมีสมมติฐานคือ

(๑) H_0 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

H_1 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาทำให้การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างกัน

(๒) H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีอิทธิพลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

- H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมทำให้การป้องกันพฤติกรรมทางเพศต่างกัน
- (๓) H_0 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาและเกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีอิทธิพลร่วมต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
- H_1 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาและเกรดเฉลี่ยสะสมมีอิทธิพลร่วมต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นปีที่ศึกษากับเกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีผลกระทบต่อ การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา เนื่องจากค่า p ไม่มีนัยสำคัญ ($p > .๐๕$) นั่นคือความแตกต่างของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เป็นผลมาจากระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกันไม่ขึ้นอยู่กับ การเป็นนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาใด ดังนั้นจึงสามารถทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวได้ ซึ่งผลจากการทดสอบปรากฏว่า นักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันจะไม่ส่งผลให้ระดับของการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างกัน ($p > .๐๕$) และถ้านักศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกันก็จะไม่ส่งผลกระทบบต่อค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาเช่นกัน (ค่า $p > .๐๕$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๒๗

ตารางที่ ๔.๒๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยระดับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีและเกรดเฉลี่ยสะสม

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระดับชั้นปีที่ศึกษา	๑.๘๗๒	๓	.๖๒๔	๑.๒๙๙	.๒๗๔
เกรดเฉลี่ยสะสม	.๔๑๖	๔	.๑๐๔	.๒๑๖	.๙๒๙
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นปีที่ศึกษากับเกรดเฉลี่ยสะสม	๕.๗๕๗	๑๐	.๕๗๖	๑.๑๙๙	.๒๘๙
ภายในกลุ่ม	๒๗๙.๕๕๓	๕๘๒	.๔๘๐		

๓) การพิจารณาความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอันเนื่องมาจากระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาต่างกัน โดยมีสมมติฐานคือ

- (๑) H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ
- H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมทำให้เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศต่างกัน
- (๒) H_0 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ
- H_1 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทำให้เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศต่างกัน
- (๓) H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีอิทธิพลร่วมกันต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ
- H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีอิทธิพลร่วมกันต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีผลกระทบต่อค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา (ค่า $p > .๐๕$) นั่นคือความแตกต่างของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เป็นผลมาจากระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน ไม่ขึ้นอยู่กับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา จึงสามารถทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวได้ ซึ่งผลจากการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันไม่ส่งผลให้ระดับของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศต่างกัน ($p > .๐๕$) และถ้านักศึกษามีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศเช่นกัน ($p > .๐๕$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๒๘

ตารางที่ ๔.๒๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม	๑.๓๗๐	๔	.๓๔๓	.๖๘๖	.๖๐๒
ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๓.๐๓๖	๓	๑.๐๑๒	๒.๐๒๖	.๑๐๙
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๓.๘๕๒	๑๐	.๓๘๕	.๗๗๑	.๖๕๗
ภายในกลุ่ม	๒๙๐.๖๖๘	๕๘๒	.๔๙๙		

๔) การพิจารณาความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอันเนื่องมาจากระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาต่างกัน โดยมีสมมติฐานคือ

- (๑) H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีอิทธิพลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมทำให้การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างกัน
- (๒) H_0 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีอิทธิพลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 H_1 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทำให้การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างกัน
- (๓) H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีอิทธิพลร่วมกันต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีอิทธิพลร่วมกันต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ($p > .๐๕$) นั่นคือความแตกต่างของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เป็นผลมาจากระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน ไม่ขึ้นอยู่กับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา จึงสามารถทดสอบ

สมมติฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวได้ ซึ่งผลจากการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันไม่ส่งผลให้ระดับการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างกัน ($p > .05$) และถ้านักศึกษามีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อค่าเฉลี่ยของระดับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเช่นกัน ($p > .05$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๒๙

ตารางที่ ๔.๒๙ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม	๑.๑๒๒	๔	.๒๘๑	.๕๘๑	.๖๗๗
ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.๕๒๕	๓	.๑๗๕	.๓๖๒	.๗๘๐
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๔.๓๕๙	๑๐	.๔๓๖	.๙๐๒	.๕๓๑
ภายในกลุ่ม	๒๘๑.๐๙๑	๕๘๒	.๔๘๓		

๕) การพิจารณาความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอันเนื่องมาจากระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน โดยมีสมมติฐานคือ

- (๑) H_0 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ
- H_1 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทำให้เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศต่างกัน
- (๒) H_0 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ
- H_1 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาทำให้เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศต่างกัน
- (๓) H_0 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีอิทธิพลร่วมกันต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ
- H_1 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษามีอิทธิพลร่วมกันต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีผลกระทบต่อเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ($p > .05$) กล่าวคือความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เป็นผลมาจากระดับรายได้ต่อเดือนต่างกัน ไม่ขึ้นอยู่กับว่านักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีใด จึงสามารถทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวได้ ซึ่งผลจากการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันไม่ส่งผลให้ระดับของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศต่างกัน ($p > .05$) และถ้านักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ต่างกัน ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศเช่นกัน ($p > .05$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๓๐

ตารางที่ ๔.๓๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยระดับเจตคติของพฤติกรรมทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๓.๑๙๑	๓	๑.๐๖๔	๒.๑๕๔	.๐๙๒
ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา	๑.๕๔๙	๓	.๕๑๖	๑.๐๔๖	.๓๗๒
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา	๗.๘๒๑	๙	.๘๖๙	๑.๗๖๐	.๐๗๓
ภายในกลุ่ม	๒๘๘.๒๘๘	๕๘๔	.๔๙๔		

๖) การพิจารณาความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอันเนื่องมาจากระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกัน โดยมีสมมติฐานคือ

- (๑) H_0 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีอิทธิพลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 H_1 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทำให้การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างกัน
- (๒) H_0 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 H_1 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาทำให้การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างกัน
- (๓) H_0 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีอิทธิพลร่วมกันต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 H_1 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษามีอิทธิพลร่วมกันต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ($p > .๐๕$) นั่นคือความแตกต่างของระดับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เป็นผลมาจากระดับรายได้ต่อเดือนต่างกัน ไม่ขึ้นอยู่กับว่านักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีใด จึงสามารถทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวได้ ซึ่งผลจากการทดสอบปรากฏว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันไม่ส่งผลให้ระดับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างกัน ($p > .๐๕$) และถ้านักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ต่างกัน ก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเช่นกัน (ค่า $p > .๐๕$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๓๑

ตารางที่ ๔.๓๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของค่าเฉลี่ยการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.๘๘๒	๓	.๒๙๔	.๖๑๒	.๖๐๘
ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา	.๗๓๐	๓	.๒๔๓	.๕๐๗	.๖๗๘

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา	๔.๔๔๙	๙	.๔๙๔	๑.๐๒๙	.๔๑๕
ภายในกลุ่ม	๒๘๐.๖๓๖	๕๘๔	.๔๘๑		

สรุปผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเพื่อศึกษาผลกระทบหรืออิทธิพลร่วมระหว่างกลุ่มได้ว่า ๑) นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน และมีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบหรือไม่มีอิทธิพลต่อระดับเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ และ ๒) นักศึกษาระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา

ตอนที่ ๔ การวิเคราะห์พฤติกรรมกำบังและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา

ในตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมกำบังและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารตามความคิดเห็นของนักศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อและรายด้าน จากนั้นทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มประเภทมหาวิทยาลัย และกลุ่มสาขาวิชาที่เรียนด้วย t-test ส่วนกลุ่มระดับชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง เพื่อศึกษาผลกระทบของตัวแปรอิสระที่ละตัว และผลกระทบร่วมของตัวแปรอิสระหลายตัว การวิเคราะห์ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

๔.๑ การตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูล (testing of normality)

ตัวแปรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ด้วยสถิติทดสอบ Kolmogorov-Smirnov (K-S Test) จำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชา ประเภทของมหาวิทยาลัย ระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ผลการทดสอบปรากฏว่าตัวแปรดังกล่าวในบางกลุ่มมีนัยสำคัญ จึงสรุปว่า ตัวแปรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจาร มีบางกลุ่มไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ

ผู้วิจัยจึงพิจารณาค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรดังกล่าว จากค่าคะแนนเฉลี่ย คะแนนมัธยฐาน รวมทั้งค่า trimmed mean ซึ่งช่วยให้คะแนนเฉลี่ยเข้าใกล้ค่ามัธยฐานมากขึ้น อันแสดงว่าการแจกแจงสมมาตร (กัลยา วานิชย์บัญชา, ๒๕๔๘ : ๒๐๐) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๓๒

ตารางที่ ๔.๓๒ ค่าสถิติเบื้องต้นเพื่อการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลตัวแปรการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา

ตัวแปร	ค่าสถิติ	เพศ		ประเภทมหาวิทยาลัย		กลุ่มสาขาวิชา	
		ชาย	หญิง	รัฐ	เอกชน	มน./สค.	วท.
การป้องกันและแก้ไข	mean	๓.๙๓๖	๔.๐๘๗	๔.๐๑๔	๔.๐๑๐	๓.๘๒๔	๔.๑๙๗
ปัญหาการเปิดรับ	5% trimmed mean	๓.๙๖๖	๔.๑๒๑	๔.๐๕๐	๔.๐๓๗	๓.๘๔๕	๔.๒๒๖
สื่ออนาจาร	median	๔.๐๐๐	๓.๒๒๒	๔.๐๐๐	๔.๑๑๑	๓.๘๘๓๓	๔.๒๒๒
	S.D.	.๖๙๐	.๖๙๐	.๖๙๙	.๖๘๙	.๗๓๙	.๕๙๐
	skewness	-.๔๕๗	-.๕๙๘	-.๕๐๗	-.๕๓๐	-.๓๐๗	-.๕๔๑
ตัวแปร	ค่าสถิติ	ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา					
		ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔		
การป้องกันและแก้ไข	mean	๔.๐๐๗	๓.๘๘๗	๔.๐๐๘	๔.๑๔๕		
ปัญหาการเปิดรับ	5% trimmed mean	๔.๐๒๙	๓.๙๐๕	๔.๐๕๒	๔.๑๗๙		
สื่ออนาจาร	median	๔.๑๑๑	๓.๘๘๙	๔.๑๑๑	๔.๒๒๒		
	S.D.	.๖๘๒	.๖๓๒	.๗๗๕	.๖๕๙		
	skewness	-.๔๔๐	-.๔๕๐	-.๕๙๒	-.๖๔๑		
ตัวแปร	ค่าสถิติ	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม					
		๒.๐๐-๒.๕๐	๒.๕๑-๓.๐๐	๓.๐๑-๓.๕๐	๓.๕๑-๔.๐๐		
การป้องกันและแก้ไข	mean	๔.๐๑๐	๓.๙๘๖	๔.๐๖๕	๔.๐๐๒		
ปัญหาการเปิดรับ	5% trimmed mean	๔.๐๓๕	๔.๐๒๔	๔.๐๙๖	๔.๐๓๑		
สื่ออนาจาร	median	๔.๐๐๐	๔.๐๐๐	๔.๑๑๑	๔.๐๕๖		
	S.D.	.๖๖๐	.๗๑๘	.๖๙๗	.๖๗๙		
	skewness	-.๔๒๓	-.๖๐๙	-.๕๑๕	-.๔๖๙		
ตัวแปร	ค่าสถิติ	ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)					
		<๓,๐๐๐	๓,๐๐๑-๔,๐๐๐	๔,๐๐๑-๕,๐๐๐	>๕,๐๐๐		
การป้องกันและแก้ไข	mean	๓.๘๓๙	๓.๙๖๘	๔.๐๔๒	๔.๐๓๘		
ปัญหาการเปิดรับ	5% trimmed mean	๓.๘๕๗	๓.๙๗๗	๔.๐๘๐	๔.๐๗๖		
สื่ออนาจาร	median	๓.๗๗๘	๔.๑๑๑	๔.๑๑๑	๔.๑๑๑		
	S.D.	.๖๕๑	.๖๒๓	.๗๓๐	.๗๐๔		
	skewness	-.๔๑๗	-.๓๑๑	-.๗๓๖	-.๕๓๖		

๔.๒ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารตามความคิดเห็นของนักศึกษา จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่า ๑) นักศึกษาชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารอยู่ในระดับมาก โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติดังกล่าวสูงกว่านักศึกษานักเรียนชาย (\bar{X} =๓.๙๓๖ และ ๔.๐๘๗ ตามลำดับ SD=.๖๙๐) ๒) นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารในระดับมากที่สุดเท่าที่ใกล้เคียงกัน (\bar{X} =๔.๐๑๔ และ

๔.๐๑๐, SD=.๖๙๙ และ .๖๘๙ ตามลำดับ) ๓) นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อ อาจารย์อยู่ในระดับมาก โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติดังกล่าวสูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ (\bar{X} =๓.๘๒๔ และ ๔.๑๙๗, SD=.๗๓๙ และ .๕๙๐ ตามลำดับ) ๔) นักศึกษาทั้ง ๔ ระดับชั้นปีมีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ในระดับมาก โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษาในชั้นปีที่ ๔ มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติดังกล่าวสูงกว่านักศึกษาในระดับชั้นปีอื่นๆ (\bar{X} =๔.๑๔๕ และ SD=.๖๕๙) ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ มีแนวโน้มที่จะมีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติดังกล่าวในระดับที่ต่ำกว่านักศึกษาชั้นปีอื่นๆ ๕) นักศึกษาในทุกระดับเกรดเฉลี่ยสะสมมีการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ในระดับมาก โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษาซึ่งมีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับค่อนข้างสูง (๓.๐๑ - ๓.๕๐) และสูง (๓.๕๑ - ๔.๐๐) มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติดังกล่าวสูงกว่านักศึกษาในระดับชั้นปีอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ \bar{X} =๔.๐๖๕ และ ๔.๐๐๒, SD=.๖๙๗ และ .๖๗๙ ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษาซึ่งมีเกรดเฉลี่ยสะสมปานกลางระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ มีแนวโน้มว่ามีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติดังกล่าวในระดับต่ำกว่านักศึกษากลุ่มอื่นๆ และ ๖) นักศึกษาในทุกกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมกรเปิดรับสื่ออาจารย์ในระดับมากทั้งหมด โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษาซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท และ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติดังกล่าวในระดับสูงกว่ากลุ่มรายได้ระดับอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน คือ \bar{X} =๔.๐๔๒ และ ๔.๐๓๘, SD=.๗๓๐ และ .๗๐๔ ตามลำดับ

๔.๓ การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อ อาจารย์ระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มประเภทมหาวิทยาลัย และกลุ่มสาขาวิชา

ผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยของการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษามาทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยพิจารณาตามกลุ่มเพศ กลุ่มประเภทมหาวิทยาลัย และกลุ่มสาขาวิชา ด้วยสถิติทดสอบ t-test ตามขั้นตอนดังนี้

๑) การตรวจสอบความแปรปรวนของข้อมูลระหว่างกลุ่ม

จากการพิจารณาค่าทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (Levene's Test for Equality of Variances) ระหว่างกลุ่มเพศ และกลุ่มประเภทมหาวิทยาลัยของตัวแปรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษา ปรากฏว่า ค่าทดสอบไม่มีนัยสำคัญ โดยค่า F ของการทดสอบเท่ากับ .๐๒๔ และ .๐๔๐ ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .๘๗๘ และ .๘๔๑ ตามลำดับ จึงสรุปว่าตัวแปรดังกล่าวมีความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยระหว่างเพศ และประเภทมหาวิทยาลัยเท่ากัน ส่วนค่าทดสอบระหว่างกลุ่มสาขาวิชาไม่มีนัยสำคัญ โดยค่า F ของการทดสอบเท่ากับ ๑๘.๙๙๔ ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .๐๐๐ จึงสรุปว่าตัวแปรดังกล่าวมีความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสาขาวิชาไม่เท่ากัน

๒) การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม

ผู้วิจัยได้พิจารณาค่าทดสอบ t ของตัวแปรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา ปรากฏว่าค่า t ระหว่างกลุ่มเพศและกลุ่มสาขาวิชาเท่ากับ -๒.๖๘๗ และ -๖.๘๒๒ โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๗ และ .๐๐๐ ตามลำดับ นั่นคือค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ระหว่างนักศึกษาเพศชายและหญิง และระหว่างกลุ่มสาขาวิชาทั้ง ๒ กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

เมื่อพิจารณาค่าทดสอบ t ของตัวแปรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ระหว่างกลุ่มประเภทมหาวิทยาลัย ปรากฏว่า ค่า t เท่ากับ .๐๗๙ ที่ระดับนัยสำคัญ .๙๓๗ ซึ่งมากกว่า .๐๕ จึงสรุปว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาไม่แตกต่างกันตามประเภทของมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๓๓

ตารางที่ ๔.๓๓ ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มประเภทมหาวิทยาลัย และกลุ่มสาขาวิชาของตัวแปรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ตัวแปร	กลุ่มตัวอย่าง		Levene's Test		t-test for Equality of Means								
	ระดับกลุ่ม	จำนวน (n)	F	p	\bar{x}	SD	t	df	p				
การป้องกันและแก้ไข ปัญหาการเปิดรับ สื่อออนไลน์ตาม ความคิดเห็นของ นักศึกษา	ชาย	๒๙๘	.๐๒๔	.๘๗๘	๓.๙๓๖	.๖๙๐	-๒.๖๘๗		.๐๐๗*				
	หญิง	๓๐๒			๔.๐๘๗	.๖๙๐							
นักศึกษา	ม.รัฐ	๒๙๕	.๐๔๐	.๘๔๑	๔.๐๑๔	.๖๙๙	.๐๗๙		.๙๓๗				
	ม.เอกชน	๓๐๕			๔.๐๑๐	.๖๘๙							
	มบ./สค.	๒๙๘			๑๘.๙๙๔	.๐๐๐*				๓.๘๒๔	.๗๓๙	-๖.๘๒๒	.๐๐๐*
	วท.	๓๐๒			๔.๑๙๗	.๕๙๐							

* $p \geq .๐๕$

๔.๔ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา กลุ่มระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา โดยพิจารณาระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา กลุ่มระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (three-way ANOVA) เพื่อศึกษาผลกระทบหรืออิทธิพลของกลุ่ม และระหว่างกลุ่มที่มีต่อตัวแปรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา ดังนี้

๑) เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อ
อนาจารของนักศึกษา อันเนื่องจากระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้
เฉลี่ยต่อเดือน โดยมีสมมติฐาน คือ

- (๑) H_0 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิด
รับสื่ออนาจารของนักศึกษา
 H_1 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อ
อนาจารของนักศึกษาต่างกัน
- (๒) H_0 : ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีอิทธิพลต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับ
สื่ออนาจารของนักศึกษา
 H_1 : ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อ
อนาจารของนักศึกษาต่างกัน
- (๓) H_0 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีอิทธิพลร่วมกันต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา
การเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา
 H_1 : ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อ
อนาจารของนักศึกษาต่างกัน
- (๔) H_0 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อ
เดือนไม่มีอิทธิพลร่วมกันต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อ
อนาจารของนักศึกษา
 H_1 : ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อ
เดือนมีอิทธิพลร่วมกันต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจาร
ของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นปีที่กำลัง
ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีผลกระทบร่วมกันต่อการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ($p > .๐๕$) นั่นคือความแตกต่างของระดับความ
คิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารไม่ขึ้นอยู่กับว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ใน
ระดับชั้นปีใด นักศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันไม่ส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารต่างกัน ($p > .๐๕$) และถ้านักศึกษามีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
ที่ต่างกัน ก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการ
เปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ($p > .๐๕$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๓๔

ตารางที่ ๔.๓๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของค่าเฉลี่ยการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาระหว่างกลุ่มระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ย
สะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา	๒.๖๑๗	๓	.๘๗๒	๑.๘๑๘	.๑๔๓
ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม	๑.๖๙๙	๓	.๕๖๖	๑.๑๘๐	.๓๑๖
ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๒.๑๐๒	๓	.๗๐๑	๑.๔๖๐	.๒๒๔
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ย สะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๒๓.๔๐๕	๕๓	.๔๔๒	.๙๒๐	.๖๓๖
ภายในกลุ่ม	๒๕๗.๖๗๐	๕๓๗	.๔๘๐		

๔.๕ การทดสอบค่าเฉลี่ยของการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของ
นักศึกษาเป็นรายข้อ

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามซึ่งวัดระดับความคิดเห็นด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษามาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อศึกษาในรายละเอียดของความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว โดยพิจารณาตามเพศ ประเภทของมหาวิทยาลัย และกลุ่มสาขาวิชา

๑) ผลการวิเคราะห์ระดับของความคิดเห็นเป็นรายข้อ เมื่อพิจารณาตามเพศ ปรากฏว่านักศึกษาทั้งชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาในระดับมากทุกข้อ โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาชายทุกข้อยกเว้นข้อที่ ๘ ซึ่งมีประเด็นเกี่ยวกับแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ด้วยการที่**บิดามารดาหรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้เรียนรู้เรื่องเพศด้วยตนเอง โดยคอยให้คำแนะนำหรือคำอธิบายอยู่ห่างๆ**

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุดของนักศึกษาชายคือข้อที่ ๑ ซึ่งมีประเด็นป้องกันและแก้ไขโดยการสร้างทัศนคติเรื่องความรักและเรื่องเพศที่ต้องให้กับนักศึกษาทั้งสองเพศ ซึ่งมี \bar{X} =๔.๑๓ และ SD=.๘๕๗ ส่วนนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในประเด็นที่ว่า บิดามารดาต้องทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้อย่างอบอุ่นในยามที่ลูกหลานมีปัญหา ซึ่งค่า \bar{X} =๔.๓๑ และ SD=.๘๘๔

เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันด้วยสถิติทดสอบ t-test ปรากฏว่าที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ข้อคำถามที่มีนัยสำคัญ (p <.๐๕) ได้แก่ข้อคำถามที่ ๓, ๕, ๖ และ ๙ (ค่า p = .๐๐๕ .๐๐๑ .๐๐๔ และ .๐๐๐ ตามลำดับ) จึงสรุปว่านักศึกษาชายและหญิงมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ใน ๔ ข้อคำถามดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในประเด็นเหล่านั้นในระดับที่สูงกว่านักศึกษาชายทุกข้อ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๓๕

ตารางที่ ๔.๓๕ ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ

มาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ ของนักศึกษา	ค่าสถิติพื้นฐาน				Levene's Test		t-test for Equality of Mean		
	เพศ	จำนวน	\bar{x}	S.D.	F	p	t	df	p
๑. การสร้างทัศนคติเรื่องความรัก และเรื่องเพศที่ถูกต้องให้กับ นักศึกษาทั้งชายหญิง	ชาย	๒๙๘	๔.๑๓	.๘๕๗	.๒๙๙	.๕๘๕	-๑.๒๗๙	๕๙๘	.๒๐๑
	หญิง	๓๐๒	๔.๒๒	.๘๒๒					
๒. การรู้เท่ากันของนักศึกษาใน การเปิดรับสื่อที่สร้างสรรค์และ เป็นประโยชน์แทนสื่อออนไลน์	ชาย	๒๙๘	๓.๙๒	.๘๘๙	.๕๐๖	.๔๗๗	-๑.๘๗๑	๕๙๘	.๐๖๒
	หญิง	๓๐๒	๔.๐๕	.๘๕๙					
๓. การที่นักศึกษากล้าขอคำ ปรึกษาจากพ่อแม่และ/หรือ อาจารย์เมื่อเกิดปัญหาที่ไม่ สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง	ชาย	๒๙๘	๓.๘๔	.๙๔๓	.๑๗๒	.๖๗๘	-๒.๘๐๒	๕๙๘	.๐๐๕*
	หญิง	๓๐๒	๔.๐๕	.๙๒๘					
๔. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม และต่อตนเองแทนการเปิด สื่อออนไลน์	ชาย	๒๙๘	๓.๘๒	.๙๕๕	๑.๘๒๙	.๑๗๗	-๑.๖๖๑	๕๙๘	.๐๙๗
	หญิง	๓๐๒	๓.๙๔	.๘๘๗					
๕. การให้ความรักความเข้าใจและ ความใส่ใจบุตรหลานอย่าง ใกล้ชิดของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครอง	ชาย	๒๙๘	๔.๐๕	.๙๕๒	.๐๑๖	.๙๐๐	-๓.๓๘๓	๕๙๘	.๐๐๑*
	หญิง	๓๐๒	๔.๓๐	.๘๘๘					
๖. การที่บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองทำหน้าที่ให้คำ ปรึกษาได้อย่างอบอุ่นในยามที่ ลูกหลานมีปัญหา	ชาย	๒๙๘	๔.๐๙	.๙๘๙	.๗๖๗	.๓๘๑	-๒.๙๒๖	๕๙๘	.๐๐๕*
	หญิง	๓๐๒	๔.๓๑	.๘๘๔					

ตารางที่ ๔.๓๕ (ต่อ) ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาเป็นรายข้อ
จำแนกตามเพศ

มาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ ของนักศึกษา	ค่าสถิติพื้นฐาน				Levene's Test		t-test for Equality of Mean		
	เพศ	จำนวน	\bar{x}	S.D.	F	p	t	df	p
๗. การที่บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองให้ความรู้ความ เข้าใจในเรื่องเพศศึกษา การป้องกันและการคุมกำเนิด แก่บุตรหลานอย่างเปิดเผย	ชาย	๒๙๘	๔.๐๒	.๙๗๔	.๐๖๙	.๗๙๓	-๑.๕๕๖	๕๙๘	.๑๑๓
	หญิง	๓๐๒	๔.๑๔	.๙๑๓					
๘. การที่บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้บุตร	ชาย	๒๙๘	๓.๖๗	๑.๐๖๑	.๕๔๒	.๔๖๒	.๙๓๒	๕๙๘	.๓๕๒
	หญิง	๓๐๒	๓.๕๙	๑.๐๘๖					

หลานได้เรียนรู้เรื่องเพศด้วยตนเอง โดยคอยให้คำแนะนำ/อธิบายอยู่ห่างๆ							
๙. การสร้างกิจกรรมที่มีส่วนร่วมระหว่างพ่อแม่ลูก เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตซึ่งกันและกันในครอบครัว	ชาย หญิง	๒๙๘ ๓๐๒	๓.๘๙ ๔.๑๘	๑.๐๔๒ .๙๐๐	๓.๙๘๐ .๐๔๖	-๓.๕๕๗ ๕๘๓.๒๕	.๐๐๐*

* $p \geq .๐๕$

๒) ผลการวิเคราะห์ระดับของความคิดเห็นเป็นรายข้อ เมื่อพิจารณาตามประเภทของมหาวิทยาลัย ปรากฏว่านักศึกษาทั้งในมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาในระดับมากทุกข้อ ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุดเท่ากัน คือ ๔.๒๒ มี ๓ ข้อ ได้แก่ ข้อที่ ๑ ข้อที่ ๕ และข้อที่ ๖ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นน้อยกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ข้อที่ ๘ ซึ่งสอดคล้องกันทั้งนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชน โดยมี \bar{X} =๓.๖๙ และ ๓.๕๖, SD=๑.๐๒ และ ๑.๑๒ ตามลำดับ

เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันด้วย t-test ปรากฏว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ข้อคำถามที่ ๙ มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=.๐๒๙$) จึงสรุปได้ว่านักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ และของเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารในข้อคำถามที่ ๙ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนระดับความคิดเห็นของนักศึกษาในอีก ๘ ประเด็นย่อยไม่แตกต่างกัน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๓๖

ตารางที่ ๔.๓๖ ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามประเภทมหาวิทยาลัย

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา	ค่าสถิติพื้นฐาน			Levene's Test		t-test for Equality of Mean		
	ประเภท มหา วิทยาลัย	จำนวน	\bar{X} S.D.	F	p	t	df	p
๑. การสร้างทัศนคติเรื่องความรักและเรื่องเพศที่ถูกต้องให้กับนักศึกษาทั้งชายหญิง	รัฐ	๒๙๕	๔.๒๒ .๘๒๕	.๒๖๓	.๖๐๘	๑.๒๐๔	๕๙๘	.๒๒๙
	เอกชน	๓๐๕	๔.๑๓ .๘๕๔					
๒. การรู้เท่าทันของนักศึกษาในการเปิดรับสื่อที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์แทนสื่ออนาจาร	รัฐ	๒๙๕	๔.๐๕ .๘๔๐	๒.๕๓๐	.๑๑๒	๑.๗๖๖	๕๙๘	.๐๗๘
	เอกชน	๓๐๕	๓.๙๒ .๙๐๗					
๓. การที่นักศึกษากล้าขอคำปรึกษาจากพ่อแม่และ/หรือ	รัฐ	๒๙๕	๓.๙๖ .๘๙๙	๕.๗๘๒	.๐๑๖	.๓๒๔	๕๙๕.๕๗	.๗๔๖
	เอกชน	๓๐๕	๓.๙๓ .๙๘๑					

อาจารย์เมื่อเกิดปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง									
๔. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมและต่อตนเองแทนการเปิดสื่ออาจารย์	รัฐ	๒๙๕	๓.๘๙	.๙๓๘	.๑๔๔	.๗๐๕	.๓๔๔	๕๙๘	.๗๓๑
	เอกชน	๓๐๕	๓.๘๗	.๘๙๑๐					
๕. การให้ความรักความเข้าใจและความใส่ใจบุตรหลานอย่างใกล้ชิดของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	รัฐ	๒๙๕	๔.๑๓	.๙๔๕	.๐๓๑	.๘๕๙	-๑.๒๘๗	๕๙๘	.๑๙๙
	เอกชน	๓๐๕	๔.๒๒	.๙๑๒					
๖. การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้อย่างอบอุ่นในยามที่ลูกหลานมีปัญหา	รัฐ	๒๙๕	๔.๑๘	.๙๔๑	.๓๓๖	.๕๖๒	-.๕๑๘	๕๙๘	.๖๐๕
	เอกชน	๓๐๕	๔.๒๒	.๙๔๗					
๗. การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา การป้องกันและการคุมกำเนิดแก่บุตรหลานอย่างเปิดเผย	รัฐ	๒๙๕	๔.๐๖	.๙๓๑	๑.๘๙๓	.๑๖๙	-.๕๒๖	๕๙๘	.๕๙๙
	เอกชน	๓๐๕	๔.๑๐	.๙๕๙					
๘. การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้เรียนรู้เรื่องเพศด้วยตนเอง โดยคอยให้คำแนะนำ/อธิบายอยู่ห่างๆ	รัฐ	๒๙๕	๓.๖๙	๑.๐๒๑	๑.๔๙๑	.๒๒๓	๑.๕๓๓	๕๙๘	.๑๒๖
	เอกชน	๓๐๕	๓.๕๖	๑.๑๒๐					
๙. การสร้างกิจกรรมที่มีส่วนร่วมระหว่างพ่อแม่ลูก เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตซึ่งกันและกันในครอบครัว	รัฐ	๒๙๕	๓.๙๕	๑.๐๐๕	.๐๓๒	.๘๕๘	-๒.๑๙๕	๕๙๘	.๐๒๙*
	เอกชน	๓๐๕	๔.๑๒	.๙๕๔					

* $p \geq .๐๕$

๓) ผลการวิเคราะห์ระดับของความคิดเห็นเป็นรายข้อ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาขาวิชาปรากฏว่า นักศึกษาจากทั้งสองกลุ่มสาขาวิชาคือ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษาในระดับมากทุกข้อโดยมีแนวโน้มว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ โดยค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด ได้แก่ ข้อคำถามที่ ๖ ซึ่งมีประเด็นเกี่ยวกับแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาด้วยการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้อย่างอบอุ่นในยามที่ลูกหลานมีปัญหา

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุดของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ คือข้อคำถามที่ ๑ โดยมี $\bar{X}=๔.๐๒$ $SD=.๘๗๘$ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นน้อยกว่าข้ออื่นๆ ของนักศึกษากลุ่มนี้ได้แก่ ข้อคำถามที่ ๘ ซึ่งมีค่า $\bar{X}=๓.๔๘$ $SD=๑.๑๔๙$ ในขณะที่นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของคะแนนความคิดเห็นอยู่ในข้อคำถามที่ ๖ โดยค่า $\bar{X}=๔.๔๒$ $SD=.๘๑๑$

เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน ด้วยสถิติทดสอบ t-test ปรากฏว่าที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาในทุกข้อคำถาม มีนัยสำคัญ ($p=.๐๐๐$ ทุกข้อ) จึงสรุปว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษาระหว่างกลุ่มสาขาวิชาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกข้อ โดยมีแนวโน้มว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวสูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ทุกข้อ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๓๗

**ตารางที่ ๔.๓๗ ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามกลุ่ม
สาขาวิชา**

มาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ ของนักศึกษา	ค่าสถิติพื้นฐาน				Levene's Test		t-test for Equality of Mean		
	กลุ่ม สาขาวิชา	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	p	t	df	p
๑. การสร้างทัศนคติเรื่องความรัก และเรื่องเพศที่ถูกต้องให้กับ นักศึกษาทั้งชายหญิง	มน./สค.	๒๙๘	๔.๐๒	.๘๗๘	.๐๑๖	.๘๙๘	-๔.๔๕๘	๕๙๘	.๐๐๐*
	วท.	๓๐๒	๔.๓๒	.๗๗๔					
๒. การรู้เท่าทันของนักศึกษาใน การเปิดรับสื่อที่สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์แทน สื่ออาจารย์	มน./สค.	๒๙๘	๓.๗๖	.๙๑๒	๘.๖๒๓	.๐๐๓*	-๖.๕๕๒	๕๘๐.๘๕	.๐๐๐*
	วท.	๓๐๒	๔.๒๑	.๗๗๗					
๓. การที่นักศึกษากล้าขอคำ ปรึกษาจากพ่อแม่และ/หรือ อาจารย์เมื่อเกิดปัญหาที่ไม่ สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง	มน./สค.	๒๙๘	๓.๖๙	.๙๖๖	๘.๐๖๗	.๐๐๕*	-๖.๗๕๐	๕๘๕.๖๗	.๐๐๐*
	วท.	๓๐๒	๔.๒๐	.๘๔๖					
๔. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม และต่อตนเองแทนการเปิด สื่ออาจารย์	มน./สค.	๒๙๘	๓.๗๓	.๙๐๖	๒.๙๘๖	.๐๘๕	-๓.๘๒๕	๕๙๘	.๐๐๐*
	วท.	๓๐๒	๔.๐๒	.๙๑๘					

**ตารางที่ ๔.๓๗ (ต่อ) ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออาจารย์ของนักศึกษาเป็นรายข้อ
จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา**

มาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ ของนักศึกษา	ค่าสถิติพื้นฐาน				Levene's Test		t-test for Equality of Mean		
	กลุ่ม สาขาวิชา	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	p	t	df	p
๕. การให้ความรักความเข้าใจ และความใส่ใจบุตรหลาน อย่างใกล้ชิดของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง	มน./สค.	๒๙๘	๓.๙๘	.๙๘๑	๔.๘๙๓	.๐๒๗*	-๕.๒๑๘	๕๗๙.๘๕	.๐๐๐*
	วท.	๓๐๒	๔.๓๗	.๘๓๒					
๖. การที่บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองทำหน้าที่ให้คำ ปรึกษาได้อย่างอบอุ่นในยามที่ ลูกหลานมีปัญหา	มน./สค.	๒๙๘	๓.๙๘	๑.๐๑๕	๑๒.๗๘๓	.๐๐๐*	-๕.๙๑๖	๕๖๖.๙๓	.๐๐๐*
	วท.	๓๐๒	๔.๕๒	.๘๑๑					
๗. การที่บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองให้ความรู้ความ เข้าใจในเรื่องเพศศึกษา การป้องกันและการคุมกำเนิด แก่บุตรหลานอย่างเปิดเผย	มน./สค.	๒๙๘	๓.๘๙	๑.๐๓๔	๑๖.๐๘๕	.๐๐๐*	-๕.๐๔๖	๕๖๑.๑๔	.๐๐๐*
	วท.	๓๐๒	๔.๒๗	.๘๐๖					
๘. การที่บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้บุตร หลานได้เรียนรู้เรื่องเพศด้วย ตนเอง โดยคอยให้คำแนะนำ/ อธิบายอยู่ห่างๆ	มน./สค.	๒๙๘	๓.๔๘	๑.๑๔๙	๘.๔๐๐	.๐๐๔*	-๓.๓๕๒	๕๗๙.๖๗	.๐๐๐*
	วท.	๓๐๒	๓.๗๗	.๙๗๓					
๙. การสร้างกิจกรรมที่มีส่วนร่วม ระหว่างพ่อแม่ลูก เพื่อให้เกิด การถ่ายทอด แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ชีวิตซึ่งกัน และกันในครอบครัว	มน./สค.	๒๙๘	๓.๘๘	๑.๐๖๖	๑๗.๘๐๔	.๐๐๐*	-๓.๘๙๙	๕๗๑.๐๙	.๐๐๐*
	วท.	๓๐๒	๔.๑๙	.๘๖๗					

* $p \geq .๐๕$

สรุปผลการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณเกี่ยวกับความคิดเห็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาในตอนที่ ๔ ได้เป็น ๔ ประเด็นหลัก คือ ๑) นักศึกษาชายหญิงทั้งจากมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั้ง ๔ ระดับชั้นปีในทุกระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและทุกระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาอยู่ในระดับมากทั้งหมด ๒) ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ ระหว่างกลุ่มเพศ และกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประเภทมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.๐๕ ๓) ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาไม่ขึ้นอยู่กับว่านักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีใด มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสมช่วงไหน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่าไร และ ๔) นักศึกษาชายหญิงจากมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนมีระดับความคิดเห็นต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาต่างกันเฉพาะในประเด็นย่อย

รายชื่อที่ ๙ ซึ่งเกี่ยวกับการสร้างกิจกรรมที่มีส่วนร่วมระหว่างพ่อแม่ลูก เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตซึ่งกันและกันในครอบครัว แต่พบว่านักศึกษาทั้ง ๒ กลุ่มสาขาวิชา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในทุกประเด็นย่อยเป็นรายชื่อ

นอกเหนือจากการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแบบไม่เป็นทางการโดยพิจารณาผลสรุป ที่สำคัญซึ่งได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมาเป็นประเด็นนำการสนทนากับนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยจำนวน ๕ ราย เป็นนักศึกษาชาย ๒ คน หญิง ๓ คน โดยไม่มีการบันทึกเสียง เพื่อให้ นักศึกษารู้สึกสบายใจในการให้ข้อมูลมากที่สุด ผลสรุปจากการสัมภาษณ์พูดคุยได้นำเสนอในรูปตาราง วิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้

ตารางที่ ๔.๓๘ สรุปการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับนักศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับ สื่ออนาจาร และแนวทางการป้องกันแก้ไข

เนื้อหาสาระจากความคิดเห็น	แนวทางการป้องกันแก้ไข
<p>คนที่ ๑.</p> <p>สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันมีมากและแพร่หลาย แม้ไม่ได้เจตนาเปิดรับโดยตรง สื่อจำพวกนี้ก็จะผุดขึ้นมา (pop-up) บนเว็บที่เรากำลังใช้อยู่ พร้อมกับข้อความที่ โน้มน้าวให้เชื่อและหลงกล หากไม่รู้เท่าทันอาจถูกหลอก ไปถ่ายคลิป โดนข่มขู่หากเปิดเผยความลับ อาจถูกทำร้ายร่างกายจนถึงกับเสียชีวิตได้ บางเว็บไซต์ก็จะเป็นการ ขายบริการทางเพศ ขายยาปลุกอารมณ์ทางเพศ ดุจยาง อนามัย เทป DVD ฯลฯ</p>	<ul style="list-style-type: none">- หากมีข้อความหรือรูปภาพลามกขึ้นมาให้ออกจาก เว็บไซต์นั้นให้เร็วที่สุด- ในบางครั้ง การเข้าใช้ facebook หรือ MSN อาจมีผู้ แอบแฝงส่งเว็บสื่อลามก ควรจดจำชื่อเว็บหรือที่อยู่ อีเมลนั้นไว้ เพื่อไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือติดต่อ หรือลบทิ้ง ไปเลย ถือเป็น การป้องกันที่ดีที่สุด- ก่อนตอบคำถามในอินเทอร์เน็ต ควรอ่านให้รอบคอบ และใช้สติก่อนที่จะพิมพ์ข้อความใดๆ ลงไป- ไม่ควรบอกข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลที่เป็นความลับ ให้กับคนอื่นในโลกออนไลน์ได้รับรู้ เพราะอาจเป็น ช่องทางที่ใช้ล่อลวงในรูปแบบต่างๆ ได้
<p>คนที่ ๒.</p> <p>ในโลกปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนดาบสองคม ถ้าเราผลอเรือ หลงเข้าไปในสื่อลามก เราอาจต้องเสี่ยง ต่อการกระทำเบี่ยงเบนทางสังคม ส่งผลต่อสภาพจิตใจ อาจตกเป็นเหยื่อของสื่อลามก เช่นถูกล่อลวงไปในทาง อนาจาร ถูกข่มขืน ถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ กระทบ ต่อครอบครัว พ่อแม่ต้องสูญเสียทรัพย์สินเงินทอง เพื่อให้ ได้ตัวบุตรหลานกลับคืนมา ถือเป็นปัญหาครอบครัวและ ปัญหาสังคมอย่างมาก</p>	<ul style="list-style-type: none">- เริ่มต้นด้วยการศึกษาก่อนให้แน่ใจว่าเว็บไซต์ใดเราควร จะเข้าไปแล้วไม่เป็นภัยต่อตนเอง เพื่อป้องกันชีวิตและ ทรัพย์สินของบุคคลไว้ตั้งแต่เนิ่นๆ- แจ้งความเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมต่อหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง และมีอำนาจในการเข้ามาจัดการต่อเว็บไซต์ เหล่านี้ได้จริงจัง
<p>คนที่ ๓.</p> <p>การเปิดรับสื่ออนาจาร อาจเป็นสาเหตุให้ถูกล่อลวงไปทำ</p>	<ul style="list-style-type: none">- ผู้ปกครองควรหมั่นตรวจสอบการใช้ internet ของ

อนาจารทางเพศ ส่งผลต่อทัศนคติทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ หากหมกมุ่นมากเกินไปอาจทำให้สุขภาพจิตเสื่อม เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในรูปแบบต่างๆ ในระยะต่อมา	ลูกหลาน - สถานศึกษาปรับปรุงหลักสูตรการสอนเพศศึกษาให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ - ป้องกันที่ตนเอง รู้จักยับยั้งชั่งใจเปลี่ยนความสนใจจากเรื่องทางเพศไปทำกิจกรรมอื่นที่ต้องใช้พลังกำลังออกเหงื่อมากๆ จะช่วยลดความรู้สึกต้องการทางเพศได้ดีมาก
---	---

ตารางที่ ๔.๓๘ (ต่อ) สรุปการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับนักศึกษาเกี่ยวกับกรเปิดรับสื่ออนาจาร และแนวทางการป้องกันแก้ไข

เนื้อหาสาระจากความคิดเห็น	แนวทางป้องกันแก้ไข
<p>คนที่ ๔.</p> <p>หากเด็กหรือเยาวชนพบเห็นสื่ออนาจารจะทำให้อยากรู้อยากเห็นอยากลองเรื่องเพศสัมพันธ์ อาจหมกมุ่นถึงกับไม่รู้ผิดรู้ชอบ ชมชื่นแม่ญาติพี่น้องในบ้าน ผู้เสียหายถูกชมชื่นจนอาจเป็นโรคจิตโรคประสาทได้</p> <p>Internet อาจถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่ ๖ รองจากโทรศัพท์มือถือ ด้วยนิสัยของวัยรุ่นกำลังอยากรู้อยากลอง ดังนั้นสังคมออนไลน์จึงสนองตอบความต้องการนั้นได้เป็นอย่างดี ความรักสนุกศึกษาค้นคว้ากับอารมณ์ทางเพศรุนแรงตามช่วงวัย ทำให้ภัยมาถึงตนโดยไม่รู้ตัว บางคนอาจคิดว่าไม่เป็นไร แค่เล่นกับ computer ไม่มีอะไรหรอก แต่คงลืมไปว่าอารมณ์คนควบคุมยากหากขาดสติ บางคนเมื่อ chat กับคนที่ไม่รู้จักสักระยะ ก็จะเริ่มชวนคุยเรื่องลามก ถามขนาดชุดชั้นใน สัตว์สวน รูปร่าง ผิวพรรณ และหากพิจารณาให้ดี สิ่งเหล่านี้คือการถูกรุกล้ำทางเพศ เพราะคนเหล่านั้นจะใช้จินตนาการเพื่อสำเร็จความใคร่ บางคนคุยผ่าน msn หรือ camfrog มองเห็นหน้าตากัน บางครั้งก็พิมพ์ข้อความชักชวนให้เบี่ยงเบนทางเพศ เช่น ให้ออดเสื้อม้าโชว์แล้วถูกเผยแพร่ภาพสู่สาธารณะ นั่นก็คือ การถูกลวนลามทางเพศโดยสื่อ internet ที่ตนคุ้นเคย</p> <p>คนที่ ๕</p> <p>สื่อในรูปแบบต่างๆ ทาง internet ถูกนำมาใช้เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารในสังคมออนไลน์ เป็นที่นิยมอย่างมากและแพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่นและกลุ่มคนรุ่นใหม่ การเผยแพร่สื่อลามกบนเว็บไซต์จึงทำได้สะดวกและ</p>	<ul style="list-style-type: none">- ผู้ปกครองควรให้การอบรมอย่างใกล้ชิด สอนในเรื่องเพศ การป้องกันตนจากสิ่งยั่วทางเพศ อย่าอายถ้าพ่อแม่จะสอนเรื่องเพศให้ลูกชายและลูกสาวฟัง- ไม่ chat กับคนแปลกหน้าที่ใช้คำพูดล่อแหลม หลอกล่อ เช่น ชวนพูดคุยเรื่องบนเตียง แสดงถึงเจตนาที่จะสร้างหรือยั่วให้เกิดอารมณ์ทางเพศ- วัยรุ่นชอบนัดพบกับเพื่อนต่างเพศทาง internet แม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ซึ่งอาจจะทำได้โดยนำผู้ปกครองไปด้วย อาจเป็นคุณพ่อหรือคุณแม่เพียงคนใดคนหนึ่งก็ได้ เพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครองคือ บอดี้การ์ดชั้นดี และยังเป็นธนาคารส่วนตัวที่ให้ความอุ่นใจได้ตลอดเวลาด้วย- ควรใช้เวลาว่างให้หมดไปในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ดนตรี กีฬา จิตอาสา ที่ก่อประโยชน์ต่อสังคมและตนเอง เพื่อลดเวลาว่าง ลดโอกาสที่จะหันไปเสพย์สื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต หรือจากสื่อประเภท

ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นหาผาคั่ง สื่อเหล่านี้มีผลกระทบด้านจิตใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้หญิงในกรณีถูกแอบถ่ายภาพลับ คลิปส่วนตัวแล้วนำมาเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต ทำให้ได้รับความอับอาย เสียชื่อเสียง เสียถึงครอบครัว ส่งผลต่อสมาธิในการเรียนลดลง ผลการเรียนตกต่ำ หากรุนแรงอาจถึงขั้นคิดฆ่าตัวตายก็ได้	อื่นๆ ก็ตามให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งเท่ากับเป็นการลดความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อสื่อลามกเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี
--	---

สรุปความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร

จากการประมวลความคิดเห็นของนักศึกษา ซึ่งได้จากการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต และแนวทางป้องกันและแก้ไขตนเองจากการตกเป็นเหยื่อของสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยสรุปสาระสำคัญได้คือ นักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตมีผลกระทบทั้งต่อร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินของบุคคล การป้องกันและแก้ไขอาจกระทำได้หลายวิธีการ แต่ที่ได้ผลมากที่สุดน่าจะได้แก่วิธีการป้องกันด้วยการฝึกควบคุมจิตใจตนเอง รู้จักใช้เหตุผลในการเลือกรับสื่อ รู้เท่าทันสื่อบนอินเทอร์เน็ต หาความรู้เพิ่มเติมจากผู้รู้จริงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับสื่อลามกที่เป็นภัยต่อผู้รับทุกเพศทุกวัย เพราะคงเป็นการยากที่จะควบคุมเนื้อหาสื่อบนอินเทอร์เน็ต เราอาจทำให้มันลดจำนวนลงได้ แต่ไม่สามารถทำให้สื่อลามกอนาจารหายไปจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างถาวร ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละบุคคลในการเลือกบริโภคสื่ออย่างชาญฉลาดได้เพียงใด

ตอนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความคิดเห็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร โดยการสัมภาษณ์พูดคุยแบบไม่มีโครงสร้างกับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน ๒ ราย และมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน ๓ ราย สัมภาษณ์พูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับอาจารย์ชายหญิงในมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนจำนวน ๑๐ ราย นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างกับผู้ปกครองของนักศึกษามหาวิทยาลัย

จากการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากบุคคลทั้ง ๓ กลุ่ม ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์ ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ที่ได้จากการสัมภาษณ์พูดคุยดังกล่าวข้างต้น เพื่อนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

๕.๑ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มแรก คือผู้บริหารระดับสูง ๑ คน และระดับกลาง (คณบดี/ผู้อำนวยการ) ๔ คน วุฒิการศึกษาปริญญาเอก ๒ คน ปริญญาโท ๓ คน กลุ่มที่ ๒ เป็นอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา/ฝ่ายให้คำปรึกษาแนะแนว จำนวนรวม ๑๐ คน ซึ่งส่วนใหญ่อายุมากกว่า ๔๕ ปี เพศหญิง ๘ คน ชาย ๒ คน คุณวุฒิปริญญาโทมากที่สุด ๙ คน ส่วนกลุ่มที่ ๓ คือ ผู้ปกครองของ

นักศึกษาจำนวน ๒๐ คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๖-๔๕ ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนมาก และมีอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัวมากกว่าอาชีพอื่นๆ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๓๙

ตารางที่ ๔.๓๙ ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้บริการ	ข้อมูลพื้นฐาน / ส่วนบุคคล															
	เพศ		อายุ (ปี)				วุฒิการศึกษาสูงสุด			อาชีพ						
	ชาย	หญิง	< ๒๖	๒๖-๓๕	๓๖-๔๕	> ๔๕	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ผู้บริหาร	๒	๓	-	-	๓	๒	-	๓	๒	๑	๔	-	-	-	-	-
อาจารย์	๒	๘	-	๑	๓	๖	-	๙	๑	๒	๘	-	-	-	-	-
ผู้ปกครอง	๙	๑๑	-	-	๑๒	๘	๑๕	๓	๒	๓	๓	-	๑	๒	๓	๘
รวม	๑๓	๒๒	-	๑	๑๘	๑๖	๑๕	๑๖	๔	๖	๑๕	-	๑	๒	๓	๘

หมายเหตุ : อาชีพ ๑ = รัฐบาล/พนักงานของรัฐ ๒ = ครู/อาจารย์/บุคลากรทางการเมือง
 ๓ = บุคลากรทางการแพทย์ ๔ = บุคลากรทางกฎหมาย
 ๕ = นักธุรกิจ ๖ = พนักงานบริษัท ๗ = ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลซึ่งได้จากการสัมภาษณ์พูดคุยกับผู้บริหารและอาจารย์ รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างของผู้ปกครองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเหนือหาและนำเสนอในรูปตาราง ดังนี้

ตารางที่ ๔.๔๐ สรุปประเด็น/สาระสำคัญจากการวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่อออนไลน์

ผู้ให้ข้อมูล	เนื้อหาโดยสรุปจากการให้สัมภาษณ์			
	แนวทางป้องกัน	จำนวน	แนวทางแก้ไข	จำนวน
ผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษา	- ทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักศึกษา	๑	- กำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีพฤติกรรมมารับ	๒
	- ว่ากล่าวตักเตือน ชี้ให้เห็นถึงคุณและโทษของการเสียเวลาให้กับสื่อออนไลน์	๒	สื่อออนไลน์	
	- ปลุกฝังแนะนำให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างไปในทางสร้างสรรค์	๒	- พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเชิงบวกและลบที่มีต่อการรับ	๒
	- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบและปัญหาที่เกิดจากสื่อออนไลน์	๒	สื่อออนไลน์	
	- จัดหาโปรแกรมที่สามารถบล็อกเว็บไซต์	๒	- ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษทางกฎหมายที่จะได้รับจากพฤติกรรมเสพ	๔
	อนาจาร		สื่อออนไลน์	
- จัดเจ้าหน้าที่ดูแลคอมพิวเตอร์ที่จะให้บริการอยู่ในที่ซึ่งสามารถมองเห็นการ	๓			

	เปิดรับสื่อต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตได้ชัดเจน	๓		
อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา	- สอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับการเลือกรับสื่อที่เหมาะสม สอนให้ผู้จักวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของการเปิดรับสื่อประเภทต่างๆบนอินเทอร์เน็ต	๗	- กำหนดบทลงโทษนักศึกษาที่มีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่ออนาจารตามความเหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่พึงกระทำได้	๒
	- ให้นำหน่วยงานที่ดูแลด้านคอมพิวเตอร์จัดทำโปรแกรมที่สามารถล็อกเว็บไซต์ที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อป้องกันนักศึกษาเข้าถึงข้อมูลข่าวที่ไม่เหมาะสม อย่างน้อยก็ป้องกันได้เมื่อนักศึกษาอยู่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย	๓	- ขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในการตัดเตือนหรือแม้แต่งโทษให้งดใช้อินเทอร์เน็ต	๓
	- หน่วยงานรัฐบาลควรปรับปรุงกฎหมายและบทลงโทษที่เกี่ยวกับธุรกิจสื่ออนาจารบนอินเทอร์เน็ต	๘	- แจ้งปิดสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๕
	- พัฒนากฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคสื่อและเพิ่มโทษทางอาญาแก่ผู้เผยแพร่สื่ออนาจารอย่างเด็ดขาด จริงจัง	๖	- หากิจกรรมที่เหมาะสมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติร่วมกัน เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ เช่น การจัดโครงการจิตอาสาที่มีอยู่หลากหลายรูปแบบให้เลือกดำเนินการ	๗

ตารางที่ ๔.๔๐(ต่อ) สรุปประเด็น/สาระสำคัญจากการวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร

ผู้ให้ข้อมูล	เนื้อหาโดยสรุปจากการให้สัมภาษณ์			
	แนวทางป้องกัน	จำนวน	แนวทางแก้ไข	จำนวน
ผู้ปกครองของนักศึกษา	- พุดคุยกับลูกหลานได้ทุกเรื่องโดยไม่ปิดกั้น รับฟังทุกเรื่องด้วยเหตุผล และชี้แจงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้น	๔	- พุดคุยถึงผลกระทบในการเปิดรับสื่ออนาจารกับลูกทั้งในด้านสังคมและครอบครัว	๑๖
	- พัฒนาความรู้ของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อให้รู้เท่าทันลูก เท่าทันโลกปัจจุบัน	๘	- ชักชวนลูกหลานให้ทำกิจกรรมภายในครอบครัวเพื่อลดเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	๑๗
	- ติดตามข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ตไปพร้อมกับลูก โดยให้คำแนะนำในการบริโภคสื่อดังกล่าว	๑๒	- พุดคุยเรื่องการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับลูกอย่างเปิดเผย	๙
	- สามารถพุดคุยออนไลน์กับลูกได้ เพื่อตรวจสอบการใช้สื่อบนอินเทอร์เน็ต การสื่อสารบนชุมชนออนไลน์และการคบเพื่อนของลูกได้อย่างสะดวกและ	๑๐	- จัดตั้งคอมพิวเตอร์ไว้นิ่งที่เปิดเผยซึ่งทุกคนในครอบครัวใช้ร่วมกัน เช่น ในห้องนั่งเล่น ห้องรับประทานอาหาร	๑๒
			- นั่งชมสื่ออนาจารกับลูกไปเลย	๙

	<p>แนบเนียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาครัฐมีกฎหมายรองรับอย่างจริงจัง กำหนดเวลาเปิดปิดการเผยแพร่สื่อทางอินเทอร์เน็ต - จำกัดอายุเยาวชนในการใช้บริการตามร้านอินเทอร์เน็ตอย่างเข้มงวด จริงจัง - มีบทลงโทษที่รุนแรงมากพอสำหรับร้านศูนย์บริการการใช้สื่อออนไลน์ที่ผิดกฎหมาย 	<p>๘</p> <p>๖</p> <p>๔</p>	<p>และแนะนำให้เข้าใจถ้าเขารู้สึกอาย เขาจะลดละเลิกการเปิดรับสื่อประเภทนี้ไปเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พูดคุยอย่างใจเย็นกับลูก ไม่ดูด่าด้วยถ้อยคำรุนแรง ชี้แจงให้เห็นผลเสียของการหมกมุ่นเรื่องเพศ - ชักชวนให้ชมเว็บไซต์อื่นๆ ที่น่าสนใจ 	<p>๗</p> <p>๕</p>
--	---	----------------------------	---	-------------------

สรุปประเด็นสำคัญจากตารางที่ ๔.๔๐ ได้ว่า แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาซึ่งผู้บริหารในมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกๆ ได้แก่ การจัดหาโปรแกรมที่สามารถล็อกเว็บไซต์อนาจารได้ ตลอดจนการจัดเจ้าหน้าที่ดูแลการให้บริการการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาอย่างเข้มงวด ส่วนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยเน้นการให้ความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับโทษที่จะได้รับการเสพสื่ออนาจาร

สำหรับอาจารย์ แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ได้เน้นในเรื่องที่ขอให้หน่วยงานของรัฐบาลปรับปรุงกฎหมายและบทลงโทษการประกอบธุรกิจสื่ออนาจารบนอินเทอร์เน็ต และการสอดแทรกเนื้อหาการเลือกรับสื่อที่เหมาะสมในบทเรียนของรายวิชาต่างๆ ตลอดจนการสอนให้นักศึกษารู้จักคิดวิเคราะห์ถึงข้อดีข้อเสียในการเปิดรับสื่ออนาจารบนอินเทอร์เน็ต ส่วนการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ อาจารย์มีความเห็นว่า อาจใช้การเบี่ยงเบนความสนใจให้หันมาทำกิจกรรมร่วมกันเช่นการจัดโครงการจิตอาสาสู่สังคมหรือโครงการวัยรุ่นไทยใส่ใจศาสนา พัฒนาตนและสังคม ตลอดจนการใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดด้วยการแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปิดสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

ด้านผู้ปกครองของนักศึกษาได้ให้แนวทางในการป้องกันปัญหาดังกล่าวนี้ด้วยการพิจารณาตนเองเป็นอันดับต้นๆ กล่าวคือ ต้องพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านการใช้อินเทอร์เน็ต การเข้าถึงชุมชนออนไลน์ เพื่อให้สามารถตรวจสอบการใช้สื่อประเภทนี้ของบุตรหลานได้อย่างใกล้ชิดและแนบเนียน กลมกลืนไปกับยุคสมัยและรู้เท่าทันบุตรหลาน สามารถติดตามข่าวสารข้อมูลต่างๆ ออนไลน์กับพร้อมๆ กับพวกเขาได้ อันจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องและตรงประเด็น หรือ “โดนใจ” บุตรหลานได้ไม่ยากนัก ทั้งนี้ผู้ปกครองมีความเห็นว่าตนควรต้องเรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตให้ทันยุคทันสมัย และรู้เท่าทันสื่อ รวมทั้งรู้เท่าทันบุตรหลานของตนด้วย ส่วนแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวหากเกิดขึ้นแล้ว ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าจะสามารถกระทำได้โดยการชักชวนลูกหลานให้ทำกิจกรรมในครอบครัวร่วมกันให้มากขึ้น เพื่อลดทอนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต พูดคุยถึงผลกระทบในการเปิดรับสื่ออนาจารกับบุตรหลานอย่างเปิดเผย ทั้งผลกระทบที่จะเกิดกับตนเอง ครอบครัวและสังคม ตลอดจนการจัดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในที่ซึ่งมองเห็นร่วมกันได้ทั้ง

ครอบครัวหรือแม้แต่การนั่งชมสื่ออนาจารที่ลูกหลานกำลังเปิดรับนั้นไปพร้อมๆ กัน เพื่อให้คำแนะนำที่ถูกที่ควร โดยหวังผลทางอ้อมว่าลูกหลานอาจเกิดความละอายใจและลดละเลิกพฤติกรรมการเสพย์สื่ออนาจารไปได้ในที่สุด

ตอนที่ ๖ ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการคำนวณค่าประมาณสัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของตัวประมาณสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ด้วยเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner กรณีผู้ตอบทุกคนตอบตามความเป็นจริง ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศมี ๑๘ ข้อรายการ นำมาวิเคราะห์โดยใช้สูตรการคำนวณในทฤษฎีเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ดังนี้

เมื่อ	π	แทน	สัดส่วนที่แท้จริงของประชากรที่มีลักษณะพฤติกรรมปกปิดที่ต้องการศึกษา
	$\hat{\pi}_w$	แทน	ตัวประมาณสัดส่วนที่แท้จริงของประชากรที่มีลักษณะปกปิดโดยวิธีของ Warner กรณีผู้ตอบทุกคนตอบตามความเป็นจริง
	p	แทน	ความน่าจะเป็นที่ผู้ถูกสัมภาษณ์แต่ละคนจะสุ่มได้ข้อคำถามปกปิดเชิงนิมาน (A) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้ $p = 0.26$
	1 - p	แทน	ความน่าจะเป็นที่ผู้ถูกสัมภาษณ์แต่ละคนจะสุ่มได้ข้อคำถามปกปิดเชิงนิเสธ (B) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้ $1 - p = 0.74$
	n	แทน	จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ n คน
	n_1	แทน	จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบว่า "ใช่" จากจำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ n คน
	$Z_{0.025}$	แทน	ค่า Z จากการเปิดตารางที่ระดับความเชื่อมั่น 95% = 1.96

มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

๑) ค่าประมาณสัดส่วนโดยวิธีของ Warner ($\hat{\pi}_w$)

$$\hat{\pi}_w = \frac{(p-1)}{(2p-1)} + \frac{n_1}{(2p-1)n} \quad \text{โดยที่ } p \neq \frac{1}{2}$$

๒) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวประมาณสัดส่วน $\hat{\pi}_w$

$$\begin{aligned} \text{ค่าประมาณ} \quad \text{Var}(\hat{\pi}_w) &= \text{var}(\hat{\pi}_w) \\ \text{s.e.}(\hat{\pi}_w) &= \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)} \end{aligned}$$

$$\text{โดยที่} \quad \text{var}(\hat{\pi}_w) = \left[\frac{\frac{1}{4} - \left(\hat{\pi} - \frac{1}{2}\right)^2}{n} + \frac{\frac{1}{16(p-0.5)^2} - \frac{1}{4}}{n} \right]$$

ก) ช่วงความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)$ 100% ของ π คือ

$$\hat{\pi}_w - Z_{\alpha/2} \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)} < \pi < \hat{\pi}_w + Z_{\alpha/2} \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)}$$

หรือ $\hat{\pi}_w \pm Z_{\alpha/2} \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)}$

ในลำดับแรก ก่อนการคำนวณด้วยสูตรทั้ง 3 ดังกล่าวข้างต้น เป็นการแจกแจงความถี่ของการตอบ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มวิชาที่เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือระดับเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

ตารางที่ ๔.๔๑ จำนวนคำตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ของผู้ตอบคำถามทั้งหมด จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมทางเพศ	คำตอบ	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคูสื่อนาจาร	ใช่	๗๙	๘๙	๑๖๘
	ไม่ใช่	๒๑๙	๒๑๓	๔๓๒
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	ใช่	๑๗๗	๑๕๗	๓๓๔
	ไม่ใช่	๑๒๑	๑๔๕	๒๖๖
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	ใช่	๙๓	๙๙	๑๙๒
	ไม่ใช่	๑๕๖	๑๕๑	๓๐๗
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	ใช่	๑๔๒	๑๕๑	๒๙๓
	ไม่ใช่	๑๕๖	๑๕๑	๓๐๗
๕. มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	ใช่	๑๕๓	๑๔๔	๒๙๗
	ไม่ใช่	๑๔๕	๑๕๘	๓๐๓
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศ	ใช่	๑๗๒	๑๓๔	๓๐๖
	ไม่ใช่	๑๒๖	๑๖๘	๒๙๔
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	ใช่	๒๐๑	๑๙๑	๓๙๒
	ไม่ใช่	๙๗	๑๑๑	๒๐๘
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	ใช่	๑๒๘	๑๑๓	๒๔๑
	ไม่ใช่	๑๗๐	๑๘๙	๓๕๙
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	ใช่	๑๘๕	๑๗๙	๓๖๔
	ไม่ใช่	๑๑๓	๑๒๓	๒๓๖
๑๐. ปฏิเสธการรับคูสื่อนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	ใช่	๘๖	๙๙	๑๘๕
	ไม่ใช่	๒๑๒	๒๐๓	๔๑๕
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	ใช่	๑๔๑	๑๒๗	๒๖๘
	ไม่ใช่	๑๕๗	๑๗๕	๓๓๒
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	ใช่	๑๕๖	๑๔๓	๒๙๙
	ไม่ใช่	๑๔๒	๑๕๙	๓๐๑
๑๓. เคยอยู่กับฉันท์สามีภรรยากับคูรัก	ใช่	๑๓๙	๑๓๐	๒๖๙

	ไม่ใช่	๑๕๙	๑๗๒	๓๓๑
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	ใช่	๑๕๒	๑๙๑	๓๔๓
	ไม่ใช่	๑๔๖	๑๑๑	๒๕๗
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	ใช่	๑๐๖	๑๐๗	๒๑๓
	ไม่ใช่	๑๙๒	๑๙๕	๓๘๗
๑๖. เคยชมโชว์เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมพรีอ็อก	ใช่	๑๖๒	๑๒๐	๒๘๒
	ไม่ใช่	๑๓๖	๑๘๒	๓๑๘
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	ใช่	-	๑๗๓	๑๗๓
	ไม่ใช่	-	๑๒๙	๑๒๙
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	ใช่	๑๐๔	-	๑๐๔
	ไม่ใช่	๑๙๔	-	๑๙๔

ตารางที่ ๔.๔๒ จำนวนคำตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ของผู้ตอบคำถามทั้งหมด จำแนกตามชั้นปี

พฤติกรรมทางเพศ	คำตอบ	ชั้นปี				รวม
		ปี ๑	ปี ๒	ปี ๓	ปี ๔	
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	ใช่	๔๗	๕๒	๓๙	๓๐	๑๖๘
	ไม่ใช่	๑๐๓	๙๘	๑๑๑	๑๒๐	๔๓๒
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	ใช่	๘๕	๘๔	๗๙	๘๖	๓๓๔
	ไม่ใช่	๖๕	๖๖	๗๑	๖๔	๒๖๖
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	ใช่	๔๙	๔๓	๕๔	๔๖	๑๙๒
	ไม่ใช่	๑๐๑	๑๐๗	๙๖	๑๐๔	๔๐๘
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	ใช่	๗๓	๗๓	๗๙	๖๘	๒๙๓
	ไม่ใช่	๗๗	๗๗	๗๑	๘๒	๓๐๗
๕. มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	ใช่	๗๕	๗๔	๗๖	๗๒	๒๙๗
	ไม่ใช่	๗๕	๗๖	๗๔	๗๘	๓๐๓
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศ	ใช่	๘๑	๗๔	๘๓	๖๘	๓๐๖
	ไม่ใช่	๖๙	๗๖	๖๗	๘๒	๒๙๔
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	ใช่	๙๕	๙๙	๑๐๒	๙๖	๓๙๒
	ไม่ใช่	๕๕	๕๑	๔๘	๕๔	๒๐๘
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	ใช่	๖๖	๖๒	๕๑	๖๒	๒๔๑
	ไม่ใช่	๘๔	๘๘	๙๙	๘๘	๓๕๙
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	ใช่	๙๒	๙๑	๙๕	๘๖	๓๖๔
	ไม่ใช่	๕๘	๕๙	๕๕	๖๔	๒๓๖
๑๐. ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	ใช่	๔๖	๓๘	๕๗	๔๔	๑๘๕
	ไม่ใช่	๑๐๔	๑๑๒	๙๓	๑๐๖	๔๑๕
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	ใช่	๖๔	๗๖	๖๔	๖๔	๒๖๘
	ไม่ใช่	๘๖	๗๔	๘๖	๘๖	๓๓๒
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	ใช่	๗๗	๘๔	๖๓	๗๕	๒๙๙
	ไม่ใช่	๗๓	๖๖	๘๗	๗๕	๓๐๑

๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคู่รัก	ใช่ ไม่ใช่	๖๑ ๘๙	๗๔ ๗๖	๗๔ ๗๖	๖๐ ๙๐	๒๖๙ ๓๓๑
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	ใช่ ไม่ใช่	๙๒ ๕๘	๘๓ ๖๗	๙๒ ๕๘	๗๖ ๗๔	๓๔๓ ๒๕๗
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	ใช่ ไม่ใช่	๕๗ ๙๓	๕๙ ๙๑	๕๗ ๙๓	๔๐ ๑๑๐	๒๑๓ ๓๘๗
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมพรีอ็อก	ใช่ ไม่ใช่	๕๙ ๙๑	๗๐ ๘๐	๗๗ ๗๓	๗๖ ๗๔	๒๘๒ ๓๑๘
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	ใช่ ไม่ใช่	๓๘ ๓๔	๕๐ ๑๖	๔๖ ๔๖	๓๙ ๓๓	๑๗๓ ๑๒๙
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	ใช่ ไม่ใช่	๒๖ ๔๙	๒๓ ๕๒	๒๘ ๔๗	๒๔ ๕๑	๑๐๔ ๑๙๔

**ตารางที่ ๔.๔๓ จำนวนคำตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ของผู้ตอบคำถามทั้งหมด
จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา**

พฤติกรรมทางเพศ	คำตอบ	กลุ่มสาขาวิชา				รวม
		มน. / สค.		วิทย์		
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	ใช่ ไม่ใช่	๓๒ ๑๑๙	๕๖ ๙๑	๒๑ ๑๒๖	๕๙ ๙๖	๑๖๘ ๔๓๒
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	ใช่ ไม่ใช่	๘๗ ๖๔	๗๙ ๖๘	๙๐ ๕๗	๗๘ ๗๗	๓๓๔ ๒๖๖
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	ใช่ ไม่ใช่	๕๒ ๙๙	๕๓ ๙๔	๔๑ ๑๐๖	๔๖ ๑๐๙	๑๙๒ ๔๐๘
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	ใช่ ไม่ใช่	๗๔ ๗๗	๗๘ ๖๙	๖๘ ๗๙	๗๓ ๘๒	๒๙๓ ๓๐๗
๕. มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	ใช่ ไม่ใช่	๘๘ ๖๓	๘๑ ๖๖	๖๕ ๘๒	๖๓ ๙๒	๒๙๗ ๓๐๓
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศ	ใช่ ไม่ใช่	๙๑ ๖๐	๖๕ ๘๒	๘๑ ๖๖	๖๙ ๘๖	๓๐๖ ๒๙๔
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	ใช่ ไม่ใช่	๑๐๑ ๕๐	๘๘ ๕๙	๑๐๐ ๔๗	๑๐๓ ๕๒	๓๙๒ ๒๐๘
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	ใช่ ไม่ใช่	๖๒ ๘๕	๗๕ ๗๖	๔๑ ๑๑๔	๖๓ ๘๔	๒๔๑ ๓๕๙
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	ใช่ ไม่ใช่	๘๘ ๖๓	๘๑ ๖๖	๙๗ ๕๐	๙๘ ๕๗	๓๖๔ ๒๓๖
๑๐. ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	ใช่ ไม่ใช่	๔๖ ๑๐๕	๕๒ ๙๕	๒๙ ๑๑๘	๕๘ ๙๗	๑๘๕ ๔๑๕
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	ใช่	๗๒	๕๕	๖๙	๗๒	๒๖๘

	ไม่ใช่	๗๙	๙๒	๗๘	๘๓	๓๓๒
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	ใช่	๙๑	๘๒	๖๕	๖๑	๒๙๙
	ไม่ใช่	๖๐	๖๕	๘๒	๙๔	๓๐๑
๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคู่อีก	ใช่	๗๔	๖๘	๖๕	๖๒	๒๖๙
	ไม่ใช่	๗๗	๗๙	๘๒	๙๓	๓๓๑
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	ใช่	๘๐	๘๔	๙๐	๘๙	๓๔๓
	ไม่ใช่	๗๑	๖๓	๕๗	๖๖	๒๕๗
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	ใช่	๕๒	๖๔	๘๐	๓๗	๒๑๓
	ไม่ใช่	๑๐๓	๙๙	๖๗	๑๑๘	๓๘๗
๑๖. เคยชมโชว์เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมพรีออก	ใช่	๗๗	๖๔	๘๕	๕๖	๒๘๒
	ไม่ใช่	๗๔	๘๓	๖๒	๙๙	๓๑๘
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	ใช่	-	๘๒	-	๙๑	๑๗๓
	ไม่ใช่	-	๖๕	-	๖๔	๑๒๙
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	ใช่	๕๙	-	๔๕	-	๑๐๔
	ไม่ใช่	๙๒	-	๑๐๒	-	๑๙๔

**ตารางที่ ๔.๔๔ จำนวนคำตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ของผู้ตอบคำถามทั้งหมด
จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม**

พฤติกรรมทางเพศ	คำตอบ	เกรดเฉลี่ยสะสม				รวม
		๒.๐๐ - ๒.๕๐	๒.๕๑ - ๓.๐๐	๓.๐๑ - ๓.๕๐	๓.๕๑ - ๔.๐๐	
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	ใช่	๔๒	๖๙	๓๖	๒๑	๑๖๘
	ไม่ใช่	๑๑๐	๑๕๐	๑๑๙	๕๓	๔๓๒
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	ใช่	๘๔	๑๒๖	๘๐	๔๔	๓๓๔
	ไม่ใช่	๖๘	๙๓	๗๕	๓๐	๒๖๖
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	ใช่	๔๑	๗๘	๕๑	๒๒	๑๙๒
	ไม่ใช่	๑๑๑	๑๔๑	๑๐๔	๕๒	๔๐๘
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	ใช่	๘๑	๑๐๓	๗๕	๓๔	๒๙๓
	ไม่ใช่	๗๑	๑๑๖	๘๐	๔๐	๓๐๗
๕. มีคู่อีกหรืออีกมากกว่า ๑ คน	ใช่	๗๒	๑๑๒	๘๔	๒๙	๒๙๗
	ไม่ใช่	๘๐	๑๐๗	๗๑	๔๕	๓๐๓
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศ	ใช่	๗๗	๑๐๙	๘๘	๓๒	๓๐๖
	ไม่ใช่	๗๕	๑๑๐	๖๗	๔๒	๒๙๔
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	ใช่	๑๐๒	๑๔๐	๑๐๐	๕๐	๓๙๒
	ไม่ใช่	๕๐	๗๙	๕๕	๒๔	๒๐๘
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	ใช่	๕๖	๙๑	๖๗	๖๗	๒๔๑
	ไม่ใช่	๙๖	๑๒๘	๘๘	๔๗	๓๕๙
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	ใช่	๙๒	๑๒๙	๙๗	๔๖	๓๖๔
	ไม่ใช่	๖๐	๙๐	๕๘	๒๘	๒๓๖
๑๐. ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	ใช่	๔๒	๗๘	๔๕	๒๐	๑๘๕

	ไม่ใช่	๑๑๐	๑๔๑	๑๑๐	๕๔	๔๑๕
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	ใช่	๗๑	๙๘	๖๔	๓๕	๒๖๘
	ไม่ใช่	๘๑	๑๒๑	๙๑	๓๙	๓๓๒
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	ใช่	๘๐	๑๐๗	๗๘	๓๔	๒๙๙
	ไม่ใช่	๗๒	๑๑๒	๗๗	๔๐	๓๐๑
๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคู่อีก	ใช่	๖๘	๙๗	๗๑	๓๓	๒๖๙
	ไม่ใช่	๘๔	๑๒๒	๘๔	๔๑	๓๓๑
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	ใช่	๙๐	๑๒๐	๗๗	๕๖	๓๔๓
	ไม่ใช่	๖๒	๙๙	๗๘	๑๘	๒๕๗
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	ใช่	๕๐	๗๔	๕๕	๓๔	๒๑๓
	ไม่ใช่	๑๐๒	๑๔๕	๑๐๐	๔๐	๓๘๗
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมพรีอาก	ใช่	๗๗	๑๐๗	๖๙	๒๙	๒๘๒
	ไม่ใช่	๗๕	๑๑๒	๘๖	๔๕	๓๑๘
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	ใช่	๔๒	๔๗	๔๖	๓๘	๑๗๓
	ไม่ใช่	๕๗	๕๖	๔๑	๐๔	๑๒๙
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	ใช่	๒๙	๓๖	๒๗	๑๒	๑๐๔
	ไม่ใช่	๕๕	๘๐	๔๑	๑๘	๑๙๔

ต่อจากนี้ เป็นการประมาณค่าด้วยเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner และเพื่อความเข้าใจวิธีการประมาณค่าดังกล่าว ผู้วิจัยจึงแสดงตัวอย่างการคำนวณค่าประมาณสัดส่วนค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของสัดส่วนของพฤติกรรมเชิงปกปิดในประเด็นที่นักศึกษาชายเคยดูสื่ออนาจารในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาจากตารางที่ ๔.๔๑ ดังนี้

$$\text{โดยที่กำหนดให้ } p = 0.26 \text{ และ } Z_{0.025} = 1.96$$

จากตารางที่ ๔.๔๑ พฤติกรรมการเคยดูสื่ออนาจารในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาของนักศึกษาชายมีค่า n_1 (จำนวนผู้ที่ตอบว่า “ใช่”) = 79

$$n \text{ (จำนวนผู้ตอบเพศชายทั้งหมด)} = 298$$

๑) ค่าประมาณสัดส่วนโดยวิธีของ Warner ($\hat{\pi}_w$)

$$\begin{aligned} \hat{\pi}_w &= \frac{(p-1)}{(2p-1)} + \frac{n}{(2p-1)n} \\ &= \frac{(0.26-1)}{\{2(0.26)\}-1} + \frac{79}{[\{2(0.26)\}-1]298} \\ &= \frac{-0.74}{0.52-1} + \frac{79}{(0.52-1)298} \\ &= \frac{-0.74}{-0.48} + \frac{79}{(-0.48)298} \end{aligned}$$

$$= 1.54 + \frac{79}{-143.04}$$

$$= 1.54 + (-.5523)$$

$$= 0.99$$

๒) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวประมาณสัดส่วน $\hat{\pi}_w$

$$\text{s.e.}(\hat{\pi}_w) = \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)}$$

$$\text{โดยที่ } \text{var}(\hat{\pi}_w) = \left[\frac{\frac{1}{4} - \left(\hat{\pi} - \frac{1}{2}\right)^2}{n} + \frac{1}{16(p-0.5)^2} - \frac{1}{4} \right]$$

$$\text{คำนวณ } \text{var}(\hat{\pi}_w) = \frac{0.25 - (.99 - 0.5)^2}{298} + \frac{1}{16(0.26 - 0.5)^2} - 0.25$$

$$= \frac{0.25 - (.2401)}{298} + \frac{1}{16(-0.24)^2} - 0.25$$

$$= \frac{0.25 - .2401}{298} + \frac{1}{16(.0576)} - 0.25$$

$$= \frac{0.0099}{298} + \frac{1}{0.9216} - 0.25$$

$$= .0000 + \frac{1.085 - 0.25}{298}$$

$$= .0000 + \frac{0.835}{298}$$

$$= .0000 + 0.0028 = 0.0028$$

$$\text{s.e.}(\hat{\pi}_w) = \sqrt{.0028}$$

$$= 0.0529$$

นั่นคือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าประมาณสัดส่วนของนักศึกษาชายผู้ตอบคำถามทั้งหมดที่เคยดูสื่อออนไลน์ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเท่ากับ ๐.๐๕๒๙

๓) ช่วงความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)$ 100% ของ π คือ

$$\hat{\pi}_w - Z_{\alpha/2} \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)} < \pi < \hat{\pi}_w + Z_{\alpha/2} \sqrt{\text{var}(\hat{\pi}_w)}$$

$$.99 - 1.96 \sqrt{.0028} < \pi < .99 + 1.96 \sqrt{.0529}$$

$$.99 - 0.1037 < \pi < .99 + 0.1037$$

$$.8863 < \pi < 1.0937$$

นั่นคือ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของค่าประมาณสัดส่วนของนักศึกษาชายทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเคยมีพฤติกรรมการดูสื่ออนาจารในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาอยู่ในช่วงระหว่าง .๘๘๖๓ ถึง ๑.๐๙๓๗ โดยมีผลต่างของช่วงความเชื่อมั่นดังกล่าวเท่ากับ .๒๐๗๔

จากตัวอย่างข้างต้น การหาค่าประมาณสัดส่วนในประเด็นอื่นๆ สามารถคำนวณได้ด้วยวิธีการเดียวกัน โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

๑. ถ้า $n_1 > (0.74) n$ จะทำให้ $\hat{\pi}_w$ มีค่าติดลบ หมายถึงสัดส่วนของตัวประมาณมีค่าน้อยหรือเข้าใกล้ ๐ ผู้วิจัยจะแทนค่าประมาณนั้นๆ ด้วย ๐ เพื่อความสอดคล้องกับข้อกำหนด

๒. กรณีค่าต่ำสุด (lower) ของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% มีค่าติดลบเป็นผลมาจาก $\hat{\pi}_w$ มีค่าน้อยหรือเข้าใกล้ ๐ จะส่งผลให้ค่าต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% มีค่าติดลบได้

ตารางที่ ๔.๔๕ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาชายโดยรวมทั้งหมด (n = ๒๙๘)

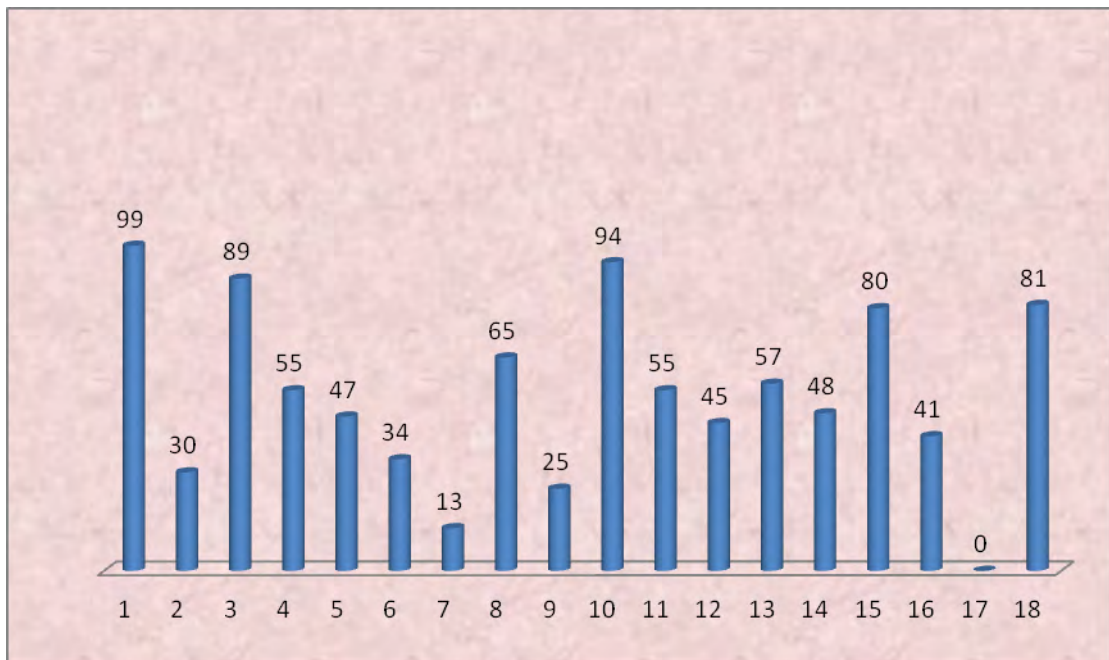
พฤติกรรมทางเพศ	ชาย		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	$\hat{\pi}_w$	s.e.($\hat{\pi}_w$)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	๐.๙๙	๐.๐๕๒๙	.๘๘๖๓	๑.๐๙๓๗	.๒๐๗๔
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๓๐	๐.๐๕๙๒	.๑๘๔๐	๐.๔๑๖๐	.๒๓๒๐
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๘๙	๐.๐๕๖๖	.๗๗๙๑	๑.๐๐๐๙	.๒๒๑๘
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๕๕	๐.๐๖๐๐	.๔๓๒๔	๐.๖๖๗๖	.๒๓๕๒
๕. มีคู่อริหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๔๗	๐.๐๖๐๐	.๓๕๒๔	๐.๕๘๗๖	.๒๓๕๒
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	๐.๓๔	๐.๐๖๐๐	.๒๒๒๔	๐.๔๕๗๖	.๒๓๕๒
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๑๓	๐.๐๕๖๖	.๐๑๙๑	๐.๒๔๐๙	.๒๒๑๘
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๖๕	๐.๐๖๐๐	.๕๓๒๔	๐.๗๖๗๖	.๒๓๕๒
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๒๕	๐.๐๖๐๒	.๑๓๒๔	๐.๓๖๗๖	.๒๓๕๒
๑๐. ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๙๔	๐.๐๕๔๘	.๘๔๒๖	๑.๐๕๗๔	.๒๑๔๘
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๕๕	๐.๐๖๐๐	.๔๓๒๔	๐.๖๖๗๖	.๒๓๕๒
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๔๕	๐.๐๖๐๐	.๓๓๒๔	๐.๕๖๗๖	.๒๓๕๒
๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคู่อริ	๐.๕๗	๐.๐๕๗๔	.๔๕๗๕	๐.๖๘๒๕	.๒๒๕๐

๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๔๘	๐.๐๖๐๐	.๓๖๒๔	๐.๕๙๗๖	.๒๓๕๒
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๘๐	๐.๐๕๙๒	.๖๘๔๐	๐.๙๑๖๐	.๒๓๓๐
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๔๑	๐.๐๕๙๖	.๒๙๓๒	๐.๕๒๖๘	.๒๓๓๖
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	-	-	-	-	-
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๘๑	๐.๐๕๔๘	.๗๐๒๖	๐.๙๑๗๔	.๒๑๔๘

ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย ๓.๘๘๕๘ / ๑๗ = ๐.๒๒๘๖

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย

จากตารางที่ ๔.๔๕ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายทั้งหมดจำนวน ๒๙๘ คน มีพฤติกรรมเคยดูสื่ออนาจารในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมามากที่สุดถึงร้อยละ ๙๙ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๕๒๙ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ในช่วงระหว่าง .๘๘๖๒ ถึง ๑.๐๙๓๗ รองลงมาคือปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนร้อยละ ๙๔ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๕๔๘ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ในช่วงระหว่าง .๘๔๒๖ ถึง ๑.๐๕๗๔ พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำร้อยละ ๘๙ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๕๖๖ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๗๗๙๑ ถึง ๑.๐๐๐๙ และที่น่าสังเกตคือพฤติกรรมเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการและเคยซื้อบริการทางเพศ มีถึงร้อยละ ๘๑ และ ๘๐ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% พบว่า มีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๙๕๐๒ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๑

ภาพที่ ๔. ๑ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายในภาพรวมทั้งหมด (n=๒๙๘)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กับฉันท์สามภรรยากับคู่อริ
5 คือ มีคู่อริหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ตารางที่ ๔.๔๖ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาหญิงโดยรวมทั้งหมด (n = ๓๐๒)

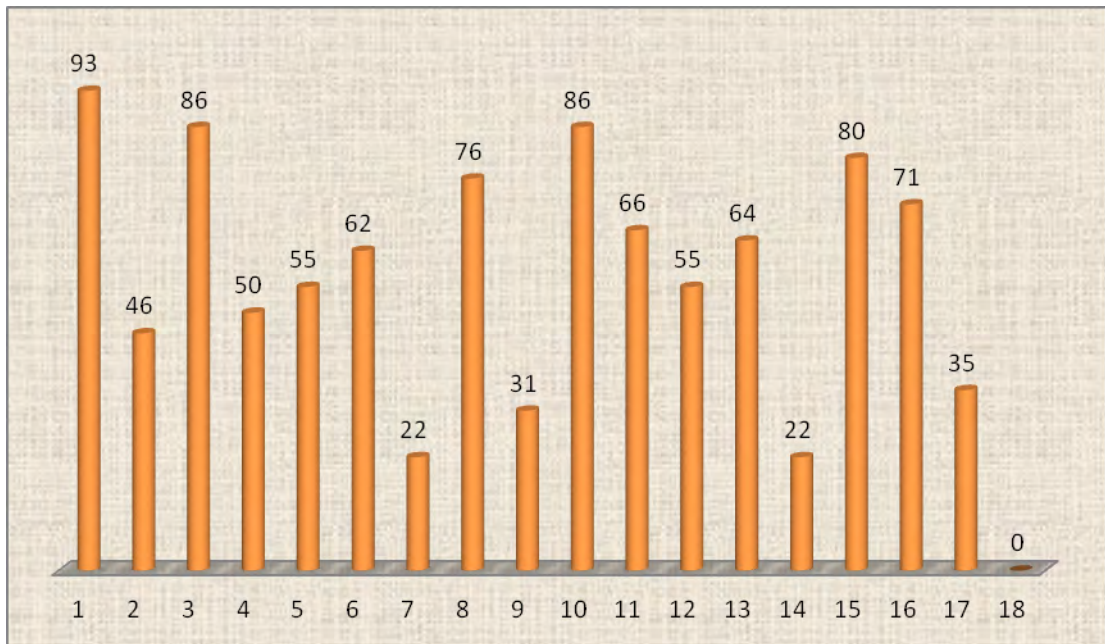
พฤติกรรมทางเพศ	หญิง		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e.(\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	๐.๙๓	๐.๐๒๒๔	.๘๘๖๑	.๙๗๓๙	.๐๘๗๘
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๔๖	๐.๐๓๓๒	.๓๙๔๙	.๕๔๕๑	.๑๕๐๒
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๘๖	๐.๐๒๘๑	.๘๐๔๙	.๙๑๕๑	.๑๑๐๒
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๕๐	๐.๐๓๓๒	.๔๓๔๙	.๕๖๕๑	.๑๓๐๒
๕. มีคู่อริหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๕๕	๐.๐๓๓๒	.๔๘๔๙	.๖๑๕๑	.๑๓๐๒
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	๐.๖๒	๐.๐๓๓๒	.๕๕๔๙	.๖๘๕๑	.๑๓๐๒
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๒๒	๐.๐๓๐๐	.๑๖๑๒	.๒๗๘๘	.๑๑๗๖
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๗๖	๐.๐๓๐๐	.๗๐๑๒	.๘๑๘๘	.๑๑๗๖
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๓๑	๐.๐๓๑๖	.๒๔๘๑	.๓๗๑๙	.๑๒๓๘
๑๐. ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๘๖	๐.๐๒๘๑	.๘๐๔๙	.๙๑๕๑	.๑๑๐๒
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๖๖	๐.๐๓๑๖	.๕๙๘๑	.๗๒๑๙	.๑๒๓๘
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๕๕	๐.๐๓๓๒	.๔๘๔๙	.๖๑๕๑	.๑๓๐๒
๑๓. เคยอยู่กับฉันท์สามภรรยากับคู่อริ	๐.๖๔	๐.๐๓๓๒	.๕๗๔๙	.๗๐๕๑	.๑๓๐๒
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๒๒	๐.๐๓๐๐	.๑๖๑๒	.๒๗๘๘	.๑๑๗๖
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๘๐	๐.๐๒๘๓	.๗๔๔๕	.๘๕๕๕	.๑๑๑๑
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๗๑	๐.๐๓๑๖	.๖๔๘๑	.๗๗๑๙	.๑๒๓๘

๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกกลั่นแกล้งทางเพศ	๐.๓๕	๐.๐๓๓๒	๒๘๔๙	.๔๑๕๑	.๑๓๐๒
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	-	-	-	-	-

ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $๑.๕๓๖๗/๑๗ = ๐.๐๙๐๔$

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย

จากตารางที่ ๔.๔๖ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงทั้งหมดจำนวน ๓๐๒ คน มีพฤติกรรมการดูสื่ออนาจารในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมามากที่สุด ร้อยละ ๙๓ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๒๒๔ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕ % อยู่ในช่วง .๘๘๖๑ ถึง .๙๗๓๙ รองลงมาคือ เคยเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนชายเป็นประจำถึงร้อยละ ๘๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๒๘๑ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ในช่วงระหว่าง .๘๐๑๙ ถึง .๙๑๕๑ เท่ากันกับการปฏิเสธที่จะรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนร้อยละ และเป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาหญิงเคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ร้อยละ ๗๑ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันร้อยละ ๖๖ และเคยอยู่กินฉันทสำมึกรรยากับคูรักร ร้อยละ ๖๔ เมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% พบว่ามีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๐๙๐๔ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๒ และแสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาทั้ง ๒ เพศ ดังภาพที่ ๔.๓

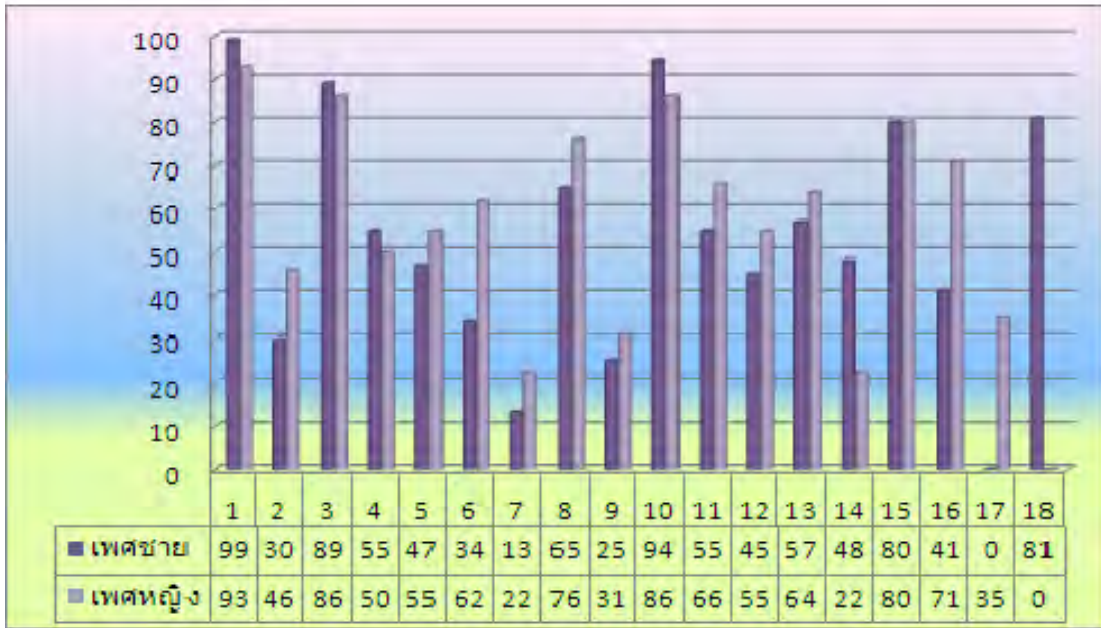

ภาพที่ ๔. ๒ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงในภาพรวมทั้งหมด (n= ๓๐๒)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กินฉันทสำมึกรรยากับคูรักร
5 คือ มีคูรักรหรือก็มากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ

6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ภาพที่ ๔. ๓ แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายและหญิงในภาพรวมทั้งหมด (n= ๖๐๐)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคู่อรัก
5 คือ มีคู่อรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศระหว่างกลุ่มเพศของนักศึกษา ปรากฏว่าในช่วงเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา นักศึกษาทั้งชายหญิงเคยชมสื่ออนาจารมากที่สุดร้อยละ ๙๙ และ ๙๓

ตามลำดับ แต่มีข้อน่าสังเกตที่พบว่านักศึกษาทั้ง ๒ เพศมีแนวโน้มที่จะปฏิเสธการรับสื่ออาจารย์เมื่อเพื่อนชักชวนโดยเฉพาะนักศึกษาชายในอัตราสูงร้อยละ ๙๔ และ ๘๖ ตามลำดับ โดยมีพฤติกรรมที่ียวกลางคืนกับเพื่อนต่างประเทศเป็นประจำทั้งชายและหญิงมากถึงร้อยละ ๘๙ และ ๘๖ ตามลำดับ ประเด็นที่น่าสังเกตอีก ๒ ประการคือ นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีค่าสัดส่วนของพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ในระดับต่ำ คือร้อยละ ๑๓ และ ๒๒ รวมทั้งมีความมั่นใจในความเป็นชายจริงหญิงแท้เพียงร้อยละ ๒๕ และ ๓๑ ตามลำดับ

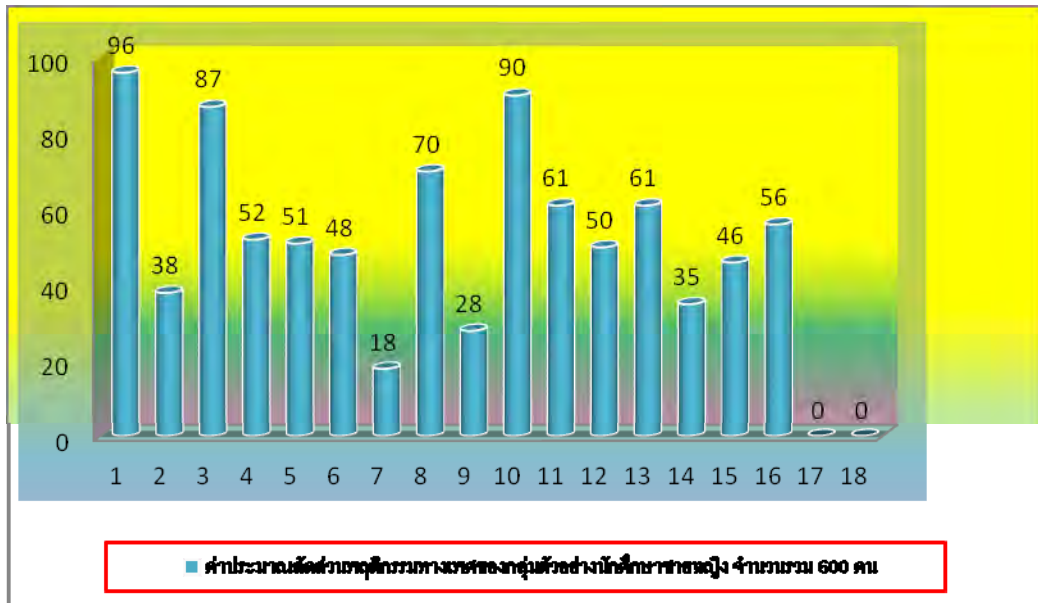
ตารางที่ ๔.๔๗ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาชายหญิงรวมทั้งหมด (n = ๖๐๐)

พฤติกรรมทางเพศ	รวมชาย-หญิง		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e. (\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	๐.๙๖	.๐๓๗๔	.๘๘๖๗	๑.๐๓๓๓	.๑๕๖๖
๒. คบเพื่อนต่างประเทศอย่างใกล้ชิด	๐.๓๘	.๐๔๒๔	.๒๙๖๙	๐.๔๖๓๑	.๑๖๖๒
๓. เที่ยวกกลางคืนกับเพื่อนต่างประเทศเป็นประจำ	๐.๘๗	.๐๔๐๐	.๗๙๑๖	๐.๙๔๘๔	.๑๕๖๘
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างประเทศ	๐.๕๒	.๐๔๒๔	.๔๓๖๙	๐.๖๐๓๑	.๑๖๖๒
๕. มีคู่อรักหรืออีกมากกว่า ๑ คน	๐.๕๑	.๐๔๒๔	.๔๒๖๙	๐.๕๙๓๑	.๑๖๖๒
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	๐.๔๘	.๐๔๒๔	.๓๙๖๙	๐.๕๖๓๑	.๑๖๖๒
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๑๘	.๐๔๐๐	.๑๐๑๖	๐.๒๕๘๔	.๑๕๖๘
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๗๐	.๐๔๒๔	.๕๗๖๙	๐.๖๔๓๑	.๑๖๖๒
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๒๘	.๐๔๓๖	.๑๙๔๕	๐.๓๖๕๕	.๑๗๑๐
๑๐. ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๙๐	.๐๔๐๐	.๗๘๑๖	๐.๙๓๘๔	.๑๕๖๘
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๖๑	.๐๔๒๔	.๕๒๖๙	๐.๖๙๓๑	.๑๖๖๒
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๕๐	.๐๓๗๔	.๔๒๖๗	๐.๕๗๓๓	.๑๕๖๖
๑๓. เคยอยู่กับฉันท์สามภรรยากับคู่อรัก	๐.๖๑	.๐๔๒๔	.๕๒๖๙	๐.๖๙๓๑	.๑๖๖๒
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๓๕	.๐๔๒๔	.๓๙๖๙	๐.๕๑๓๑	.๑๖๖๒
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๔๖	.๐๔๒๔	.๓๗๖๙	๐.๕๔๓๑	.๑๖๖๒
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๕๖	.๐๔๒๔	.๔๗๖๙	๐.๖๔๓๑	.๑๖๖๒
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	-	-	-	-	-
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	-	-	-	-	-

ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $๒.๕๙๖๖/๑๖ = .๑๖๒๓$

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย

จากตารางที่ ๔.๔๗ เมื่อพิจารณาความถี่ของพฤติกรรมทางเพศระหว่างกลุ่มเพศของนักศึกษา ๓ อันดับแรก ปรากฏว่าในช่วงเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา นักศึกษาทั้งชายหญิงเคยชมสื่ออนาจารมากที่สุดร้อยละ ๙๖ ความคลาดเคลื่อนในการตอบ เท่ากับ .๐๓๗๔ ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕ % มีค่าเพียง .๑๔๖๖ แต่มีข้อน่าสังเกตว่านักศึกษาทั้งหมด มีแนวโน้มที่จะปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนในสัดส่วนที่สูงร้อยละ ๙๐ และมีพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างประเทศเป็นประจำมากถึงร้อยละ ๘๗ โดยมีความคลาดเคลื่อนในการตอบเท่ากับ .๐๔ และ ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕ % มีค่าเพียง .๑๕๖๘ เท่ากัน นอกจากนี้ ยังมีประเด็นที่น่าสังเกตอีก ๒ ประการคือ นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีค่าสัดส่วนของพฤติกรรมควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ในระดับต่ำคือร้อยละ ๑๘ รวมทั้งมีความมั่นใจในความเป็นชายจริงหญิงแท้เพียงร้อยละ ๒๘ และ เคยขายบริการทางเพศร้อยละ ๓๕ เมื่อพิจารณาผลต่างของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% พบว่า มีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๑๖๒๓ ซึ่งเป็นช่วงที่มีความแคบมาก รายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๔

ภาพที่ ๔. ๔ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายและหญิงในภาพรวมทั้งหมด (n= ๖๐๐)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างประเทศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างประเทศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างประเทศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างประเทศ	13 คือ เคยอยู่กับฉันทน์สามมิถุนายนกับคูรัก
5 คือ มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ

8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ

17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ

9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้

18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ตารางที่ ๔.๔๘ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ (n = ๒๙๘)

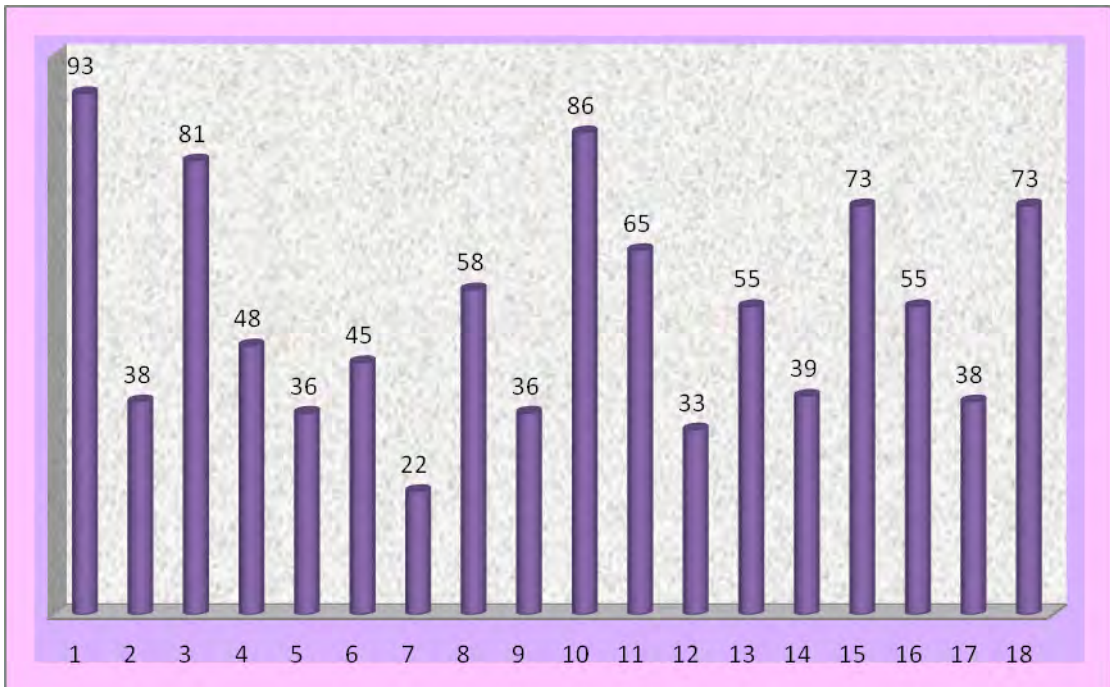
พฤติกรรมทางเพศ	กลุ่ม มน. /สค.		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	$\hat{\pi}_w$	s.e.($\hat{\pi}_w$)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	๐.๙๓	.๐๕๔๘	.๘๘๒๖	๑.๐๓๗๔	.๒๑๔๘
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๓๘	.๐๖๐๐	.๒๖๒๔	๐.๕๙๗๖	.๒๓๕๒
๓. เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๘๑	.๐๗๕๔	.๖๖๒๒	๐.๙๕๗๘	.๒๙๕๖
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๔๘	.๐๖๐๐	.๓๖๒๔	๐.๕๙๗๖	.๒๓๕๒
๕. มีคู่อริหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๓๖	.๐๖๐๐	.๒๔๒๔	๐.๔๗๗๖	.๒๓๕๒
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	๐.๔๕	.๐๖๐๐	.๓๓๒๔	๐.๕๖๗๖	.๒๓๕๒
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๒๒	.๐๕๘๓	.๑๐๕๗	๐.๓๓๔๓	.๒๒๘๖
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๕๘	.๐๕๗๔	.๔๖๔๗	๐.๖๙๒๕	.๒๒๕๐
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๓๖	.๐๖๐๐	.๒๔๒๔	๐.๔๗๗๖	.๒๓๕๒
๑๐. ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๘๖	.๐๕๖๖	.๗๘๙๑	๐.๙๓๐๙	.๒๒๑๘
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๖๕	.๐๖๐๐	.๕๓๒๔	๐.๗๖๗๖	.๒๓๕๒
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๓๓	.๐๕๙๒	.๒๑๔๐	๐.๔๔๖๐	.๒๓๒๐
๑๓. เคยอยู่กับคนที่สามีกรรยากับคู่อริ	๐.๕๕	.๐๖๐๐	.๔๓๒๔	๐.๖๖๗๖	.๒๓๕๒
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๓๙	.๐๖๐๐	.๒๗๒๔	๐.๕๐๗๖	.๒๓๕๒
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๗๓	.๐๖๐๐	.๖๑๒๔	๐.๘๕๗๖	.๒๓๕๒
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๕๕	.๐๖๐๐	.๔๓๒๔	๐.๖๖๗๖	.๒๓๕๒
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ	๐.๓๘	.๐๙๔๙	.๕๖๖๐	๐.๕๖๖๐	.๓๕๙๔
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๗๓	.๐๙๑๗	.๕๐๙๗	๐.๙๐๙๗	

ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $๔.๕๐๑๒/๑๘ = .๒๕๐๑$

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย

จากตารางที่ ๔.๔๘ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ทั้งหมดจำนวน ๒๙๘ คน มีพฤติกรรมการชมคู่ออนาจารในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาถึงร้อยละ ๙๓ ความคลาด

เคลื่อนมามาตรฐาน .๐๕๔๘ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ในช่วง .๘๒๒๖ ถึง ๑.๐๓๗๔ แต่ปฏิเสธการรับสื่ออาจารย์เมื่อเพื่อนชักชวนร้อยละ ๘๖ และเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ ร้อยละ ๘๑ โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .๐๕๖๖ และ .๐๕๗๔ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ในช่วง .๗๔๙๑ ถึง .๙๗๐๙ และ .๖๖๒๒ ถึง .๙๕๗๘ ตามลำดับ โดยมีข้อที่น่าสนใจว่า นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาดังกล่าวเคยมีพฤติกรรมซื้อบริการทางเพศ และนักศึกษาชายในกลุ่มเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ ร้อยละ ๗๓ เมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕ % พบว่า มีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ.๒๕๐๑ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๕

ภาพที่ ๔. ๕ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ (n= ๒๙๘)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กินฉันทสำมรรยากับคูรัก
5 คือ มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ตารางที่ ๔.๔๙ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (n = ๓๐๒)

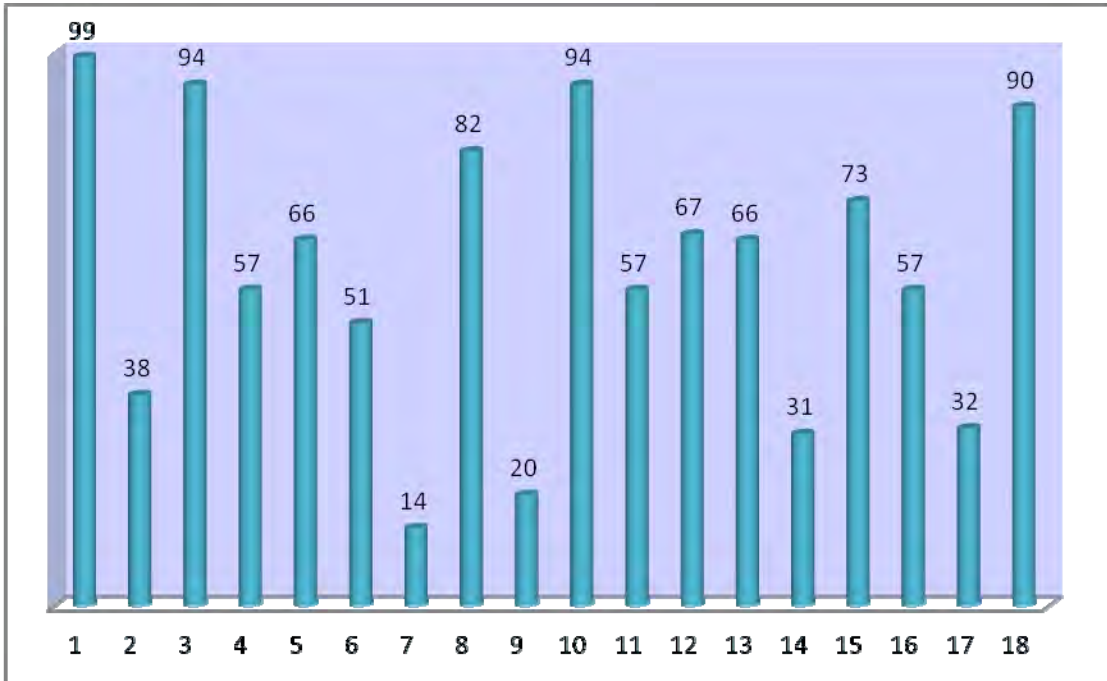
พฤติกรรมทางเพศ	กลุ่ม วท.		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e.(\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	๐.๙๙	.๐๑๗๓	.๙๕๖๑	๑.๐๒๓๙	.๐๖๗๘
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๓๘	.๐๓๓๒	.๓๑๔๙	๐.๔๔๕๑	.๑๓๐๒
๓. เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๙๔	.๐๒๒๔	.๘๙๖๑	๐.๙๘๓๙	.๐๘๗๘
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๕๗	.๐๓๓๒	.๕๐๔๙	๐.๖๓๕๑	.๑๓๐๒
๕. มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๖๖	.๐๓๑๖	.๕๙๘๑	๐.๗๒๑๙	.๑๒๓๘
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	๐.๕๑	.๐๓๓๒	.๔๔๔๙	๐.๕๗๕๑	.๑๓๐๒
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๑๔	.๐๒๖๕	.๐๘๘๑	๐.๑๙๑๙	.๑๐๓๘
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๘๒	.๐๒๘๓	.๗๖๔๕	๐.๘๗๕๕	.๑๑๑๐
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๒๐	.๐๒๘๓	.๑๔๔๕	๐.๒๕๕๕	.๑๑๑๐
๑๐. ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๙๔	.๐๒๒๔	.๘๙๖๑	๐.๙๘๓๙	.๐๘๗๘
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๕๗	.๐๓๓๒	.๕๐๔๙	๐.๖๓๕๑	.๑๓๐๒
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๖๗	.๐๓๑๖	.๖๐๘๑	๐.๗๓๑๙	.๑๒๓๘
๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคูรัก	๐.๖๖	.๐๓๑๖	.๕๙๘๑	๐.๗๒๑๙	.๑๒๓๘
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๓๑	.๐๓๑๖	.๒๔๘๑	๐.๓๗๑๙	.๑๒๓๘
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๗๓	.๐๒๒๔	.๖๘๖๑	๐.๗๗๓๙	.๐๘๗๘
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๕๗	.๐๓๓๒	.๕๐๔๙	๐.๖๓๕๑	.๑๓๐๒
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ	๐.๓๒	.๐๔๑๗	.๒๔๐๓	๐.๔๙๙๗	.๒๕๙๔
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๙๐	.๐๘๗๒	.๗๒๙๑	๑.๐๗๐๙	.๓๔๑๘

ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $๒.๕๐๔๔/๑๘ = .๑๓๙๑$

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย

จากตารางที่ ๔.๔๙ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั้งหมดจำนวน ๓๐๒ คน มีพฤติกรรมเคยชมคู่ออนาจารในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาถึงร้อยละ ๙๙ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๑๗๓ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ในช่วง .๙๕๖๑ ถึง ๑.๐๒๓๙ เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ เท่าๆ กันกับการปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนคือร้อยละ ๙๔ โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๒๒๔ เท่ากัน และช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เท่ากันคือ ระหว่าง .๘๙๖๑ ถึง

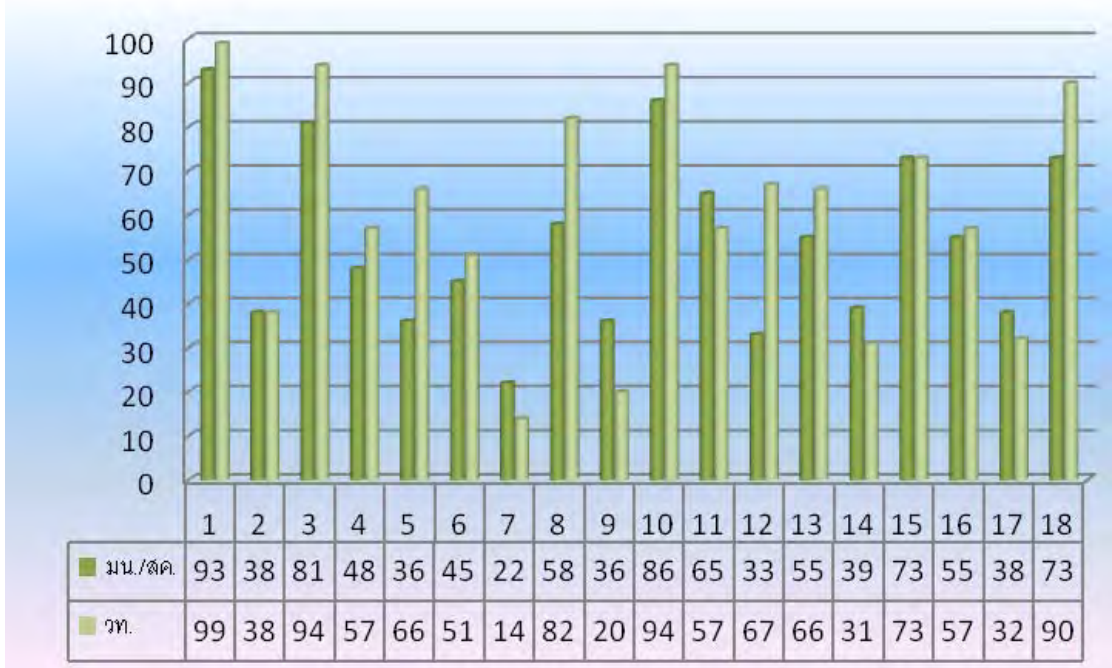
.๙๘๓๙ โดยมีข้อสังเกตคือนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ตอบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ ถึงร้อยละ ๙๐ และเมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕ % พบว่ามีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๑๓๙๑ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๖ และแสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาทั้ง ๒ กลุ่มสาขาวิชาดังภาพที่ ๔.๗

ภาพที่ ๔. ๖ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (n= ๓๐๒)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กับฉันท์สามีภรรยากับคูรัก
5 คือ มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ภาพที่ ๔. ๗ แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์กับกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (n= ๖๐๐)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กับฉันท์สามัภรรยากับคูรัก
5 คือ มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศระหว่างนักศึกษาทั้ง ๒ กลุ่มสาขาวิชา จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าในช่วงเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเคยได้คู่ออนาจาร แม้ว่า จะปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนก็ตาม นอกจากนั้น นักศึกษายังมีพฤติกรรมเทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ มีข้อน่าสังเกตว่า นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์เกือบทุกด้าน ยกเว้นใน ๒ ประเด็นที่น่าสนใจคือ ความสามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศกับประเด็นความมั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้ ซึ่งมีเพียงร้อยละ ๑๔ และ ๒๐ ตามลำดับ

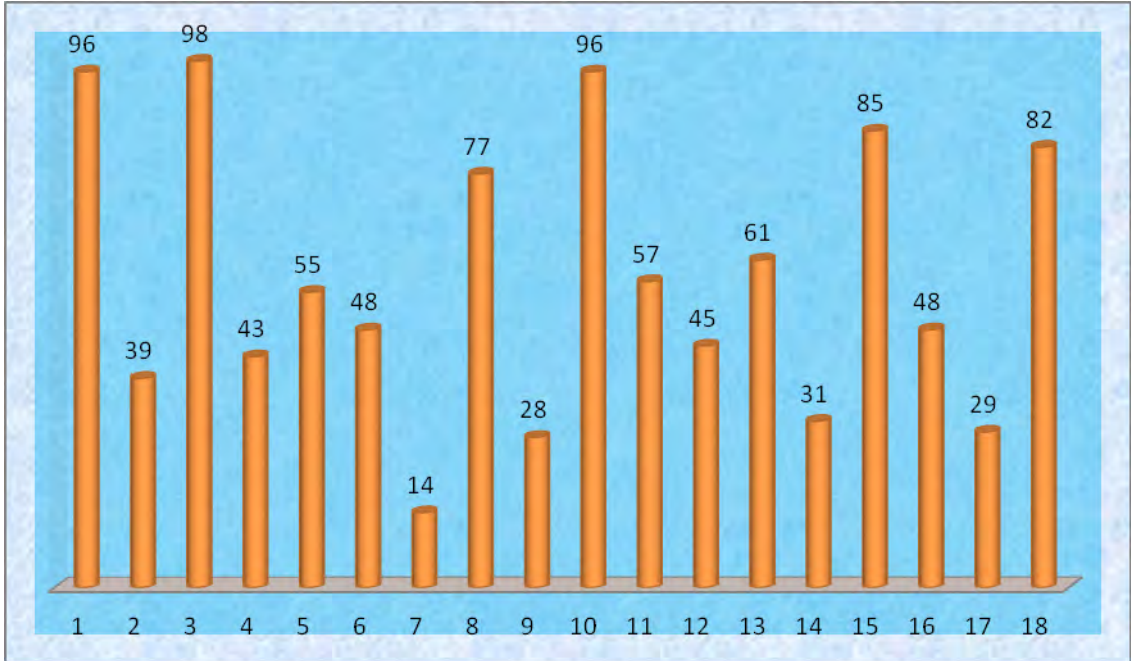
ตารางที่ ๔.๕๐ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๐๐-๒.๕๐ (n = ๑๕๒)

พฤติกรรมทางเพศ	GPA ๒.๐๐-๒.๕๐		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e.(\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคูสื้ออนาจาร	๐.๙๖	.๐๗๖๒	.๘๑๐๖	๑.๑๐๙๔	.๒๙๘๘
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๓๙	.๐๘๔๓	.๒๒๔๘	๐.๕๕๕๒	.๓๓๐๔
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๙๘	.๐๗๔๘	.๘๓๓๔	๑.๑๒๖๖	.๒๙๓๒
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๔๓	.๐๘๔๓	.๒๖๔๘	๐.๕๙๕๒	.๓๓๐๔
๕. มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๕๕	.๐๘๔๓	.๓๘๔๘	๐.๗๑๕๒	.๓๓๐๔
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	๐.๔๘	.๐๘๔๓	.๓๑๔๘	๐.๖๕๕๒	.๓๓๐๔
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๑๔	.๐๗๙๔	-.๐๑๕๖	๐.๒๙๕๖	.๓๑๑๒
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๗๗	.๐๘๔๙	.๖๐๓๖	๐.๙๓๖๔	.๓๓๒๘
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๒๘	.๐๘๒๕	.๑๑๘๓	๐.๔๔๑๗	.๓๒๓๔
๑๐. ปฏิเสธการรับสื้ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๙๖	.๐๗๖๒	.๘๑๐๖	๑.๑๐๙๔	.๒๙๘๘
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๕๗	.๐๘๔๓	.๔๐๔๘	๐.๗๓๕๒	.๓๓๐๔
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๔๔	.๐๘๔๓	.๒๗๔๘	๐.๖๐๕๒	.๓๓๐๔
๑๓. เคยอยู่กับคนที่สามีกรรยากับคูรัก	๐.๖๑	.๐๘๔๓	.๔๔๔๘	๐.๗๗๕๒	.๓๓๐๔
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๓๑	.๐๘๓๑	.๑๔๗๑	๐.๔๗๒๙	.๓๒๕๘
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๘๕	.๐๗๙๔	.๖๙๔๔	๑.๐๐๕๖	.๓๑๑๒
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๔๘	.๐๘๔๓	.๓๑๔๘	๐.๖๕๕๒	.๓๓๐๔
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	๐.๒๙	.๐๙๔๙	.๑๐๔๐	๐.๔๗๖๐	.๓๗๒๐
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๘๒	.๐๘๙๔	.๖๔๔๘	๑.๐๐๕๖	.๓๕๐๘
ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $\frac{๕.๗๘๐๘}{๑๘} = .๓๒๑๒$					

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง (n = ๗๐) ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย (n = ๘๒)

จากตารางที่ ๔.๕๐ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๐๐-๒.๕๐ จำนวน ๑๕๒ คน มีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำมากที่สุดร้อยละ ๙๘ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๗๔๘ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๘๓๓๔ ถึง ๑.๑๒๖๖ พฤติกรรมเคยชมสื้ออนาจารในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา แต่ปฏิเสธการรับสื้ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนร้อยละ ๙๖ เท่ากันเป็นอันดับรองลงมา โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๗๖๒ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๘๑๐๖ ถึง ๑.๑๐๙๔ พฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศร้อยละ ๘๕ ความคลาด

เคลื่อนมาตรฐาน .๐๗๙๔ และช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๖๙๔๔ ถึง ๑.๐๐๕๖ ส่วนความมั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้ มีเพียงร้อยละ ๒๘ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๘๒๕ โดยมีผลต่างของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เท่ากับ .๓๒๓๔ และเมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕ % พบว่า มีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๓๒๑๒ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๘

ภาพที่ ๔. ๘ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๐๐-๒.๕๐ (n=๑๕๒)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กับฉันท์สามภรรยากับคูรัก
5 คือ มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

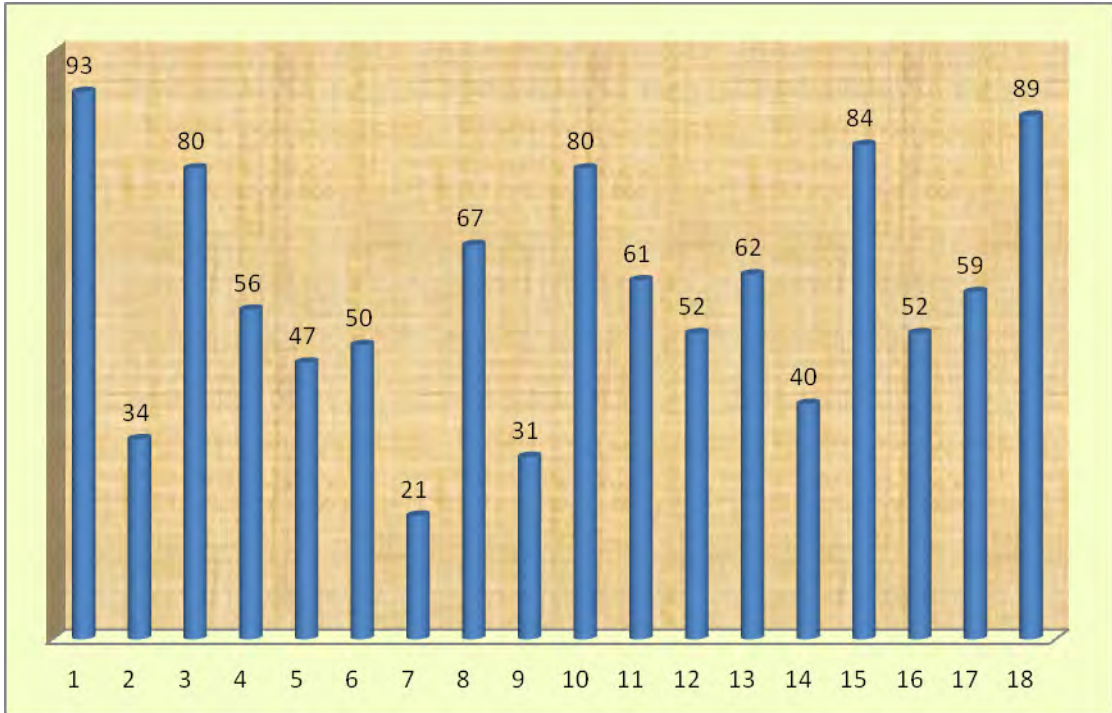
ตารางที่ ๔.๕๑ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ (n =๒๑๙)

พฤติกรรมทางเพศ	GPA ๒.๕๑-๓.๐๐		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e.(\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	๐.๙๓	.๐๖๗๘	.๗๙๗๑	๑.๐๖๒๙	.๒๖๕๘
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๓๔	.๐๖๙๓	.๒๐๔๒	๐.๔๗๕๘	.๒๗๑๖
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๘๐	.๐๖๗๑	.๖๖๘๕	๐.๙๓๑๕	.๒๖๓๐
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๕๖	.๐๗๐๐	.๔๒๒๘	๐.๖๙๗๒	.๒๗๔๔
๕. มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๔๗	.๐๗๐๐	.๓๓๒๘	๐.๖๐๗๒	.๒๗๔๔
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	๐.๕๐	.๐๗๐๐	.๓๖๒๘	๐.๖๓๗๒	.๒๗๔๔
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๒๑	.๐๖๗๘	.๐๗๗๑	๐.๓๔๒๙	.๒๖๕๘
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๖๗	.๐๖๙๓	.๕๓๔๒	๐.๘๐๕๘	.๒๗๑๖
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๓๑	.๐๖๙๓	.๑๗๔๒	๐.๔๔๕๘	.๒๗๑๖
๑๐. ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๘๐	.๐๖๗๑	.๖๖๘๕	๐.๙๓๑๕	.๒๖๓๐
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๖๑	.๐๖๗๑	.๔๗๘๕	๐.๗๔๑๕	.๒๖๓๐
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๕๒	.๐๗๐๐	.๓๘๒๘	๐.๖๕๗๒	.๒๗๔๔
๑๓. เคยอยู่กับคนที่สามีกรรยากับคูรัก	๐.๖๒	.๐๗๐๐	.๔๘๒๘	๐.๗๕๗๒	.๒๗๔๔
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๔๐	.๐๗๐๐	.๒๖๒๘	๐.๕๓๗๒	.๒๗๔๔
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๘๔	.๐๖๖๓	.๗๑๐๑	๐.๙๖๙๙	.๒๕๙๘
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมพรีอ็อก	๐.๕๒	.๐๗๐๐	.๓๘๒๘	๐.๖๕๗๒	.๒๗๔๔
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ	๐.๕๙	.๑๐๒๕	.๓๘๙๑	๐.๗๙๐๙	.๔๐๑๘
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๘๙	.๐๙๕๙	.๗๐๒๐	๑.๐๗๘๐	.๓๗๖๐
ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $๔.๕๕๖๔ / ๑๘ = .๒๕๓๑$					

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง (n = ๑๐๓) ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย (n = ๑๑๖)

จากตารางที่ ๔.๕๑ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ จำนวน ๒๑๙ คน มีพฤติกรรมเคยชมสื่ออนาจารมากที่สุดร้อยละ ๙๓ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๖๗๘ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๗๙๗๑ ถึง ๑.๐๖๒๙ มีพฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศร้อยละ ๘๔ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๖๖๓ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๗๑๐๑ ถึง .๙๖๙๙ เคยมีพฤติกรรมเทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำมากพอๆ กับการปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน คือร้อยละ ๘๐ โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๖๗๑ และมีผลต่าง

ของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เท่ากับ .๒๖๓๐ ส่วนความมั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้มีเพียงร้อยละ ๓๑ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .๐๖๙๓ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๑๗๔๒ ถึง .๔๔๕๘ และเมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% พบว่ามีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๒๕๓๑ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๙

ภาพที่ ๔. ๙ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ (n=๒๑๙)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคู่อริ
5 คือ มีคู่อริหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ตารางที่ ๔.๕๒ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๐๑-๓.๕๐ (n = ๑๕๕)

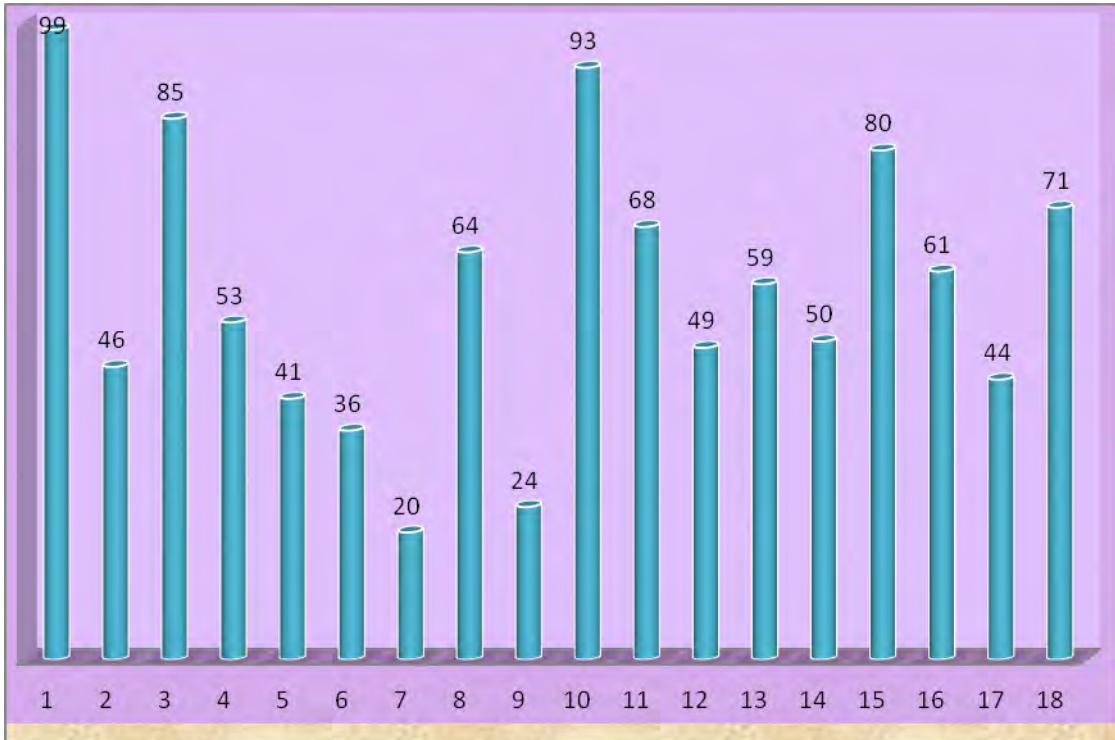
พฤติกรรมทางเพศ	GPA ๓.๐๑-๓.๕๐		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e. (\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคูสื้ออนาจาร	๐.๙๙	.๐๗๔๒	.๘๔๔๖	๑.๑๓๕๔	.๒๙๐๘
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๔๖	.๐๘๓๗	.๒๙๕๙	๐.๖๒๔๑	.๓๒๘๒
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๘๕	.๐๗๘๗	.๖๙๕๗	๑.๐๐๔๓	.๓๐๘๖
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๕๓	.๐๘๓๗	.๓๖๕๙	๐.๖๙๔๑	.๓๒๘๒
๕. มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๔๑	.๐๘๓๗	.๒๔๕๙	๐.๕๗๔๑	.๓๒๘๒
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	๐.๓๖	.๐๘๓๑	.๑๙๗๑	๐.๕๒๒๙	.๓๒๕๘
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๒๐	.๐๘๐๐	.๐๔๓๒	๐.๓๕๖๘	.๓๑๓๖
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๖๔	.๐๘๓๑	.๔๗๗๑	๐.๘๐๒๙	.๓๒๕๘
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๒๔	.๐๘๑๒	.๐๘๐๘	๐.๓๙๙๒	.๓๑๘๔
๑๐. ปฏิเสธการรับสื้ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๙๓	.๐๗๖๒	.๗๘๐๗	๑.๐๗๙๓	.๒๙๘๖
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๖๘	.๐๘๒๕	.๕๑๘๓	๐.๘๔๑๗	.๓๒๓๔
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๔๙	.๐๘๓๗	.๓๒๕๙	๐.๖๕๔๑	.๓๒๘๒
๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคูรัก	๐.๕๙	.๐๘๓๗	.๔๒๕๙	๐.๗๕๔๑	.๓๒๘๒
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๕๐	.๐๘๓๗	.๓๓๕๙	๐.๖๖๔๑	.๓๒๘๒
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๘๐	.๐๘๐๐	.๖๔๓๒	๐.๙๕๖๘	.๓๑๓๖
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๖๑	.๐๘๓๑	.๔๔๗๑	๐.๗๗๒๙	.๓๒๕๘
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ	๐.๔๔	.๑๑๑๔	.๒๒๑๗	๐.๖๕๘๓	.๔๓๖๖
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๗๑	.๑๒๓๗	.๕๖๗๖	๐.๙๕๒๔	.๔๘๔๘

ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $\frac{๖.๐๓๐๕}{๑๘} = .๓๓๕๓$

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง (n = ๘๗) ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย (n = ๖๘)

จากตารางที่ ๔.๕๒ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๐๑-๓.๕๐ จำนวน ๑๕๕ คน มีพฤติกรรมการชมสื้ออนาจารในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมามากที่สุดร้อยละ ๙๙ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๗๔๒ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๘๔๔๖ ถึง ๑.๑๓๕๔ แต่ปฏิเสธการรับสื้ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนร้อยละ ๙๓ โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๗๖๒ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๗๘๐๗ ถึง ๑.๐๗๙๓ นักศึกษามีพฤติกรรมเทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศมากเป็นอันดับต่อมาร้อยละ ๘๕ และเคยซื้อบริการทางเพศ ร้อยละ ๘๐ โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๐๗๘๗ และ .๐๘ ตามลำดับ และมีผลต่างของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%

เท่ากับ .๓๐๘๖ และ .๓๑๓๖ ตามลำดับ นักศึกษาชายเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการร้อยละ ๗๑ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน ร้อยละ ๖๘ และมีข้อสังเกตว่านักศึกษาทั้งกลุ่มมั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้เพียงร้อยละ ๒๔ โดยมีผลต่างของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เท่ากับ .๓๑๘๔และเมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% พบว่ามีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๓๓๕๓ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๑๐

ภาพที่ ๔.๑๐ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๐๑-๓.๕๐ (n=๑๕๕)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคูรัก
5 คือ มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

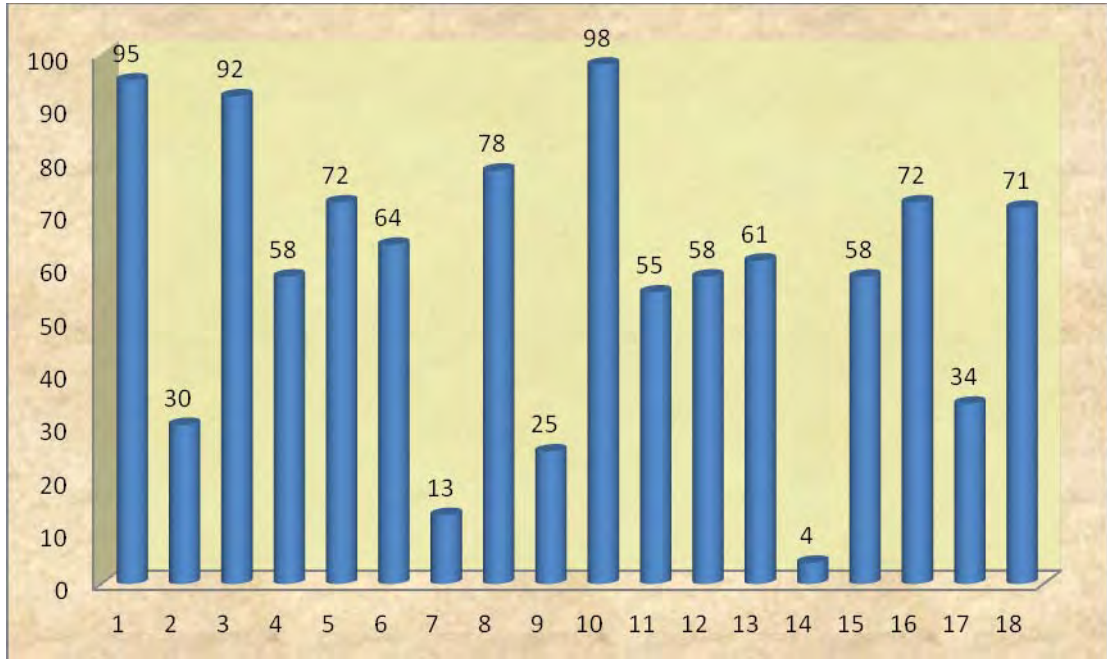
ตารางที่ ๔.๕๓ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๕๑-๔.๐๐ (n =๗๒)

พฤติกรรมทางเพศ	GPA ๓.๕๑-๔.๐๐		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e.(\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	๐.๙๕	.๑๐๙๑	.๗๓๖๒	๑.๑๖๓๘	.๔๒๗๖
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๓๐	.๑๑๘๗	.๐๖๗๔	๐.๕๓๒๖	.๔๖๕๒
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๙๒	.๑๑๐๙	.๗๐๒๖	๑.๑๓๗๔	.๔๓๔๘
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๕๘	.๑๒๑๒	.๓๔๒๕	๐.๘๑๗๕	.๔๗๕๐
๕. มีคูรักรหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๗๒	.๑๑๘๓	.๕๘๘๑	๐.๙๕๑๕	.๔๖๓๘
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา	๐.๖๔	.๑๒๐๐	.๔๐๔๘	๐.๘๗๕๒	.๔๗๐๔
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๑๓	.๑๑๓๑	-.๐๙๑๗	๐.๓๕๑๗	.๔๔๓๔
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๗๘	.๑๑๖๖	.๕๕๑๕	๑.๐๐๘๕	.๔๕๗๐
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๒๕	.๑๑๗๕	..๐๑๙๗	๐.๔๘๐๓	.๔๖๐๖
๑๐. ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๙๘	.๑๐๗๗	.๗๖๘๙	๑.๑๙๑๑	.๔๒๒๒
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๕๕	.๑๒๐๘	.๓๑๓๒	๐.๗๘๖๘	.๔๗๓๖
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๕๘	.๑๒๑๒	.๓๔๒๕	๐.๘๑๗๕	.๔๗๕๐
๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคูรักร	๐.๖๑	.๑๒๐๔	.๓๗๔๐	๐.๘๔๖๐	.๔๗๒๐
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๐๔	.๑๐๘๖	-.๑๗๒๙	๐.๒๕๒๙	.๔๒๘๕
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๕๘	.๑๒๑๒	.๓๔๒๕	๐.๘๑๗๕	.๔๗๕๐
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๗๒	.๑๑๘๓	.๕๘๘๑	๐.๙๕๑๕	.๔๖๓๘
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ	๐.๓๔	.๑๑๘๖	.๑๐๕๖	๐.๕๗๔๔	.๔๖๘๘
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๗๑	.๑๑๔๙	.๕๔๕๖	๐.๙๗๔๔	.๕๒๘๘
ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $\frac{๖.๘๙๑๗}{๑๘} = .๓๘๒๙$					

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง (n = ๔๒) ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย (n = ๓๐)

จากตารางที่ ๔.๕๓ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๕๑-๔.๐๐ จำนวน ๗๒ คน มีพฤติกรรมปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนมากที่สุดร้อยละ ๙๘ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๑๐๗๗ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๗๖๘๙ ถึง ๑.๑๙๑๑ แต่ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจารร้อยละ ๙๕ และมีพฤติกรรมเที่ยวกกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำร้อยละ ๙๒ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .๑๑๐๙ และ .๑๐๙๑ โดยมีผลต่างของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เท่ากับ .๔๓๔๘ และ .๔๓๔๘ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุด

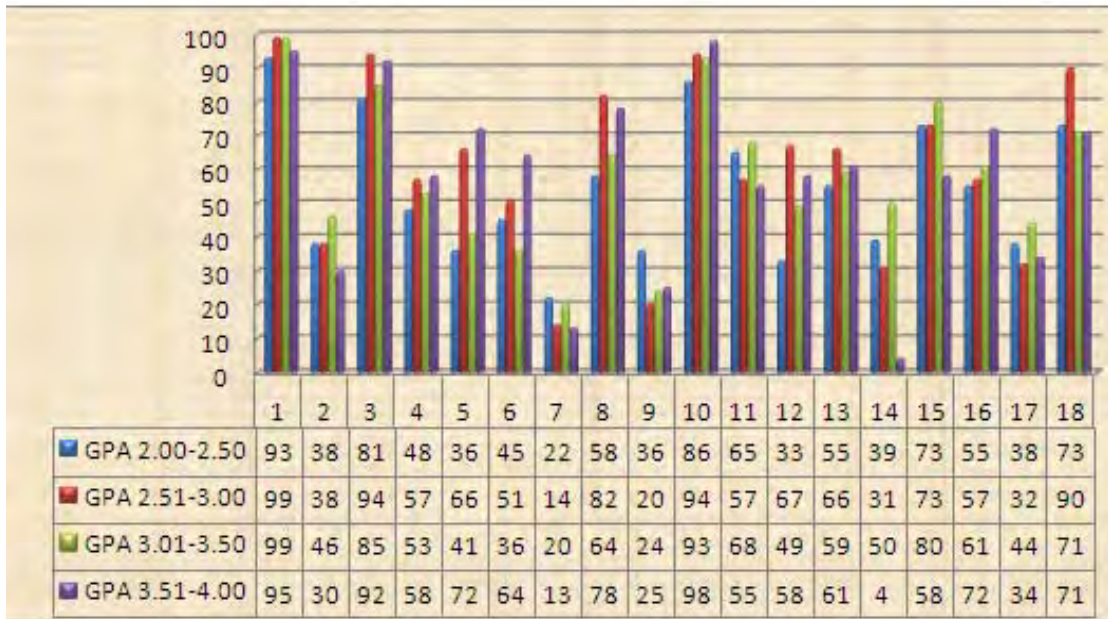
และต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% พบว่า มีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๓๘๒๙ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๑๑ และแสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาตามเกรดเฉลี่ยสะสมทั้ง ๔ กลุ่มดังภาพที่ ๔.๑๒

ภาพที่ ๔. ๑๑ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๕๑-๔.๐๐ (n=๗๒)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กินฉันทสำมึกรรยากับคูรัก
5 คือ มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ภาพที่ ๔. ๑๒ แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันทั้ง ๔ กลุ่ม (n = ๖๐๐)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กับฉันท์สามภรรยากับคู่อริ
5 คือ มีคู่อริหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศระหว่างกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพิจารณาจากเกรดเฉลี่ยสะสมเท่าที่ผ่านมาโดยแบ่งเป็น ๔ กลุ่ม ปรากฏว่านักศึกษาทุกกลุ่มเคยมีพฤติกรรมเคยคู่ออนาจารในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมามากที่สุดโดยมีค่าในการประมาณสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือมากกว่าร้อยละ ๙๐ แต่ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน รวมทั้งมีพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำที่มีค่าประมาณสัดส่วนสูงใกล้เคียงกันด้วยเช่นกัน และมีข้อสังเกตว่านักศึกษาซึ่งอยู่ในกลุ่มเกรดเฉลี่ยสะสมระดับสูง (GPA ๓.๕๑-๔.๐๐) มีแนวโน้มที่จะมีสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศที่หมกมุ่นในเรื่องเพศ การชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ ตลอดจนการมีคู่อริหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน มากกว่านักศึกษากลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ ๔.๕๔ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (n = ๑๕๐)

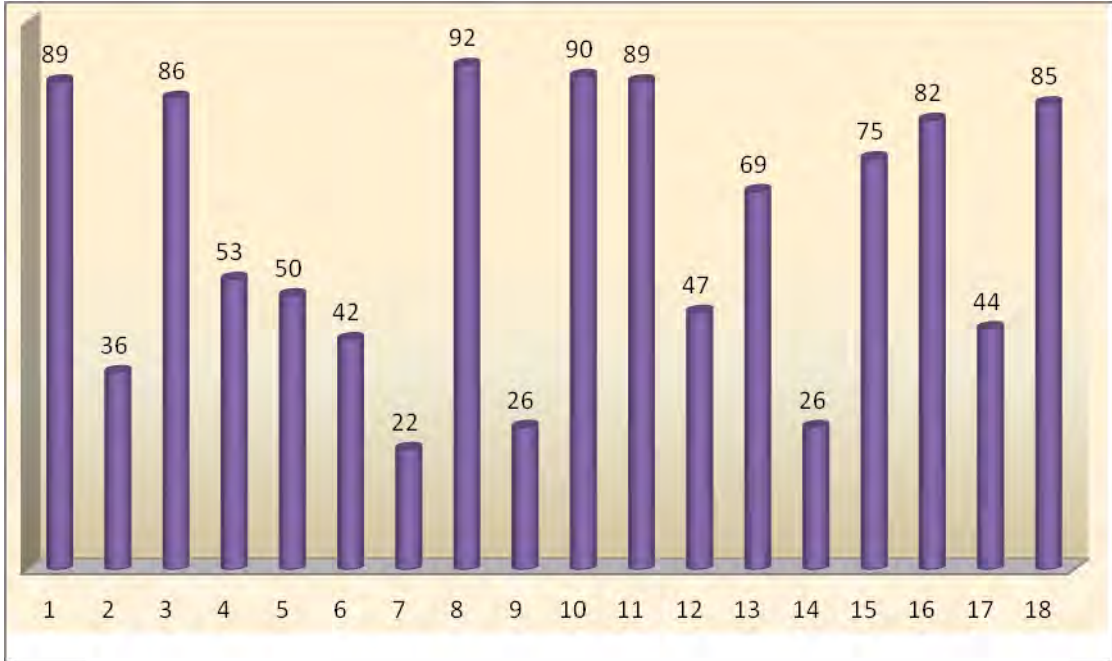
พฤติกรรมทางเพศ	ชั้นปีที่ ๑		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e. (\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	๐.๘๙	.๐๗๙๔	.๗๓๔๔	๑.๐๔๕๖	.๓๑๑๒
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๓๖	.๐๘๔๓	.๑๙๔๘	๐.๕๒๕๒	.๓๓๐๔
๓. เจียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๘๖	.๐๘๐๐	.๗๐๓๒	๑.๐๑๖๘	.๓๑๓๖
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๕๓	.๐๘๕๔	.๓๖๒๖	๐.๖๙๗๔	.๓๓๔๘
๕. มีคู่อริหรืออีกมากกว่า ๑ คน	๐.๕๐	.๐๙๐๐	.๓๒๓๖	๐.๖๗๖๔	.๓๕๒๘
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	๐.๔๒	.๐๘๔๙	.๒๕๓๖	๐.๕๘๖๔	.๓๓๒๘
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๒๒	.๐๘๑๙	.๐๕๙๕	๐.๓๘๐๕	.๓๒๑๐
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๙๒	.๐๗๘๑	.๗๖๖๙	๑.๐๗๓๑	.๓๐๖๒
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๒๖	.๐๘๓๑	.๐๙๗๑	๐.๔๒๒๙	.๓๒๕๘
๑๐. ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๙๐	.๐๗๘๗	.๗๔๕๘	๑.๐๕๔๒	.๓๐๘๔
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๘๙	.๐๗๙๔	.๗๓๔๔	๑.๐๔๕๖	.๓๑๑๒
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๔๗	.๐๘๕๔	.๓๐๒๖	๐.๖๓๗๔	.๓๓๔๘
๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคู่อริ	๐.๖๙	.๐๘๓๗	.๕๒๕๙	๐.๘๕๔๑	.๓๒๘๒
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๒๖	.๐๘๓๑	.๐๙๗๑	๐.๔๒๒๙	.๓๒๕๘
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๗๕	.๐๘๓๑	.๕๘๗๑	๐.๙๑๒๙	.๓๒๕๘
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๘๒	.๐๗๔๙	.๖๗๓๒	๐.๙๖๖๘	.๒๙๓๖
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	๐.๔๔	.๐๙๔๙	.๒๕๔๐	๐.๖๒๖๐	.๓๗๒๐
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๘๕	.๐๘๔๙	.๖๘๓๖	๑.๐๑๖๔	.๓๓๒๘

ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $๕.๘๖๑๒ / ๑๘ = .๓๒๕๖$

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง (n = ๗๒) ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย (n = ๗๘)

จากตารางที่ ๔.๕๔ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๑๕๐ คน มีพฤติกรรมหมกมุ่นในเรื่องเพศมากที่สุดร้อยละ ๙๒ แม้จะปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนร้อยละ ๙๐ แต่ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา นักศึกษากลุ่มดังกล่าวเคยคู่ออนาจาร รวมทั้งเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันร้อยละ ๘๙ เท่าๆ กัน โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการตอบเท่ากับ .๐๗๘๑ .๐๗๘๗ และ .๐๗๙๔ ตามลำดับ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๗๖๖๙ ถึง ๑.๐๗๓๑ ระหว่าง .๗๔๕๘ ถึง ๑.๐๕๔๒ และระหว่าง .๗๓๔๔ ถึง ๑.๐๔๕๖ ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มีพฤติกรรมเจียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำร้อยละ ๘๖ และเคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่าน

สื่อ ร้อยละ ๘๒ สำหรับนักศึกษาชายเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการร้อยละ ๘๕ ในขณะที่ นักศึกษาหญิงเคยถูกลวนลามทางเพศ ร้อยละ ๔๔ เมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและต่ำสุด ของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% พบว่า มีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ ๐.๓๒๕๖ ผลการวิเคราะห์ใน รายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๑๓

ภาพที่ ๔. ๑๓ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ (n=๑๕๐)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคูรัก
5 คือ มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ตารางที่ ๔.๕๕ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ (n = ๑๕๐)

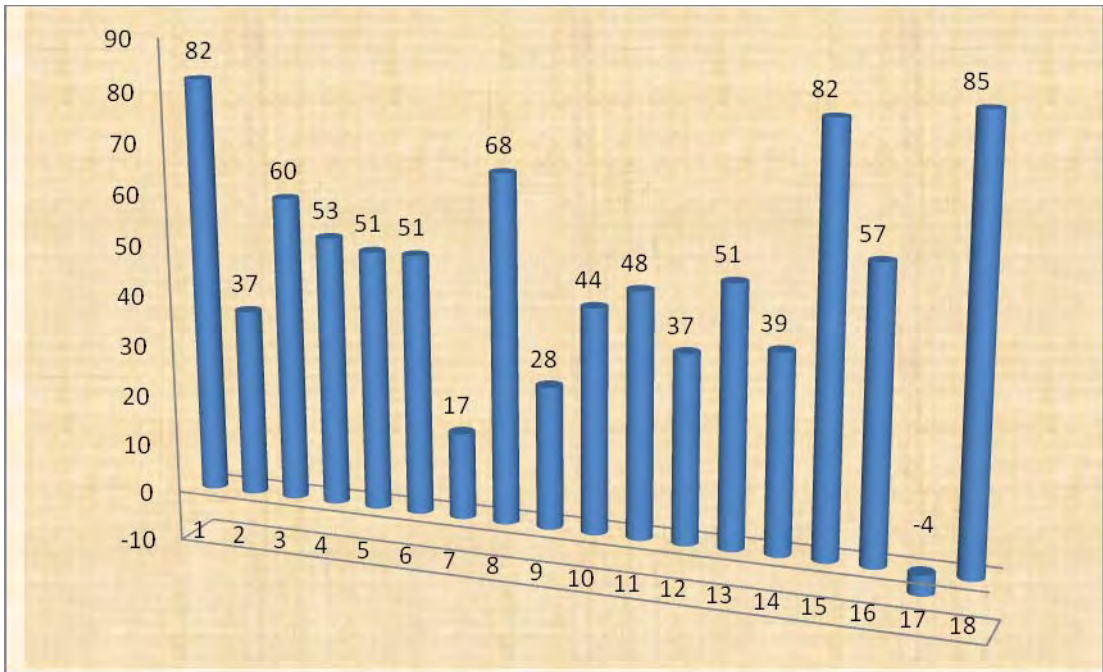
พฤติกรรมทางเพศ	ชั้นปีที่ ๒		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e. (\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	๐.๘๒	.๐๘๑๒	.๖๖๐๙	๐.๙๗๙๑	.๓๑๘๒
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๓๗	.๐๘๔๙	.๒๐๓๖	๐.๕๓๖๔	.๓๓๒๘
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๖๐	.๐๘๔๙	.๔๓๓๖	๐.๗๖๖๔	.๓๓๒๘
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๕๓	.๐๘๕๔	.๓๖๓๖	๐.๖๙๗๔	.๓๓๓๘
๕. มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๕๑	.๐๘๕๔	.๓๔๒๖	๐.๖๗๗๔	.๓๓๔๘
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	๐.๕๑	.๐๘๕๔	.๓๔๒๖	๐.๖๗๗๔	.๓๓๔๘
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๑๗	.๐๘๐๖	.๐๑๒๐	๐.๓๒๘๐	.๓๑๖๐
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๖๘	.๐๘๔๓	.๕๑๔๘	๐.๘๔๕๒	.๓๓๐๔
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๒๘	.๐๘๓๑	.๑๑๗๑	๐.๔๔๒๙	.๓๒๕๘
๑๐. ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๔๔	.๐๘๔๙	.๒๗๓๖	๐.๖๐๖๔	.๓๓๒๘
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๔๘	.๐๘๕๔	.๓๑๒๖	๐.๖๔๗๔	.๓๓๔๘
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๓๗	.๐๘๔๙	.๒๐๓๖	๐.๕๓๖๔	.๓๓๒๘
๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคูรัก	๐.๕๑	.๐๘๕๔	.๓๔๒๖	๐.๖๗๗๔	.๓๓๔๘
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๓๙	.๐๘๔๙	.๒๒๓๖	๐.๕๕๖๔	.๓๓๒๘
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๘๒	.๐๘๑๒	.๖๖๐๙	๐.๙๗๙๑	.๓๑๘๒
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านสื่อร้อยละ ๖๘ ๖๐ และ ๕๗ ตามลำดับ โดยมีสัมพันธผ่านแคมฟร็อก	๐.๕๗	.๐๘๔๙	.๔๐๓๖	๐.๗๓๖๔	.๓๓๒๘
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	-๐.๐๔	.๐๗๒๑	-.๑๘๑๓	๐.๑๐๑๓	.๒๘๒๖
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๘๘	.๐๘๑๒	.๗๒๐๙	๑.๐๓๙๑	.๓๑๘๒

ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $๕.๘๗๙๒ / ๑๘ = .๓๒๖๖$

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง (n = ๖๖) ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย (n = ๗๓)

จากตารางที่ ๔.๕๕ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๑๕๐ คน เคยมีพฤติกรรมการคู่ออนาจารในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา รวมทั้งเคยซื้อบริการทางเพศมากที่สุดเท่ากันร้อยละ ๘๒ มีความรู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศร้อยละ ๖๘ และเทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำร้อยละ ๖๐ ตลอดจนเคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านสื่อร้อยละ ๖๘ ๖๐ และ ๕๗ ตามลำดับ โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการตอบเท่ากับ .๐๘๑๒ .๐๘๔๓ และ .๐๘๔๙ ตามลำดับ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๖๖๐๙ ถึง .๙๗๙๑ ระหว่าง .๕๑๔๘ ถึง .๘๔๕๒ ระหว่าง .๔๓๓๖ ถึง .๗๖๖๔ และระหว่าง .๔๐๓๖ ถึง .๗๓๖๔ ตามลำดับ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ เคยมีเพศสัมพันธ์กับ

หญิงขายบริการร้อยละ ๘๘ เมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% พบว่า มีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๓๒๖๖ ผลการวิเคราะห์ที่ในรายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๑๔

ภาพที่ ๔. ๑๔ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ (n=๑๕๐)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เคยกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กับฉันท์สามารถยากกับคูรัก
5 คือ มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ตารางที่ ๔.๕๖ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ (n = ๑๕๐)

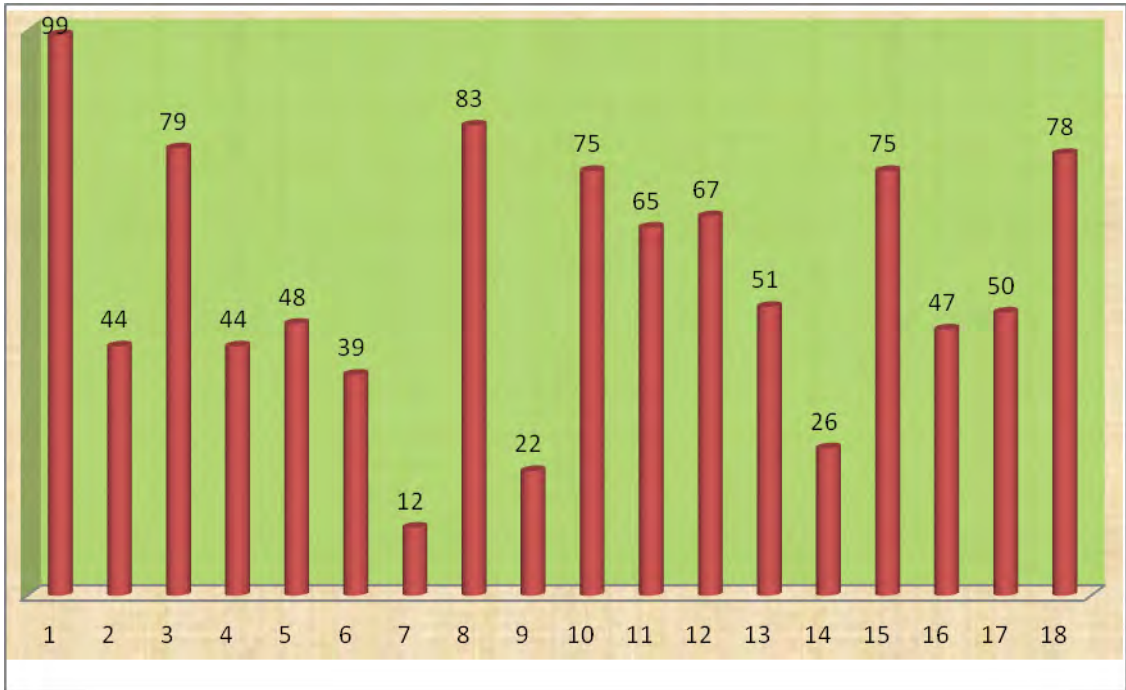
พฤติกรรมทางเพศ	ชั้นปีที่ ๓		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e. (\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	๐.๙๙	.๐๗๕๕	.๘๔๒๐	๑.๑๓๘๐	.๒๙๖๐
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๔๔	.๐๘๔๙	.๒๗๓๖	๐.๖๐๖๔	.๓๓๒๘
๓. เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๗๙	.๐๘๑๘	.๖๒๙๗	๐.๙๕๐๓	.๓๒๐๖
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๔๔	.๐๘๔๙	.๒๗๓๖	๐.๖๐๖๔	.๓๓๒๘
๕. มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๔๘	.๐๘๕๔	.๓๑๒๖	๐.๖๔๗๔	.๓๓๔๘
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	๐.๓๙	.๐๘๔๙	.๒๒๓๖	๐.๕๕๖๔	.๓๓๒๘
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๑๒	.๐๗๙๔	-.๐๓๕๖	๐.๒๗๕๖	.๓๑๑๒
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๘๓	.๐๘๐๖	.๖๗๒๐	๐.๙๘๘๐	.๓๑๖๐
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๒๒	.๐๘๑๙	.๐๕๙๕	๐.๓๘๐๕	.๓๒๑๐
๑๐. ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๗๕	.๐๘๓๑	.๕๘๗๔	๐.๙๑๒๙	.๓๒๕๕
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๖๕	.๐๘๔๓	.๔๘๘๘	๐.๘๑๕๒	.๓๒๖๔
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๖๗	.๐๘๔๓	.๕๐๘๘	๐.๘๓๕๒	.๓๒๖๔
๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคูรัก	๐.๕๑	.๐๘๕๔	.๓๔๒๖	๐.๖๗๗๔	.๓๓๔๘
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๒๖	.๐๘๓๑	.๐๙๗๑	๐.๔๒๒๙	.๓๒๕๘
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๗๕	.๐๘๓๑	.๕๘๗๑	๐.๙๑๒๙	.๓๒๕๘
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๔๗	.๐๘๕๔	.๓๐๒๖	๐.๖๓๗๔	.๓๓๔๘
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	๐.๕๐	.๐๘๒๒	.๓๑๓๙	๐.๖๘๖๗	.๓๖๖๘
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๗๘	.๐๘๐๐	.๖๐๓๖	๐.๙๕๖๔	.๓๕๒๘

ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $๕.๙๒๕๑ / ๑๘ = .๓๒๙๒$

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง (n = ๙๒) ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย (n = ๗๕)

จากตารางที่ ๔.๕๖ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ จำนวน ๑๕๐ คน มีพฤติกรรมเคยคู่ออนาจารในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมามากที่สุดเท่ากันร้อยละ ๙๙ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศร้อยละ ๘๓ เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำร้อยละ ๗๙ โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการตอบเท่ากับ .๐๗๕๕ .๐๘๐๖ และ .๐๘๑๘ ตามลำดับ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๘๔๒๐ ถึง ๑.๑๓๘๐ ระหว่าง .๖๗๒๐ ถึง .๙๘๘๐ และระหว่าง .๖๒๙๗ ถึง .๙๕๐๓ ตามลำดับ มีข้อสังเกตว่า นักศึกษาในกลุ่มดังกล่าวมีพฤติกรรมปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนมากเท่าๆ กับพฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศถึงร้อยละ ๗๕ รวมทั้งเคยมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

ใกล้เคียงกับพฤติกรรมเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ คือร้อยละ ๖๕ และร้อยละ ๖๗ ตามลำดับ สำหรับนักศึกษาชายร้อยละ ๗๘ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ และเมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% พบว่า มีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๓๒๙๓ ผลการวิเคราะห์ในรายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๑๕

ภาพที่ ๔. ๑๕ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ (n=๑๕๐)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กับฉันท์สามภรรยากับคู่รัก
5 คือ มีคู่รักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ตารางที่ ๔.๕๗ สัดส่วน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ของ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ (n = ๑๕๐)

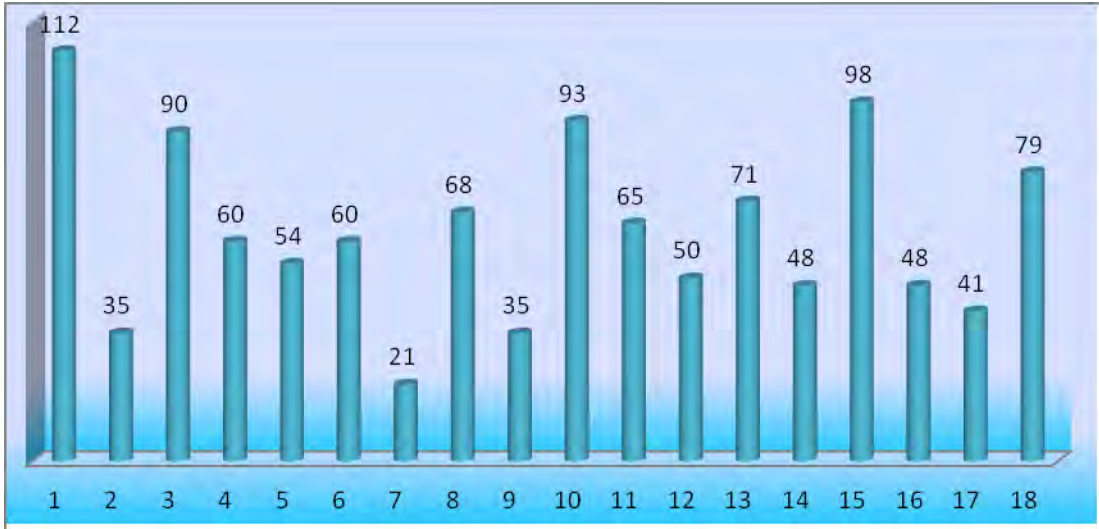
พฤติกรรมทางเพศ	ชั้นปีที่ ๔		ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕%		
	\hat{p}_w	s.e.(\hat{p}_w)	lower	upper	ผลต่าง
๑. ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	๑.๑๒	.๐๖๘๖	.๙๘๕๕	๑.๒๕๔๕	.๒๖๙๐
๒. คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	๐.๓๕	.๐๘๔๓	.๑๘๔๘	๐.๕๑๕๒	.๓๓๐๔
๓. เกี่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	๐.๙๐	.๐๗๘๗	.๗๔๕๘	๑.๐๕๔๒	.๓๐๘๔
๔. ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	๐.๖๐	.๐๘๔๙	.๔๓๓๖	๐.๗๖๖๔	.๓๓๒๘
๕. มีคู่อริหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	๐.๕๔	.๐๘๕๔	.๓๗๒๖	๐.๗๐๗๔	.๓๓๔๘
๖. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	๐.๖๐	.๐๘๔๙	.๔๓๓๖	๐.๗๖๖๔	.๓๓๒๘
๗. สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	๐.๒๑	.๐๘๑๙	.๐๔๙๕	๐.๓๗๐๕	.๓๒๑๐
๘. รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	๐.๖๘	.๐๘๔๓	.๕๑๔๘	๐.๘๔๕๒	.๓๓๐๔
๙. มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	๐.๓๕	.๐๘๔๓	.๑๘๔๘	๐.๕๑๕๒	.๓๓๐๔
๑๐. ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน	๐.๙๓	.๐๗๗๕	.๗๗๘๑	๑.๐๘๑๙	.๓๐๓๘
๑๑. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	๐.๖๕	.๐๘๔๓	.๔๘๔๘	๐.๘๑๕๒	.๓๓๐๔
๑๒. เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ	๐.๕๐	.๐๙๐๐	.๓๒๓๖	๐.๖๗๖๔	.๓๕๒๘
๑๓. เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคู่อริ	๐.๗๑	.๐๘๓๗	.๕๔๖๐	๐.๘๗๔๐	.๓๒๘๐
๑๔. เคยขายบริการทางเพศ	๐.๔๘	.๐๘๕๔	.๓๑๒๖	๐.๖๔๗๔	.๓๓๔๘
๑๕. เคยซื้อบริการทางเพศ	๐.๙๘	.๐๗๕๕	.๘๓๒๐	๑.๑๒๘๐	.๒๙๖๐
๑๖. เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านแคมฟร็อก	๐.๔๘	.๐๘๕๔	.๓๑๒๖	๐.๖๔๗๔	.๓๓๔๘
๑๗. ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ	๐.๔๑	.๐๙๔๙	.๒๒๔๐	๐.๕๙๖๐	.๓๗๒๐
๑๘. เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ	๐.๗๙	.๐๘๘๓	.๖๑๖๙	๐.๙๖๓๑	.๓๔๖๒

ผลต่างช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% เฉลี่ย $๕.๘๘๘๘ / ๑๘ = .๓๒๗๒$

หมายเหตุ : ข้อ ๑๗ ตอบเฉพาะเพศหญิง (n = ๗๒) ข้อ ๑๘ ตอบเฉพาะเพศชาย (n = ๗๕)

จากตารางที่ ๔.๕๗ กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๑๕๐ คน มีพฤติกรรมเคยคู่ออนาจาร ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมามากที่สุดเท่ากันร้อยละ ๑๑๒ เคยซื้อบริการทางเพศร้อยละ ๙๘ ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนร้อยละ ๙๓ แต่เกี่ยวข้องกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำร้อยละ ๙๐ ในขณะที่เคยอยู่กินฉันท์สามีภรรยากับคู่อริร้อยละ ๗๑ โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการตอบเท่ากับ .๐๖๘๖ .๐๗๕๕ .๐๗๗๕ .๐๗๘๗ และ .๐๘๓๗ ตามลำดับ ช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% อยู่ระหว่าง .๙๘๕๕ ถึง ๑.๒๕๔๕ ระหว่าง .๘๓๒๐ ถึง ๑.๑๒๘๐ ระหว่าง .๗๗๘๑ ถึง ๑.๐๘๑๙ ระหว่าง .๗๔๕๘ ถึง ๑.๐๕๔๒ และ ระหว่าง .๕๔๖๐ ถึง .๘๗๔๐ ตามลำดับ สำหรับนักศึกษาชาย

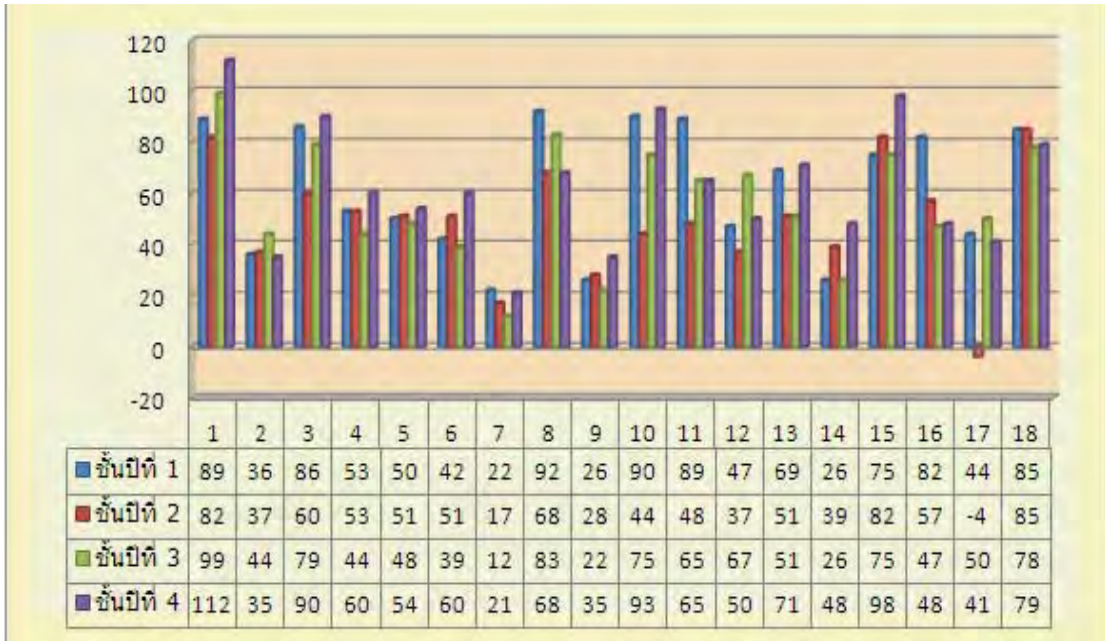
เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ ร้อยละ ๗๘ และเมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% พบว่า มีผลต่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ .๓๒๗๒ ผลการวิเคราะห์ในรายละเอียดแสดงดังภาพที่ ๔.๑๖ และแสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาทั้ง ๔ ชั้นปี ดังภาพที่ ๔.๑๗

ภาพที่ ๔. ๑๖ แผนภูมิแสดงสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ (n = ๑๕๐)

เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยคู่ออนาจาร	10 คือ ปฏิเสธการรับคู่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด	11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
3 คือ เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ	12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	13 คือ เคยอยู่กับฉันท์สามัภรรยากับคูรัก
5 คือ มีคูรักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน	14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก	15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี	16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ	17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้	18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

ภาพที่ ๔. ๑๗ แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ ๑-๔ (n=๖๐๐)

- เมื่อ 1 คือ ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาเคยดูสื่ออนาจาร 10 คือ ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน
- 2 คือ คบเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิด 11 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
- 3 คือ เทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ 12 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ
- 4 คือ ชอบสัมผัสโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ 13 คือ เคยอยู่กับฉันท์สามภรรยากับคู่รัก
- 5 คือ มีคู่รักหรือกิ๊กมากกว่า ๑ คน 14 คือ เคยขายบริการทางเพศ
- 6 คือ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษามาก 15 คือ เคยซื้อบริการทางเพศ
- 7 คือ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี 16 คือ เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านทางสื่อ
- 8 คือ รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศ 17 คือ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาเคยถูกลวนลามทางเพศ
- 9 คือ มั่นใจว่าตนเป็นชายจริงหญิงแท้ 18 คือ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ

หมายเหตุ ข้อ ๑๗. ตอบเฉพาะเพศหญิง ข้อ ๑๘. ตอบเฉพาะเพศชาย

จากการพิจารณาเปรียบเทียบค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาทั้ง ๔ ชั้นปี ปรากฏว่านักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มีพฤติกรรมหมกมุ่นในเรื่องเพศ แต่ปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน และมีพฤติกรรมเคยรับชมสื่ออนาจารในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา รวมทั้งเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันอยู่ในระดับสูงทั้งหมด ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ มีค่าประมาณสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศในเรื่องการเคยชมสื่ออนาจารและเคยซื้อบริการทางเพศมากกว่าพฤติกรรมรูปแบบอื่น คือร้อยละ ๘๒ เท่าๆ กัน เมื่อพิจารณาค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศที่มีค่าสูงสุดของนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ พบว่าเคยรับชมสื่ออนาจารมากที่สุดถึงร้อยละ ๙๙ มีพฤติกรรมหมกมุ่นในเรื่องเพศและเทียบกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำร้อยละ ๘๓ และ ๗๙ ตามลำดับ และปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนมากเท่ากับ การซื้อบริการทางเพศ (ร้อยละ ๗๕) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ปรากฏว่ามีสัดส่วนของพฤติกรรมทางเพศด้านเคยซื้อบริการทางเพศมากที่สุดถึงร้อยละ ๙๘ ปฏิเสธการรับสื่อ

อนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน และเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ ๙๓ และ ร้อยละ ๙๐ ตามลำดับ ประเด็นที่น่าสังเกต คือ นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ มีสัดส่วนของพฤติกรรมการชมสื่ออนาจารในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมามากที่สุดถึงร้อยละ ๑๑๒ ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ ๓ สามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้น้อยที่สุด เพียงร้อยละ ๑๒

สรุปผลจากการพิจารณาค่าประมาณสัดส่วนของการเกิดพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา โดยใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ได้ว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเปิดรับสื่ออนาจารในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา โดยมีค่าประมาณสัดส่วนของพฤติกรรมปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนและพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำอยู่ในระดับสูงสุดเท่าๆ กัน (ร้อยละ ๘๘) รองลงไปคือ พฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศกับพฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมเท่าๆ กัน (ร้อยละ ๗๗) โดยมีข้อสังเกตว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมการเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันถึงร้อยละ ๕๕ (ชาย) และร้อยละ ๖๖ (หญิง) และเมื่อพิจารณาค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นเรียงตามลำดับจากน้อยที่สุด ๓ พฤติกรรม ได้แก่ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี (ร้อยละ ๑๘) ความมั่นใจในความเป็นชายจริงหญิงแท้ของตน (ร้อยละ ๒๘) และพฤติกรรมเคยขายบริการทางเพศ (ร้อยละ ๓๕) ทั้งนี้โดยมีความผิดพลาดในการประมาณค่าสัดส่วนของพฤติกรรมดังกล่าวอย่างน้อย เมื่อพิจารณาจากผลต่างของค่าสูงสุด-ต่ำสุดในการประมาณค่าสัดส่วนแต่ละพฤติกรรม(จากภาพที่ ๔.๑-๔.๑๗) ซึ่งมีช่วงห่างของค่าดังกล่าวระหว่าง .๐๙๐๔ ถึง .๓๘๒๙ ซึ่งเป็นช่วงที่แคบมาก

เมื่อพิจารณาช่วงกว้างของค่าประมาณสัดส่วนจากตารางที่ ๔.๔๕ ถึง ๔.๕๗ เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างค่าสูงสุดกับค่าต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% แปรผกผันกับขนาดกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ เมื่อใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ จะทำให้ผลต่างระหว่างค่าสูงสุดกับค่าต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% นั้นมีค่าต่ำ ซึ่งหมายความว่าค่าประมาณสัดส่วนที่ได้มีความแม่นยำสูง เช่น ตารางที่ ๔.๕๓ ใช้กลุ่มตัวอย่าง ๗๒ คน พบว่าผลต่างระหว่างค่าสูงสุดกับค่าต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% มีผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ .๓๘๒๙ ซึ่งเป็นช่วงที่มีความกว้างน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก ทำให้ค่าประมาณสัดส่วนที่ได้มีความแม่นยำไม่มากเท่าที่ควร แต่ในตารางที่ ๔.๕๑ ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่าง ๒๑๙ คน พบว่าผลต่างระหว่างค่าสูงสุดกับค่าต่ำสุดของช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% มีผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ .๒๕๓๑ อันเป็นช่วงของค่าประมาณที่แคบลงจากเดิมถึง .๑๒๙๘ ซึ่งในทางสถิติต้องการช่วงของค่าประมาณที่แคบเพื่อให้ค่าประมาณมีความผิดพลาดน้อยที่สุด การที่ตัวประมาณมีแนวโน้มใกล้ค่าพารามิเตอร์เมื่อตัวอย่างมีขนาดใหญ่ขึ้นเรียกตัวประมาณนี้ว่า ตัวประมาณคงตัว (consistent estimator) ตัวประมาณนี้จะมีความเอนเอียงได้ แต่ความเอนเอียงนี้จะลดลงเมื่อขนาดของกลุ่มตัวอย่างใหญ่ขึ้น (จิระศักดิ์ เสงศรีสมบัติ (๒๕๕๕)) และจากการพิจารณาผลต่างของค่าประมาณสัดส่วนในช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ในทุกตาราง พบว่ามีผลต่างดังกล่าวอยู่ระหว่าง .๐๙๐๔ ถึง .๓๘๒๙ จึงสรุปได้ว่ามีความผิดพลาดในการประมาณค่าน้อยมาก

เมื่อพิจารณาค่าความแปรปรวน (ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานยกกำลังสอง) ในตารางที่ ๔.๔๕ ถึง ๔.๕๗ เป็นที่น่าสังเกตว่า ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนจะแปรผกผันกับขนาดกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ เมื่อใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่จะทำให้ค่าความแปรปรวนนั้นมีค่าต่ำ มีผลให้ค่าประมาณสัดส่วนที่ได้มีความแม่นยำสูง ดังเช่นตารางที่ ๔.๕๓ ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๗๒ คน พบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยเท่ากับ .๑๑๗๗ แต่เมื่อใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐๒ คนในตารางที่ ๔.๕๖ พบว่าค่าความแปรปรวนเฉลี่ยมีเพียง .๐๓๕๕ จะเห็นได้ว่า หากใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ จะทำให้ค่าความแปรปรวนลดลงมาก ซึ่งในทางสถิติต้องการค่าความแปรปรวนต่ำเพื่อให้ค่าประมาณมีความผิดพลาดน้อยที่สุด

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเชิงสำรวจเรื่อง ผลของการเปิดรับสื่อออนไลน์ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานที่ในการเปิดรับสื่อ จำนวนชั่วโมง ความถี่ในการเปิดรับสื่อ และวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่อออนไลน์ ๒) ประเมินค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ๓) เปรียบเทียบค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยจำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษา รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม ๔) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่อออนไลน์ จำแนกตามกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา ๕) เสนอแนวทางในการแก้ไขและป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ในมหาวิทยาลัย และผู้ปกครองของนักศึกษา และ ๖) นำผลการวิจัยในภาพรวมเสนอต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องและรับผิดชอบทั้งโดยตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวนรวม ๖๐๐ คน จากกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ จำนวน ๒๙๘ คน และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์-ชีวภาพ จำนวน ๓๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗ และ ๕๐.๓ ตามลำดับ จากมหาวิทยาลัยของรัฐ ๒๙๕ คน มหาวิทยาลัยเอกชน ๓๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๒ และ ๕๐.๘ โดยเป็นเพศชาย ๒๙๘ คน หญิง ๓๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗ และ ๕๐.๓ ตามลำดับ เป็นนักศึกษาจากชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไป ชั้นปีละ ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของกลุ่มตัวอย่างทุกชั้นปี การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ซึ่งประยุกต์ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจโดยละเอียดก่อนลงมือตอบ นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด ๖๐๐ ชุดมาประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยสถิติบรรยาย และการประมาณค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศโดยวิธีของ Warner ส่วนการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาระหว่างกลุ่มเพศกับกลุ่มสาขาวิชาใช้สถิติทดสอบ T-test สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง และสามทาง (two-way and three-way ANOVA) เพื่อศึกษาอิทธิพลภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์พูดคุยทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการใช้การ

วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้คือ ๕.๑ สรุปผลการวิจัย ๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย และ ๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๑) กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายหญิงในมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากระดับชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๔ ขึ้นไปใน ๒ กลุ่มสาขาวิชา ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากผู้ปกครองหรือจากการหามาได้ด้วยตนเองมากกว่า ๕,๐๐๐ บาท พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาของตนเองเป็นส่วนใหญ่ (๔๔%) รองลงไปคืออาศัยในหอพัก (๑๘.๗%) และเช่าบ้านพักตามลำพังคนเดียว (๑๗.๘%) และบิดามารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ (๗๗%) ยังอยู่ร่วมกันในฐานะคู่สมรส

๒) นักศึกษามากกว่าร้อยละ ๕๐ ของทุกกลุ่มมีการเปิดรับสื่ออนาจารทาง internet โดยใช้บริการผ่านทาง youtube facebook และ smartphone เป็นส่วนใหญ่ตามลำดับที่บ้านพักของตนเอง ที่หอพัก และที่บ้านเพื่อนตามลำดับ นักศึกษาส่วนมากรู้จักเว็บไซต์อนาจาร ๑-๓ เว็บไซต์ ในขณะที่นักศึกษาชายหญิงอีกจำนวนไม่น้อยไม่รู้จักเว็บไซต์อนาจารเลย การเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ส่วนใหญ่เปิดรับตามโอกาสที่อำนวยให้ และใช้เวลาในการเปิดรับตามแต่ความสะดวกซึ่งมักจะไม่เกินครั้งละ ๑ ชั่วโมง โดยมีแรงจูงใจในการเปิดรับสื่ออนาจารมาจากเพื่อน จากสื่อประเภทต่างๆ และจากตนเองตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาชายหญิงเคยประกาศหาคู่ทางอินเทอร์เน็ต ส่วนช่วงอายุในการเริ่มเปิดรับสื่ออนาจาร พบว่านักศึกษาชายส่วนใหญ่เริ่มรู้จักและสัมผัสสื่ออนาจารเมื่อช่วงอายุ ๑๐-๑๓ ปี ส่วนนักศึกษาหญิงเมื่อช่วงอายุ ๑๔-๑๖ ปีมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่ออนาจารแตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือนักศึกษาชายมีวัตถุประสงค์ ๓ อันดับแรกคือ เพื่อความบันเทิง เพื่อผ่อนคลายความเครียด และเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีวัตถุประสงค์หลัก ๓ ประการแรกคือ เพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อศึกษาความรู้เรื่องเพศ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาขาวิชาพบว่า นักศึกษากลุ่มวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ ต้องการเปิดรับสื่ออนาจารเพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อผ่อนคลายความเครียด ในขณะที่นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิง เพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศและเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น ตามลำดับ

๓) ผลจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาได้ว่า นักศึกษาชายและหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลางโดยนักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาหญิง แต่มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษากลุ่มวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ แต่

มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับที่ต่ำกว่านักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ และ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชนมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน แต่มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

๔) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางระหว่างกลุ่มพบว่า (๑) นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อหรือไม่มีอิทธิพลต่อระดับเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ และ (๒) นักศึกษาระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ

๕) จากการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อออนไลน์บนอินเทอร์เน็ตและแนวทางป้องกันและแก้ไขตนเองจากการตกเป็นเหยื่อของสื่อดังกล่าว สรุปสาระได้ว่านักศึกษาตระหนักดีถึงผลกระทบทั้งต่อร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินของบุคคล การป้องกันและแก้ไขอาจกระทำได้หลายวิธีการ แต่ที่ได้ผลมากที่สุดน่าจะได้แก่ การฝึกควบคุมจิตใจตนเองใช้สติ ใช้เหตุผลในการเลือกรับสื่อ รู้เท่าทันสื่อบนอินเทอร์เน็ต หาความรู้เพิ่มเติมจากผู้รู้จริงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับสื่อออนไลน์ที่เป็นภัยต่อผู้รับทุกเพศทุกวัย การควบคุมเนื้อหาสาระของสื่อบนอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ยาก เพราะเป็นประเด็นทางธุรกิจและเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ เราอาจทำให้มันลดจำนวนลงได้บ้างแต่ไม่อาจทำให้สื่อออนไลน์หายไปจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างถาวร ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละบุคคลในการเลือกบริโภคสื่ออย่างมีสติ รู้คิด รู้วิเคราะห์และพอเหมาะพอดี

๖) ผลจากการประมาณค่าสัดส่วนของการเกิดพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาโดยใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเปิดรับสื่อออนไลน์ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา โดยมีค่าประมาณสัดส่วนของพฤติกรรมปฏิเสธการรับสื่อออนไลน์เมื่อเพื่อนชักชวนและพฤติกรรมที่เียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำอยู่ในระดับสูงสุดเท่าๆ กัน (ร้อยละ ๘๘) รองลงไปคือ พฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศกับพฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมเท่าๆ กัน (ร้อยละ ๗๗) โดยมีข้อสังเกตว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมการเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันถึงร้อยละ ๕๕ (ชาย) และร้อยละ ๖๖ (หญิง) และเมื่อพิจารณาค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นเรียงจากน้อยที่สุดตามลำดับ ๓ พฤติกรรม ได้แก่ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี (ร้อยละ ๑๘) ความมั่นใจในความเป็นชายจริงหญิงแท้ของตน (ร้อยละ ๒๘) และพฤติกรรมเคยขายบริการทางเพศ (ร้อยละ ๓๕) ทั้งนี้โดยมีความผิดพลาดในการประมาณค่าสัดส่วนของพฤติกรรมดังกล่าวน้อยมากเมื่อพิจารณาจากผลต่างของค่าสูงสุด-ต่ำสุดในการประมาณค่าสัดส่วนแต่ละพฤติกรรม (จากภาพที่ ๔.๑-๔.๑๗) ซึ่งมีช่วงห่างของค่าดังกล่าวระหว่าง .๐๙๐๔ ถึง .๓๘๒๙ ซึ่งเป็นช่วงที่แคบมาก

๗) แนวทางป้องกันการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในอันดับต้นๆ ได้แก่ การจัดหาโปรแกรมที่สามารถล็อกเว็บไซต์ออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดเจ้าหน้าที่ดูแลการให้บริการในพื้นที่การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาอย่างเข้มงวด ส่วนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยเน้นการให้ความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับโทษที่จะได้รับจากการเผยแพร่สื่อออนไลน์

๘) แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยเน้นที่การขอให้รัฐบาลปรับปรุงกฎหมายและบทลงโทษการประกอบธุรกิจสื่อออนไลน์บนอินเทอร์เน็ต วิธีการป้องกันที่น่าจะกระทำได้ในทันที คือ สอดแทรกเนื้อหาการเลือกรับสื่อที่เหมาะสมในรายวิชาต่างๆ ของนักศึกษา การสอนให้รู้จักคิดวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียในการเปิดรับสื่อออนไลน์บนอินเทอร์เน็ต ส่วนการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ อาจารย์มีความเห็นว่า อาจใช้กิจกรรมกลุ่มประกอบการเรียนเพื่อหันเหความสนใจ ตลอดจนการใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดด้วยการแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปิดสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

๙) แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักศึกษา ได้แก่ การพัฒนาความรู้ทักษะของตนเองในด้านการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงชุมชนออนไลน์ เพื่อให้สามารถตรวจสอบติดตามการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของบุตรหลานได้อย่างใกล้ชิด รู้เท่าทันสื่อ และรู้เท่าทันบุตรหลานด้วยเช่นกัน อันจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องและโดนใจบุตรหลานได้โดยง่าย ส่วนการแก้ไขปัญหาดังกล่าวหากเกิดปัญหาขึ้นแล้วผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าอาจกระทำได้โดยการชักชวนลูกหลานให้ทำกิจกรรมในครอบครัวร่วมกันให้มากขึ้น พูดคุยถึงผลกระทบในการเปิดรับสื่อออนไลน์กับบุตรหลานอย่างเปิดเผย จัดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในที่ซึ่งทุกคนในครอบครัวสามารถมองเห็นร่วมกันได้อย่างทั่วถึง หรือแม้แต่การนั่งชมสื่อออนไลน์ที่ลูกหลานกำลังเปิดรับไปพร้อมๆ กัน โดยคาดหวังว่าลูกหลานจะเกิดความละอายใจและลดละเลิกพฤติกรรมเผยแพร่สื่อออนไลน์ไปเองในที่สุด

๑๐. แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์ตามความคิดเห็นของนักศึกษาโดยสรุปประเด็นสำคัญได้คือ นักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตมีผลกระทบทั้งต่อร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินของบุคคล การป้องกันและแก้ไขอาจทำได้หลายวิธีการ แต่ที่ได้ผลมากที่สุดน่าจะ ได้แก่ วิธีการป้องกันด้วยการฝึกควบคุมจิตใจตนเอง รู้จักใช้เหตุผลในการเลือกรับสื่อ รู้เท่าทันสื่อบนอินเทอร์เน็ต หากความรู้เพิ่มเติมจากผู้รู้จริงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับสื่ออนาจารที่เป็นภัยต่อผู้รับทุกเพศทุกวัย ทั้งนี้คงเป็นเรื่องยากที่จะควบคุมเนื้อหาสื่อบนอินเทอร์เน็ต เพราะเราอาจทำให้มันลดจำนวนลงได้ แต่ไม่สามารถทำให้สื่อลามกอนาจารหายไปจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างถาวร ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละบุคคลในการเลือกบริโภคสื่ออย่างชาญฉลาด โดยใช้สติ รู้คิด รู้วิเคราะห์ และรู้พอเหมาะพอดี

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย นำมาสู่ประเด็นในการอภิปราย ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งเป็น ๓ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ประเด็นพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ส่วนที่ ๒ ประเด็นพฤติกรรมปกปิด (พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา) และส่วนที่ ๓ ประเด็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา โดยได้นำเสนอลำดับดังต่อไปนี้

ส่วนที่ ๑ ประเด็นพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามากกว่าร้อยละ ๕๐ ของทุกกลุ่มมีการเปิดรับสื่ออนาจารทาง internet โดยใช้บริการผ่านทาง youtube facebook และ smartphone เป็นส่วนใหญ่ ตามลำดับ ที่บ้านพักของตนเอง ที่หอพัก และที่บ้านเพื่อนตามลำดับ โดยเปิดรับตามโอกาสที่อำนวยให้ครั้งละไม่เกิน ๑ ชั่วโมงเป็นส่วนใหญ่ ด้วยวัตถุประสงค์หลักในการเปิดรับสื่ออนาจาร ๔ อันดับต้นๆ ได้แก่ เพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศและเพื่อผ่อนคลายความเครียดตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Tapscott (๒๕๕๒) ที่พบว่า คนรุ่นใหม่ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง ๑๖-๓๑ ปี หรือผู้ที่เกิดระหว่างปี คศ. ๑๙๘๑-๑๙๙๖ (Tapscott เรียกบุคคลกลุ่มนี้ว่า เจเนอเรชันวายซึ่งมีอายุระหว่าง ๑๖-๓๑ ปี) เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีทักษะหลากหลาย มีปฏิสัมพันธ์กับสื่อหลากหลายชนิด สามารถทำกิจกรรมหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกัน เช่น การใช้โทรศัพท์มือถือในการส่งข้อความเข้าเว็บไซต์ ค้นหาทิศทาง เล่นเกม ถ่ายภาพ และแบ่งปันให้เพื่อนได้ดูผ่านทาง facebook การชมรายการโปรดในเวลาพักผ่อนผ่าน youtube เป็นต้น โดยกลุ่มคนอายุระหว่าง ๑๖-๓๑ ปี ชอบแบ่งปันข้อมูลระหว่างกันแม้ในระหว่างการทำงาน เพราะกลุ่มนี้เชื่อว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายที่จะทำงานไปและเข้าอินเทอร์เน็ตไปด้วย トラบไตที่งานเหล่านั้นสำเร็จจุลวง

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานเขียนของศรีกัญญา มงคลศิริ (๒๕๔๘) ซึ่งสรุปได้ว่ากลุ่มคนอายุระหว่าง ๑๖-๓๑ ปีในปัจจุบัน เติบโตขึ้นในช่วงที่พัฒนาการด้านการสื่อสารของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้าสู่จุดสมบูรณ์ ทำให้กลุ่มคนในวัยนี้พึ่งพาการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มวัยอื่นๆ ทั้งการค้นคว้าหาข้อมูล การหาความบันเทิงส่วนบุคคล หรือแม้แต่การสื่อสารกับเพื่อนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน นอกจากนี้ยังยอมรับเทคโนโลยีต่างๆ ได้มากกว่ากลุ่มคนรุ่นก่อนหน้านั้นที่มีอายุระหว่าง ๓๒-๔๘ ปี โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดีย (multimedia) ที่ทำให้สามารถสื่อสารภาพและเสียงไปยังปลายทางได้โดยไม่ต้องพบปะกันซึ่งหน้า โดยเลือกได้ว่าจะใช้อุปกรณ์ใด โปรแกรมอะไรและสื่อสารกับใครหรือไม่สื่อสารกับใคร กลุ่มคนอายุ ๑๖-๓๑ ปีในปัจจุบัน เป็นผู้บริโภคที่ซึมซับวัฒนธรรมใหม่ๆ ไว้มากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นแนวเพลงสมัยใหม่ หรือวัฒนธรรมกายแตงกาย รวมทั้งการแสดงออกทางเพศ ผู้หญิงอาจแต่งกายคล้ายผู้ชาย และผู้ชายก็อาจแต่งการคล้ายผู้หญิงได้ การซึมซับวัฒนธรรมไว้มากหลายรูปแบบเช่นนี้เป็นผลมาจากการรับสื่อต่างประเทศอย่างไร้พรมแดนในการติดต่อสื่อสารนั่นเอง

ด้วยช่องทางสื่อสารที่มีความสะดวกและเป็นที่ยอมรับกันเอง จึงทำให้สื่อประเภทลามกอนาจารเข้าถึงตัวนักศึกษาซึ่งอยู่ในกลุ่มคนอายุ ๑๖-๓๑ ปีได้ไม่ยาก เนื่องจากพื้นฐานการเปิดรับข้อมูลของบุคคลมาจากแรงจูงใจที่จะแสวงหาความรู้เพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนสนใจหรือมีความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนี้ การเปิดรับสื่ออาจเป็นไปได้เพื่อประโยชน์ในการผ่อนคลายอารมณ์หรือเป็นการเปิดรับประสบการณ์เพียงเพื่อสนองตอบความอยากรู้อยากเห็นตามช่วงวัย (Becker, ๑๙๗๙ อ้างใน ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔: ๖๖) รวมทั้งเพื่อความบันเทิง เพลิตเพลินและผ่อนคลายอารมณ์ (Alkin, ๑๙๗๓ อ้างในชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔: ๗๐) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้

มีข้อสังเกตประการหนึ่งว่านักศึกษาทั้งชายและหญิงมีวัตถุประสงค์หลักในการเปิดรับสื่ออนาจารตรงกัน ๒ ประการคือ เพื่อความบันเทิงและเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น โดยส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเปิดรับสื่ออนาจารตามแต่เวลาและโอกาสจะอำนวย แต่ครั้งไม่เกิน ๑ ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งน่าจะสะท้อนให้เห็นได้ว่า การเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษามหาวิทยาลัยอาจไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเชิงลบเสมอไป ในทางตรงกันข้าม สื่ออนาจารอาจทำหน้าที่เป็นกลไกในการตอบโจทยปัญหาทางเพศแทนบิดามารดา ผู้ปกครองหรือครูอาจารย์ได้อย่างชัดเจนกว่า เข้าใจได้ง่ายกว่า และยังให้คำอธิบายประกอบภาพได้โดยไม่ต้องใช้จินตนาการใดๆ ในขณะที่ได้รับฟังอีกด้วย นอกจากนี้ การยอมให้สื่ออนาจารเป็นเสมือนห้องเรียนส่วนตัวในวิชาเพศศึกษาสำหรับนักศึกษา ยังช่วยให้พวกเขารู้สึกสบายใจ ไม่อึดอัดอับอายที่จะเรียนรู้จากปากของผู้ใหญ่ นักศึกษาซึ่งกำลังอยู่ในช่วงวัยโดยเฉลี่ย ๑๘-๒๔ ปี (ตรงกับประชากรที่อยู่ในช่วงกลุ่มคนอายุระหว่าง ๑๖-๓๑ ปี หรือกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายของ Tapscott (๒๕๕๒) จึงรู้จักเลือกเปิดรับสื่อที่ตรงกับความสนใจของตนด้วยความตั้งใจ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการของตน จากนั้นนักศึกษาจะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายตามความเข้าใจของตนหรือตามที่ตนคิด ประสบการณ์ หรือแม้แต่ภาวะทางร่างกายและทางอารมณ์ ขณะนั้น ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายของ Klapper (๑๙๖๗ อ้างใน ชานนท์ ศิริธร, ๒๕๕๔: ๖๗) ซึ่งสรุปว่าเมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแล้วก็เชื่อว่าข่าวสารนั้นจะถูกส่งตามวัตถุประสงค์หรือเจตนาของของผู้ส่งสารทั้งหมด ผู้รับสารแต่ละคนอาจตีความหมายของข้อมูลข่าวสารแตกต่างกันออกไป เข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองขั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสารไปยังผู้รับสาร หากความเข้าใจที่เกิดจากการรับรู้นั้นสอดคล้องกับทัศนคติของบุคคล ความเข้าใจนั้นจะพัฒนาต่อไปเป็นความเข้าใจที่ถาวร พร้อมทั้งจะจดจำในระยะยาวต่อไป

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์พูดคุยกับนักศึกษากลุ่มหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติมในตอนหนึ่ง ซึ่งนักศึกษาให้ความเห็นว่า สื่ออนาจารจะส่งผลกระทบต่อตัวเรานั้นขึ้นอยู่กับการใช้วิจารณญาณของตนเองในการเลือกบริโภคสื่ออย่างมีสติ รู้คิด รู้วิเคราะห์และพอเหมาะพอดี

ส่วนที่ ๒ ประเด็นการประมาณค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

มีประเด็นที่สมควรนำมาอภิปราย ดังนี้

๑. จากการใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ในการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในครั้งนี้นี้ หากข้อมูลสถิติซึ่งได้มาจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง เป็นสัดส่วนหรือร้อยละของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมทางเพศใกล้เคียงหรือความเป็นจริง กล่าวคือการวางแผนในการเก็บข้อมูลขั้นตอนในการดำเนินงาน และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดจนการจัดการกระทำกับหน่วยตัวอย่างที่ได้มา มีความครบถ้วน และมีคุณสมบัติเป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่มประชากรในเชิงทฤษฎี ซึ่งหมายถึงว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ให้ความร่วมมือเต็มที่ โดยตอบคำถามตามความเป็นจริงทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการใช้สูตรของ Warner ในการคำนวณหาค่าประมาณสัดส่วนความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และช่วงความเชื่อมั่นที่ ๙๕% ก็ถือว่ามีความน่าเชื่อถือสูง แต่หากว่าผลข้อมูลทางสถิติของพฤติกรรมดังกล่าวจะมีความผิดพลาดไปจากความเป็นจริงค่อนข้างมาก และมีได้เป็นความคลาดเคลื่อนจากการสุ่ม (sampling error) แล้ว ความผิดพลาดดังกล่าวก็อาจจะเกิดขึ้นจากปัจจัยเชิงสาเหตุต่างๆ มากหรือน้อยแตกต่างกัน ซึ่งได้แก่

๑) กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มเลือกได้เบี่ยงเบนไปจากตัวอย่างสุ่มในเชิงทฤษฎีค่อนข้างมาก แม้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะได้พยายามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนเช่นบริเวณมุมพักผ่อนภายในมหาวิทยาลัย และมีการอธิบายทำความเข้าใจในวิธีการให้ข้อมูลก่อนลงมือทำแบบสอบถามเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม อย่างไรก็ตาม การศึกษาเชิงสำรวจจำเป็นต้องใช้ตัวอย่างที่ดีเพื่อให้สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้อย่างแท้จริงโดยการสุ่มเลือกหน่วยตัวอย่างโดยให้ความน่าจะเป็นที่นักศึกษาจะถูกสุ่มเลือกมีค่าเท่ากันทั้งหมด แต่ลักษณะดังกล่าวจะต้องใช้เวลาแรงงาน ความพยายามและเงินทุนอย่างมาก และยังมีปัญหาในการนัดพบหน่วยตัวอย่างค่อนข้างมากสำหรับผู้วิจัย

๒) ผู้ถูกสัมภาษณ์หรือผู้ตอบแบบสอบถามไม่ตั้งใจที่จะตอบคำถามหรือยังคงไม่เข้าใจถึงวิธีการของการตอบคำถามตามเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม ซึ่งต่างจากวิธีทั่วไป แม้ว่าผู้วิจัยจะได้อธิบายวิธีการและให้ผู้ตอบได้ตอบแบบสอบถามอย่างอิสระก็ตาม โดยที่เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ผู้ให้สัมภาษณ์หรือผู้ตอบแบบสอบถามจำเป็นต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ด้วยการจิ้มตารางสุ่มเลือกทุกครั้งก่อนตอบคำถามแต่ละข้อจนครบ แต่หากผู้ถูกสัมภาษณ์หรือผู้ตอบแบบสอบถามจิ้มตารางสุ่มเพียงครั้งเดียวแล้วตอบคำถามทุกข้อจะส่งผลให้ค่าประมาณสัดส่วนที่ได้เบี่ยงเบนจากความเป็นจริงมากขึ้นเป็นทวีคูณ เพราะการตอบซึ่งเกิดจากผลลัพธ์ว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ในแต่ละข้อจะไปเพิ่มอีกผลลัพธ์หนึ่งโดยอัตโนมัติ

๓) ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวน (ซึ่งพิจารณาจากความคลาดเคลื่อนมาตรฐานยกกำลังสอง) จะผันแปรผกผันกับขนาดของกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ เมื่อใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่มากขึ้นเท่าไร จะยิ่งทำให้ค่าความแปรปรวนมีค่าต่ำลง อีกทั้งยังทำให้ช่วงกว้างของค่าประมาณสัดส่วนแคบลงด้วย อันจะส่งผลให้ค่าประมาณสัดส่วนที่ได้นั้นมีความแม่นยำสูง

๒. ผลการประมาณค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา โดยใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารสูงสุด แต่ปฏิเสธการรับสื่อ

อนาจารเมื่อเพื่อนชักชวน รองลงไปคือ พฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ พฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศและพฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศ ตามลำดับ โดยเคยมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนมากถึงร้อยละ ๕๕ (ชาย) และร้อยละ ๖๖ (หญิง) ส่วนค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นเรียงตามลำดับจากน้อยที่สุด ๓ อันดับได้แก่ การควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศ ความมั่นใจในความเป็นชายจริงหญิงแท้ของตนเอง และการขายบริการทางเพศ

ในประเด็นนี้ อาจพิจารณาได้ว่าสืบเนื่องมาจากการที่นักศึกษามีการเปิดรับสื่ออนาจารเพื่อวัตถุประสงค์หลัก ๒ ประการคือ เพื่อความบันเทิงและเพื่อสนองตอบความอยากรู้อยากเห็นตามช่วงวัยของตนดังได้กล่าวถึงแล้วในส่วนที่ ๑ ข้างต้น และสื่อที่ใกล้ชิดเข้าถึงได้ง่าย สามารถเปิดรับได้ทุกเวลาตามโอกาสตามความสะดวกและตามความพึงพอใจของนักศึกษาก็ได้แก่ สื่อทาง internet ในหลากหลายรูปแบบให้เลือก เพื่อตอบโจทย์เกี่ยวกับเรื่องทางเพศได้อย่างตรงจุดประสงค์ ที่สำคัญคือมีความเป็นส่วนตัวในการแสวงหาคำตอบเหล่านั้นได้อย่างผ่อนคลายและสบายใจมากกว่าการมีเพื่อนๆ โดยเฉพาะในวัยเดียวกันมาคอยชักจูง ชี้นำ วิพากษ์วิจารณ์ หรือคอยให้ข้อมูลที่พวกเขาเคยประสบมาก่อนเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีประสบการณ์สูงกว่าในเรื่องดังกล่าว ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์สำหรับบุคคลในช่วงวัยนี้ ประกอบกับพฤติกรรมทางเพศเป็นพฤติกรรมปกปิด ดังนั้นผลการวิจัยในครั้งนี้จึงพบว่านักศึกษามีสัดส่วนของพฤติกรรมการปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยพบว่าสัดส่วนพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศและพฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศ มีสัดส่วนของพฤติกรรมค่อนข้างสูง (ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป) ทั้งชายและหญิง รวมทั้งมีสัดส่วนของพฤติกรรมหมกมุ่นในเรื่องเพศอยู่ในช่วงปานกลาง (ร้อยละ ๖๕-๗๖) ซึ่งในประเด็นนี้ อาจเป็นเพราะได้รับการกระตุ้นมาจากแรงจูงใจใฝ่หาประสบการณ์ตรงในชีวิต ผนวกกับต้องการสนองตอบความอยากรู้อยากเห็นที่มีพื้นฐานอยู่เดิม ทำให้แสวงหาคำตอบในเชิงประจักษ์ต่อไป รวมทั้งเป็นการระบายออกของพลังทางเพศตามช่วงพัฒนาการทางเพศในวัยรุ่นตอนปลาย (อายุระหว่าง ๑๘-๒๑ ปี) ซึ่งเป็นช่วงที่พัฒนาการทางเพศเข้าสู่วุฒิภาวะสูงสุดขึ้น โดยมีพัฒนาการด้านจิตใจมากกว่าด้านร่างกาย มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น อิทธิพลของฮอร์โมนเพศในวัยนี้ย่อมกระตุ้นจิตใจให้เกิดแรงขับเคลื่อนทางเพศให้สูงขึ้น พลังทางเพศที่มีการพัฒนาสูงสุดในช่วงวัยนี้ทำให้วัยรุ่นตอนปลายสนใจกับกิจกรรม หรือปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของตนเองมากขึ้น และอาจทดลองทำพฤติกรรมทางเพศด้วยความอยากรู้อยากเห็น ตื่นเต้น กลัวๆ กล้าๆ แต่ก็ต้องการปลดปล่อยพลังงานทางเพศที่มีอยู่มาก (สุชา จันทรเอม, ๒๕๓๙; ปริมา อภิโชติกร, ๒๕๕๑) ดังผลการวิจัยในครั้งนี้ที่สนับสนุนข้อความที่กล่าวมา กล่าวคือ ค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศที่มีอัตราต่ำสุดได้แก่ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศ ซึ่งมีเพียงร้อยละ ๑๓ ในกลุ่มนักศึกษาชายและร้อยละ ๒๒ ในกลุ่มนักศึกษาหญิง

มีข้อน่าสังเกตว่า นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่น้อยมีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมสืบสนทางเพศ คือมีความมั่นใจในความเป็นชายจริงหญิงแท้ของตนเองเพียงร้อยละ ๒๕ (ชาย) และ

ร้อยละ ๓๑ (หญิง) ในขณะที่ค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีมากถึง ร้อยละ ๕๕ (ชาย) และร้อยละ ๖๖ (หญิง) ทั้งนี้อาจมีปัจจัยเชิงสาเหตุหลัก ๓ ประการคือ ๑) จากการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัว ๒) จากการเรียนรู้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่โรงเรียน และ ๓) จากอิทธิพลของสภาวะสังคมที่กำหนดเงื่อนไขพฤติกรรมของบุคคลขึ้นมา (วัลลภ ปิยะมโนธรรม, ๒๕๓๕) สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยซึ่งได้ผ่านประสบการณ์ในปัจจัยเชิงสาเหตุในข้อที่ ๑) และข้อที่ ๒) มาจนถึงสถานภาพ ณ ปัจจุบัน จึงน่าจะมียุทธศาสตร์หลักแห่งพฤติกรรมสับสนทางเพศและมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมาจากอิทธิพลทางสังคม อาทิ ค่านิยมทางสังคมที่เชื่อว่าการเป็นผู้ชายต้องเป็นคนแข็งแกร่ง ต้องชอบเล่นกีฬา พุดจาโผงผาง หยาบคาย ก้าวร้าว เกเร ต้องชกต่อยกัน ต้องสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เที่ยวหญิงบริการ ซึ่งหากเด็กหนุ่มมีเอกลักษณ์สับสนอยู่แล้ว และไม่รู้สึกรู้สียงต้องการเป็นคนที่มีลักษณะนิสัยดังกล่าวนี้ จะยิ่งเกิดสับสนว่าตนเองควรจะเป็นเด็กสาวมากกว่า เพราะอุปนิสัยตนเองเป็นคนสุภาพอ่อนโยน สรวมน่ารัก ร้อย ไม่ชอบเล่นกีฬา อ่อนแอเหมือนเพศหญิงทั่วไป จึงอาจเกิดอาการย่ำคิดสับสนในใจ เมื่อถูกเพื่อนเพศเดียวกันกระตุ้นอารมณ์ทางเพศขึ้นมาโดยไม่ได้เจตนา หรือคบหากลุ่มที่มีนิสัยคล้ายกันชักชวนเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม จนฝังใจและเกิดความพึงพอใจในพฤติกรรมกลุ่มของพวกเขาจนกลายเป็นอุปนิสัยที่ถาวรในที่สุด

ในทำนองเดียวกัน ปัจจุบันบทบาทของผู้หญิงเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก มีความกล้าแสดงออกมากขึ้นทั้งการพูดจาและการวางตัว โดยเฉพาะเวลาอยู่กับผู้ชาย ซึ่งไม่ใช่ลักษณะข้ออายอ่อนแอเป็นฝ่ายรับอย่างเดียวเหมือนผู้หญิงสมัยก่อน ทำให้ผู้ชายที่ขาดความเชื่อมั่นในความเป็นชายของตนเองอยู่แล้ว ยิ่งเกิดความไม่มั่นใจในบทบาทของตนยิ่งขึ้น เมื่อมีชายหนุ่มซึ่งเป็นเพศเดียวกันมากระตุ้นเป็นฝ่ายรุก ทำให้ตนเองเป็นฝ่ายรับแล้วรู้สึกสบายใจว่าการต้องทำตัวเป็นฝ่ายรุกผู้หญิงจึงอาจเกิดความพึงพอใจที่จะเป็นฝ่ายรับต่อไปอีก จนกลายเป็นอุปนิสัยถาวรไปตลอดชีวิตได้นอกจากนี้สังคมไทยปัจจุบันมีลักษณะกึ่งทุนนิยม เรื่องรักร่วมเพศได้กลายเป็นธุรกิจการค้าประเภทหนึ่ง (วัลลภ ปิยะมโนธรรม, www.reocities.com เข้าถึงเมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕) มีการผลิตสื่อประเภทต่างๆ ทั้งหนังสือ รูปภาพ การแสดงบนเวที การแสดงทางโทรทัศน์ วีซีดี และภาพยนตร์เกี่ยวกับรักร่วมเพศ ตลอดจนมีสถานบันเทิงมากมายที่ให้บริการพิเศษแก่บุคคลกลุ่มนี้ ไม่ว่าจะเป็นผับ เชนจ์ บาร์เกย์ ชวน่า สปา เป็นต้น เมื่อสังคมเปิดโอกาสให้แก่คนรักร่วมเพศได้เปิดเผยตัว ไม่ต้องคอยปกปิดควบคุมตนเองอีกต่อไปเช่นนี้ แนวโน้มที่จะเป็นรักร่วมเพศอยู่แล้วจึงแสดงออกได้อย่างเต็มตัวดังเช่นที่พบเห็นได้ไม่ยากในสังคมปัจจุบัน

นอกจากนี้สังคมที่ต้องมีชีวิตอยู่ในโลกของการแข่งขันดังเช่นทุกวันนี้ กัดดันให้ต้องชิงดีชิงเด่น บางคนมุ่งไปที่เรียนเก่ง บางคนเลือกเด่นในเชิงกีฬา กิจกรรม ดนตรี การแสดงหรือด้านอื่นๆ มากมาย พวกที่มีแนวโน้มจะเป็นรักร่วมเพศ เมื่อเลือกที่จะเก่งในแนวทางที่สังคมยอมรับไม่ค่อยได้ จึงมุ่งไปสู่การแสดงพฤติกรรมแปลกๆ ในลักษณะเป็นชายจริงก็ไม่ใช่ หญิงแท้ก็ไม่เชิง เพื่อเอาชนะใจหรือเป็นที่สนใจจากผู้อื่น ถ้าบังเอิญได้รับการนิยมนยอมรับจากสังคมก็จะยิ่งเกิดความพอใจในบทบาทดังกล่าวของตนมากขึ้น เช่น การแต่งหน้าแต่งตัว การแสดงละคร การแสดง lip sing การแสดงตลก

ขบขัน การพูดจาเหน็บแนมคนเก่ง เป็นต้น เมื่อแสดงออกในลักษณะเช่นนี้บ่อยครั้งก็เลยติดเป็นนิสัย และไม่อยากจะกลับไปเป็นเพศที่แท้จริงของตนเองอีกเลย เพราะรู้สึกแปลกใหม่ ดึงดูดความสนใจใครต่อใครได้ดี กลายเป็นจุดเด่นแห่งความสนใจของชนกลุ่มใหญ่ สนองตอบความต้องการที่เคยขาดแคลน จนลืมนึกถึงผลที่จะตามมาในช่วงสูงวัยของตนเองในอนาคต

ผลการวิจัยในประเด็นนี้ดูเหมือนจะสนับสนุนและสอดคล้องกับกฎหมายการยอมรับการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ในหลายประเทศ ได้แก่ เดนมาร์ก ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศแรกในโลกที่มีกฎหมายให้คู่แต่งงานที่เป็นเกย์มีสิทธิเทียบเท่ากับคู่สมรสทั่วไปทุกประการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ปัจจุบันยังมีประเทศนอร์เวย์ สวีเดน ไอซ์แลนด์ ฟินแลนด์ เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม สเปน ฝรั่งเศส อังกฤษ อาร์เจนตินา นิวซีแลนด์ แอฟริกาใต้และสหรัฐอเมริกา ซึ่งในหลายรัฐมีกฎหมายยอมรับการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกัน ทั้งนี้จากตัวเลขสำมะโนประชากรเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ระบุว่าที่แคนาดามีคู่สามีภรรยาเพศเดียวกัน ๖๔,๕๗๕ คู่ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ถึง ๔๒.๔% (ประชาชาติออนไลน์จาก www.prachacht.net.news_detail.php?newsid เข้าถึงเมื่อ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๕)

ส่วนที่ ๓ ประเด็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระหว่างกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักศึกษาหญิง แต่มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่านักศึกษาหญิง ในขณะที่นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศสูงกว่ากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ แต่มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่ากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยมองพฤติกรรมทางเพศที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา อาจเนื่องมาจากสังคมไทยยังยอมรับการแสดงออกในพฤติกรรมทางเพศของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ทั้งๆ ที่ทั้งสองเพศต่างก็มีความต้องการแสดงออกถึงพฤติกรรมดังกล่าวเหมือนกัน แต่ตามกรอบวัฒนธรรมไทยยังคงมองว่าเพศหญิงควรมีขอบเขตจำกัดของการแสดงออกไม่ให้เกินงาม หรือทำได้ตามอำเภอใจจนดูน่ารังเกียจหรือน่าอับอาย และกรอบความคิดดังกล่าวนี้ได้ถูกถ่ายทอดต่อกันมาโดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยซึ่งอย่างน้อยที่สุดก็เป็นกลุ่มที่สมาชิกส่วนใหญ่ได้ผ่านการอบรมขัดเกลาจากตัวแทนทางสังคม ทั้งจากสถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษามากพอสมควร ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาหญิง อาทิเช่นการมีเจตคติในระดับต่ำต่อความคิดเห็นที่ว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นการหาประสบการณ์ทางเพศร่วมกันจึงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ต่ำกว่านักศึกษาชาย เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับที่ต่ำกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นโดยอาจเนื่องมาจากการที่นักศึกษาชายคิดว่าตนไม่จำเป็นต้องระมัดระวังตัวในการแสดงออกทางเพศมากนัก รวมทั้งค่านิยมทางสังคมและวัฒนธรรมไทยเปิดโอกาสให้เพศชายสามารถกระทำพฤติกรรมเช่นนั้นได้มากกว่าเพศหญิง เช่น การระมัดระวังขอบเขตของการหยอกล้อเชิงขู่ว่ากับเพื่อนหญิง หรือการหลีกเลี่ยงที่จะอยู่ตามลำพังกับเพื่อนหญิง เป็นต้น ซึ่งนักศึกษาชายในสังคมไทยปัจจุบันไม่ได้มองว่าเป็นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือเป็นพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ควรต้องรักษาระยะห่างแต่อย่างใด

สำหรับผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์นั้นอาจเนื่องมาจากเนื้อหาหลักสูตรที่มีส่วนปลูกฝังและขัดเกลาให้บุคคลมีมุมมองของชีวิต ความคิดการวิเคราะห์และเจตคติที่ต่างกันในระดับปัญหาที่เป็นเรื่องละเอียดอ่อนดังเช่นเรื่องพฤติกรรมทางเพศ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเครื่องยนต์กลไก หรือไม่ก็เกี่ยวกับร่างกาย สรีระของมนุษย์ ทำให้มีมุมมองด้านโครงสร้างร่างกายเนื้อตัวทั้งของมนุษย์และเครื่องจักรเครื่องยนต์เป็นเรื่องที่คุ้นเคย ไม่ใช่เรื่องใหม่ที่น่าตื่นเต้น เช่นเดียวกับเรื่องเพศก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่มีมาพร้อมกับการกำเนิดของมนุษย์ ดังนั้นการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศจึงถือเป็นการปลดปล่อยพลังงานธรรมชาติตามกลไกของร่างกาย ซึ่งต่างจากนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ ที่มีโอกาสได้ศึกษาเนื้อหาหลักสูตรอันเกี่ยวข้องกับจิตใจ กฎศีลธรรม จริยธรรม คุณธรรม บรรทัดฐานทางสังคมเป็นพื้นฐาน เรื่องทางเพศจึงกลายเป็นเรื่องลึกลับน่าค้นหา กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและเป็นเรื่องที่ท้าทายต่อการเรียนรู้ อาจถึงขั้นต้องการทดลองที่จะเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติในบางราย โดยขาดความรู้ในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลการวิจัยจึงปรากฏว่า นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศสูงกว่ากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ แต่มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่ากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมและระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ และต่อความคิดเห็นในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของตนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ว่าเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ รวมทั้งการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นเรื่องของการได้รับอิทธิพลมาจากการอบรมบ่มเพาะขัดเกลา และปลูกฝังให้เกิดเป็นความเชื่อและค่านิยมในตัวบุคคลมาแต่เยาว์วัย โดยสะสมอยู่ในจิตสำนึกและฝังแน่นจนกลายเป็นบุคลิกภาพภายในที่ถาวรหรือค่อนข้างถาวรในตัวตนของแต่ละบุคคล ดังนั้นปัจจัยภายนอกอันได้แก่ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ซึ่งนักศึกษาได้รับในแต่ละเดือน จึงไม่มีอิทธิพลต่อปัจจัยภายในตัวบุคคลอันได้แก่ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ความพึงพอใจ หรือเจตคติดังเช่นผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับทฤษฎีการบ่มเพาะทางสังคม (socialization theory) ซึ่งมองว่า มนุษย์ต้องผ่านการขัดเกลาทาง

สังคม เพื่อกำหนดรูปแบบการแสดงออกในการตอบสนองแรงขับ (drive) ตามธรรมชาติว่าทำอย่างไร จึงจะเหมาะสม เช่น เมื่อมีความต้องการทางเพศก็ต้องปลดปล่อยตามวิถีทางที่แต่ละสังคมอนุญาต เปรียบเสมือนการขีดเส้นให้คนเดินไปตามแถว ไม่แตกแถว ไม่นอกคอก (กาญจนา แก้วเทพ, ๒๕๕๒: ๑๖๗) แต่อาจไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ DONG Zhaoju and others (๒๐๑๑) ซึ่งใช้เทคนิค การตอบสนองเชิงสุ่มเพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมบนอินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในวิทยาลัยแพทย์ของจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจผลกระทบของสื่อ อานาจารต่อพฤติกรรมทางเพศและสภาวะทางจิตของนักศึกษาในวิทยาลัยแพทย์ ซึ่งผลการสำรวจ พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีอัตราการเปิดรับเว็บไซต์อนาจารและมีการแสดงออก ถึงพฤติกรรมทางเพศสูงกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม และการอบรมบ่มเพาะทาง สังคมที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยของ จินตนา ตันสุวรรณนนท์ (๒๕๕๓) ได้ให้ข้อสรุปว่า การตระหนักรู้ในผลกระทบของสื่อจะช่วยให้ผู้บริโภคสื่อปกป้องตนเองได้ เนื่องจากจะช่วยให้สามารถ ตัดสินใจได้ว่า ผลแบบใดที่ตนต้องการและผลแบบใดที่ควรหลีกเลี่ยง

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยและประเด็นจากการอภิปรายเหล่านี้มาพิจารณาเพื่อให้ข้อเสนอแนะ ในหัวข้อถัดไป

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยแยกนำเสนอเป็น ๑) ข้อเสนอแนะที่เกิดจากผลการวิจัยในประเด็นสำคัญ ๒) ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานและบุคคล ที่เกี่ยวข้อง และ ๓) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

๑) ข้อเสนอแนะที่เกิดจากผลการวิจัยในประเด็นสำคัญ

ผลการประมาณค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาโดยใช้เทคนิคการตอบสนอง เชิงสุ่มของ Warner ซึ่งพบประเด็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงมีค่าประมาณ สัดส่วนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมากกว่าร้อยละ ๕๐ (ชาย=๕๕% หญิง=๖๖%) ใน ประเด็นนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. แนวทางป้องกัน

๑.๑ บิดามารดา/ผู้ปกครองต้องไม่สร้างความสับสนทางเพศให้บุตรหลานในช่วงเยาว์วัย โดยเฉพาะในช่วงอายุ ๒ ขวบปีแรก ด้วยการปฏิบัติต่อบุตรหลานไปในทิศทางตรงกันข้ามกับเพศที่ แท้จริงของพวกเขา อาทิเช่น การแต่งตัวลูกชายให้เป็นแบบเด็กหญิง เนื่องจากต้องการได้ลูกสาว มากกว่า การปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะเช่นนี้ ทำให้เขารู้สึกสับสนในการวางตัว รวมทั้งไม่มั่นใจว่าเพศที่ ตนเป็นอยู่นั้นจริงหรือไม่ เพราะรับรู้ว่ามีบิดามารดา/ผู้ปกครองที่รักตนก็ยังปฏิเสธเพศของตนเอง อัน จะส่งผลต่อความเป็ยงเบนทางเพศของเด็ก และฝังแน่นในจิตไร้สำนึกและพัฒนาเป็นบุคลิกภาพที่ ถาวรของเขาในระยะต่อไป จนไม่อาจแก้ไขได้ในที่สุด

๑.๒ ครูอาจารย์และผู้ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ฝ่ายกิจการนักเรียน/นักศึกษา อาจารย์ฝ่ายแนะแนว รวมทั้งอาจารย์ผู้สอน ต้องประสานความร่วมมือกันสังเกตและใส่ใจต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นพิเศษระหว่าง นักเรียน/นักศึกษาเพศเดียวกันไปพร้อมๆ กับที่ต่างเพศกันด้วย แม้ผลลัพธ์ของความสัมพันธ์ใน ลักษณะดังกล่าว จะปรากฏความรุนแรงของปัญหาที่แตกต่างกันในรายละเอียด แต่ก็ถือว่าเป็นปัญหา ที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมไทย ทั้งพฤติกรรมซุกก่อนท่าม และพฤติกรรมรักร่วมเพศ แม้อาจจะ ป้องกันได้เพียงเบื้องต้นด้วยการตักเตือน พูดคุย สร้างสัมพันธภาพและความไว้วางใจระหว่างครู อาจารย์กับศิษย์พยายามสร้างค่านิยมและให้ข้อคิดแก่พวกเขาว่าความรักและเรื่องเพศสัมพันธ์ไม่ใช่ เรื่องเดียวกัน หากเป็นไปได้ควรแยกเด็กทั้ง ๒ ฝ่าย ให้ทำกิจกรรมคนละกลุ่มเท่าที่โอกาสจะอำนวย เพื่อลดโอกาสความใกล้ชิดสนิทสนมที่ผิดปกติและให้โอกาสทั้งสองฝ่ายได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนชาย หญิงคนอื่นๆ ในกลุ่มที่ต่างไปให้มากที่สุด

๑.๓ หลักสูตรในกลุ่มวิชาพื้นฐานหรือในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ควรต้องนำประเด็นรัก ร่วมเพศมากำหนดไว้ในหลักสูตรเพื่อให้ได้อ่าน ได้วิจัย ได้อภิปราย เพื่อให้มนุษย์เข้าใจเพื่อนมนุษย์ ด้วยกัน อาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนและร่วมสถาบันไม่แสดงความรังเกียจให้ปรากฏ สร้าง ทัศนคติที่ดีระหว่างศาสนา สถานภาพและการไม่เหยียดหยามบุคคล ไม่ว่าเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม

๒. แนวทางแก้ไขปัญหา

แม้จะมีการป้องกันอย่างดีที่สุดแล้วก็ตาม แต่ก็มีความเป็นไปได้สูงในอันที่จะไม่สามารถ บรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องจากพฤติกรรมรักร่วมเพศมิได้มีปัจจัยเชิงสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมเพียง ประการเดียว แต่มีปัจจัยด้านอารมณ์ จิตใจของแต่ละบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จึงเป็นเรื่อง ละเอียดอ่อนที่จะต้องใช้วิธีแก้ไขที่นุ่มนวล ไม่หักหาญ และไม่บังคับหรือสร้างความกดดัน เพราะอาจ ทำให้ปัญหารุนแรงยิ่งกว่าเดิม ดังนั้น แนวทางที่พอจะลดปัญหาพฤติกรรมดังกล่าวของลูกหลานอาจ ทำได้โดย

๒.๑ บิดามารดาหรือผู้ปกครองร่วมมือกันสร้างสิ่งแวดล้อมในครอบครัวให้อบอุ่น ให้ โอกาส และเป็นที่ยึดเหนี่ยวในการให้คำปรึกษาแนะนำในปัญหาทางเพศและปัญหาส่วนตัวอื่นๆ ของ ลูกหลานได้ทุกเรื่องทุกโอกาส รับฟังด้วยสติและเมตตาธรรม ไม่ลงโทษหรือซ้ำเติมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การประณาม การแสดงความชิงชังรังเกียจ นำไปเปรียบเทียบกับพี่น้องหรือลูกหลานคนอื่นๆ หรือแม้แต่ไล่ออกจากบ้านด้วยอารมณ์ชั่ววูบจากความโกรธและผิดหวังอย่างรุนแรงในตัวบุตรหลาน เพื่อมิให้เกิดการสูญเสียที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องเสียใจไปตลอดชีวิตในภายหลัง

๒.๒ บิดามารดา/ผู้ปกครองสนับสนุนและส่งเสริมในการเลือกวิชาที่เหมาะสมสำหรับ บุตรหลาน ทั้งในด้านความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพ ความถนัดและความพึงพอใจของเขา ให้ กำลังใจและใส่ใจต่อความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตในทุกๆ ด้านของพวกเขา โดยเข้าใจยอมรับและ ช่วยให้ผู้บุตรหลานจัดการชีวิตตนเองได้อย่างสมดุล

๒) ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะในตอนนี้นำรวบรวมจากผลการพูดคุยกับนิสิตนักศึกษา จากผู้ปกครอง จากผู้บริหารมหาวิทยาลัยและจากอาจารย์ผู้สอนรวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยได้ผสมผสานข้อเสนอแนะของกลุ่มบุคคลดังกล่าว กับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้วิจัยเอง โดยแบ่งประเด็นการนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

๒.๑) ภาครัฐต้องมีความจริงจังในการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะการแพร่ระบาดของสื่ออนาจาร หรือสื่อที่ล่อแหลมไม่เหมาะสมที่มีการขยายแพร่ผ่านทาง internet รวมถึงสถานที่ล่อแหลมทางเพศหรือสิ่งยั่วยุพฤติกรรมทางเพศ รัฐบาลต้องปราบปรามจับกุมและลงโทษผู้กระทำความผิด โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดจริงจังและต่อเนื่อง เพิ่มกลไกในการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังและการพัฒนาโปรแกรมในการปิดกั้นกลั่นกรองเว็บไซต์ที่เป็นภัยเหล่านี้ด้วย

๒.๒) ภาครัฐส่งเสริมให้เกิดพื้นที่ในการบริโภคสื่อที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดยเน้นการส่งเสริมการลงทุนให้กับร้านที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ตามเกณฑ์ของกฎหมายและเกณฑ์เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม โดยส่งเสริมให้จัดตั้งคณะกรรมการชุมชนในบริเวณที่ตั้งของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ และปริมณฑล เพื่อให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ “สื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์” ดังกล่าว โดยต้องส่งเสริมทั้งในแง่ของตัวเงิน การให้กู้ยืมเงินอัตราดอกเบี้ยต่ำ การลดค่าซอฟต์แวร์ลิขสิทธิ์ รวมทั้งการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย เทคโนโลยีและการวางแผนทางธุรกิจ

๒.๓) กรมส่งเสริมวัฒนธรรมอาจจัดให้มีการประกวดการผลิตสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งได้แก่ สื่อที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย เป็นสื่อที่เสริมสร้างการเรียนรู้และการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชน อาทิ สื่อที่ให้สาระเกี่ยวกับคุณธรรม-จริยธรรม ส่งเสริมทักษะในการใช้ชีวิต สื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้การอยู่ร่วมกันหรือผสมผสานความหลากหลายในวัฒนธรรมย่อยของกลุ่ม กลุ่มชน และสื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจและเกิดความรักของสมาชิกในครอบครัว ทั้งนี้กระทรวงวัฒนธรรมอาจร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการในการดำเนินงาน หลักเกณฑ์วิธีการในรายละเอียด เกณฑ์การประเมินและตัดสินในรอบสุดท้าย รวมทั้งสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมให้กับผลงานที่ได้รับการคัดเลือก โดยอาจวางแผนในการดำเนินงานตามขั้นตอนต่างๆ ร่วมกับฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือส่วนพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็รณรงค์การเปิดรับสื่อทางอินเทอร์เน็ตอย่างมีสติและรู้เท่าทันสื่อควบคู่กันไป ซึ่งนอกจากจะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การใช้เวลาว่างอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างจิตสำนึกในการเลือกรับสื่อ และตระหนักในความสำคัญของสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แล้ว ยังก่อให้เกิดนวัตกรรมอันเป็นผลงานจากความคิดและความเพียรพยายามของการปฏิบัติงานเป็นทีมของนักศึกษาได้อีกทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับบุคคล/กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผู้บริหารมหาวิทยาลัย

๒.๔) ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษทางกฎหมายที่จะได้รับการเสพยาเสพติด โดยบริหารจัดการความรู้ผ่านหลายช่องทาง ทั้งบนหน้าเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย facebook และ e-mail ของสถานศึกษา การประชาสัมพันธ์ภายในรูปแบบต่างๆ ตามระบบสื่อสารองค์กรหรือการจัดประชุม จัด นิทรรศการเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมโดยอาศัยคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ ให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐ โดยเฉพาะมาตรา ๑๔ (๔)(๕) เพื่อให้ นักศึกษารู้เท่าทันและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเมื่อประสบกับสถานการณ์อัน ล่อแหลมต่อการถูกคุกคามทางเพศทั้งจากทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้มหาวิทยาลัยอาจกำหนดเป็น นโยบายมอบหมายให้หน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องนำไปแปลงสู่ระดับการปฏิบัติ เช่น ฝ่าย/ส่วนกิจการ นักศึกษา ส่วนพัฒนานักศึกษา ฝ่ายแนะแนว รวมทั้งระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในทุก ระดับชั้นปี ซึ่งในกรณีนี้มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องไม่ลืมที่จะให้ความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายดังกล่าว แก่คณาจารย์ด้วยเช่นกัน

๒.๕) จัดหาโปรแกรมป้องกันหรือโปรแกรมที่สามารถบล็อกเว็บไซต์อนาจารและติดตั้ง ในคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องทั่วมหาวิทยาลัย แม้ไม่อาจบล็อกได้หมดทุกช่องทาง แต่ก็อาจช่วยลดปริมาณ การเปิดรับสื่ออนาจารทั้งที่เจตนาและมีได้เจตนาของนักศึกษา ตลอดจนบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้ เข้าถึงสื่อลามกอนาจารได้น้อยลงหรือเข้าถึงได้ยากขึ้น ซึ่งเป็นมาตรการเบื้องต้นที่สมควรนำมา พิจารณา

๒.๖) ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยในการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวัง การเผยแพร่เว็บไซต์ต้องห้ามทั่วทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ให้ความสำคัญและใส่ใจในรายละเอียดของปัญหา ดังกล่าวอย่างใกล้ชิดต่อเนื่องและจริงจัง หากจำเป็นต้องอาจต้องกำหนดบทลงโทษหรือมาตรการที่ เหมาะสมกับผู้ไม่ปฏิบัติตามนโยบายและกฎระเบียบที่กำหนด เพื่อให้สามารถยับยั้งการกระทำที่ไม่พึง ประสงค์มิให้เกิดขึ้นซ้ำอีก

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัย

๒.๗) สอดแทรกเนื้อหาที่เป็นความรู้เกี่ยวกับปัญหาผลกระทบของการเปิดรับสื่อ ประเภทต่างๆ บน internet ไม่เพียงแต่สื่อลามกอนาจาร ควรต้องรวมถึงการโฆษณาชวนเชื่อเกิน ความจริง เกมออนไลน์ที่มักจะนำไปสู่การสร้างเจตคติในการใช้ความรุนแรง การพนันหรือการใช้กล ุบายฉ้อฉลและประพฤตินิสัยลึกลับบนพื้นฐานของการแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจที่ขาดความ รับผิดชอบต่อสังคม อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทใกล้ชิดกับนักศึกษา บางท่านมีบทบาทอาจารย์ที่ ปรึกษาร่วมกับบทบาทของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งทำให้มีโอกาสรู้จักนักศึกษาในรายละเอียดของแต่ละ คน รวมทั้งมีโอกาสในการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี สร้างความคุ้นเคยตลอดจนความไว้วางใจระหว่าง กันได้มากขึ้น ปัญหาพฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และเป็นเรื่อง que ทุกคนต้องการปกปิดไว้ เป็นส่วนตัว แต่การปกปิดปัญหาส่วนตัวดังกล่าว อาจเป็นสาเหตุของปัญหาอีกหลายๆ ประการตามมา อย่างไรก็ตาม นักศึกษามหาวิทยาลัยเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลายที่มีวุฒิภาวะเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ สามารถคิดวิเคราะห์ขั้นสูงด้วยเหตุด้วยผลได้เองในระดับหนึ่ง ดังนั้นการใช้คำสั่งห้ามหรือการลงโทษ

ไม่ว่าจะทางร่างกายหรือจิตใจ จึงอาจให้ผลลัพธ์ที่ไม่น่าพึงพอใจมากเท่ากับการให้ข้อมูลเปรียบเทียบ ทั้งด้านบวกด้านลบโดยอาศัยเทคนิคการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับการอภิปรายที่แสดง หลักฐานร่องรอยของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ซึ่งเคยเกิดขึ้นในสังคมกับนักศึกษาทั้งแบบกลุ่มย่อย และ/หรือเป็นส่วนบุคคลเฉพาะรายก็ได้

๒.๘) ในกรณีที่พบว่านักศึกษามีปัญหาส่วนบุคคลอันเกิดจากการเปิดรับสื่อต้องห้ามใดๆ แม้จะได้มีการป้องกันอย่างเต็มที่แล้วก็ตาม อาจารย์อาจไม่สามารถให้ความช่วยเหลือนักศึกษาได้โดย ลำพัง จึงจำเป็นต้องมีตัวช่วยอื่นๆ มาร่วมด้วยช่วยกัน กล่าวคือการขอความร่วมมือจากผู้ปกครองของ นักศึกษา ฝ่ายแนะแนวและให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัย ส่วนพัฒนานักศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือหากเป็นไปได้อาจต้องขอความร่วมมือจากเพื่อนสนิทของนักศึกษา (ถ้ามี) เป็นรายๆ ไป และหาก จำเป็นถึงที่สุดแล้ว อาจต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ให้เข้ามาช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นดังกล่าวไปพร้อมๆ กัน

๒.๙) อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่างๆ ตามหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชา โดยเฉพาะใน กลุ่มวิชาพื้นฐาน สามารถกำหนดกิจกรรมอันเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา มอบหมายให้นักศึกษา ปฏิบัติงานเป็นทีม เช่น ให้จัดทำโครงการจิตอาสาเพื่อสร้างความเป็นผู้มีจิตสาธารณะ เสียสละ แบ่งปัน ช่วยเหลือ เอื้ออาทรต่อบุคคลที่ด้อยโอกาสกว่าตน หรือโครงการวัยรุ่นไทยใส่ใจศาสนา พัฒนาชุมชน พัฒนาตนและสังคม เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังความเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม การรู้จักใช้ศาสนานำทาง ชีวิต และรู้จักนำหลักการทางศาสนามาช่วยแก้ไขปัญหต่างๆ ได้อย่างมีสติและมีวิจารณญาณ ทั้งนี้ อาจมีการประเมินผลโครงการร่วมกันภายหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ เพื่อปรับปรุงสำหรับการ ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในรุ่นต่อไป โดยควรต้องให้นักศึกษาแต่ละทีมสรุปอภิปรายสิ่งที่ตนเองและ สังคมได้รับจากการปฏิบัติงานในโครงการที่ตนรับผิดชอบนั้น อันจะช่วยให้นักศึกษาได้คิดทบทวน ประมวลผลของการกระทำอันก่อให้เกิดความสุขใจจากการให้โดยไม่มีเงื่อนไขของตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองของนักศึกษา

จากการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาคณาจารย์ของ ผู้ปกครองนักศึกษา ทำให้ได้แนวทางที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในบางประเด็นดังนี้

๒.๑๐) การเรียนรู้ในการเข้าถึงชุมชนออนไลน์ โดยศึกษาวิธีการใช้บริการต่างๆ ผ่านทาง facebook blog หรือ twitter ก็ดี โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้รู้เท่าทันบุตรหลาน และเพื่อให้สามารถ ติดตามการใช้เว็บไซต์ต้องห้ามของบุตรหลานได้อย่างใกล้ชิดขึ้น นับว่าเป็นวิธีการที่แยบยล เฉียบ แหลมและทันสมัยทันสมัยอย่างยิ่ง แต่ทั้งนี้ผู้ปกครองควรต้องระมัดระวังไม่ให้บุตรหลานเกิดความรู้สึก ว่าพวกเขากำลังถูกจับผิด ถูกตรวจสอบ หรือถูกผู้ปกครองใช้อำนาจควบคุมใดๆ อันเป็นการลดทอน สิทธิเสรีภาพที่พวกเขาพึงมีพึงได้ เพราะอาจเป็นสาเหตุให้เกิดการต่อต้าน ประชดประชันและอาจถึง ขั้นมีปากเสียงกับผู้ปกครองหรือทำลายความไว้วางใจและสัมพันธภาพที่เคยราบรื่นภายในครอบครัว ได้ เพราะเป็นที่เข้าใจกันดีว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เข้าใจยาก อยากลองผิดลองถูก ชอบแสดงออกถึงความ

เป็นตัวของตัวเอง ต้องการอิสระเสรีในการดำเนินชีวิต และมีโลกส่วนตัวค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้ปกครอง จึงควรต้องบอกกล่าวเชิงหารือกับบุตรหลานก่อนใช้วิธีการดังกล่าวนี้ อาจทำข้อตกลงหรือเงื่อนไข บางอย่างระหว่างกันให้ชัดเจนก่อนว่าควรจะมีขอบเขตแค่ไหนเพียงใด จึงจะไม่เป็นการล้ำเส้นเข้าไปใน โลกส่วนตัวของพวกเขามากเกินไป เพื่อแสดงความจริงใจให้เกียรติแก่ลูกหลานและการสร้าง บรรยากาศประชาธิปไตยภายในครอบครัว รวมทั้งดูแลป้องกันปัญหาทางอารมณ์และจิตใจของพวกเขา อย่างดีที่สุด

๒.๑๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับบุตรหลานอย่างเสมอต้น เสมอปลายในการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศเพื่อเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่บุตรหลาน เนื่องจาก พฤติกรรมไม่พึงประสงค์มากมายที่มีสาเหตุพื้นฐานมาจากการขาดแบบอย่างที่ดีภายในครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันทางสังคมเริ่มแรกที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการปลูกฝังบุคลิกภาพภายในของบุคคล เช่น เจตคติ ค่านิยม ความเชื่อ การอบรมขัดเกลาให้บุตรหลานมีค่านิยมและความเชื่อในการรักเดียวใจเดียว การรักนวลสงวนตัว การรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในตนเอง การรู้จักให้เกียรติต่อเพศตรงข้าม รวมทั้งการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการตัดสินใจก่อนประพฤติปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรอบคอบ เป็น สิ่งจำเป็นที่ต้องปลูกฝังให้เจริญงอกงามขึ้นในจิตใจของบุตรหลานอย่างต่อเนื่องและอย่างค่อยเป็นค่อย ไป ซึ่งผู้ที่จะทำบทบาทและหน้าที่ในการขัดเกลาหรืออบรมบ่มเพาะได้ดีที่สุดตั้งแต่เริ่มแรกก็คือ บิดา มารดา และ/หรือผู้ปกครองของนักเรียนนั่นเอง อาจกล่าวได้ว่า บุคลิกภาพและเจตคติเริ่มที่บ้าน แล้ว มาสานต่อในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพคุณภาพให้กับสังคม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีแบบ ฉบับที่ดีมีคุณภาพสูงเช่นกันไว้ให้บุตรหลานเจริญรอยตามได้อย่างถูกต้องทิศทาง

๒.๑๒) ให้ความร่วมมือกับทางมหาวิทยาลัยในกรณีได้รับการขอร้องให้เข้าร่วมประชุม ปรีกษาหารือ การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนานักศึกษาทั้งในด้านสังคม อารมณ์ สติปัญญา และ คุณธรรมจริยธรรม หมั่นหาเวลาและโอกาสที่เหมาะสมพูดคุยกับบุตรหลานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อ รับทราบรับฟังปัญหาทุกเรื่อง เพื่อแสดงออกถึงความใส่ใจ และพร้อมที่จะช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้กับ พวกเขาได้ด้วยความเข้าใจ ความรัก และเปี่ยมด้วยเมตตาจิตอย่างไม่มีเงื่อนไข

๓) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ดังกล่าวมา ใช้ในโอกาสต่อไป ดังนี้

๓.๑) เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มเป็นเทคนิคที่ควรได้รับการพัฒนาและเผยแพร่ เนื่องจาก เป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้ตอบคำถามผ่อนคลายความวิตกกังวลในการให้ข้อมูลส่วนตัวได้มาก จึงควรนำ เทคนิคดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาพฤติกรรมหรืองานที่มีลักษณะเชิงปกปิดด้านอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น เทคนิคการให้บริการของหน่วยงานต่างๆ ที่ไม่ต้องการเปิดเผยกลยุทธ์ทางการตลาด การศึกษาผู้ มีอิทธิพลในชุมชน พฤติกรรมทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ พฤติกรรมการเล่นฟุตบอล การค้าสินค้าผิดกฎหมายต่างๆ เป็นต้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาองค์กร

และหาวิธีการป้องกันแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นผลจากพฤติกรรมเบี่ยงเบนรูปแบบต่างๆ ภายในหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๒) ควรมีการพัฒนาเครื่องมือการตอบสนองเชิงสัมพันธ์ให้เป็นที่น่าสนใจและสะดวกต่อการรวบรวมข้อมูลซึ่งจะทำให้ผู้ตอบยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมากขึ้น เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเข้ามาช่วยในการตอบแบบสอบถามผ่านทางเว็บไซต์ ซึ่งสามารถออกแบบให้มีความน่าสนใจและเพิ่มความสนุกสนานในการตอบแบบสอบถามได้มากกว่าการตอบแบบสอบถามธรรมดาทั่วไป รวมทั้งช่วยรักษาความเป็นส่วนตัวของผู้ตอบได้เป็นอย่างดีตามวัตถุประสงค์ของเทคนิคดังกล่าวโดยผู้วิจัยต้องอธิบายให้ผู้ที่จะรับการสัมภาษณ์หรือตอบแบบสอบถามได้เข้าใจวัตถุประสงค์ วิธีการขั้นตอนของการตอบคำถามอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้รับการสัมภาษณ์หรือตอบแบบสอบถามให้ความร่วมมือในการตอบคำถามตามความเป็นจริง อันจะส่งผลให้ค่าประมาณสัดส่วนที่ได้ ไม่บิดเบือนจากความเป็นจริงมากนัก

๓.๓) ควรใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่มากเท่าที่ปัจจัยด้านเวลาและทุนจะเอื้ออำนวยได้ เพราะขนาดกลุ่มตัวอย่างยิ่งมากเท่าไร ค่าเฉลี่ยของค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนก็จะยิ่งลดลง อีกทั้งช่วงของค่าประมาณสัดส่วนซึ่งคำนวณจากความแตกต่างระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของการประมาณสัดส่วนจะมีลักษณะแคบลงด้วยอันหมายถึงค่าประมาณสัดส่วนที่ได้นั้นมี ความแม่นยำสูง

๓.๔) ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออาจารย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต อาทิ สื่อเอกสารประเภทต่างๆ เช่น วารสาร รูปภาพ การ์ตูน การแสดงบนเวทีหรือตามแหล่งบันเทิง รวมทั้งในรูปแบบของ CD DVD VCD โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนในระดับต่างๆ เพื่อศึกษาอิทธิพลของสื่อเหล่านั้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเพศศึกษา หรือพัฒนาการด้านจริยธรรม และค่านิยมรวมทั้งเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และต่อเพศตรงข้ามและ/หรือเพศเดียวกัน เป็นต้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กฤตยา อาชวนิจกุล. (๒๕๕๔). ใน “หมดสมัย รักนวล ไทยสู้อยู่ก่อนแต่ง”. *ไทยโพสต์* ฉบับ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔. เข้าถึงจาก www.thaipost.net [accessed on ๒๘/๑๒/๕๔]
- กฤษณ์ ทองเลิศ. (๒๕๔๐). *สื่อมวลชน การเมือง และวัฒนธรรมองค์กรร่วมแห่งสายสัมพันธ์ของวิถีชีวิต*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ท้องถิ่นกรมการปกครอง.
- กระทรวงสาธารณสุข. (๒๕๔๐). *คู่มือการสอนทักษะเพื่อป้องกันเอดส์*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงสาธารณสุข.
- กาญจนา แก้วเทพ. (๒๕๕๒). *สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา ต้นสุวรรณนนท์, ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร และธัญญา ลีศัตร์พ่าย. (๒๕๕๓). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๓: ๑๒๓.
- จิระศักดิ์ เสงศรีสมบัติ (๒๕๕๕). การประมาณค่า (Estimation, retrieved on ๗ July ๒๐๑๒).
- จิราพร พิทักษ์. (๒๕๔๙). *พฤติกรรมต่อเพศตรงข้ามของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาปีที่ ๖ และระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ใน อ.แวงใหญ่ จ.ขอนแก่น* [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://www.des-d.com/board/view.php?d=๖๕๓๓๕๔> (เข้าถึงเมื่อ ๓ มิ.ย.๕๕)
- ชิดชนก เชิงเซาว์. (๒๕๓๙). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. ปัตตานี: โครงการผลิตตำรามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชานนท์ ศิริธร.(๒๕๕๔). *การเปิดรับสื่อและการยอมรับนวัตกรรมของผู้บริโภคเจนเอเรชั่นเอ็กซ์และเจนเอเรชั่นวาย* กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์, สุรีย์พร กฤษเจริญ, กัญจน์ พลอินทร์ และญวนนิ จรุงศักดิ์. (๒๕๕๐). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา. *วารสารสงขลานครินทร์ เวชสาร* ปีที่ ๒๕ ฉบับที่ ๖ พ.ย.-ธ.ค. ๒๕๕๐.
- ไทยโพสต์. (๒๕๕๒). พบวัยรุ่นไทยทำแท้งพุ่ง ไม่รู้เรื่องการคุมกำเนิด. หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์, ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒. เข้าถึงจาก www.thaihealth.or.th/healthcontent/news/๑๑๒๑๕ [accessed on ๒๘/๑๒/๕๔]
- ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ. (๒๕๕๓). *สื่อกับการกระทำความผิดทางเพศ: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางคลองเปรม*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทิยา จิระทรัพย์. (๒๕๔๘). ใส่ใจวัยใสอิทธิพลของสื่อต่อวัยรุ่น. *ข่าวสด*. (๒๗ กันยายน ๒๕๔๘).

เข้าถึงจาก <http://www.dek-d.com/board/view.php?id=๗๘๑๔๒๖> [accessed on April ๓๐, ๒๐๑๑].

- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๔๕). *วิธีการสร้างสถิติสำหรับการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปราณี จ้อยรอด, ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และประทีป จินฉิ่ง. (๒๕๕๓). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกาารรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๔ ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๓: ๗๒.
- ปริมา อภิโชติกร. (๒๕๕๑). *อิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในกลุ่มอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่*. ปัญหาพิเศษปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ปิยดา ทองแจ่ม. (๒๕๕๗). *เทคนิคการตอบสนองเชิงกลุ่มของวอร์เนอร์: กรณีศึกษา: พฤติกรรมเชิงปกปิดของนักศึกษา*. รายงานการศึกษาอิสระ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปิยวรร ภูมิภรณ์. (๒๕๕๖). *ปัจจัยสังคมและวัฒนธรรมที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในจังหวัดแพร่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พนม เกตุมาน. (๒๕๕๑). *ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น*. สาขาวิชาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล (เอกสารอัดสำเนา).
- รัตนาภา คำสอน. (๒๕๕๐). *การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงกลุ่มสำหรับการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประจำจังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ระวีวรรณ ดนัยดุขฎีกุล. (๒๕๔๗). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเพศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลลักษณ์ ทองคำบรรจง, อรพินทร์ ชูชม, ผจงจิต อินทสุวรรณ และนำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล (๒๕๕๔). ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*. ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔: ๑๐๔.
- ศิริพร เสริทานนท์. (๒๕๕๑). *การศึกษาพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงกลุ่มของ Warner*. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- ศรีกัญญา มงคลศิริ. (๒๕๔๘). *Power gens branding*. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : พรีนซ์ติ้งเซ็นเตอร์: กรุงเทพมหานคร.
- สวนดุสิตโพล. (๒๕๕๘). *เช็กส์สาว ปวช. เสียตัวมากกว่า ม.ปลาย [ออนไลน์] แหล่งที่มา:*

- <http://www.kapook.com/hilight/main> [accessed on April ๓๐, ๒๐๑๑].
- สุรณี ทานเคหาสน์. (๒๕๕๕). *เทคนิคการตอบสนองเชิงสัมพันธ์ของวอร์เนอร์และการประยุกต์*. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุริยเดว ทรีปาตี. (๒๕๕๔). *วัยรุ่นกับเพศสัมพันธ์*. สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี. เข้าถึงจาก www.dekplus.org. [accessed on ๒๘/๑๒/๕๔]
- อิทธิพล ปริติประสงค์. (มปพ). *ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์เพื่อเด็กไทย*. สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล. ใน *กระบวนการทัศน์ใหม่เพื่อพัฒนาศักยภาพเด็กไทยในทศวรรษหน้า*. (เอกสารอัดสำเนา).
- Don Tapscott. (๒๕๕๒). *MBA magazine: Net generation: โลกใหม่ โอกาสใหม่*. no.๑๒๕ vol. ๑๑. หน้า ๔๔-๕๔.

ภาษาอังกฤษ

- Best, JW. (1981). *Research in Education*. 4th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.
- DeFleur, M. (1989). *Theories of mass communication* (5th ed.). New York : Longman.
- Dolf Zillmann. (2009). Influence of unrestrained Access to Erotica on Adolescents and Young Adults' Dispositions toward Sexuality. *Science Direct*, ๒๕ Nov. ๒๐๐๙.
- DONG Zhaoju; ZHANG Guizhi; LV Peng. (2011) *Randomized response technique in survey on relationship between internet culture and college students' sexual behavior*. School of Public Health, Binzhou Medical College, Yantai ๒๖๔๐๐๓, China.
- Michael Leahy. (2009). *Porn University: What College Students Are Really saying About Sex on Campus*, Pgs. 154-155, 2009, Northfield Pub. Chicago.
- Robert Peters. (2007). The ๒๐๐๘ Presidential Election and Its Impact on Enforcement of Federal obscenity Laws. *Morality in Media*, 9 Sept. 2009.
- Surin Khanabsakdi, Jaiwongya R., Kaewboonruang U. & Bootnumphet L. (2003). Estimates of University Students' Sensitive Behavior Level in Chiangmai Province Thailand. *Thailand Statistical*, 1 , pp. 15-26.
- Warner, S.L. (1965). Randomized Response: A Survey Technique for Eliminating Evasive Answer Bias. *Journal of The American Statistical Associations*, ๖๐, 63-69.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัย

ประวัติผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รศ. วิมลสิริ ชำนาญเวช
ที่ปรึกษาคณะบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
นบ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปริญญาโทบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา
2. รศ.จรีया สมประสงค์
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ผู้ทรงคุณวุฒิในกองบรรณาธิการวารสารเซนต์จอห์น
อม. (ภาษาไทย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ดร. มล. สรสิริ วรวรรณ
คณะบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ค.บ. (เกียรตินิยม)(ประถมศึกษา-ภาษาไทย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ค.ม. (ประถมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ค.ด. (พัฒนศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. พันเอก (พิเศษ) ดร. ก้อง ไชยณรงค์
ฝ่ายเสนาธิการประจำผู้บังคับบัญชา คณะทำงานสนับสนุนการศึกษาและวิจัยกองทัพบก
กองบัญชาการกองทัพบก
ปรด. (บริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ) มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
5. อาจารย์นิภาพรรณ เวียงประปรก
ผู้อำนวยการศูนย์ให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ข

เครื่องมือวิจัย

แบบวัดเพื่อการวิจัย

เรื่อง ผลของการเปิดรับสื่อออนไลน์ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย:
การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม และแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์

คำชี้แจง :

๑. แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประมาณสัดส่วนประชากรของคำถามที่ละเอียดอ่อน โดยใช้เทคนิคการเลือกตอบคำถามแบบสุ่ม (Randomized Response Technique : RRT) เพื่อให้ผู้ตอบมีความสบายใจในการตอบคำถามตามความเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะไม่ทราบว่าคุณได้ตอบจากคำถามใด ซึ่งวิธีการนี้จะมีคุณภาพที่ดีเมื่อทุกท่านให้ความร่วมมือในการตอบคำถามตามที่ท่านสุ่มได้ตามความเป็นจริง

๒. แบบสอบถามประกอบด้วยคำถาม ๕ ตอน คือ

- ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ จำนวน ๘ ข้อ
- ตอนที่ ๒ ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมปกปิด จำนวน ๑๘ ข้อ
- ตอนที่ ๓ ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ของนักศึกษา
จำนวน ๑๐ ข้อ
- ตอนที่ ๔ ข้อคำถามเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
จำนวน ๑๘ ข้อ
- ตอนที่ ๕ ข้อคำถามเกี่ยวกับการป้องกันและการแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่อออนไลน์
จำนวน ๙ ข้อ

๓. มีคำชี้แจงเพื่อเป็นแนวทางในการตอบคำถามในแต่ละตอน โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านให้มากที่สุด ทั้งนี้คำตอบของท่านมีความสำคัญมากต่อผลการวิจัย โดยจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดจะนำมาใช้เฉพาะเพื่อการวิจัย และการพัฒนาประเทศชาติทั้งทางตรงและทางอ้อมเท่านั้น

ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผศ.ดร.ศิริพร เสรีตานนท์

ผู้ดำเนินการวิจัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

- ๑.๑ เพศ () ชาย () หญิง
- ๑.๒ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา () ชั้นปีที่ ๑ () ชั้นปีที่ ๒
() ชั้นปีที่ ๓ () ชั้นปีที่ ๔ () ชั้นปีอื่นๆ
- ๑.๓ ประเภทของสถาบันอุดมศึกษาที่ท่านกำลังศึกษา () รัฐ () เอกชน
- ๑.๔ คณะวิชาที่เรียน () มนุษยศาสตร์ / สังคมศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / บริหารธุรกิจ / นิติศาสตร์ / นิเทศศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์
() วิทยาศาสตร์ / วิทยาศาสตร์การแพทย์ / วิทย์ประยุกต์ / วิทย์ - เทคโนโลยี / วิศวกรรมศาสตร์ / อุตสาหกรรมศาสตร์
- ๑.๕ ท่านมีรายได้จากผู้ปกครอง หรือหารายได้ด้วยตนเองเฉลี่ยต่อเดือน อยู่ในช่วงใด
() ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท () ๓,๐๐๑ - ๔,๐๐๐ บาท
() ๔,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาท () มากกว่า ๕,๐๐๐ บาท
- ๑.๖ ปัจจุบัน ท่านอาศัยอยู่กับใคร
() บิดาและมารดา () บิดา () มารดา
() ญาติพี่น้อง () เพื่อน (หอพัก) () คนเดียว
() อื่นๆ (โปรดระบุ)
- ๑.๗ สถานภาพทางครอบครัวของบิดามารดา
() บิดามารดาอยู่ร่วมกัน () บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
() บิดามารดาหย่าร้างกัน () บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่
() บิดามารดาแยกกันอยู่ () อื่นๆ (โปรดระบุ)
- ๑.๘ เกรดเฉลี่ยสะสมของท่าน (นับถึงภาคการศึกษาสุดท้าย).....

ตอนที่ ๒ ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมปกปิด (พฤติกรรมทางเพศ)

เนื่องจากคำถามในตอนที่ ๒ นี้ เป็นคำถามที่ละเอียดอ่อน (sensitive questions) ผู้วิจัยจึงใช้เทคนิคการตอบคำถามแบบสุ่ม (Randomized Response Technique : RRT) เพื่อให้ท่านรู้สึกสบายใจในการตอบตามความเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะไม่ทราบว่าคุณตอบได้ตอบจากคำถามใด

ดังนั้น การตอบคำถามในตอนที่ ๒ จึงจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่เรียกว่า “ตารางสุ่มพิเศษ” ซึ่งปรากฏในหน้าถัดไป โดยขอให้ท่านปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้ (โปรดอ่านจนเข้าใจก่อนเริ่มทำในตอนที่ ๒ นี้ นะคะ)

ประเด็นคำถาม		คำตอบ
ข้อ ๑	A ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาท่านเคยคู่ออนาจาร (สื่อลามก) ใช่หรือไม่ B ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมาท่านไม่เคยคู่ออนาจาร (สื่อลามก) ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๒	A ท่านชอบคบหาสมาคมกับเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิดสนิทสนม ใช่หรือไม่ B ท่านไม่ชอบคบหาสมาคมกับเพื่อนต่างเพศอย่างใกล้ชิดสนิทสนม ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๓	A ท่านนัดเที่ยวในสถานเริงรมย์ยามค่ำคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ ใช่หรือไม่ B ท่านไม่เคยเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศในสถานเริงรมย์ยามค่ำคืน ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๔	A ท่านมักจะจับมือถือแขน ถูกเนื้อต้องตัว โอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ ใช่หรือไม่ B ท่านรักษาระยะห่างระหว่างตัวท่านกับเพื่อนต่างเพศอยู่เสมอ ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ประเด็นคำถาม		คำตอบ
ข้อ ๕	A ท่านมีคู่อีกหรือมีอีกมากกว่า ๑ คน ใช่หรือไม่ B ท่านเป็นผู้ที่มีรักเดียวใจเดียว ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๖	A ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา และถ่ายทอดให้เพื่อนเข้าใจได้เป็นอย่างดี ใช่หรือไม่ B ท่านไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษามากพอที่จะถ่ายทอดให้เพื่อนเข้าใจได้เป็นอย่างดี ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๗	A ท่านสามารถควบคุมอารมณ์และการแสดงออกด้านพฤติกรรมทางเพศของตนเองได้เป็นอย่างดี ใช่หรือไม่ B ท่านไม่อาจควบคุมอารมณ์และการแสดงออกด้านพฤติกรรมทางเพศของตนเองได้มากนัก ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๘	A ท่านรู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศหรือมีความรู้สึกทางเพศบ่อยครั้ง ใช่หรือไม่ B ท่านไม่รู้สึกหมกมุ่นในเรื่องเพศหรือมีความรู้สึกทางเพศบ่อยครั้ง ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๙	A ท่านมั่นใจว่าตนเองเป็นชายจริง หญิงแท้ ใช่หรือไม่ B ท่านยอมรับว่าตนเองมิใช่ชายจริง หญิงแท้ ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๑๐	A ท่านปฏิเสธเมื่อเพื่อนชักชวนดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาและภาพเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ใช่หรือไม่ B ท่านไม่ปฏิเสธหากเพื่อนชักชวนดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาและภาพเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๑๑	A ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน ใช่หรือไม่ B ท่านไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๑๒	A ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ใช่หรือไม่ B ท่านไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๑๓	A ท่านเคยอยู่กับฉันทิณี - ภรรยา กับคู่อีกหรืออีก ใช่หรือไม่ B ท่านไม่เคยอยู่กับฉันทิณี - ภรรยา กับคู่อีกหรืออีก ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๑๔	A ท่านเคยขายบริการทางเพศ ใช่หรือไม่ B ท่านไม่เคยขายบริการทางเพศ ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

ข้อ ๑๕ A ท่านเคยซื้อบริการทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต ใช่หรือไม่ B ท่านไม่เคยซื้อบริการทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๑๖ A ท่านเคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านโปรแกรมแคมพรีอ็อก ใช่หรือไม่ B ท่านไม่เคยชมโชว์โป๊เปลือย/พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ผ่านโปรแกรมแคมพรีอ็อก ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๑๗ ถามเฉพาะเพศหญิง A ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา ท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ ใช่หรือไม่ B ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา ท่านไม่เคยถูกลวนลามทางเพศ ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
ข้อ ๑๘ ถามเฉพาะเพศชาย A ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ ใช่หรือไม่ B ในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา ท่านไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ ใช่หรือไม่	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

ตอนที่ ๓ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์

คำชี้แจง คำว่า “สื่อออนไลน์” หมายถึง สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาเพื่อตอบสนองและกระตุ้นอารมณ์ความต้องการทางเพศของผู้เสพสื่อ ได้แก่ Hi ๕, Facebook, Blog, Smart Phone, Twitter etc.

๓.๑ ท่านเปิดรับสื่อออนไลน์ทาง internet ประเภทใดบ้าง

- () youtube
- () โทรศัพท์มือถือชนิดรับอินเทอร์เน็ตได้ (smartphone)
- () facebook
- () blog
- () hi 5
- () twitter
- () อื่นๆ (โปรดระบุ)

๓.๒ สถานที่ในการเปิดรับสื่อออนไลน์ในข้อที่ ๓.๑ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ โดยเรียงลำดับสถานที่ซึ่งเปิดรับฯ มาก

ที่สุด ๓ อันดับแรก เขียนเลข ๑, ๒, ๓ ใน () หน้าคำตอบที่ท่านเลือก

- () บ้านพักของตนเอง () บ้านพักของเพื่อน
- () หอพัก () ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย
- () ร้านอินเทอร์เน็ต () อื่นๆ (โปรดระบุ)

๓.๓ **ความถี่ในการเปิดรับสื่อออนไลน์ในข้อที่ ๓.๑**

(การเปิดรับ หมายถึง การเข้าไปพิจารณา ค้นหา สื่อสาร และหรือติดตามลอกเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากสื่ออื่นๆ)

- () ทุกวัน () สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง () ๒-๓ ครั้ง / สัปดาห์
- () เดือนละ ๑ ครั้ง () เดือนละ ๒-๓ ครั้ง () ทุกครั้งที่มีเวลาว่าง
- () แล้วแต่โอกาส () ไม่เคยเปิดรับ

- ๓.๔ ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อออนไลน์ในข้อที่ ๓.๑
☐ ต่ำกว่า ๑ ชั่วโมง / วัน	☐ ๑-๒ ชั่วโมง / วัน
☐ ๒-๓ ชั่วโมง / วัน	☐ มากกว่า ๓ ชั่วโมง / วัน
☐ แล้วแต่โอกาส	☐ ไม่เคยเปิดรับ
- ๓.๕ ท่านมีแฟนหรือคนรักหรือไม่ มี ไม่มี
- ๓.๖ ท่านเคยประกาศหาคู่ทางอินเทอร์เน็ต ใช่ ไม่ใช่
- ๓.๗ ท่านรู้จักและสัมผัสกับสื่อออนไลน์เป็นครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี
- ๓.๘ ท่านรู้จักและสัมผัสกับสื่อออนไลน์ครั้งแรกด้วยแรงจูงใจจากกลุ่มบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
☐ ตนเอง	☐ พี่น้อง,ญาติ
☐ เพื่อน	☐ แฟน, คู่รัก
☐ สื่อต่างๆ	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
- ๓.๙ ท่านรู้จักเว็บไซต์อนาจารบนอินเทอร์เน็ตจำนวนมากน้อยเพียงใด
☐ ๑-๓ เว็บไซต์	☐ ๔-๖ เว็บไซต์
☐ มากกว่า ๖ เว็บไซต์ขึ้นไป	☐ ไม่รู้จักเลย
- ๓.๑๐ วัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่ออนาจาร โปรดเรียงลำดับวัตถุประสงค์ในการเปิดรับ ๓ อันดับแรก จากมากที่สุด ถึง น้อยที่สุด โดยใส่หมายเลข ๑ ถึง ๓ใน () หน้าวัตถุประสงค์ที่ตรงกับใจของท่าน
☐ เพื่อความสนุกสนาน บันเทิง	☐ เพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศ
☐ เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น	☐ เพื่อผ่อนคลายความเครียด
☐ เพื่อคลายความเหงา	☐ เพื่อแก้ปัญหาทางเพศบางประการ
☐ เพื่อหาประสบการณ์ทางเพศ	☐ เพื่อกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ
☐ เพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ	☐ เพื่อต้องการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศ
☐ เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม	☐ เพื่อสร้างความมั่นใจในการคบเพื่อนต่างเพศ

ตอนที่ ๔ คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

๔.๑ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับเจตคติที่ตรงตามความเป็นจริงกับตัวท่าน

เป็นจริงอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความคิดของท่านมากที่สุด
เป็นจริงค่อนข้างมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความคิดของท่านมาก
เป็นจริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความคิดของท่านปานกลาง
เป็นจริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความคิดของท่านน้อย
ไม่น่าเป็นความจริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกและความคิดของท่านน้อยที่สุด

เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	ระดับของเจตคติ				
	เป็นจริง อย่างยิ่ง	เป็นจริง ค่อนข้างมาก	เป็นจริง ปานกลาง	เป็นจริง น้อย	ไม่น่าเป็น ความจริง
๑. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม					
๒. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ถือเป็น การหาประสบการณ์ทางเพศร่วมกัน					
๓. การแสดงความรักโดยการกอดจูบหรือมีเพศสัมพันธ์ของคูรักเป็นความปรารถนาของร่างกายและจิตใจ ควรปล่อยให้เป็นที่ไปตามธรรมชาติ					
๔. การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงหลายๆ คน ทำให้ผู้ชายมีความมั่นใจในความเป็นชายของตนมากขึ้น					
๕. การไปเที่ยวสถานบริการทางเพศของชาย ไม่ถือเป็นการเอาเปรียบทางเพศ เพราะหญิงก็ได้ค่าตอบแทนเช่นกัน					
๖. การนำนางแบบมาถ่ายรูปไปเปลือยเพื่อโฆษณาสินค้าหรือนำมาจำหน่ายหมั้นน้อยควบคู่กับการเสนอขายสินค้าในงานแสดงต่างๆ ถือเป็นกลยุทธ์ที่ดีทางธุรกิจอย่างหนึ่ง					
๗. หญิงขายบริการมีส่วนช่วยลดปัญหาอาชญากรรมทางเพศที่เกิดกับหญิงต่างๆ ไปได้					
๘. การสัมผัสร่างกาย เช่น โอบกอด จูบ จับมือของชายหญิงอาจนำไปสู่พฤติกรรมเพศสัมพันธ์					

๔.๒ การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับการปฏิบัติของท่านเกี่ยวกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของตนเองให้ตรงตามความเป็นจริงในแต่ละข้อ

ปฏิบัติเป็นประจำ	หมายถึง	ปฏิบัติทุกครั้งหรือประมาณสัปดาห์ละ ๕-๗ ครั้ง
ปฏิบัติเป็นส่วนมาก	หมายถึง	ปฏิบัติเกือบทุกครั้งหรือประมาณสัปดาห์ละ ๒-๔ ครั้ง
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	หมายถึง	ปฏิบัติบ้างหรือประมาณ ๑-๒ ครั้ง
ปฏิบัติเป็นส่วนน้อย	หมายถึง	ปฏิบัตินานๆ ครั้งหรือน้อยกว่าเดือนละครั้ง
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่เคยมีพฤติกรรมเช่นนั้นเลย

การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ระดับการปฏิบัติของท่าน				
	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ปฏิบัติเป็นส่วนน้อย	ไม่เคยปฏิบัติ
๑. ท่านตระหนักดีว่าการแสดงออกถึงความรัก ควรเป็นการดูแลเอาใจใส่กันมากกว่าการมีเพศสัมพันธ์					

๒. ท่านจำกัดขอบเขตของการหยอกล้อเชิงขู่ว่าทางกายและทางคำพูดระหว่างเพื่อนต่างเพศ ไม่ให้เกินเลย					
๓. ท่านระมัดระวัง หรือสงวนท่าทีในการแสดงออกถึงความพึงพอใจ/ความต้องการเชิงขู่ว่าต่อบุรุษ / สตรี ที่ท่านแอบตกหลุมรัก					
๔. ท่านให้ความสำคัญในการปฏิบัติตนอย่างสุภาพเรียบร้อย และให้เกียรติต่อเพศตรงข้าม					
๕. ท่านไม่แต่งกายในลักษณะเปิดเผยสัดส่วนซึ่งยั่วยุอารมณ์ทางเพศตามแฟชั่นในปัจจุบัน(เช่นหญิงไม่สวมเสื้อรัดรูปหรือเสื้อคอกลึกมากและกระโปรงสั้นเกินไป ชายไม่สวมกางเกงรัดรูป เป็นต้น)					
๖. เมื่อไปงานเลี้ยงสังสรรค์ ท่านจะปฏิเสธเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด					
๗. ท่านจะหากิจกรรมที่มีประโยชน์ทำเพื่อผ่อนคลายความรู้สึกต้องการทางเพศแทนการเปิดรับสื่ออนาจาร					
๘. เมื่อท่านได้รับภาพอนาจารหรือภาพยนตร์ที่แสดงออกถึงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์จากเว็บไซต์ใดๆ ท่านจะลบทิ้งทันที					
๙. ท่านเลือกที่จะออกกำลังกายแทนการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในยามค่ำคืน					
๑๐. ท่านหลีกเลี่ยงที่จะอยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ					

ตอนที่ ๕ คำถามเกี่ยวกับการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับเจตคติของท่านเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร

- มีเจตคติมากที่สุด หมายถึง มาตรการในข้อนี้ๆ สามารถป้องกัน แก้ไขปัญหาได้ในระดับมากที่สุด
- มีเจตคติมาก หมายถึง มาตรการในข้อนี้ๆ สามารถป้องกัน แก้ไขปัญหาได้ในระดับมาก
- มีเจตคติปานกลาง หมายถึง มาตรการในข้อนี้ๆ สามารถป้องกัน แก้ไขปัญหาได้ในระดับปานกลาง
- มีเจตคติน้อย หมายถึง มาตรการในข้อนี้ๆ สามารถป้องกัน แก้ไขปัญหาได้ในระดับน้อย
- มีเจตคติน้อยที่สุด หมายถึง มาตรการในข้อนี้ๆ สามารถป้องกัน แก้ไขปัญหาได้ในระดับน้อยที่สุด

มาตรการป้องกัน แก้ไข	ระดับเจตคติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. การสร้างทัศนคติเรื่องความรักและเรื่องเพศที่ถูกต้องให้กับนักศึกษาทั้งสองเพศ					
๒. การรู้เท่าทันของนักศึกษาในการเปิดรับสื่อที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์แทนสื่ออนาจาร					
๓. การที่นักศึกษากล้าขอคำปรึกษาจากพ่อแม่และ/					

หรืออาจารย์ เมื่อเกิดปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง					
๔. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ส่วนรวมและต่อตนเองแทนการเปิดรับสื่ออาจารย์					
๕. การให้ความรัก ความเข้าใจและความใส่ใจบุตรหลานอย่างใกล้ชิดของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง					
๖. การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้อย่างอบอุ่นในยามที่ลูกหลานมีปัญหา					
๗. การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา การป้องกัน และการคุมกำเนิดแก่บุตรหลานอย่างเปิดเผย					
๘. การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้เรียนรู้เรื่องเพศด้วยตนเอง โดยคอยให้คำแนะนำ/อธิบายอยู่ห่างๆ					
๙. การสร้างกิจกรรมที่มีส่วนร่วมระหว่างพ่อแม่ลูก เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตซึ่งกันและกันในครอบครัว					

ขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับความอนุเคราะห์ที่ให้ข้อมูลของท่าน

ภาคผนวก ค

ผลการพิจารณาความสอดคล้องของข้อกำหนด
กับนิยามศัพท์ปฏิบัติการเพื่อตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

ผลการวิเคราะห์ตรรกะความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

ตอนที่ ๔ คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

๔.๑ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	ค่า IOC	เกณฑ์ แปลผล
	๑	๒	๓	๔	๕			
๑. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	๑	๑	๑	๑	๐	๔	๐.๘	ใช้ได้
๒. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ถือเป็น การหา ประสบการณ์ทางเพศร่วมกัน	๐	๐	๑	๑	๑	๓	๐.๖	ใช้ได้
๓. การแสดงความรักโดยการกอดจูบหรือมีเพศสัมพันธ์ของ คู่รักเป็นความปรารถนาของร่างกายและจิตใจ ควรปล่อยให้ เป็นไปตามธรรมชาติ	๑	๑	๑	๑	๐	๔	๐.๘	ใช้ได้
๔. การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงหลายๆ คน ทำให้ผู้ชาย มีความมั่นใจในความเป็นชายของตนมากขึ้น	๑	๑	๑	๑	๐	๔	๐.๘	ใช้ได้
๕. การไปเที่ยวสถานบริการทางเพศของชาย ไม่ถือเป็นการ เอาเปรียบทางเพศ เพราะหญิงก็ได้ค่าตอบแทนเช่นกัน	๐	๑	๑	๑	๐	๓	๐.๖	ใช้ได้
๖. การนำนางแบบมาถ่ายรูปไปเปลือยเพื่อโฆษณาสินค้าหรือ นำมานุ่งน้อยห่มน้อยควบคู่กับการเสนอขายสินค้าในงาน แสดงต่างๆ ถือเป็นกลยุทธ์หนึ่งทางธุรกิจอย่างหนึ่ง	๐	๑	๑	๑	๑	๔	๐.๘	ใช้ได้
๗. หญิงขายบริการมีส่วนช่วยลดปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ที่เกิดกับหญิงทั่วๆ ไปได้	๑	๑	๑	๑	๐	๔	๐.๘	ใช้ได้
๘. การสัมผัสร่างกาย เช่น โอบกอด จูบ จับมือของชายหญิง อาจนำไปสู่พฤติกรรมเพศสัมพันธ์	๑	๑	๑	๑	๐	๔	๐.๘	ใช้ได้

๔.๒ การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	ค่า IOC	เกณฑ์ แปลผล
	๑	๒	๓	๔	๕			
๑. ท่านตระหนักดีว่าการแสดงออกถึงความรัก ควรเป็นการ ดูแลเอาใจใส่กันมากกว่าการมีเพศสัมพันธ์	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๒. ท่านจำกัดขอบเขตของการหยอกล้อเชิงขู่ว่าทางกาย และทางคำพูดระหว่างเพื่อนต่างเพศ ไม่ให้เกินเลย	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๓. ท่านระมัดระวัง หรือสวมนาทำที่ในการแสดงออกถึงความ พึงพอใจ/ความต้องการเชิงขู่ว่าต่อบุรุษ /สตรี ที่ท่าน แอบตกหลุมรัก	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๔. ท่านให้ความสำคัญในการปฏิบัติตนอย่างสุภาพเรียบร้อย และให้เกียรติต่อเพศตรงข้าม	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๕. ท่านไม่แต่งกายในลักษณะเปิดเผยสัดส่วนซึ่งยั่วยุอารมณ์ ทางเพศตามแฟชั่นในปัจจุบัน(เช่นหญิงไม่สวมเสื้อรัดรูป หรือเสื้อคอลึกมากและกระโปรงสั้นเกินไป ชายไม่สวม	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้

กางเกงรัดรูป เป็นต้น)								
๖. เมื่อไปงานเลี้ยงสังสรรค์ ท่านจะปฏิเสธเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด	๐	๑	๑	๑	๑	๕	๐.๘	ใช้ได้
๗. ท่านจะหากิจกรรมที่มีประโยชน์ทำเพื่อผ่อนคลายความรู้สึกต้องการทางเพศแทนการเปิดรับสื่ออนาจาร	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้

การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	ค่า IOC	เกณฑ์ แปลผล
	๑	๒	๓	๔	๕			
๘. เมื่อท่านได้รับภาพอนาจารหรือภาพยนตร์ที่แสดงออกถึงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์จากเว็บไซต์ใดๆ ท่านจะลบทิ้งทันที	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๙. ท่านเลือกที่จะออกกำลังกายแทนการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในยามค่ำคืน	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๑๐. ท่านหลีกเลี่ยงที่จะอยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้

ตอนที่ ๕ คำถามเกี่ยวกับการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร

มาตรการป้องกัน แก้ไข	คะแนนความเห็นผู้เชี่ยวชาญท่านที่					รวม	ค่า IOC	เกณฑ์ แปลผล
	๑	๒	๓	๔	๕			
๑. การสร้างทัศนคติเรื่องความรักและเรื่องเพศที่ถูกต้องให้กับนักศึกษาทั้งสองเพศ	๐	๑	๑	๑	๑	๔	๐.๘	ใช้ได้
๒. การรู้เท่าทันของนักศึกษาในการเปิดรับสื่อที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์แทนสื่ออนาจาร	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๓. การที่นักศึกษากล้าขอคำปรึกษาจากพ่อแม่และ/หรืออาจารย์ เมื่อเกิดปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๔. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมและต่อตนเองแทนการเปิดรับสื่ออนาจาร	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๕. การให้ความรัก ความเข้าใจและความใส่ใจบุตรหลานอย่างใกล้ชิดของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๖. การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้อย่างอบอุ่นในยามที่ลูกหลานมีปัญหา	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๗. การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา การป้องกัน และการคุมกำเนิดแก่บุตรหลานอย่างเปิดเผย	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้
๘. การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้เรียนรู้เรื่องเพศด้วยตนเอง โดยคอยให้ คำแนะนำ/อธิบายอยู่ห่างๆ	๑	๑	๐	๑	๐	๓	๐.๖	ใช้ได้
๙. การสร้างกิจกรรมที่มีส่วนร่วมระหว่างพ่อแม่ลูก เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตซึ่งกันและกันในครอบครัว	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑	ใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร เสรีตานนท์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2520	ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ.2523	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอนภาษาฝรั่งเศส) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ.2550	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2523 - 2533	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก
พ.ศ.2534 - ปัจจุบัน	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์ และนักวิจัยประจำคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษฯ

ผลงานทางวิชาการ

1. **งานวิจัยเรื่อง** “สภาพและปัญหาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาของไทย”

โดยทุนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

2. **งานวิจัยเรื่อง** “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง : กรณีศึกษานักศึกษาศาखाวิชาเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยเอกชน” งานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทุนคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

3. **งานวิจัยเรื่อง** “การศึกษาพฤติกรรมการไม่ซื้อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner” โดยทุนมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

4. **งานวิจัยเรื่อง** “ปัจจัยจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กร ขวัญในการปฏิบัติงาน และความเป็นมืออาชีพของครูและบุคลากรทางการศึกษา” โดยทุนสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

5. **งานวิจัยเรื่อง** “ภาวะผู้นำของอาจารย์และจิตลักษณะของนิสิตนักศึกษาที่มีอิทธิพลต่อวิธีเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในสถาบันอุดมศึกษา : กรณีศึกษากลุ่มวิชาครุศาสตร์ /ศึกษาศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ /ศิลปศาสตร์ ” โดยทุนวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

6. **งานวิจัยเรื่อง** “ผลของการเปิดรับสื่ออาจารย์ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มและแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาสื่ออาจารย์” โดยทุนสนับสนุนการวิจัยของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม (สวธ.) กระทรวงวัฒนธรรม

7. **บทความทางวิชาการ** “ผลกระทบของการเปิดเขตเสรีทางการศึกษาที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาของไทย” วารสารการศึกษา ฉบับตุลาคม 2548

8. บทความทางวิชาการ “ความเหมือนที่แตกต่างระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกับลูกค้าของอุตสาหกรรมบริการ” วารสารเซนต์จอห์น ปีที่ 10 ฉบับที่ 10 : มกราคม-ธันวาคม 2550
9. บทความวิจัย “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ เจตจำนงคงอยู่ และความภักดีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 36 ฉบับที่ 3 มี.ค.-มิ.ย. 2551